

PREFAȚĂ PENTRU PERIOADA LUCRĂRII CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU ÎNTRE ANII 1990 – 2005

«Poporul meu s-a rupt mereu, s-a dărâmat mereu și nicidecum nu m-a ajutat să sap la această fântână a vremii de sfârșit... căci fântâna aceasta a fost pilda mea cu poporul cel de la început, cel de la mijloc, cel de mai încoace și cel de la capătul drumului, adică de la izvor; căci am ajuns la izvor cu fiii cei mici care au mers până la izvor...» (citată din cuvântul sfintei Virginia, 2 iulie 1995).

Cel ce a fost purtat prin acești ani de cuvânt coborât din cer, poate rămâne surprins cum Dumnezeu este atât de aproape de poporul Său, încât faptele creștinilor sunt sursa nestăvilită a durerii care a devenit aluatul cuvântului Său, și totuși Domnul este ținut de oameni atât de departe de ei, prin cuvinte și mai ales prin fapte ce își atrag moartea sufletelor și a trupurilor.

Omul are istoria lui. A vrut și Dumnezeu să aibă loc în istoria omului, și chiar să fie El istoria omului, dar nu a putut-o înfăptui la timpul ei, ci așa cum a găsit loc pe pământ, unde a vrut a pune iarăși veșnicia, starea cea de la început când nu era moarte. Durerea Domnului poartă în ea neîmplinirea la timp a istoriei Lui. Drumul către un așa luminiș prin pustiul deșertului roșu ar fi putut fi scurtat, așa cum a fost de mult planul Domnului și cu poporul Israel cel vechi. A trebuit însă Dumnezeu să urmeze istoria pe care I-a făcut-o Lui omul, cu prețul unei noi răstigniri, a Duhului Sfânt, Ființa Tatălui și a Fiului, Care a suferit în sălașurile Sale de pe pământ. Sfânta Virginia, cea purtătoare de Dumnezeu, a fost mutată la cer după ce a ispășit prin mare suferință împotrivirea creștinilor și răzvrătirea lor, având apoi să transmită cuvinte din cer alături de Domnul prin sora sa, Maria, despre care El spunea: *«Acest trup Îmi trebuie să ajung cu el până unde vreau Eu să ajung»* (22 august/4 septembrie 1989).

Sfânta Virginia a continuat a călăuzi poporul rămas, cu nădejdea la cei puțini care s-au ales și au rămas credincioși, punându-se pe sine la temelie la Ierusalim. Chiar dacă acei creștini care au pribegit în perioada comunistă, și care acum sunt numiți „*creștinii vechi*“, chiar dacă aceia au lungit așteptarea Domnului, această istorie de durere poate să fie istoria fiecărui om care ajunge să-L cunoască în adevăr pe Dumnezeu acum, la vremea de sfârșit. Și a ajuns Dumnezeu din treaptă în treaptă, din creștin în creștin, să înfăptuiască pe pământ starea omului de la început când el vorbea cu Dumnezeu în rai. Viața celor rămași credincioși, călită prin încercările timpului, a fost pregătită de Dumnezeu pentru așa menire: temelie unui nou început de viață cerească pe pământ fără să se opintească în ei înșiși, ci să regăsească și să împlinească toată învățătura care s-a pierdut pe calea creștinismului și tot ce a mai venit apoi spre împlinire de la Domnul.

Celorlalți, obișnuiți acum cu ea, sfânta Virginia le-a întins mâna prin sora sa, Maria, voind să-i conducă și pe aceștia spre începutul care deja se desfășura: Noul Ierusalim pe pământ. De aceea, aceste două fire de coborâre cerească au mers un timp în paralel (1990-1994), adevărându-se unul pe celălalt: cel prin lelica Maria, și cel prin sfânta Liturghie săvârșită în locașurile de slujbă ale mănăstirii Noul Ierusalim, vreme în care cuvântul lui Dumnezeu este auzit și scris. Sfânta Virginia a vrut prin nenumărate chemări să-i tragă pe cât mai mulți din cei care au știut-o a fi vasul Domnului, la vrednicia acestei taine de desăvârșire a lui Dumnezeu pe pământ: prezența Lui trup și cuvânt. Ca și Hristos, Care le-a promis ucenicilor pe Duhul Sfânt atunci când S-a înălțat la Tatăl, sfânta Virginia a plecat la ceruri ca să poată să facă mai mult pentru cei rămași, dezbrăcându-se de neputința trupului și de răutatea celor care se numeau casnici ai acestei lucrări, și lucrând înainte *«cu puterea Duhului Cel lucrător, așa cum era scris»* (5/18 martie 1991). Ea le spunea celor de la ieslea cuvântului în 15/28 septembrie 1990: *«...cu voi am venit ca să pot peste poporul meu și peste tot ceea ce voi avea să pot, că m-am dus în cerul sfânt pentru ca să pot să fac ce am de făcut acum [...]. Dacă nu mă duceam, nu veneam acum și nu puteam acum, și nu puteați nici voi dacă nu veneam»*.

Cuvântul cuprins în această a treia parte a cărții este ceea ce a transmis Dumnezeu și cerul Său prin noua așezare de acum, așa cum o numește Domnul, ieslea cuvântului sau grădinița cuvântului Domnului, care conține în ea sfânta Liturghie.

Primii ani sunt marcați de chemările sfintei Virginia către cei mai mulți creștini care au cunoscut-o dar au rămas risipiți în ale lor în diferite regiuni ale țării, pe care Domnul le-a numit „*cetăți*“. *«Fiecare cetate va avea o carte care va sta pe masă și va mărturisi pentru sau împotriva acelei cetăți»* (17/30 noiembrie 1990). Ca și până acum, dintre aceștia și mai puțini s-au lăsat cuprinși de această taină. Cei nou veniți în acest ceas al unsprezecelea, care s-au biruit pe ei înșiși lăsându-se biruiți de Dumnezeu, cei care au corespuns acestei pregătiri au primit ca și

cei trecuți prin zăduful zilei același talant pentru care s-au lăsat tocmiți din nou, din cer: Iisus Hristos trup și cuvânt, venit din nou pe pământ să bea cu ucenicii Săi vinul cel nou întru împărăția Tatălui Său. Sfânta Virginia spunea: *«Aceasta este vremea să se așeze din nou împărăția lui Israel. Iată cea din urmă taină, cea mai așteptată! Toți proorocii, toți sfinții, toți lucrătorii și toată spița lui Dumnezeu laolaltă au așteptat să se așeze la loc împărăția lui Israel, dar numai acum este vremea. Toți cei din cer sunt în bucurie, căci ei așteaptă de mult să vadă această vreme, aceste zile, și iată, le văd venind».*

Domnul și sfânta Virginia au trâmbițat cuvinte din cer peste cetățile, locurile ce adună mai mulți creștini, dar și în chip restrâns, aducând la lumină întunericul în care ei s-au pierdut, și mereu chemându-i neobosit spre sfințenie.

În afară de vorbirea cu acest popor, au fost lăsate cuvinte din cer pentru cei care au avut (sau au) o misiune clară în poporul român sau în această lucrare de cuvânt. Pe toți a încercat Dumnezeu să-i tragă spre legea sfințeniei care aduce libertatea, spre o prietenie veșnică cu Hristos și nu numai de moment. Mulți prin darurile și harurile lăsate lor de Dumnezeu au fost chemați la mai mult, cu multă iubire și așteptare din partea cerului. Biserica Ortodoxă Română cu toată adunarea ierarhică a fost chemată în mod special de Domnul spre înnoire, spre a se întoarce acolo de unde L-a pierdut pe Dumnezeu. Au fost dezvăluite profeții și fapte actuale care se încearcă încă a fi îngropate în trecutul lor, arătând prin dezvăluirea lor că toate sunt scrise la Dumnezeu.

Alături de Domnul și Maica Sa și sfânta Virginia, Dumnezeu a înlesnit vorbirea din cer a sfinților și a unora din cei trecuți în cele nevăzute, spre învățătură de întărire și spre mărturie de dincolo de barierele morții a celor care au fost ca și noi oameni pe pământ. Nu cu voia omului se întâmplă aceasta, ci cu voia lui Dumnezeu, căci El este Cel ce le face și lor cale să grăiască atunci când vine în cuvânt. Nici nu este de mirare acest lucru atât de viu, petrecut deja pe masa sfintei Liturghii când trupurile celor uniți cu Domnul, vii sau adormiți, sunt prezente tainic pe sfântul disc prin fărâmițele numite de preot, căci așa a lăsat Dumnezeu a se întâmpla acolo unde El a putut pătrunde cu așezarea Sa. Mulți din răutate sau dintr-o superficială gândire au trecut aceste taine în rândul vorbirii cu morții, pentru care Saul și-a atras pedeapsă de la Dumnezeu. Dar la Noul Ierusalim nimic nu se petrece din voia omului, din chemarea lui, ci este chiar locul de primire a sfatului Domnului în zilele noastre, așa cum s-a întâmplat cu nenumărați sfinți care erau purtați să audă și să vadă din cele ce nu se văd, căci *«atunci când sfântul ajunge în cer, poate lucra mai presus de trup»* (9/22 martie 1997); *«Dacă toate rugăciunile bisericii vorbesc cu Domnul și cu sfinții, dar Domnul și sfinții să nu vorbească cu omul? Numai omul poate vorbi Domnului? Domnul nu poate vorbi omului? Eu pot mai mult ca omul, că Eu sunt Cuvântul din veac și până în veac»* (14/27 septembrie 1995).

Poate omul obișnuit s-ar entuziasma cu acestea ce înseamnă tainele lui Dumnezeu. Chiar mulți își doresc să treacă dincolo de porțile mănăstirii Noul Ierusalim sau să vrea să audă un glas sau să vadă vreo minune, și de aceea poate este de înțeles și o atitudine rezervată acum, a celor care dau să creadă, când au apărut ca ciupercile după ploaie atâția prooroci mincinoși. Dar să fie de înțeles după o sinceră privire a lucrurilor că cei ce își dau seama ce implică o astfel de chemare nu-și doresc minuni pentru ei, ci mai degrabă le simt ca pe o suferință, întrucât ele sunt pentru încredințarea celor puțini la iubire și credință. Cei ce s-au făcut părtași (purtați) tainelor lui Dumnezeu, poartă ca și Domnul durerea necredinței omului în cele ce nu se văd, așa cum a purtat-o sfântul Ilie. De aceea cei ce le văd n-ar mai vrea să le vadă, iar cei ce nu le văd se entuziasmează spre plăcerea duhului lor. Au văzut, au simțit și s-au minunat mii de oameni, martori fiind la atâtea coborâri ale Domnului, dar câți au rămas acum credincioși? Oamenii au minunile lor. Iar acum pentru Dumnezeu minunea este omul cel cu adevărat credincios Lui, omul sfânt prin viața lui.

«Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi.» (Iuda, 1/14)

Ucenicii

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 1990

Proorocie. Cuvântul Domnului către patriarhul Teoctist

Scoală-te din nou și șezi în mijlocul bisericii! Iată, citește aici.

1. Miron
2. Nicodim
3. Iustinian
4. Iustin
5. Teoctist
6. Teoctist
- 7.

Ia aminte bine, că Eu aleg din nou Ierusalimul și Mă voi îmbrăca în mantia răzbunării.

Și tu, România Mea, Noul Meu Ierusalim, vei fi ca o cunună de mărire în mâna Domnului și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău, căci tu te vei chema: „Întru tine am binevoit“. Căci voi pune străjeri pe zidurile tale, care nici zi nici noapte nu vor tăcea.

Luminează-te, Ierusalime, că vine slava Domnului peste tine, iar peste pământ vine întunericul și ceață peste popoare, dar peste tine Domnul răsare, și regi vor umbla întru lumina ta și noroade întru strălucirea ta. Soarele tău nu va mai asfinți, căci în poporul tău vor fi numai drepti, și cel mai mic va fi cât o mie, cât un neam mare. Eu, Dumnezeu, am spus, și am pus hotărâre ca la vreme să fiu împlinitor.

România, Ierusalimul Meu, voi face în tine minuni neașteptate despre care nu s-a mai auzit. Iată-Mă. Întoarce-te spre Mine, că vin și Mă unesc cu tine, și voi pune peste tine păstori după inima Mea și te voi învăța să pricepi totul și te voi numi „Tronul Domnului“, și multe popoare vor veni după numele Meu.

Spală-te, România Mea, că Eu voi sălășlui peste tine, și te curăț, că te strigă Creatorul tău. Nu te teme, că te voi aduna pe tine de la apus și de la răsărit, și pentru tine nimicesc Babilonul și îți croiesc mântuirea. Căpeteniile tale au murdărit altarul Meu, dar nu te teme, Israele nou, Regele lui Israel este Izbăvitorul tău.

Ia aminte, că trebuie să stai încă o dată pe scaunul bisericii, că te-am găsit potrivit să așez prin tine pe cel de al șaptelea uns. Ia aminte bine, că s-au împlinit cei șaptezeci de ani de sub puterea fiarei roșii. Acum Eu așez din nou Ierusalimul. Te-am adus a doua oară pe scaunul bisericii să-Mi pot așeza vremurile așa cum erau până la domnia fiarei roșii. Și Îmi voi unge prin tine cu untdelemnul sfințeniei pe cel de al șaptelea uns. Acela este de la Mine; întru acela binevoiesc. Peste el voi coborî legile Mele pe care Mi le-ați stricat; cu el voi îndrepta iarăși vremurile pe care Mi le-ați schimbat, și cu el voi netezi cărările și voi îndrepta calea vieții, ca să vină spre Mine poporul Meu cel orbit de nelegiuiri. Ia aminte, că ți-l voi face

cunoscut. Iată toiagul și crucea biruinței. Păstrează-le pentru ungerea acestui slujitor al Meu. Amin, amin, amin.

29 aprilie/12 mai 1990

Proorocie. Vestirea glasului Domnului

Iubiții Mei, ia ascultați voi bine. Știți voi în câte feluri Mi-e strigătul și glasul? O, nu vă înspăimântați! Eu vreau să știți ce face Domnul când e întristat și mâniat.

Iubiții Mei, o să auziți de acum încolo glasul Meu cel de mânie când merge pe cer și pe pământ. Eu vreau să-l cunoașteți, să nu vă fie vouă străin.

Ia fiți atenți să-Mi auziți glasul Meu cel adevărat. Ia auziți voi bine cum e glasul Meu când sunt întristat și mâniat pentru pământul rău.....

Lumea va muri de groază, dar voi să nu fiți străini de aceasta. Voi trebuie să știți și să nu vă înspăimântați și nici să vă întristați. Nu e pentru voi, iubiții Mei. E pentru lume. Voi fiți înțelepți și fiți tari, că Domnul nu Se mânie pe voi. Și dacă am venit și v-am dat să auziți și să cunoașteți dinainte, e pentru că vă iubesc și pentru că nu vreau să vă înspăimânt.

Să nu vă slăbească bărbăția, să nu primiți frica, fiindcă Eu sunt atunci, și nici un rău nu veți îndura voi. Stați în iubire și nu vă fie frică de Domnul. Îmbrățișați mângâierea Mea cu gândurile voastre și rămâneți voi așa cum știe Domnul că sunteți, în brațele mângâierilor Sale.

Lumea să se înspăimânte la glasul Meu, dar nu voi, iubiții Mei, iubiții Mei... Amin, amin, amin.

7/20 iulie 1990

*Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea
cuvântului
-fragmente-*

Toată făptura suspină după înviere.

Scrie, măi mămică, scrie, că nu e așa de greu să-mi scrii cuvintele mele, că eu nu vin de flori-de-cuc la voi. Și dacă nu voi avea loc în voi și cu voi, veți suferi toți.

Toate sufletele și duhurile suspină după înviere, și suspinul lor vă tulbură pe voi și voi nu vreți să pricepeți. V-a dat Dumnezeu pricepere și duh puternic și viață, să dați la toată suflarea. Așteaptă sufletele din iad lumina ce v-am dat-o pentru ei.

Țineți, mămică, legătura cu mine și n-o rupeți, ca să vă pot învăța ce aveți de făcut, că multe sunt de făcut. Nu rupeți legătura mea cu voi în vremea slujirii ce o faceți. Rămâneți în ascultare, că toate sunt târzii și puțin mai e și venim într-ale noastre. Luați rostul cel bun de la ceea ce vă dau. Nu rupeți

legătura cu mine. Eu am nevoie de voi, și voi aveți nevoie de mine, și unii pe alții să ne primim. Amin, amin, amin.

31 iulie/13 august 1990

Bucuria învierii peste toată făptura. Chemare la lucrul în ogorul Domnului.

Măi puii mei, în casa voastră au luat ființă zilele învierii de la Domnul. Sculele Israelului cel de demult doreau să vadă una din zilele acestea și n-au văzut.

Scrie pe ușa voastră „Înviere“. Fug diavoliilor de acest cuvânt scris.

Eu vreau să te trezesc să-mi pregătești lucrarea mea cu voi, măi Mihaela mea, că de aceea te-am ținut cu mine de când ți-am trimis cuvânt să vii aproape de mine și până m-am dus din trup. Aveți atâtea de făcut, și aveți puterea dată, și aveți trecerea toată, dar lucrați și iar lucrați, și nu-mi țineți vremea voi pe loc, că plâng și cei din iad, și cei de pe pământ după înviere. Cerul e cu voi, și e în voi, măi copiiiilor fără minte, că fără minte sunteți. Aveți voi timp de supărare când în casa și în curtea voastră stau alaiuri cerești și soli cerești, musafiri din cer și cete de îngeri, care țin diavoliilor departe, să plângă de mânia ce e pe ei când văd ei ce văd?

Azi e zi de înviere și toate sunt fericite. Porumbeii păcii Domnului vă înconjoară trupușoarele și vă însoțesc în slujbele voastre. Cununițe albe se joacă pe deasupra voastră și așteaptă împlinirile toate. Casa aceasta nu mai are altă menire. E cerul unit cu voi. Faceți-vă ochii buni de văzut, că sunt lucruri mari de văzut.

Și tu, Emilian al Mihaelei mele, fii mie stâlp de sprijin și sol al păcii. Veghează de mă ajută pe mine, împlinește lipsurile care mai sunt; întărește aici curajul spre lucrul cel bun și te lasă în grija lui Dumnezeu, cu toate ale tale, că toate sunt spre slava lui Dumnezeu. Vreau să ardă aici focul Duhului Sfânt, focul credinței și al ascultării. Vreau să culegem via, măi mămică. Vreau să facem curățenie pe pământ, și vreau să fiți străjeri plini de inimă, că nu mai are Dumnezeu pe cine Se bizui. Fiți vrednici de ceea ce aveți de împlinit, că nu mai are nimeni în cer nimic de făcut decât să vă stea alături și să vă împuternicească trupurile și inimile pentru săvârșirea tainei învierii cea mare. Bucurați-vă, și luați aminte! că lucrurile sunt mărețe și nu mai sunteți ai voștri. Aplecați grumazul vostru sub puterea Domnului, ca să poată Domnul împlini cu voi învierea cea mare. Nu mă lăsați deoparte, că eu sunt tot timpul cu voi aici, în lucrul vostru.

O, de ați vrea voi să fiți atenți mereu la mine s-ar scurta și timpul și veacul și am sfârși cu durerile. Eu sunt gata întru voi, dar treziți-vă, și cu pace să luați aminte. Amin, amin, amin.

4/17 august 1990

Cuvântul Domnului trebuie vestit cu tărie, spre rod bun și înviere.

Ostrig la tine, dar vreau să nu mai strig la tine. Vreau să te fac să-mi ții tu calea. Vreau să-ți aduc dorul de mine înapoi, în inima ta în care odinioară nu mai încăpea nimic decât glasul ceresc și dorul ceresc. Dar nu vreau să te aplec, ci vreau să te simt așteptându-mă, că tot timpul aveți nevoie de mine. La voi în casă mai am acum locaș pe pământ, dar la voi în casă trebuie să fie curățenie în inimi.

Nu da loc la rețineri, măi mămică. Scrie, mamă, ce-ți spun eu! Scrie, măi Mihaela mea, și vei vedea lanțuri căzând

jos cu zgomot. Scrie, mamă, și vei vedea soare răsărind. Scrie, și vei vedea rod bun și înviere. Și dacă vei tăcea te vor ajunge păreri de rău, că eu te folosesc ca să te pot dăruia cu rodul bucuriei cerești pentru toate ranele pe care le-ai purtat cu inima ta mare ca să faci sufletele cele chemate să aibă înviere și să facă pe oasele lor uscate carne și vene și viață veșnică. Deschide-le gura și le toarnă apă în guri ca la pușorii cei bolnavi. Împlinește-ți datoria față de Domnul, ca să nu dai socoteală pentru neascultare. Iar cei ce nu iau aminte cu frică, îți spun eu, Domnul îi va cerceta. Amin, amin, amin.

7/20 august 1990

Ferire de puținătatea credinței. Începutul peste vreme a lucrării cuvântului. Rugăciune de cerere și darurile ei.

Dumnezeu crede în voi că-L veți ajuta să-și săvârșească taina Sa pe acest pământ. El crede în voi, dar credeți și voi în El, că are de lucru cu voi. Că vor veni oameni înalți să vă vadă, și se vor îngrozi că n-au știut să creadă în Dumnezeu așa cum ați crezut voi. Dar nici voi n-ați crezut, că dacă ați fi crezut așa cum știe Dumnezeu că se crede în El, era pământul nou de mult, erau mormintele goale și iadul sărac, era păcatul osândit și nu mai era pe pământ.

Când S-a ridicat Domnul la scaunul Tatălui Său, a lăsat cuvinte mari, care trebuiau să fie așa cum a spus El. Că le-a zis celor ce crezuseră în El: «*Cel ce crede în Mine va face lucruri și mai mari ca acestea*», și «*cel ce crede în Mine, râuri de apă vie vor curge din gura sa*».

Fii tu cu atenție la Scriptură unde scrie că a venit vremea ca morții din mormânt să audă glasul Fiului lui Dumnezeu și să învieze. Hai, măi fiule al lui Dumnezeu, că este Fiul lui Dumnezeu în tine și nu lipsește de la tine niciodată, că dacă tu nu te cunoști că ai pe Fiul lui Dumnezeu în tine, cine ți-ar mai putea da ție înțelepciunea să cunoști aceasta? Dar vă voi da semne și mai mari și vă voi da dragoste multă, ca să vă miște din loc și să nu mai lăsați nimic nefăcut sau neluat în seamă. De ce nu prețuiești tu măcar, tu, care știi mai mult? Și de ce nu te bucuri tu mai mult decât de orice altă bucurie când vezi cât bate Domnul la ușa voastră și cere să ascultați și să fiți ai Lui acum când El vrea să facă cu voi ceea ce n-a făcut cu nimeni?

Hai, mamă, fă inimii tale aripioare întărite și fă-o să zboare, ca să te umpli de milă de ce vezi pe pământ și să vezi câtă așteptare este în iad, și să mai vezi cât așteaptă oastea cerească sunetul trâmbiței cea mare când Domnul va avea toată împărăția și va așeza pomul vieții pentru toți cei care se vor mântui.

Nu mai fiți așa de reci, căci toate popoarele vor veni să vadă ce face Dumnezeu în grădina Sa. Și va veni vremea să-i scrieți și pe ei cu voi, dar învățați-vă să scrieți și să socotiți bine tot ce vine de la Domnul, căci învățații cei înalți vor vedea câtă lipsă de înțelepciune au avut, și se vor smeri și vor ști atunci pe cine a iubit Dumnezeu.

Nicușor, copilul meu, ia un caiet și să treci bine în el începutul fiecărui lucru, să se știe când este început și când este împlinit, că aveți mereu de făcut lucruri noi și trebuie să vă socotiți bine, ca să nu rămână ceva început și neterminat. Și treceți pe o foaie ce vă trebuie vouă când vă trebuie și puneți-o pe masa sfântă în fața Domnului și ziceți cu gurița voastră: „*Doamne, dă-ne Tu acestea nouă!*“, dar credință ca a voastră să nu mai fie alta și așa să fiți în tot ce cereți și în tot ce faceți. Amin.

Pe Dumnezeu să nu vă supărați dacă face totul după inima voastră, și dacă veți voi cu inima voastră să vină Dumnezeu la voi cu toate câte tânjiți voi, apoi voi să puneți în inima voastră voile Lui, și El vă va face vouă după voile inimii voastre. Nu fiți slabi la nimic, că nu e vremea să mai fiți slabi. Rămâneți pentru Domnul în toată plinătatea, că veți lumina cu lumină peste tot pământul, și neamuri numeroase se vor îndrepta să vadă slava Domnului. Sunteți cu picioarele pe începutul pământului nou și al veacului Domnului împărăției ferice. A venit la voi Regele iubirii ca să vă tocmească să lucrați un pic de vreme pentru împărăția iubirii, și apoi să v-o dăruiască vouă. Voi nu știți asta? Dar asta să știți voi, și mereu să știți asta.

O, dacă voi mă primiți pe mine și dacă voi îmi dați ospătarea cea mai bună la voi, atunci să știți că împărăția mea este la voi, și de la voi nu mă mai duc. Și crede tu în mine că stau după tine să te fac să mă crezi și să mă auzi, că pentru voi mă auzi. Că vine vremea să vă descătușez de toate grijile și să stați fericiți de slava ce va coborî la voi de la Dumnezeu.

O, simțiți-mi apropierea, simțiți-mi-o toți, că aproape sunt și aicea sunt. Amin. Lucrez cu voi în taină mare spre arătarea mea în ochii tuturor celor ce m-au cunoscut, și pentru cei ce cred, și pentru cei necredincioși. Am taine mari de înfăptuit, iar cine mă spune unde sunt, acela să știe că nu-l voi lăsa să mă spună pe mine și căile mele. În calea mea cu voi eu vă ocrotesc și vă ajut pe voi, dar ocrotiți-mi calea mea cu voi, că mulți dușmani avem pe calea mea cu voi. Amin, amin, amin.

9/22 august 1990

Iubirea fără margini a sfintei Virginia. Îndemnuri la dăruire între frații creștini. Iubire pentru iubire.

Mai ții tu minte, inimioară de copil, când te-am adus aproape de mine, măi mămică, și te iubeam așa de mult, așa de mult? Și am să vorbesc de acum tot mai dulce cu tine și am să te chem spre bunătate, ca să am cu cine să vorbesc, că nu vreau să stau mută între voi. Și n-am să te mai slobozesc, că voi chema în ajutor îngerașii milostivi într-o ceată mai mare, cu multă mireasmă, să te pună pe gânduri, să te simți, ca să vorbim noi împreună. Ia adu-ți tu aminte că te adusesem cu atâta dor și cu atâta iubire lângă mine și nu mai puteam pleca pe nicăieri fără tine, dar nici nu te puteam lăsa să pleci pe niciunde dacă nu aveam putere să merg și eu, și nu stăteam fără tine deloc. Și ți-ar veni acum să crezi că n-am fost eu pe lângă tine mereu de când am plecat? Dar când erai tu de la toți în zdrobire, îți închipui tu că eram departe de tine? Crezi că de ce veneam eu mereu la tine? Pentru că te iubesc, măi copilule, și te-aș răsfăța eu și acum, dar ai devenit tu acum mai fără putere și vrei să stai deoparte, și uite că nu mai e timpul să stai deoparte, că eu m-am sculat bine la lucrul Domnului. Dar hai, mămică, nu te împotrivi, nu e greu și nu e rău de mânuță cu mine. Să vezi tu, micuțule al meu, ce lucruri mari sunt de făcut! Să vezi tu, că știi să vezi, că așa a voit Dumnezeu, să vezi tu bine. Eu știu că tu crezi, dar vino și cu fapta, măi Mihaela mea! Vino și iar vino, și vino când vezi că vin eu în sfatul vostru, în familia voastră de aici. Unde vrei tu să mă mai duc? Pe la cei ce vă clevesc pe voi și vă dușmănesc pe voi? O, eu vreau cu voi cei clevețiți și dușmăniți și vreau să vă aduc aminte să fiți așa cum scrie cuvântul de la Dumnezeu: «*Binecuvântați pe cei ce vă blestemă și fiți buni cu cei ce vă urăsc, rugându-vă pentru ei*», că pentru asta v-am pus să mijlociți pentru toți, ca să vadă ei în ziua Domnului cea mare că voi i-ați iubit, și ei v-au osândit.

Fiți atenți pentru cei ce au fost goniți de la Ghelari, Marian și Victoria. Puneți mijlocire bună ca să lucreze Domnul numai cu minuni și de acum încolo, și să caute ei aproape de voi, că totul le va fi așa cum le-a fost începutul ieșirii lor spre lucru văzut. Cine vă iubește pe voi și cine vă înțelege pe voi și cine vă păstrează bine pe voi și cine vă tăinuiește pe voi întru mine, aceia sunt cei scriși în același rând cu voi în carnetelul meu, și la inima mea cerească sunt aceștia. Iubirea mea va fi după ei. Iubirea mea să fie în ei. Amin.

Taina mea de la voi, caută, mămică, s-o pricepi tu bine, că ai să vezi tu curând, curând ce ajutor aduci în fața scaunului Domnului Cel bun și ce multă mântuire și biruință va veni pentru voi, și de la voi la mulți, la mulți. Întoarce-te cu totul la mine, măi puiule al meu, că tu nu știi acum ce bine este să stai în iubirea mea cu toată credința ta, dar caută iubirea mea mai întâi de toate căutările tale, și toate căutările tale vor fi lucrute în iubirea cea de sus. Amin, amin, amin.

10/23 august 1990

Învierea morților. Sfărâmarea porților iadului.

Cât de pomeniți sunteți voi de cei din cer! Dar fiți atenți, ajutați pe Domnul să-Și ridice pe umeri crucea lumii cea de sub cer și cea de sub pământ, că e grea, măi copii, crucea asta; e grea față de cea de atunci; e grea, că lumea de la sfârșit a păcătuit păcat asupra Duhului Sfânt, Care umple lumea și este cunosător a toate cele ascunse și a celor descoperite. Uniți-vă și puneți umărul cu Domnul, căci crucea de la sfârșit e covârșitor de grea, și Domnul vrea cu voi s-o urnească și s-o umple de viață înviată, că vreau să am în voi nu pe Simon Cireneanul cel de atunci, căci acesta de acum are duh cu putere mare de la Dumnezeu. Dar cu toată greutatea crucii cea de azi, iată că atunci a fost dusă crucea cu puterea trupului, dar acum este ridicată și dusă cu puterea Duhului de la Dumnezeu în voi, copiii mei. E Domnul sub grumazul crucii, și voi sub trupul crucii.

Se sfărâmă porțile iadului! Ies la lumină cei ce așteaptă de veacuri, și care strigau mereu: «*Până când, Doamne? Până când ca să ridici ocară noastră?*». Iată că s-a sfârșit așteptarea lor, că le dădea Domnul iar și iar încă o cămășuță albă și iar mai așteptau. Dar acum a pătruns lumina lucrului de la voi, că fără voi, cei din trup, nu avea Domnul mijlocitori care să pună mâna pe lacătele iadului și să le descuie. V-a încredințat Dumnezeu cheile de la lacătele cele ferecate de veacuri. Coborâți-vă cu dragostea toată în iad, măi iubii mei, dar nu vă fie frică, nu, că au pătruns șuvițele luminii de la voi și descoperă cămările ascunse ale iadului. Nu se mai aude decât geamăt de satană și glas de bucurie și mâini întinse în sus să fie apucate și trase afară, că nu mai vreau nepricepere de la voi, căci masa tăcerii se crapă pe mijloc și de acolo se strigă spre voi după ajutor. Că i-am arătat copilului meu și să știe el că nu e masa tăcerii pe care o știți voi, ci e locul așteptării celor ce sunt acolo sub ea. Și mâna pe care a văzut-o el că se ridică în sus, era rugăciunea celor ce vă așteaptă pe voi, cei de pe pământ, să le deschideți lor mormintele iadului.

Nicușor, ia vorbește tu cu mine, ca să știe toți din casă că noi vorbim amândoi. Ia spune tu ce ți-am arătat eu ție.

— **A**m văzut masa tăcerii, și de jur împrejur scăunele de piatră, și din masă o mână ieșită afară, cu degetele retezate și împietrite de vreme. Și am vrut, că am crezut că e cineva dedesubt care cere ajutor, și am apucat să trag de mână în sus. Trăgeam, și era lungă, lungă

mâna. Eu așteptam să iasă cineva cu totul de acolo, dar mâna nu se mai termina să iasă. Și am întrebat-o pe ea: „*Ce este aceasta?*”.

— **M**ăi mămică, acum ați văzut ce este. Scăunelele din jurul mesei îi așteaptă pe ei să iasă să facă pe ele primul lor popas în drumul spre înviere. Iată, a venit ziua să înțelegeți taina cea mare care este scrisă în Scriptură, că voi, cei vii, nu veți lua-o înaintea celor adormiți, și numai după învierea lor, într-o clipeală de ochi, la trâmbița de apoi, voi vă veți schimba pentru fericire, și trupul tuturor va fi fără de stricăciune în veci de veci, și veți împărăși și asta va fi plata cea mare.

Măi copii, mai puteți voi dormi? Că nu e vorba de dormit când vă odihniți pe pernuța de pe pat. Mai aveți voi în minte să nu fiți vii? Lasă, că mult nu veți mai fi încordați, și numai pentru învierea cea mare veți viețui. Un pic, ca să vină izbăvirea Israelului cel ce-mi lucrează pentru înviere și pentru zdrobirea morții. Nici eu nu mai sunt în stare să mai aștept, că iată, m-am ridicat la lucru mult, și lucrez, dar să vă am așezați la lucru.

Hai, Mihaela mea, că dragostea de la mine se face mare în tine, dar tu ești mică. Și nu mai fi mică, ci uită-te tu în urmă, că mulți au ascultat să fie de ajutor lui Dumnezeu. Uită-te în Scriptură, că nu mai ai vreme să citești pe ea și e păcat s-o lași să tacă. Scoate-o pe masa ta și uită-te în ea, că în ea este Dumnezeu cu toate sculele Sale; în ea sunteți și voi și eu, și scoateți apă din ea și udați ogorul cel însetat al vostru. Fie-vă sete din acest izvor, că vine timpul să scoateți apă să udați uscăciunile arse de veacuri. Ridicați mânuțele și faceți ce a făcut Iosua dacă nu vă ajunge ziua și noaptea pentru biruit timpul, care trece prea repede, că uite, și el trece repede, că s-a săturat și timpul să aștepte; trece și el înspăimântat pe lângă voi, să vă grăbească și pe voi spre lumea cea nouă a păcii, a iubirii, a țării Canaanului cel fără de început și fără sfârșit. Amin, amin, amin.

11/24 august 1990

Locul mădularelor în trupul Bisericii. Îndemn la statornicie în credință și în fapte. Lupta împotriva durerilor venite de la duhul lumii.

Sculați-vă bine în mulțumire și lăsați Duhul lui Dumnezeu să lucreze liber la voi, că este schiță de la Dumnezeu pentru tot ce trebuie lucrat și împlinit cu voi și la voi, și încredințați-vă că Domnul știe să vă conducă bine, că Domnul știe să vă aducă într-un singur trup al împlinirii tainei Sale; și nu dezlipiți piciorul să-l puneți în locul mâinii și mâna în locul piciorului, că nu poate să facă mâna ce face piciorul, și nu poate urechea să facă ce face ochiul, nepri-cepuților. Că nu sunteți copii răi sau neascultători ca să nu poată Domnul să împlinească ce are de împlinit cu voi, dar sunteți mofturoși și neaplecați cu totul, și sunteți neînțelepți întru multe și mărunte. Și pentru că voi nu puteți singuri să fiți bine, bine, de aceea mă rog de voi să-mi lăsați calea spre voi în orice ceas aș veni, ca să puteți voi sta mari la lucru aici, că nu se poate să stați mici la lucru, că trebuie să aveți putere, fiindcă nu e de joacă ceea ce faceți voi aici. Voi lucrați pe mâini cu vieți de oameni și cu învieri de oameni, și sub picioare aveți puterile iadului, care nu trebuie să scoată capul de sub picioarele voastre. Nu vă mai balansați de pe un picior pe altul, ca să nu aibă pe unde scoate capul duhul rău cel de sub picioarele voastre, căci ținta duhului rău duce la inimă, măi copiilor, și pune boală acolo și face inima urâtă. Dar nu mai

căutați să treceți peste hotărârile de la mine, că eu știu să hotărâsc bine și nu ca voi. Că voi, în loc să fiți mari de tot, sunteți mici de tot, și trebuie să fiți mari și tot mai mari, căci locul pe care stați e mare la Dumnezeu, măi copii.

O, nu știu cum să mai pătrund mai bine și mai cu sănătate în inimile voastre. Eu vreau să stau aproape de voi și nu mai vreau să stați fără mine. E mila cerului și iubirea cerului după voi, dar voi nu sunteți vrednici de Dumnezeu așa cum trebuie să fiți voi vrednici, că nimeni nu are ce aveți voi de la Dumnezeu. Așezați-vă bine în vrednicia de Dumnezeu, că se va minuna cerul și pământul și tot trupul care s-a născut sub soare în toate timpurile, ce fel de început de veșnicie ați însemnat voi la Dumnezeu. O, cine ar auzi acestea și să mai fie rece sau nepăsător?

Nu mai sta, mamă, sub durere. Dă-o de la tine, că te împuternicesc eu s-o dai de la tine. Dă-o și fă ce fac copiii cei mici când se joacă, și te du și o pune undeva în loc sigur de unde să nu mai scape să te înconjoare pe tine, și pecetluiește-o cu numele Preasfintei Treimi, să stea acolo până la arătarea slavei Domnului, ca să fie durerea ta în rândul tuturor răutăților care veneau să te chinuie pe tine și să te smulgă de la Dumnezeu. Leagă tu puterea durerii, cu blestem de la Sfânta Treime, ca să nu mai caute spre tine, și răbdare ca a ta să nu mai găsească alta, ca să te dau de mărturie în răbdare, că tu nu ai știut să te bucuri, ci numai să aștepti și să rabzi, și răbdarea te va bucura. Amin, amin, amin.

13/26 august 1990

Mila dăunătoare. Maica Domnului, însoțitoarea creștinilor la post și la rugăciune.

Eu trebuie să vă arăt pe voi la tot poporul meu când voi da pe față puterea și darul pe care n-au vrut să-l prețuiască la mine. Și am să mă lupt să-i dau pe brazdă și pe ai mei, că uite, lelica mea cea bună folosește și ea ce am folosit și eu când eram cu ei pe pământ, că mă duceam și mă așezam în fața lui Dumnezeu și Îl rugam de milă pentru ei când voia Domnul să-i pedepsească și să-i îndrepte înspre bine. Și aș vrea eu acum să vrea și Domnul să-i îndrepte și pe ei, că e numai din lume în ei, și ca să-i văd și pe ei mai cu frică, dar nu pot, mămică, de mila lui lelica mea, și uite că nu știu cum să fac să se mai îndrepte și ei. Dar tu ai milă de suflete, că tu știi că mila pentru trup nu îndreaptă păcatul și că așa nu-i mai pot scăpa de păcate ca să-i fac vii. De aceea vreau să fiu eu cu voi, că voi m-ați iubit mult pe mine și voi ați prețuit cel mai mult lucrarea lui Dumnezeu, și Dumnezeu Se bizuie acum pe voi cu lucrul Lui. Dar uite că nici eu n-am pe cine să mă bizui și n-are cine să mă mai cunoască și pe mine, să mă mai dorească și să mă aștepte. Eu la voi găsească pe Domnul, și la voi găsească credință și viață cerută de Dumnezeu, și la voi trăiește lucrarea care a fost în mine, și te am pe tine aici, că tu m-ai iubit, și eu te-am iubit, și după ce am plecat, tu m-ai avut cu tine, și unii știau și credeau, dar cei mai mulți te-au zdrobit.

Acum însă o să stați la masă cu Maica Domnului, măi puii cerului, și vă învăț eu și cum să mâncați ca să fie pace bună și totul de la voi acoperit, căci știți ce trebuie să lucrați voi, că rugăciunea voastră trebuie să stea acum lângă post, ca și până acum, ca să iasă cu putere deasupra întunericului cel de pe pământ și cel din iad. Lucrați cu rugăciunea care s-a dat vouă și fiți așa cu viața și cu hrana, ca să terminați cu putere multă de sfârșat întunecimea spre care v-ați sculat cu ho-

tărărea lui Dumnezeu. Bucurați-vă de la Maica Domnului, că n-a plecat de lângă rugăciunile voastre și a stat tot postul acesta lângă lumina pe care n-ați lăsat-o să se stingă la iconița ei. Lumânările pe care le-ați ars pentru cinstirea ei, au făcut o cale de lumină până la Sfânta Treime, și pe ea merg cu lumină sufletele care ies la lumină de la rugăciunile voastre de aici. De aceea v-a venit Maica Domnului să vă spună să-i ardeți lumânare nestinsă toată vremea postului întru cinstirea adormirii ei. Bucurați-vă cu ea astăzi la masă și purtați-i cinstea toată, că Maica Domnului este cu voi și vă împuternicește și este cu toată biruința la voi. Amin, amin, amin.

14/27 august 1990

Sfânta Virginia este sprijinitoare celor mijlocitori pentru micșorarea pedepselor lumii.

Puțin mai este, și ajungem în vremea cea bună în care nu este durere, nici întristare, nici suspin, și când toate inimioarele vor fi întru înțelepciune și într-un duh veșnic de pace cerească.

Măi puiule cu suflet de copil, cum pot eu să-mi mai depărtez mila și iubirea de la voi? Că dacă voi, acum, n-ați avea apropierea mea, n-ați mai sta pe picioare, că vin tot mai multe dureri peste voi să vă descurajeze, și lucrul de la voi nu trebuie să-și piardă pacea de la cer, și liniștea de la inima voastră nu trebuie să mai sufere. Domnul vă vrea pe voi mari, ca să vă ia lângă El când va scrie dreptate asupra lumii. Stați în picioare bine, ca să fiți vrednici să stați lângă Sfânta Treime, că de aceea v-am pus să mijlociți, ca să micșoram pedeapsa lumii. Că Domnul vă va da de mărturie lumii că și voi ați iubit lumea și că v-ați pus mijlocitori pentru iertarea păcatelor lumii. Amin, amin, amin.

15/28 august 1990

Sfânta Virginia îndeamnă prin pildă de umilință. Duhul rău nu poate peste creștinii statornici.

Eu sunt, și uite-mă! Uită-te unde vrei să te uiți. Eu sunt mereu, și așa sunt de fiecare dată. Sunt blândă, blândă. Sunt cerească și sunt la voi de la cer venită. Sunt sălășluită la voi, și, chiar așa că mă vezi, să știi că sunt cu duhul venită, că dacă n-aș fi în duh, n-aș avea putere să fac ca să mă vezi. Vreau să lupt și iar să lupt, cu toată puterea ce mi-a dat-o Dumnezeu, să biruiesc cu voi și la voi pentru mine, pentru biruința pe care o aștept parcă de o veșnicie, căci eu trebuie să biruiesc, eu trebuie să triumf, așa cum este proorocit în Scriptură. Eu trebuie să sun acum cu trâmbița pentru toate auzurile, dar pregătiți-mi calea și nu mi-o zăvorâți, că eu calea tot trebuie s-o găsec pregătită de Dumnezeu, dar dacă Domnul nu va putea cu voi, va face pietrele să vorbească, și pietrele v-ar zdrobi pe voi.

Măi, iubiții mei copii, luați-vă de pildă unii pe alții, că am dintre voi pentru pildă bună. Inimioara asta care scrie cuvântul cel de la cer venit, nu v-a spus ea cum s-a lăsat purtată pe drumuri pe la toți copiii mei să le facă plecăciune hulitorilor ei? Și erau copiii mei toți, dar toți o huleau, și o hulesc și acum. Mă frângeam în urma ei, că nu mai avea putere nici un pic, nici pe suflet, nici pe trup. Ea a folosit aplecarea mai în tot timpul, și de aceea o iubesc eu, că ea a fost mereu zdrobită și frântă de la toți și de peste tot. Când eram eu, și ea era lângă mine, o mângâiam eu și îi păzeam eu inima să nu-i moară, și dacă n-aș fi fost tot eu, dar și mai cu putere, s-o țin

aproape de nădejdea cea cu răbdare purtată, n-o mai aveam acum bună de nimic.

Măi iubiții mei, uite ce vrea să vă facă duhul rău! Vrea să vă oprească din lucru. Și voi așa vreți? Dar eu am spus așa celor ce au legătură și fir cu mine: „*Fiți cu putere, cei ce mă primiți, că s-a stârnit de la satana furtună urâtă ca să închidă acest loc de la fața Domnului*“. Voi aveți mare trecere la Dumnezeu, că sunteți copii buni la Dumnezeu, că aveți viață plăcută și curată și aveți credință și voință să trăiți după cum a cerut Domnul să fie creștinul Său. Dar pe lângă acestea toate vi se cere inima locaș al Duhului Sfânt și al iubirii Domnului, și duhul rău vrea inima să v-o ia. Dar voi aveți putere de la Dumnezeu dată să călcați peste capul duhului rău și să-l sfârâmați; numai să fiți bine atenți când și pe unde caută el să scoată capul, că v-am spus că stați cu picioarele pe puterile iadului și pe capul duhului rău, și să nu vă mai balansați de pe un picior pe altul, ca să nu aibă duhul rău pe unde scoate capul, că nu vă mușcă de picior, ci de inimă vă mușcă, măi copii, și vă îmbolnăvește inima, și eu prin inima voastră vă privesc. Inima să vă fie bună la Dumnezeu, că ea este oglindă în care privește cel din jurul tău. Opriți-vă voi aici și gândiți-vă fiecare cu înțelepciune ce-aș dori eu să vă spun prin aceste cuvinte, că vă vreau ca pe o oglindă pe voi. Eu sunt venită la voi cu dragoste și cu nădejde. Sunt venită să lucrăm și să terminăm de lucrat, ca să ne bucurăm cu bucuria întreagă. Amin, amin, amin.

19 august/1 septembrie 1990

Dragostea sfintei Virginia și zbuciumul ei pentru poporul cel rătăcit. Cuvânt de dojană pentru cei reci cu inima.

Eu cu cine să mai vorbesc, măi iubiții mei, copiii mei? căci copiii mei sunteți. Cu cine? că nu mă satur numai cu privirea. Am și eu nevoie de mângâiere și n-am cu cine să mă mai mângâi. Bucuria mea n-o mai găsec în altă parte mai mult decât aici. Nici în slava ce mi-a fost împărțită nu am împăcare, că nu mi-e deplină slava fără voi, fără rodul pentru care am lucrat. Of, și cine să mă înțeleagă și pe mine când îmi văd munca risipită de vrăjmașul cel rău?! Cine, mămică, să mă înțeleagă dacă nu voi, care mă știți și care nu m-ați uitat? dacă nu voi, care ați suferit pentru Domnul și pentru mine?!

Măi, scumpii mei copii, rău e fără mângâiere, rău e fără cei dragi ai tăi! Rău e, dar cine să mă înțeleagă? Aplecați-vă inima voastră spre mine și grăbiți-vă cu toate, ca să ajung să fiu și eu fericită, că fericirea nu mi-e fericire fără voi, fără poporul meu care nu mă mai cunoaște. Unde credeți voi că ați afla o durere mai mare ca a mea când văd eu că nu mai am ce culege bun?! Poporul meu e ca o vie bătută de grindină. E lovit și e rătăcit poporul cel pe care l-a hrănit Domnul atâția ani prin mine.

Of, poporule, să n-ai, măi, parte de rana mea!

Măi copilul meu cel rece, cum de nu te temi de atâtea cuvinte care trec pe lângă tine din gura mea?! Crezi tu că le vei vedea scrise pe toate? De ce nu-ți pui tu mila și pentru mama Gigi? Eu nu vin să vă fac durere. Eu vin la voi, eu sunt la voi cu mângâiere, cu ajutor, cu cuvânt folositor, cu cuvânt învățător, că voi nu aveți de unde să știți ce să faceți și ce să nu faceți. Eu pentru asta sunt aici la voi, și nu mai are nimeni bucurie ca a mea când vă văd bine sănătoși și bine întăriți, și nu mai știu atunci decât să mulțumesc Domnului. Și să vedeți voi cum mă rog eu Lui să-mi păzească pușorii, să le întăreas-

că puterea și iubirea, până la timpul celor văzute și împlinite, că atâta de puțin mai este, măi copiii mei, și nu mai știu de nici un pic de mângâiere, și așa cum voi sunteți doborâți și întristați de neîmplinirile celor ce le cereți, eu și mai mult mă frâng, și nu mi se mai sfârșește așteptarea, că mi-e dor, mămică, mi-e dor și tot mi-e dor. Mi-e dor de tot poporul pe care nu-l mai am, și vă spun și eu vouă că mi-e dor. Că nu mai vrea poporul meu cu Dumnezeu, că nu mai vrea cu mine, și nu mai vrea cu voi, și asta e durere mare, că a dat cu piciorul și cu pietre în copiii pe care i-a ales Dumnezeu de mijlocire pentru ei și de curățire a păcatelor lor. Of, și când văd eu ce văd! Dar nu vă temeți, că uite ce văd: văd că ei se pregătesc pentru doborârea voastră, că zic că aveți daruri și că ei nu au, și nu știu ei că darul vostru este Dumnezeu, pe Care Îl iubiți și Îl ascultați, și nu știu ei că voi sunteți darul meu de la Dumnezeu, și nu știu ei că voi sunteți darul lui Dumnezeu pentru ei. Dar voi, luați cuvintele sfintei Scripturi și ziceți așa cum a zis Domnul răstignitorilor Lui: «*Tată, iartă-le lor, că ei nu știu ce fac!*», și rugați-vă să nu-i lase Dumnezeu în răutate, că n-are cine-i mai scoate din dureri. Că nu le este de ajuns la câți creștini le-au stricat mintea cea bună, și ei luptă înainte și doboară temelii slabe și nu știu aceștia ce lucrează, și văd că Dumnezeu e în stare de orice pentru ocrotirea voastră și nu mai știe cum s-o mai dea cu ei să vă lase lucrul vostru în pace, să vă lase pe voi în pace, ca să rămâneți în putere. Of, și câte tulburări de la ei se sfărâmă peste voi, și eu nu mai știu cât de tare să mai fiu la voi, aici.

Vin încercări peste voi, dar eu am nădejdea toată că le vom birui pe toate, că trebuie să triumfăm, dar uite că mai avem un pic de urcat și de oftat și de plâns. De aceea vă rog, hai să fim mereu uniți, și bine uniți, că să vedeți voi ce biruință bună vom avea. Dar prima întăritură pornește de la voi, și dați-vă voi bine seama de ce v-am rugat eu mereu să fie pacea la putere aici la voi. Pace, și inimile, ca pe niște vase pline de iubire și de credință, fără nici un strop de îndoială, fără pic de amestec cu duhul rău.

Trăiți, măi puii mei, așa cum se trăiește întru împărăția lui Dumnezeu. Ca un mănunchi de prunci să vă aibă mama Gigi, căci cu voi vreau să-mi vindec toată durerea pe care o port pe urma poporului meu cel răcit de mine. Nu mai am, mămică, decât să-i las pe mâna Domnului să-i mai curățească și să-i aducă un pic mai aproape de iertare și de mântuire, că nu Se îndură Dumnezeu să lase pe nimeni, dar nu-i poate primi necurății. Răspundeți cu iubire la ura lor și binecuvântați-i când vă osândesc. Iertați voi și pentru ei, și vor ști atunci pe cine au osândit, că vă voi arăta lângă mine, și vom fi la Dumnezeu mijlocire pentru ei. O, de aceea caut la voi să vă spun așa, ca în fața răutății lor să vă îmbrac cu iubire, și asta să vă fie arma voastră când se vor lupta cu voi, că nu vor, mămică, să lase focul urii să se stingă la ei. Dar izvoarele iubirii, care curg de la voi, vor spăla de la fața Domnului și ura lor, și păcatele lor. Amin.

Of, puișorii mei, vreau să vă îmbrac mereu cu putere cerească și să nu vă văd slăbiți sau nerăbdători în ispite. Vreau să vă văd cu bărbăție și cu multă răbdare, și stați mereu în sfat cu mine, că vă va fi ușor în toate. Nu vedeți voi că diavolul se zbate mereu în ultimele lui puteri? Fiți atenți și fiți întăriți și credincioși, și nu-i lăsați nici un pic de bucurie duhului rău, că el caută în toate chipurile să vă ducă în descurajare și în deznădejde, dar hai să-l biruim, hai să ne arătăm credința și răbdarea și iubirea, și apoi să vedem și biruința.

Trebuie, mămică, să mai și urcăm, că așa mai e uneori drumul, și trebuie să depășim și urcușurile, că așa se ajunge

la biruință. Mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, că dacă Domnul vede între voi așa, El vă va ridica deasupra neputințelor și nu vă va lăsa sub sarcină pe voi.

Rămâneți bucuria mea, mămică. Aduceți-mi mângâiere, și eu cu mângâiere vă voi dăru.

Spiridon, te-am adus, mămică, aici, lângă Domnul, că bine este cu Dumnezeu în lucrul Său cel mare, și știe mămică, și vede că ești hotărât pe cale și că ești mulțumit. Măi copilul meu, am nevoie, mămică, de copii buni, căci cei de la început m-au părăsit și m-au uitat. Și m-au uitat și copiii mei, că zic că am murit, dar eu n-am murit, mămică, și iată cât de vie sunt și cât de trează sunt și cu cât duh și putere lucrez. Te-am adus și pe tine, și te-am făcut și pe tine străjer, și îți dau acum îmbărbătare de la mine, ca să te pot avea așa cum trebuie să fiți voi aici. Ai grijă de inimioară, mămică, și să-ți fie inima cu toată încredințarea că aici lucrează numai Dumnezeu și că voi trebuie să fiți străjeri atenți, să țineți bine porțile închise, să nu intre și să nu iasă pe poartă nimic în afară de planul lui Dumnezeu. Căutați să-L pricepeți bine pe Dumnezeu în orice clipă, și feriți-vă să-I judecați adâncurile și înțeleșurile Lui cu care lucrează la voi, căci Dumnezeu lucrează la voi minune mare, și nici nu vă dați seama cât de buni trebuie să fiți. Inima și gândul tău să lucreze ca în împărăția lui Dumnezeu, și fiți ca îngerii, mămică. Căutați după mine, ca să vă pot învăța de la Dumnezeu. Fii, mămică, fericit de intrarea ta pe poarta asta și fii vrednic de locul acesta, că dacă ați avea ochi văzători de cele ale duhului, nu v-ar mai trebui nimic când ați vedea locul pe care stați. Stai atent cu inima și nu lăsa să pătrundă în ea îndoială sau cărtire sau lucruri străine de Dumnezeu. Fii înțelept, că nu mai e înțelepciune pe pământ. Fiți fii ai înțelepciunii și socotiți-vă cu înțelepciunea ca și cu o mamă, că tot cerul vă așteaptă pe voi. Amin, amin, amin.

23 august/5 septembrie 1990

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Proorocie despre învierea bisericii lumii.

Ia aminte, iubitul Meu, că pe vremea primilor creștini era pământul plin de irozi și Îmi țineau creștinii ascunși pe sub pământ, că nu aveau loc deasupra pământului, și dintre ei se iveau trădătorii lor, de-Mi duceau creștinii sub ghilotină și Îmi ucideau gloate de creștini. Și creștinii de azi, nesocotind măreția lucrării de azi a lui Dumnezeu, au rămas tot cu mâinile necurate, mulți din ei.

Nu-ți pune, iubitul Meu, inima în brațele oricărui copil de al Meu, că tu nu cunoști inima copiilor Mei, că inima ta e albă, și nu trebuie pusă pe mâinile necredincioșilor Mei, că mulți am fără de statornicie bună. O, și cât aș vrea Eu de la tine să-Mi faci și trupușorul tău alb, ca inima ta albă, căci cu tine vreau să închei legământ pentru sfârșit și pentru început de viață nouă, nestricăcioasă pe pământul Noului Ierusalim, că M-am coborât cu Ierusalimul cel de sus la Ierusalimul cel de jos și te-am uns să fii unsul Noului Ierusalim, ca să-Mi aduc vremurile înapoi.

Îți aduci tu aminte de ziua în care ai fost uns? Și îți mai aduci aminte de locul în care te-am uns? Căci în locul acela sunt primele măsurători ale cortului începutului Ierusalimului cel nou, și acolo este jertfă de fiecare zi, și acolo ești preaslăvit și numit așa cum se zice cuvântul: „*Preafericitul patriarh să fie pomenit întru împărăția lui Dumnezeu*“.

Știi tu că M-am pogorât cu împărăția Mea în locul acela în care ai fost uns ca uns al Meu? Vrei tu să știi că acolo

am inimi încercate și călite prin foc și că Eu Mă bizui pe ele mai mult decât pe tot poporul Meu? Dar tu nu ai de unde să știi cât de încercate au fost aceste inimi și cât de înțelepte au fost, că nu s-au dus de lângă Mine, și au rămas în focul încercărilor cu Mine. Buzuie-te și tu pe ele, și pe mânuțele lor așează-ți inima ta albă, precum Eu pe mâinile lor Mă las și Mă jertfesc în taină pentru tot poporul Meu cel neascultător și lipsit de înțelegere. Stai lângă Mine și mergi cu ei alături, că ai să vezi înălțimi doborâte la strigătul lor, și ai să vezi puterile pământului slăbind sub lucrul lor cu Mine, și ai să vezi văile netezite prin lucrarea ce o am în ei, că în bisericile de azi nu-Mi mai găsesc plăcerea, de mulțimea urâciunii pustiirii care Mi-a secerat stelele cerului.

Uită-te pe unde-Mi găsesc plăcerea, pe unde-Mi pasc oile, și ține urma oilor Mele, că te voi așeza să-Mi cureți biserica Mea. Nu se poate, iubitul Meu, nu se poate îngădui nelegiuirea în biserica Mea, în biserica Mea de la sfârșit. Nu se poate întuneric peste lumină, nu se poate, iubitul Meu. Eu nu pot în biserică cu lumea nelegiuită, și nu se mai găsește nimeni pe pământ să pună ca Mine mâna pe bici, să-Mi dea afară tâlharii din locul preasfânt. Sfințește-te, ca să te sfințesc, să te împuternicesc, să te fac mare, ca să zici muntelui să se mute, dar să se mute la cuvântul tău. Fii tu casă Mie, fă-te tu templu Mie, fă-te cort pentru Mine, prin care să Mă sălășluiesc între oameni, dar fă-te cum am fost Eu pe pământ și dă deoparte din casa ta neorânduiala și orânduiește-te fără să te temi de Anna sau de Caiafa, că prin voi vreau să-i eliberez și pe ei, dar fii ca Mine, fii așa cum am fost Eu. Citește mereu în viața Mea și te oglindește în ea în fiecare zi, că Eu sunt calea și adevărul și viața. Fii hotărât cu Mine, împlinește-te întru Mine ca să scurtăm vremea cea rea și să venim întru împărăția Tatălui Meu.

Măi iubitul Meu, am sădit atâta dragoste în tine! Eu ți-am dat dragostea Mea, dar dă-Mi și tu dragostea ta, că-ți dau putere să-Mi dai dragostea ta. Fă-te casă Mie și lasă-Mă în ea, și nimic nu va fi să nu poți întru Mine. Și îți voi trimite în preajma ta inimioare postitoare, ca să mănânci cu Mine și ca Mine, și atunci biserica Mea se va ridica încet, încet la Mine și va învia cu fiecare zi și va uita zilele desfrânării ei de pe sub orice copac verde, și o voi îmbrăca pe ea cu podoaba neștricăciunii și o voi cere de mireasă, și, atunci, Eu voi avea din nou iubită și voi uita vremea despărțirii, și o voi îmbrățișa și îi voi pune diademă albă și cunună neveștejită. Și voi coborî cu slava Mea și voi face serbare cerească, și veți fi mândria Mea, și prin voi voi face minuni mai mari ca la început și voi muta munții pe care trebuie să-i mut, și voi ridica din moarte pe morții care trebuie să învieze. Voi împărăștia lumină de la Mine pe pământul cel neroditor și va crește iarba nouă pe pământ. Amin. Iar voi, copiii Mei, veți adăpa pământul, și el va rodi, și atunci, neamuri numeroase vor învia și se vor îndrepta către slava Noului Ierusalim, căci începutul de la voi se va mări din zi în zi, și Domnul va fi slăvit de popor mare și tot mai mare. Amin.

O, iubitul Meu, mergi pe urma oilor Mele! Vezi pe unde-Mi pasc Eu mieluseii, că vin zile mărețe. Ridică-te și te împlinește! Mănâncă hrană tare și propășește întru Dumnezeu, că vin zilele mării Domnului când Domnul va vorbi încă o dată la popoare și la limbi și la neamuri, și când Duhul Sfânt va împlini minuni nemaiauzite până acum și Se va desăvârși cu slava despre care nu s-a mai auzit vreodată.

Hai să mergem înspre întărire, hai să aducem vremea cea bună și hai să lucrăm, și să ne lăsăm lucrați, că iată, vom

culege via și vom face vin bun și vom sta la masă. Iubirea Mea să te crească și să te împodobească cu podoabe și să te îmbrace întru putere, dar vino spre viață înviată, că Domnul vrea să tămăduiască neascultarea Sionului și să Se slăvească în biserica de la sfârșit.

Mi-e tare dor să vin. Grăbiți-Mi venirea, că vin să Mă slăvesc întru puterea Duhului Sfânt cu Care se încheie întreita lucrare a Preasfintei Treimi, și iată, vreau să fiți adevărații Mei fii, precum Eu sunt Fiul Tatălui Meu. Vreau să fiți adevărați întru iubirea Mea, că a voastră este împărăția iubirii și aceasta este plata pe care v-o dau. A început învierea făpturii Mele, și hai să venim întru cele înviate. Părinții voștri au dorit să vadă zilele acestea, dar n-au văzut, și vor să le vadă venind, se uită să le vadă venind, se uită la voi, cei din trup, că fără voi, cei de la sfârșit, ei nu pot să vină întru acele zile, și ei vor serba cu voi atunci. Hai să ne ridicăm unii către alții, că acestea sunt zilele cele așteptate de veacuri, în care totul vine întru înviere. Voi trebuie să vă împliniți întru toate, măi copiii Mei, că a trecut de la Mine către voi puterea cu care întocmim mântuirea lumii, și aceasta este lucrarea pe care trebuie s-o lucrez cu voi, căci Dumnezeu lucrează cu voi minune mare. Învredniciți-vă întru acestea, că ziua Domnului vine la voi, și bucurați-vă că Tatăl vostru voiește să vă dea vouă împărăția. Ridicați-vă în iubirea lui Dumnezeu, că a voastră este biruința. Dumnezeu lucrează întru puterea și întru împărăția Lui prin voi, și lumea nu mai are putere, că regii lumii se vor pleca să vadă slava Mea de la voi. Ridicați-vă să biruim lumea! Ridicați-vă pe piatră, că mare va fi biruința, și venim întru vremea cea bună, dar vreau cărmă sănătoasă bisericii Mele, vreau viață sănătoasă în ea, vreau înviere și putere din biserica Mea, căci biserica Mea va cuvânta, și când ea va cuvânta, se va face cer nou și pământ nou, și România Mea va fi diadema slavei Mele.

Hai, copiii Mei, spre împlinirea slavei Mele, căci cu voi sunt. Amin, amin, amin.

— **O**, mămică, mulțumire de la cer vă aduc, că m-ați ajutat să port cuvântul Domnului către cel drag pe care-l iubim, că eu v-am spus vouă că trebuie să-l pregătesc, să-l curățesc, să-l sfințesc și să-l îmbrac frumos, să-i pun învățătură de viață pe inimă și să-l așez să ridice biserica pe piatră, și v-am spus că vreau să fiți cu el nedespărțiți și că vreau să-l împodobesc de la mine, și că fără voi, nu-l pot avea al meu. Amin, amin, amin.

24 august/6 septembrie 1990

*Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea
cuvântului
-fragmente-*

*Anunțarea vestirii cuvântului. Puterea rugăciunii neîndoelnice.
Proorocie despre alesul Domnului, Irineu.*

Nu mai fiți, mămică, reci de mine! Încălziți-vă, măi copii, cu mine, în unire bună, ca să vă încălzesc dragostea și lucrul meu în voi, că doar voi vă folosiți de roadele lucrului acesta. Voi nu vedeți cât de folositor este și nu vedeți că fără el se strică multe din cele bune de la voi?

Nu mai cereți cu îndoială cele ce vă trebuie vouă, că Dumnezeu nu e atât de neputincios să nu vă dea vouă de toate. Domnul v-a împlinit cereri mari de tot, dar trebuințele cele mici cum să nu vi le dea, măi copii? Și mai ales că El știe mai bine ca voi ce vă trebuie, și are multă grijă de voi, dar cereți

cu credință și cereți așa: „Doamne, dă-ne ce-Ți cerem noi, dar făcă-se nu voia noastră, ci voia Ta, în tot binele ce vine de la Tine la noi!”.

Este scrisă în Scriptură o parabolă despre păsările cerului și despre crinii câmpului, și să aveți grijă mare de împărăția lui Dumnezeu cea de la voi, că toate celelalte vi se vor da pe deasupra, căci știe Tatăl Cel ceresc ce vă trebuie vouă, dar fiți în armonie, mămică, și fiți ca păsările cerului și luați sea-ma la crinii câmpului, fiilor.

Dumnezeu a făcut la cuvântul rugăciunii voastre să se sfărâme puterile și întăririle lumii și să înceapă rezidirea Ierusalimului cel nou. Dumnezeu prin strigătele voastre a sfărâmat capul șarpei, ca să dea drumul cuvântului Său prin lume, și are împliniri mari prin strigătele voastre, mări copii, că veți trăi și veți vedea că tot ce cereți voi aici se va împlini cu putere, și tot pământul va cunoaște ce a avut Dumnezeu la voi. Fiți cu tărie cerească înaintea împlinirilor toate, căci toate se împlinesc, și spuneți voi lui Dumnezeu așa: „Împlinește, Doamne, mai curând ce-Ți cerem, și vino mai curând cu ce ai spus că vii!”. Amin.

Mi-e dor de părintele Irineu, și am să pun iar în inima lui dreptate pentru voi și dor pentru voi, că prin voi trebuie să fiu și cu el. Of, să vedeți voi cât de amar vor plăti aceia care au încercat să rupă firul acesta dintre voi și el. Trebuie înnodat acest fir. Și dacă nu-l vom înnoda mai curând și mai bine, să știți că mă scol cu plată aspră pentru cei ce mi-au făcut mie stricăciunea asta, căci eu trebuia să-l curățesc, să-l pregătesc, să-l sfîntesc, să-l îmbrac frumos, să pun poruncile mele în inima lui și să-l fac păstor al Israelului nou. O, dacă nu voi reuși să împlinesc cu el aceasta. Se va scula Dumnezeu cu certare multă și va așeza totul după voile Sale, dar cu asprime și cu certare, că nu se poate și nu încap la Dumnezeu să aibă cineva curajul să rupă firele lucrute și ocrotite de Dumnezeu și să umble și să strice așezările lui Dumnezeu. Fiți tari și fiți puternici, că este mereu în lucru o răzvrătire care crede ea că vă doboară și pe voi, dar Dumnezeu nu poate îngădui aceasta. Aveți grijă cum vă rugați și ce cereți, că trebuie mereu să cereți îngeri ocrotitori și treji de la Dumnezeu, căci îngerii sunt cu voi, și sfinții sunt cu voi, dar cereți-le ajutorul, că ei nu trec peste voi, și sunt gata să vă asculte și să vă ajute și să lucreze aici cu toții, și cu voi. Amin, amin, amin.

25 august/7 septembrie 1990

Trâmbița Domnului îndeamnă pentru cele nepieritoare, hărăzite poporului creștin.

Gândiți-vă voi cu frică și cu credință ce însemnați voi la Dumnezeu. Nu cumva să căutați să pieriți vreunul, că n-o să aveți unde vă piti de la privirea Domnului. Nu vă mai jucați cu nimicurile ca să vă alegeți cu nimicul, că voi aveți de îndeplinit misiune mare. Fiți copii la cele rele, dar nu căutați să fiți copii în lucrul ce-l așteaptă Dumnezeu prin voi, că de la facerea lumii și până la ziua Domnului, cea cu glorie veșnică, milioane de milioane de suflete au nevoie de odihnă și de bucurie și de mântuire, și toți așteaptă capătul cel bun al acestei lucrări de mântuire în care trăiți și lucrați voi, și într-o zi o să pricepeți totul, că vine ziua aceea în care nimic nu va mai rămâne neînțeles. Mânați-vă și voi inima spre aceste vederi și deschideți Scriptura, că toate sunt scrise acolo așa cum vor fi ele văzute.

Să știți că m-am sculat să pedepsesc necredința din poporul meu. M-am sculat, că Dumnezeu S-a săturat de așteptat

și de lungit vremea asta rea. M-am sculat, și căutați bine să vă văd bine mereu, mereu, căci cu mila s-a sfârșit, mămică, așa cum s-a sfârșit și frica de Dumnezeu a poporului meu. M-am ridicat să așez bine totul, că vine zi de sărbătoare și de biruință, și fiți atenți că pe voi vreau să vă am lângă mine așa cum v-am pus să lucrați. Hai să lucrăm și hai să terminăm cu bine. Stați alături de mine, că menirea voastră asta a fost. Fiți vrednici de această menire pe care v-a dat-o Dumnezeu. Amin, amin, amin.

26 august/8 septembrie 1990

Sfânta Virginia îndeamnă la priceperea cerească. Vestirea lucrării Domnului în toată lumea. Vremea bucuriei se apropie.

Hai să vă spun din nou, că vreau să pricepeți tot mai bine și nu trebuie să mai rămâneți în nepriecere, că v-a spus mereu și Domnul și v-am spus mereu și eu că voi însemnați mare comoară și mare lucru la Dumnezeu. V-am spus că împlinirile care se lucrează prin voi nu s-au mai auzit și nu au mai fost până în vremurile noastre. O, mămică, și cum v-aș vrea eu pe voi! Eu văd ce e cu voi și ce va fi cu voi, și mă bucur în fața tuturor celor din cer că din rodul meu și din lucrul meu se lucrează cele mai mari împliniri ale veacurilor. Mă bucur că prin copiii mei, prin urmașii mei, se lucrează ce nu s-a mai lucrat. Și când vă văd așa de mititei, așa de necrescuți la aceste înțeleșuri, hai, mămică, să fiți mai buni și mai deștepți, că n-a avut nimeni niciodată o creștere ca a voastră și o școală ca a voastră și o învățătură ca a voastră, că nici o înălțime de pe pământ nu va fi în stare să stea în picioare când va descoperi Dumnezeu ce a avut și ce a lucrat acum, la sfârșitul răutății veacurilor. Nimeni, mămică, nu a priceput vreodată așa cum trebuie acum priceput și înțeles cuvântul cel din Scriptură pentru împlinirile de astăzi, că am mai spus poporului ăsta, cu ani în urmă, că dacă era așa cum scrie în Scriptură, era minune mare cu poporul meu. Dar poporul meu n-a vrut să fie deștept, că i-a plăcut viața trecătoare și n-a tânjit după cele scrise în carte și n-a dorit după slava cerească pe care o are Domnul pregătită pentru cei ce vor lucra sfârșitul acestor împliniri țesute cu sânge de creștin, cu jertfe mari și cu iubire multă. Dar nici voi nu pricepeți cum trebuie, că n-ați alergat nici voi după cunoștință, iar de lucrarea aceasta stă și se miră tot cerul. Stă cerul și așteaptă mai curând să terminați cu bine, că se uită cei din cer la voi și se roagă la Dumnezeu să vă aducă mereu putere și ocrotire ca să terminați cu bine și să veniți întru această slavă nemaivăzută vreodată. O, și cât mai am eu de lucrat, mămică, și poporul meu zice că sunt moartă!

Uite ce vreau să vă spun: vă spun o bucurie de a mea, că mă duc departe cu lucrul copiilor mei, mă duc cu lucrul lor să vadă lumea ce are Dumnezeu în țara asta. Mă duc să vestesc despre România și să fac regii și împărații pământului să se închine la picioarele ei. Mă duc cu lucrarea mea la țările cele de departe, că eu lucrez prin copiii mei, eu, mămică, eu, că al meu este poporul ăsta, și voi sunteți copiii bucuriei mele. Mă duc cu Evanghelia României la țările cele îndepărtate, și am să mă bucur de ducerea mea, că este proorocit de demult aceasta. Deschideți la cuvintele cele mai vechi ale acestei lucrări și veți găsi că va pleca Dumnezeu departe cu această lucrare. Dar vor veni zile și mai mărețe, și va cunoaște lumea toată lucrarea aceasta și mulți vor curge spre ea, că va fi împlinitoare de minuni și se va slăvi în biserică cea adevărată a Duhului Cel Sfânt, că Duhul Sfânt al Sfintei Treimi în-

cheie întreita lucrare a Treimii și vine totul în odihna cea proorocită de veacuri, vine să Se odihnească Dumnezeu într-ale Sale. Și care sunt acestea ale Sale? Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu care v-a crescut pe voi, care v-a hrănit pe voi, care v-a slăvit pe voi, și aceștia sunteți voi, măi mămică, sunteți rodul acestei lucrări, și Dumnezeu Se odihnește în voi, și să vedeți voi ce Ierusalim va zidi Dumnezeu la vederea tuturor, că începutul vostru se va mări, și strălucirea voastră va umple tot pământul de lumina de la Dumnezeu, și pământul va tresălta de bucurie și de slava Domnului, și voi veți fi atunci mândria mea.

Copilul meu care pleci către popoarele cele îndepărtate să duci lucrarea Preasfintei Treimi! Marian, merg cu tine, măi copilule. Merg, că m-am săturat de stat și de așteptat. Hai să mergem să ne cunoască tot pământul și să se umilească înțelepciunea acestui veac. Hai să semănăm pe pământ înțelepciunea lui Dumnezeu, că e mort pământul și ce e pe el. Hai să pășim picior de apostol al acestei lucrări prin lume. Niciodată și nicăieri să nu pleci fără mine. Fii cu mine, și caută să știi bine cum să-ți faci lucrul de apostol, că lumea e plină de val de mare agitată și e gata să se înece lumea toată. Dar tu mergi pe deasupra, ca să te vadă lumea că ești al lui Dumnezeu. Ceartă și tu valurile așa cum le-a certat Domnul Iisus Hristos, dar fii atent, că Domnul a poruncit cu blândețe valurilor să se liniștească. Așa și tu, fiule, ia cu tine și blândețea și înțelepciunea și dreapta socoteală în toate, și pe unde vom trece, să spunem din inima noastră: „Doamne, fă Tu pământul să învieze, ca să nu mai fie pământ, și să fie cer peste tot și împărăție cerească peste tot”. Eu voi fi cu tine și te voi ajuta și te voi învăța și te voi ocroti peste tot. Și presară tu apă sfințită de la Noul Ierusalim, și stropește-ți toate lucrările tale cu apă sfințită căci ele vor vorbi despre Dumnezeu în lume, dar să ai mereu în inima ta că fără Dumnezeu nu se putea nimic. Nu spune la nimeni de locul lucrării Domnului, dar spune-L pe Dumnezeu la tot sufletul de pe pământ, că e vremea Domnului.

Copiii mei, vine vremea bucuriei, dar eu sunt și cu durere pentru poporul meu cel rece. Mă îndrept spre poporul meu să-l trezesc. Mă duc să-l scol din somn, că dacă-l las să doarmă, ce i-aș mai putea face? Mi-e milă, dar să-l las așa e mai bine? Eu am vrut să vin la el cu bucurie și cu bine, dar dacă el n-a vrut!... Poporul meu zice că am murit. Ce să-i fac dacă nu am murit? Să vadă că nu am murit. El nu mă mai așteaptă, dar se va înspăimânta poporul meu. Dar voi, copiii mei, bucurați-vă că nu dormiți, și bucurați-vă că sunteți cu mine, și fiți și voi mai buni și mai cu inimă și mai cu căutare. Mai mult, fiilor, și mai bine, că numai pe voi mă mai bizui, dar din voi vreau să ridic un neam mare, și de la voi vreau să învieze învierea cea mare.

Nu mai stați, fiilor, cu cartea închisă. Citiți în ea și cunoașteți-o bine și căutați în ea, că peste tot scrie în ea despre vremea voastră de azi. Amin, amin, amin.

27 august/9 septembrie 1990

Sfânta Virginia dă mângâiere surioarei sale. Iubirea este cea mai puternică armă împotriva răutății. Creștinii adevărați trebuie să fie uniți în fața răutății și a invidiei celor strecurați în poporul Domnului.

Copiii mei, misiunea mea este să lucrez, și să lucrez mult de tot aici la voi, că aici la voi e de lucru și nu-i de glumă, numai să vă am pe voi tari, că uite, creștinii mei au pretenții la voi, dar de unde să știe ei că nu se poa-

te ce vor ei și că voi nu aveți atâta putere și pentru ce au ei pretenție? Dar vă spun iar, că ce e la voi și ce trebuie să faceți voi și cât de liniștiți și ascunși trebuie să fiți voi, o, nu e de glumit și nu e să ne aplecăm după mintea oricui, care cum ar vrea fiecare. Măcar să ținem bine închis acest cuibuleț, această iesle binecuvântată și mărită și iubită de tot cerul, că destul că răutatea din poporul meu nu se mai căpătuiește ca să nu vă mai judece și să nu vă mai dușmănească. Dar nu vor să se liniștească, de parcă s-a făcut în inima lor un vierme neadormit, care nu-i lasă nici când dorm. Asta vrea diavolul, să găsească el orice, numai să răstoarne găleata în care fierbe și se sfărâmă puterea iadului.

Să stricăm puterea iadului și să nu mai clocotească răutatea lui! Să-i ardem noi răutatea lui, nu să ardă el puterea noastră! Dar fiți cu rugăciune puternică, fiți treji și uniți, că eu sunt cu multă putere în față, să ținem piept și să biruim. Întărire unul pentru altul să aveți, și mângâiere cerească dați-vă unul altuia, că eu pun iubire și putere în brațele voastre.

Nicușor, mai du-te, mămică, pe la lelica mea câteodată, că merg cu tine și eu. O, și pentru că ai călcat cu pașii tăi pe acolo, ce mult rău am spulberat eu de la ea și ce lucru bun am făcut noi amândoi la ea, că la ea se duc creștinii mei cu toate gândurile lor, și au în ei duhul răzvrătit, și Domnul n-o mai supără pe surioara mea și nu-i mai spune ei că nu e bine cum sunt creștinii mei, nu e, mămică, nu e. Creștinii mei sunt plini de răutate pe ce am eu la voi și sunt cu învinuiri asupra voastră și sunt cu pretenții și cu vicleșug, și Domnul le caută în plăcerile lor numai ca să țină ascuns cuibușorul de la voi, ca să putem ajunge la capăt cu lucrul bine împlinit. O, și dacă ai fost la ea, dacă ai ascultat de trimiterea mea, să știi, mămică, să știi că te voi răsplăti cu iubirea mea cum oi ști eu, că vreau să te am mai cu curaj și mai cu nădejde la lucru, că n-am, mămică, lucrători și n-am de ajunsă credință în toți și n-am de ajuns loc în toți. Fii, mămică, mai cu tărie, că nu pot și nu mă îndur să mă trag din voi. Lăsați așa, că nu e greu, mămică. Eu vă dau putere să puteți, eu vă deslușesc toate, dar stați uniți cu mine și fiți, mămică, mie de folos, că vouă vă folosește, și la toți apoi; și veți fi și voi fericiți odată, că ați făcut lucru bun pentru Domnul și pentru toți.

Măi copilul meu, cât S-a bucurat Domnul că te-a văzut în casă la surioara mea! Și uite că dusul tău acolo și darul ce i l-ai dus L-a făcut pe Domnul să întărească cu multă putere cerească paza de la voi și ocrotirea de la voi. A plâns Domnul de bucurie și S-a hotărât să-Și arate puterea Sa în calea oricui ar veni să vă destrame vouă pacea și liniștea care trebuie să trăiască aici, dar vrea Dumnezeu mai multă inimă, că din toată inima cerului vă iubește și vă așteaptă să vă vadă biruința, căci El este în fața lucrului vostru.

O, surioara mea nu mai are nici o mângâiere și nu mai văd la ea nici o bucurie. Fiți alături de ea, mămică, și citiți-i și ei cuvintele de la Domnul, că de aceea v-am pus să vi le aduceți aminte cu toții, câți ați mai rămas sub pecetea tainei de la voi, căci creștinii mei nu știu aceste cuvinte care s-au dat la voi de la Domnul. Întăriți-vă cu aceste cuvinte în fața oricărui furtuni care caută să vă doboare. Luați întărire bună, că Domnul mărturisește puterea lucrului ce-l lucrează cu voi, și acele cuvinte să le puneți la inimă, ca să lucrați cu inimă, că în inima voastră trebuie să încapă tot poporul meu. O, inima poporului meu nu mă mai vrea, și noi trebuie să schimbăm inima acestui popor. Hai, mămică, să facem inima poporului meu să bată, și nu-i socotiți că ei nu vă iubesc, că nici pe mine

nu mă iubesc, și nici pe Domnul nu-L mai iubesc, că au duhul răzvrătit și nasc gânduri de la fire, și e bolnav poporul meu.

Măi copilașii mei, aduceți, mămică, jertfă cu rugăciune și spuneți voi lui Dumnezeu și cereți mângâiere pentru acest copil al meu (*Emilian, rudenie a sfintei Virginia, n.r.*), lovit de vorbe nesocotite, că el dacă s-ar despărți de voi n-ar mai rămâne cu nici un pic de bucurie, că vedeți ce bucurii îl așteaptă acasă. Dar nu, mămică, nici o descurajare. Ridicați mânuțele și puneți cuvânt și mijlocire la Domnul și cereți întărire vouă și umilire celor răzvrățiți, că Domnul aduce ușurarea mereu, și El vă ridică pe brațe ca pe tot copilul cel rănit și lovit. Că e duhul urii coborât în inima aceea bolnavă de ură (*Elena, rudenie a sfintei Virginia, n.r.*), căci s-a făcut casă urii și răutății, dar nu vă muiați voi, că moaie Domnul ura și răutatea ei, că n-are nimeni putere peste Domnul.

Mama Gigi are împărăție la voi, și are putere adusă cu ea și este nedespărțită aici. Nu trebuie frică în inimile voastre. Mama Gigi suferă cu voi când suferiți, și vă aduce ajutor și milă peste ranele voastre. E oastea cerească lângă voi, și v-au fost împărțite arme cerești, și v-a pregătit Domnul în luptă, și eu sunt în fruntea luptei mereu, și cu voi sunt mereu. Nu vă temeți, nu vă temeți voi! Rămâneți tari și împotriviți-vă răului așa cum v-a învățat Domnul, cu iubire, mămică. Iubirea e cea mai puternică armă împotriva răutății. Mai e un pic de vreme, și iubirea va împărăți peste tot pământul lui Dumnezeu.

Nu te teme, cuibușorul meu de aici, nu vă temeți voi, cei din acest cuib, că întăririle din jurul vostru sunt sănătoase. Fiți și voi tari, că vine acuși vreme bună. Hai să trecem peste vremea cea rea, dar rămâneți în nedespărțire cu mine.

Mai știi tu, Mihaela mea? Și dacă știi, ai scris în caietul cel drag mie că eu am intrat în Ierusalimul acesta ca o regină și te-am atras din mulțime și te-am luat în brațele mele și te-am iubit. Și a venit vremea apoi de am venit la voi, aici. O, și câți te dușmănesc! Pentru că atunci li s-au citit la toți acele cuvinte, te dușmănesc că de ce te-am luat pe tine în brațele mele. Te-am luat, mămică, și te-am iubit, și vezi de ce te-am luat? Ca să nu uiți acum că te-am luat. Stai, mămică, stai, că e bine în brațele mele. Stai să mă încălzesc cu tine, că nimeni nu mă mai iubește și nu mă mai așteaptă.

Dați-mi, mămică, vrednicia de regină aici la voi. Aici să fie începutul împărăției mele, că va împărăți iubirea mea aici, și veți fi fii de regină, măi copilașii mei, și veți avea și voi parte de bucuria slavei ce mi-a fost împărțită, că v-am spus că vor veni regii lumii și se vor pleca la această lucrare, că eu am de lucrat cu mare slavă în zilele ce vor veni. Dumnezeu v-a dat puterea peste lume, și lumea nu mai are putere. Lucrează Domnul cu puterea și cu împărăția Lui prin voi, copilașii mei, și eu mă bucur că sunteți rodul meu și că lumea e sub puterea aceasta supusă. Biruiți lumea, măi copiii mei, că a voastră e biruința. Ridicați-vă cu iubirea de Dumnezeu deasupra lumii și biruiți, că eu sunt cu voi și trebuie să fiu biruitoare cu voi. Amin, amin, amin.

31 august/13 septembrie 1990

Sfânta Virginia lucrează cu duhul peste ucenicii sfințiți. Îndemn la unitate de cuget și simțiri cu alesul Domnului, Irineu.

La voi aici nu e slavă așa cum este în bisericile de azi, ci e slava slavelor, venită cu Dumnezeu Sfintei Treimi și cu oaste cerească în mare ordine și liniște, că e lucrare de mântuire la capătul sfârșitului de veac.

Copiii mei cei slujitori ai celor sfinte, lucrați cu frică și cu cutremur, așa cum scrie în cartea lui Dumnezeu, și lucrați

cu cea mai desăvârșită dragoste, că dragostea cu care voi lucrați și cu care voi strigați și cereți tot ceea ce vă învață Dumnezeu, cu ea, mămică, vom întocmi mântuirea lumii. Aceasta este lucrarea pe care a dat-o Dumnezeu s-o lucrăm noi. Lucrați cu frică această lucrare și fiți desăvârșiți. Sfințiți-mi prin rugăciunile voastre tot ce are Dumnezeu de sfințit și de curățit și de înviat.

Eu pot să vă încălzesc mai mult, ca să vă pornesc mai bine la drum cu mine, dar vreau să vă fie dragostea dragoste, că sunteți copiii cerului, și cu cerul trebuie să lucrați mereu. Luptați-vă cu bucurie împotriva duhului rău, că el nu mai are decât un pic de putere, și este frumos și fericit să luptați, și apoi să biruiți. Voi sunteți ținuți pe brațe cerești. Voi sunteți purtați pe aripile mângâierilor cerești. Și dacă eu am cea mai mare misiune de la Dumnezeu, nu vedeți că misiunea mea e la voi? Nu vedeți că iubirea și mângâierea mea e cu voi? Că acum nu mai pot lucra decât cu duhul, dar vă am pe voi cu trupul, și am așezat duhul meu în voi ca să pot împlini biruința cu care trebuie să vin în curând. Nu se poate să mai văd aici decât armonie cerească și lucru cu dragoste, așa cum fiecare lucrați aici unul pentru altul, și toți pentru Dumnezeu, pentru taina de mântuire pentru care a venit Domnul Iisus pe lume, că pentru asta a pus legământul cel nou cu voi, pentru împlinirea mântuirii a tot sufletul care s-a născut, căci nu voiește Dumnezeu să piară făptura Sa.

Măi mămică, am mare bucurie să lucrez cu voi, că văd că mă iubiți și văd că mă primiți și văd că mă ascultați, și dacă e așa, fiți, mămică, din zi în zi mai buni, că vin zile mărețe, dar cereți de la Dumnezeu să vină mai curând aceste zile mărețe, că stă cerul în așteptare să le vadă venind, și voi veți fi slava mea în acele zile, că mă voi slăvi prin voi cu toate împlinirile pe care le am de împlinit, și se va ști că sunteți ai mei și că v-am iubit, dar se va ști că m-ați iubit, că dacă nu m-ați fi iubit, nu m-ați fi ascultat și nu m-ați fi primit.

Adunați-vă inimile și mângâiați-vă de la mine cu aceste cuvinte. Vreau să fiți cu părintele Irineu uniți și nedespărțiți, că vreau să-l împodobesc, dar să știe că vă am pe voi lucrători ai mei și că fără voi nu-l pot avea al meu. Vreau să-l am, și vreau să-l fac așa cum vreau să-l am. Eu trebuie să trec la lucru, să ridic biserica pe piatră. Trebuie să ridicăm biserica și s-o împodobim așa cum cere Dumnezeu, și trebuie să fim treji de acum. Trebuie să punem viață multă și bună în acest fiu iubit al meu, că pentru dragostea și inima lui mare și curată vrea Domnul să-l înveșmânteze frumos cu cele mai noi podoabe.

Vedeți voi ce mult lucru am cu voi și ce multe avem de făcut? Bucurați-vă de folosul pe care-l aduceți împlinirilor cele pentru sfârșit și cele pentru început, căci trebuie să pricepeți aceste cuvinte. Hai să sfârșim cu bine de lucrat, și hai, măi copiii mei, să începem să trăim în bucuria și pacea celor lucrate. Dați-mi mie mereu inima și mânuțele și dragostea, ca să le umplu de cele cerești, și să facem împreună cele cerești, că toate vor fi în curând ca în împărăția cerească; toate, peste tot, măi copilașii bucuriei mele. Amin, amin, amin.

2/15 septembrie 1990

Proorocie despre taina Coloanei Infinitului. Sfânta Virginia mijlocește pentru izbăvirea celor căzuți de la credință. Încurajarea fiilor dragostei sfinte.

O, mămică, am un dor usturător pe care l-am dus cu lacrimi și pe pământ, dar și acum îl duc. Pro-

orocii cei din vechime se uită la voi și se bucură, dar au fost profeți mai aproape de vremea noastră, care au profețit acest loc și lucrarea aceasta pe care o are Dumnezeu la voi. Voi aveți din înțelepciunea și cunoașterea vremurilor apropiate vouă, și am avut un meșter iscusit, care a proorocit ca să fie așa cum a lucrat el atunci, și am dat cuvânt la voi să fie pomenit, că a venit să vadă cum se lucrează împlinirile care s-au spus atunci că vor fi.

Nicușor, copil care mă ascultă! Fiindcă mă ascultă, de aceea îți spun ce să faci. Fiindcă faci, mămică, de aceea lucrez prin mânuța ta și prin inima ta și prin credința ta. Fiindcă tu mă ascultă, mămică, de aceea eu ți-am spus că nu e greu cu mine și nu e rău cu mine, și tu nu ești niciodată fără mama Gigi.

Știi de ce am venit cu acela despre care ți-am dat cuvânt să-l treceți aici? El a proorocit tainele de la voi, și voi le lucrați acum. El a arătat pe poporul meu cel de acum, și pe cel ce va fi să fie al meu prin voi, mămică. Ai văzut de două ori la rând începutul cel care trebuie să crească prin mânuțele voastre, că voi sunteți niște meșteri ai Ierusalimului acesta nou al Domnului. Ai spus tu cum ai primit înțelesul celor ce ți le aduc?

— **A**m înțeles. Coloana Infinitului, lucrată de Constantin Brâncuși, când m-am uitat în mână ce aveam. Aveam în mână rămase din prescură două sau trei forme, așezate una peste alta, așa cum sunt reprezentate în stâlpul care poartă denumirea de Coloana Infinitului, și am primit să înțeleg că trebuie să lucrăm pentru acest popor proorocit și că acela care a lucrat aceste reprezentări de taină este prooroc.

— **O**, mămică, măi copilul meu, voi numai să vreți cu mine, că niciodată nu s-au lucrat taine mai mari ca acestea ce se lucrează azi cu voi, și toți cei câți au fost prooroci pentru vremea de azi vă așteaptă cu împlinirile, ca să se bucure de munca lor. Începutul ce ți s-a arătat în mânuță, acesta este începutul Noului Ierusalim, dar începutul acestei taine trebuie să se ridice zi cu zi, piatră cu piatră, până se va întregi. V-am spus că poporul acesta nou se va înmulți, că așa va lucra Dumnezeu, și vă voi arăta pe voi la tot poporul meu, și ei nu vor mai fi împotriva voastră, și vor fi de partea voastră cu tot ceea ce lucrați voi aici, și de la această bucurie voi veți lucra cu mai multă putere, că va crește puterea din pricina unirii multora de partea celor ce se lucrează aici. Și va veni și vremea aceea a acelei Scripturi care zice: «Nu aceste minuni, ci mai mari ca acestea se vor lucra la sfârșit». Și vor curge pâraie de la voi, și cei însetați vor afla și vor alerga spre ele, iar eu și cu voi ne vom bucura atunci. Aceasta este lucrarea infinitului ceresc, care se numește lucrarea de mântuire a omenirii. Și te roagă mama Gigi, și te umple de binecuvântare, că la această zidire lucrată de voi am și eu o piatră căzută de la locul ei, și nu mă pot astâmpăra până n-oi vedea-o pusă la loc. E o piatră de care m-am sprijinit multă vreme. E un stâlp de care m-am rezemat în multele mele neputințe și nu pot uita, mămică. Vă spun și eu vouă, că n-am cui să spun, și vă rog pe voi, scumpii mei, puii mei, să mă ajutați să ridic piatra aceasta la loc. E o inimă de piatră acum, dar a fost, mămică, inimă bună și dulce cu mine.

Cu tine, mămică, vorbesc, că în dorul lui te am pe tine acum, Nicușor, copilul meu cel de acum. Că am avut, mămică, demult un Nicușor, și mi l-a luat apa, că a fost ușor, și apa l-a dus. A venit o apă mare, măi copilul meu drag, și l-a luat, mămică, apa, și am voit să mă arunc după el să-l scap, și Domnul nu m-a lăsat, că mi-a spus că are nevoie de mine și

să nu mă arunc și eu în apa pierzării, și dacă am plâns, mi-a promis Dumnezeu că El mi-l va salva și mi-l va învia. Pe Domnul pe Care-L purtați pe mânuțe, Îl rog și acum, dar roagă-te și tu, și hai să punem piatra asta la locul de unde a căzut, că acest slujitor al meu a fost bun cu mine și mi l-au luat făcătorii de rele, și noi, acum, avem putere, mămică, să-l înviem, să-l punem la loc, și să-l găsim pus la loc, dar nu pot, mămică, asta fără voi. A fost ușor și l-a luat apa, și înotând mereu în apa pierzării s-a umflat și s-a făcut greu. Știu că e greu și că te doboară greutatea lui, dar uite că am să mă rog și de copilul meu cel tare pe care-l am aici, că tu ești plâpând de tot, mămică, dar nu te speria, că tu nu ești fără mama Gigi niciodată. Am fost și eu plâpândă și firavă și neputincioasă cât am fost cu trupul, dar acuma sunt cu multă putere, și sunt cu putere în tine, mămică.

Hai, copilul meu, hai, că am să-ți dau o putere aparte pentru ca să poți cu această piatră. Și tu să știi că eu am aici prin cine să te întăresc și n-am să te las, dar nu te mai teme, că eu biruiesc pentru întărirea ta și te port ca pe un pușor pe aripile duhului meu cel viu și cel înviat. Am să caut să lucrez multă bucurie printre voi, ca să vă am cu inimă bună și cu curaj pentru mine și cu liniște la lucrul vostru cu mine, că eu am multe de adus, dar fiți un duh cu mine, că vreau să aducem fericirea tuturor. Păstrează-te bine întru credință, că, fii atent, vreau să-ți folosesc credința și iubirea ta, vreau să fac cu ele bine la mulți, și dacă sunteți cu mine, numai biruință va fi și numai minuni vor fi, dar înțelepțiți-vă, ca să le înțelegeți pe toate.

Copilul meu cel tare de aici, Iliuță, are mama Gigi nădejde în tine, de-acum. Am dat aici o rugămintă, am cerut un ajutor să-mi văd pusă la loc o piatră care a căzut demult de la locul ei, și e piatra grea, mămică, și cel căruia i-am arătat-o este plâpând, așa cum știi și tu. Așează-te lângă el și vă rugați la Dumnezeu să vă trimită și cete cerești, să punem, mămică, piatra la loc, să-mi dați împăcarea, copiii mei, că eu cu voi mă ajut și mă mângâi. Fiți, mămică, mândri că mă mângâi cu voi, și fiți vrednici de aceasta, că biruința de la sfârșit e a mea, mămică, și e cu voi biruința mea, că prin voi lucrez. Ai grijă de liniștea de aici, ca să pot să vă aduc câte am de adus. Toți cei din cer știau și așteptau să vii, și toți se uitau în drumul tău când ai venit, și tot cerul e cu tine în lucrul început cu tine. Și dacă n-ai fi fost legat de mine de când ai venit, ar fi fost greu de biruit piedicile care nu te lăsau cu mine. Dar am biruit, că de când m-am înălțat am venit la voi cu putere, și iată, azi lucrez cu voi. Atâta timp v-am ajutat și m-am luptat ca să nu vă pierd, ca să vă am astăzi, dar acum luptați-vă și voi pentru biruința care mă așteaptă prin voi, că a voastră este plata biruinței. Pe toți vă iubesc și pentru toți mă lupt să înfrunt orice vijelie care vine peste voi, dar fiți, mămică, tari și hotărâți și primitivi cu mine, că nu veți fi biruitori fără puterea mea în voi. Iar pe cei prin care eu vă slujesc, îi voi împuternici cu semne și cu minuni între voi, ca să prindeți cu toții vlagă întru Dumnezeu și întru credința pe care v-o cer ca să putem da curs împlinirilor. Nimic mai sus decât credința și dragostea și nădejdea, măi copilașii mei, și fiți fericiți că lucrez cu voi.

Am dat cuvânt hotărâtor la voi că mă voi duce departe cu copilul cel care a plecat la alte popoare cu solia lucrării care este de la Dumnezeu în România. Am dat cuvânt, și am fost cu el, și în curând ne întoarcem cu bine și cu biruință mare, că am spus că voi lucra cu ei numai cu minuni, și așa am făcut, și tot așa fac și de acum înainte, dar să mă aibă cu ei, și să folosească bine dreapta socoteală la toate, ca să propășesc

cu ei după planul care este pentru mântuire. Și am să-l învăț, când vom veni, să știe cum trebuie să lucreze când are de lucrat, că-i am copii buni și cu credință bună și cu râvnă bună, și să nu facă nimic fără mine, așa cum nici eu nu lucrez fără voi, copiii mei, dar vă roagă mama Gigi, lucrați cu pace, ca să lucrați cu putere.

Iată, sfinții arhangheli, care fac parte dintre patronii acestui lăcaș, s-au hotărât să stea tot timpul cu veghe mare, atâta timp cât mai este până la slava cea de biruință, că s-a înviforat puterea duhului rău asupra locului acesta, și ei se vor lupta la toate porțile și pe toate laturile și vor ieși biruitori pentru dragostea de voi.

Se scoală sfinții din odihna lor și, iată, vin să facă aici de veghe; se scoală să cruțe acest loc ceresc, că ei văd că e ceresc și văd că e amenințat. Ei așteaptă chemarea voastră, dar câteodată n-o mai așteaptă, și vin să vă apere, că uneori voi nu mai aveți vreme nici pentru ca să-i chemați să vină, iar alteori, de supărați și de apăsați ce sunteți, vi se stinge orice gând bun, de nu mai știți că trebuie să cereți ajutorul cerului și puterea cerului în greutățile care vă prind ca într-o pânză de păianjen.

O, mămică, iată ce face Dumnezeu pentru cei care iubesc și doresc așa cum ați iubit voi ce a coborât Dumnezeu aici, că voi ați iubit și ați plâns pentru acest loc, și vede tot cerul câtă dragoste s-a cuibărit în inimile voastre și cu câtă voie bună și cu câtă mulțumire puneți viața voastră la picioarele crucii lui Iisus. Toată bucuria care va răsări de aici, va fi luată de Dumnezeu și va fi împărțită frățeste de mâna Domnului la toți cei care-mi îngrijiți și îmi lucrați pentru acest început de pământ nou. Maria și cu Marta sunt două iubiri care trebuie să fie îmbrățișate întru Dumnezeu. Maria fără Marta nu se poate, și nu se poate Marta fără Maria. Fiți înțelepți, măi copii, că v-am descoperit vouă înțelepciunea. Nu se poate bucurie mai mare în cer ca bucuria inimilor întru Dumnezeu, ca mulțumirea inimilor întru Dumnezeu.

Învățați-vă toți, mămică, să pricepeți ce este aici la voi. Mai e pe undeva pe pământ ca la voi? Că dacă ați avea toată lumea supusă vouă, ar fi un nimic față de ceea ce aveți voi aici. Dar aveți lumea supusă sub puterea care se lucrează la voi, și orice voiți, aceea puteți face, dar stați așa cum zice Dumnezeu să stați, că dacă stați așa, va sta lumea sub supunerea aceasta, că de aceea a zis Dumnezeu: «*Îndrăzniți, Eu am biruit lumea!*», și tot același Dumnezeu este și acum și zice și acum, și iată, e în voi, și voi în El, și El în Tatăl. Amin.

Vreau să-i pregătesc și să mă împlinesc cu toată înțelegera în inima copiilor mei de la Valea Voievozilor. Aduceți pe Victor și pe Veronica și dați-le de la mine, că din neamul acela trebuie să-i am pe ei tari și cu statornicie bună și lipiți aici cu mine, ca să fie stâlpi pentru neamul acela, dar vreau să mă asculte, că prin ei vreau să îndreptez casa lor. Trebuie să înțeleagă ei aceste cuvinte, că sunt cu tâlc și cu adâncime și cu putere cerească, și să le spuneti să aibă mare grijă de mine, să mă poarte în taina inimii lor până mă voi scula pentru toți, că mă voi scula, mămică, pentru toți.

Aveți încă o grijă, și aveți-o mai mare decât până acum, de odihna sufletelor, dar și a trupurilor voastre, că nu aveți aceasta atât cât v-a fost cerut de cer. Și, oricine veniți, oricând veniți, faceți așa cum trebuie să fie aici: rugăciune, armonie și odihnă sufletului și trupului. Trupurile voastre trebuie să fie sănătoase și ele. Lucrați cu toată înțelepciunea și pentru această sănătate, și lucrați cu multă ordine în toate câte sunt aici de făcut, ca să nu vă îngreuiți întru nimic.

Și tu, Nicușor al meu, fiindcă tot ai în primire să îți ordinea și socoteala bună în cele ce aveți de adus la îndeplinit pentru învierea care se lucrează aici, iată, mămică, mai fă o veghe. Fii mai cu grijă când știi că am de adus la voi învățatură. Deschide gurița și împarte dragostea mea la toți care sunt și care vin la voi, că tu trebuie să vorbești celor ce trebuie să știe de la mama Gigi. Veghează să fie curaj și să fie scrisul aici la timp, că suntem în urmă cu multe, și nu mai lăsați timpul nefolosit, că am de lucru, mămică. Ai văzut ce avem de făcut cu poporul acesta. Vin și îți spun mereu, și unde nu știi, îți deslușesc tot eu, că eu sunt cea care lucrez prin mâna ta, și eu mă duc cu ele la Dumnezeu, și vin cu ele împlinite înapoi.

Copilul meu Spiridon, nu slăbi, mămică, nu rupe rândul, nu scoate nimic de la locul lor, că sunt așezate de cer toate câte sunt de făcut. Fii bine priceput întru înțelepciunea cea de la Dumnezeu și calcă, mămică, cu credință și cu tărie, peste șerpi și peste scorpii, că nu te vor mușca. Lucrează cu multă dragoste, că dragostea pe care o puneți în cele ce lucrați aduce la voi toate împlinirile și doboară toate împotrivrile care se ridică înspre voi. Îndeletniciți-vă zi cu zi mai mult că trebuie să sfărâăm ultima picătură de putere potrivnică. Suntem, mămică, în focul atacului duhului rău, că acum vede el cât de puțin mai are, dar fiți înțelepți ca șerpii și apărați-vă. Ridicați sabia aceasta de la voi și biruiți, că pentru biruință e vremea de acum. Să fii treaz și mare, că aici nu se poate să fii mic. Ridică, mămică, sabia deasupra capului duhului rău și răpune-i puterea, și nu lucra fără ceată cerească în lupta asta, ca să ai putere în luptă. Noi asta avem de făcut și de aceea ne-am ridicat. Mămică, trebuie să știți că duhul rău nu are putere să biruiască, și că voi aveți putere, că a trecut puterea de la Dumnezeu la voi, dar țineți la înălțime mărturia de la Dumnezeu.

Am încă un copil aici, un copil al dragostei, că așa-mi place mie să-i zic. Să nu te lași slăbit, mămică, să nu te lași, că dacă aici e cerul la putere nu mai are duhul rău necaz mai mare ca pe locul acesta unde i se pregătește închisoarea lui cea de veci. Tu știi și vezi ce dibăcie folosește el, și ar încerca să creadă că poate reuși ceva de al lui aici. O, de aceea îmi trebuieți tari, și tari să fiți cu toții, și încrezători în luptă, că nici un înaintaș din cei de până acum n-a avut biruință mai mare, că nici duhul rău n-a avut năvală mai mare ca azi, că astăzi caută spre duhurile voastre ca să vi le ucidă. Cei ce au fost doborâți cu trupul, s-au înălțat cu duhul la Dumnezeu, și sunt cu cerul. Dar astăzi el știe, că a văzut ce a făcut până acum și n-a căpătat nimic de la aceia pe care i-a chinuit. Ar vrea acum să vă țintuiască duhurile și să vi le supună, dar a dat greș mare, că nu se pricepe că duhurile voastre sunt rupte din Duhul lui Dumnezeu și că la unirea aceea sunt atrase. Nu trebuie să vă temeți, dar trebuie să luptați și să credeți că vom birui, și nu trebuie să vă lăsați vânduți sau cumpărați de ceva străin; nu, mămică, și să nu vă temeți, că Duhul lui Dumnezeu vă acoperă pe voi, dar stați cu toții sub acoperământul Duhului Sfânt, că va veni vremea să împărțiți Duh Sfânt, căci Duhul Sfânt este Dumnezeul Care lucrează acum, la sfârșit.

Copiii mei, vă vreau cu mai multă dragoste, vă vreau cu mai multă iertare și cu mai multă împlinire. Cei ce slăbiți, întăriți-vă din nou. Lăsați vremea asta să se termine, ca să se termine și bucuria duhului rău, că dacă el vă vede perpeliti de atacurile lui, nu-i piere de tot curajul și tot ar mai încerca, dar lăsați-l, mămică, să plece de tot, și să nu-i mai auzim de nume, că noi avem atâtea de făcut, că eu v-am spus că cea mai sigură porțiță pe care i-o deschideți, este supărarea. Supărarea

vă pune armele jos, și de aceea vă cer mereu să nu mai aduceți supărare la voi. Fiți mulțumiți mereu de toate câte aveți și câte sunt și cum sunt aici, și veți fi atunci puternici, și vremea cea bună se va grăbi să vină, și va veni.

Trebuie să vă iasă din minte că mai sunteți ai voștri. Sunteți ai cerului cu totul, și ca în cer să fiți. Inima voastră este casa lui Dumnezeu și cerul lui Dumnezeu și împărăția lui Dumnezeu. Nu lăsați altă stăpânire să intre peste această casă a lui Dumnezeu. Nu lăsați furii și tâlharii să intre. Stați de veghe și păziți toate intrările, că în curând vine Mirele, și trebuie să aveți cu toții candela aprinsă în casă, că sunteți fii ai luminii. Amin, amin, amin.

11/24 septembrie 1990

*Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea
cuvântului*

Sfânta Virginia îndeamnă la credință în cuvântul care înviază sufletele și la împlinirea a toate învățăturile care vin de la cer.

Am venit cu cuvintele mele, mămică, dar să luați aminte la cuvintele mele, că fără ele nu se mai poate să fie bine la voi. Că dacă voi ați avea puse aici toate cuvintele mele și dacă le-ați citi, dar nu numai atunci când le aduc sau nu numai atunci când dați de tâlcul lor la nevoi și la necazuri, ar fi bine la voi.

Adeseori am venit și v-am spus să căutați timp și pentru înțelesul cuvintelor de la mine, că înțelesul lor este de fiecare zi, și este pentru a se împlini spusele cuvintelor mele, și este pentru aici la voi, ca să se vadă lucrul cuvintelor mele. Și uitați-vă voi la cuvintele cu care am venit până acum și aduceți-vă aminte de puterea cuvintelor mele în lucrarea mea de la voi, că pe toate vreau să le pot la voi, fiindcă eu trebuie să pot la voi, și trebuie să pot peste tot poporul meu, dar cu voi am venit ca să pot peste poporul meu și peste tot ceea ce voi avea să pot, că m-am dus în cerul sfânt pentru ca să pot să fac ce am de făcut acum. Măi copiii mei, dacă nu mă duceam, nu veneam acum și nu puteam acum, și nu puteați nici voi dacă nu veneam, și iată, am venit să lucrez cu voi pentru înviere și pentru zdrobirea morții, că moartea va fi zdrobită de victoria noastră și de biruința care se lucrează. Voi nu vedeți puterea care vine de la cuvintele mele? Ați văzut voi că ele au putere și că au viață în ele? Și dacă n-ați văzut, trebuie să vedeți această putere, căci cu puterea aceasta se vor destupa izvoare de viață pentru mulțime de suflete. Învățați-vă să vedeți puterea cuvântului cel venit de la cer, căci cuvântul de la cer înviază suflete, și asta este ceea ce avem noi de făcut.

V-am arătat, mămică, de atâtea ori, ați văzut pe pielea voastră puterea de înviere care vine de la aceste cuvinte cerești, căci când moartea se luptă cu voi, vine peste ea viața, și moartea este biruită de viață. Și iată izvorul de viață de la cuvintele mele, copiii mei iubiți, că mă lupt să vă fac mari la înțelepciune, și se mai îngrămădesc la voi și o mulțime de sfinți și de îngeri, care mai de care să lucreze de la cer cu voi, că lupta pentru odihna și fericirea lor ei nu și-au terminat-o, și se luptă acum pentru deplinătatea cununei biruinței lor, căci precum voi îi aveți mijlocitori ai biruinței voastre, iată, și ei vă au pe voi mijlocitori, că fără voi nu-și pot încheia misiunea, și nici plata nu și-o capătă până nu veți termina voi de biruit, căci voi biruiți prin ei, iar ei ajung la capătul biruinței și la plata biruinței prin voi. Nu stați cu inima rece, că slava cerească este la lucru și este cu voi, și vreau să se vadă la voi iubire și slavă pentru cer și lucrare de împlinire, împletită bi-

ne cu cerul. Cerul lucrează cu voi, iar voi lucrați cu cerul. Cerul v-a dat putere, și trebuie să aveți putere. Și eu, dacă sunt mereu aici, vreau, mămică, să văd că lucrați cu puterea pe care v-a dat-o cerul, și nu este cu puțință ca să nu lucrați, că acum trebuie să lucrăm, măi copii. Nu este greu, dar vă trebuie credință și voință, că nimeni vreodată n-au fost mai ajutați decât voi. Voi sunteți cei mai mici, dar și cei mai ajutați, că v-am spus că s-au sculat sfinții din odihna lor să cruțe, să vegheze și să vă slujească în lupta spre biruință, căci voi nu vă dați seama cât este de prețuit la cer acest loc, dar faceți-vă ochi cerești, căci cerești trebuie să fiți cu totul, că a venit Dumnezeu cu cerul la voi și v-a unit cu cerul ca să poată lucra cerul pe pământ. O, de aceea vine Dumnezeu să spună că a ales niște inimi care să lucreze cerul cu ele pentru tot poporul, pentru toată România, și pentru toată suflarea. Și spuneți voi, se poate să mai fiți mici? O, și dacă ați înțelege cât de mult vă iubesc!

O, mămică, voi nu știți că toți cei din cer mă privesc cu dragostea lor, căci îmi văd misiunea, și văd pentru ce am misiunea asta și ce va fi la capătul ei, și de aceea vin cu noi alături și se luptă alături cu noi, și nu are cum să nu fie mare biruința și bucuria. O, copii ai biruinței, eu pentru biruința asta m-am sculat. Și dacă m-am sculat, m-am unit cu voi pentru împliniri mari și bune. Eu lucrez în duh ceresc să vă aduc împlinirea cererilor voastre, iar voi lucrați uniți întru mine ca să aduceți împlinirile care sunt așteptate de tot cerul. Îndeletniciți-vă și învățați-vă, mămică, să cereți de la Dumnezeu toate împlinirile care au fost scrise și proorocite ca să fie împlinite, dar pentru asta încă mai aveți de învățat, că Maria samarineanca avea cunoștință din lege că va trebui să vină Hristos, și nici nu era din neamul iudeilor, căroră li s-a dat legea. Dar uite, poporul meu a primit învățătură mai mult decât cele scrise în lege, și tot străin de lege a rămas poporul meu, că dacă ar fi învățat poporul meu vremea lui Iisus Hristos, ar fi dorit de apa aceasta mai mult decât samarineanca și ar fi avut viață vie acum. Femeia samarineancă era de neam străin și cunoștea legea cea scrisă de Dumnezeu, dar tu, poporul meu, care ai mâncat atâtea timp ce n-a mâncat nimeni din semințiile de până acum, tu tot nu cunoști vremea în care ești și nu vezi venirea lui Iisus Hristos și nu te întâlnești la fântâna vieții cu El. Și când vei afla într-o zi de această fântână care a fost acoperită de ochii tăi, de ochii tăi bolnavi, vor plânge ochii tăi bolnavi în ziua aceea și se vor vindeca ochii tăi, că vei afla atunci, poporul meu, și vei vedea fântâna aceasta, pentru că vin să ți-o arăt eu. Mă vei găsi pe mine la fântâna aceasta și ai să-mi ceri să bei. O, și ce ai să faci atunci tu, care n-ai fost de neam străin? că eu stau și îl plâng pe poporul meu la această fântână. Plâng, că poporul meu nu are apă și nu vrea să aibă, și dacă nu vrea să aibă, nu are, și nimeni nu vrea să plece după apă, că s-au învățat departe de Dumnezeu, și ar vrea ei apă, dar de-a gata. O, nu se poate apă degeaba acum, căci acum se bea apă așa cum zice legea s-o bei. Trebuie să cunoști și să trăiești cu legea lui Dumnezeu, că altfel nu dai de drumul care duce la apă. Și când nu va mai avea nici un fel de bătură va căuta poporul meu să bea, și atunci va vrea să fiu vie, dar acum nu vrea poporul meu să fiu vie, și o să mă vadă stând și așteptând la fântână și va căuta la mine atunci.

O, măi poporul meu! Ce te-ai înstrăinat, măi, de mine! O, ce mult ai uitat că ești poporul meu! Și când ai să vezi că eu n-am uitat de tine, o, ce ai să plângi tu vremea despărțirii și ce mult te va smeri Dumnezeu atunci!

Vorbesc și eu cu poporul meu, o, și când va ști că am vorbit cu el și că am fost vie, ce va mai zice atunci?

Copiii mei cu care am mai rămas, hai să vindecăm poporul acesta. Prindeți putere și înfierbântați focul de la voi, ca să gătim mâncare pentru ziua când voi aduce învierea popoului meu, și când vor gusta de aici, să învieze. Întăriți cel mai mult pacea aici și faceți așa ca să se găsească aici toate cuvintele cu care vin, că sunt cuvinte de mărturie care vor mărturisi despre vremea lucrului meu cu voi; că vreau să vă plătesc vremea răbdării voastre, vreau să v-o plătesc în ochii tuturor, ca să știe și cei ce v-au osândit și v-au hulit, să știe că voi m-ați iubit și m-ați avut vie, să știe toți că Domnul a avut între ei o rămășiță rămasă, o mână de inimi, un buchețel de inimioare cuprinse într-o iubire cerească, cu care a lucrat iertarea și vindecarea și împăcarea lor cu Dumnezeu. Și dacă nu ar fi făcut Dumnezeu așa, dacă nu ar fi păstrat o rămășiță, ce ar mai fi fost de făcut?

O, să stați bine și să fiți puternici, după măsura alegerii lui Dumnezeu, că iar vă spun, nu este de glumă ce este la voi și ce vrea să facă Dumnezeu cu voi. Nu se poate să se răcească vreun pic lucrul vostru, că iată ce vă spun: de acum, din zi în zi mai tare și mai mult se va arăta puterea rugăciunilor de la voi, și tot din zi în zi mai mult învățați-vă cum să vă rugați așa cum trebuie să fie împlinirile vremii de azi. Vreau să fiți deștepți și înțelepți, căci cine are urechi, trebuie să audă cu ele. Împliniți toate învățăturile cu care vin, și trăiți întru ele, căci ele vă aduc vouă toată ușurarea și toată izbânda în cele ce aveți de făcut. Vreau de la voi mai mult curaj, mai multă voință, că zilele trec, iar noi trebuie să lucrăm în toate zilele, și cu cât vom lucra, cu atât mai mult vom apropia vremea, că e târzie vremea, copiii mei. Cereți de la Dumnezeu să vă întărească pașii cei buni, cereți să întărească paza la voi, cereți potolirea furtunilor care trec pe lângă voi, dar să nu cumva să vă lăsați doborâți de ele. V-am spus să fiți mari, că dacă sunteți mici, nu puteți să faceți lucruri mari, că uite, numai lucruri mărețe avem de împlinit, și pe cea mai scurtă cale căutați să ajungeți să puteți voi ce voiește Dumnezeu cu voi, căci trebuie să începem să trezim poporul. Eu voi veni și vă voi da povețe și voi merge cu voi, și cuvântul meu va lucra înviere și înțelepciune și iubire, și veți vedea minuni, și veți lucra minuni. Amin.

V-am spus să nu vă mai trageți în lături din lucrul vostru cu mine; nu, mămică, nu. Trebuie să propășim cu fiecare zi, nu să stăm, că Dumnezeu a avut pentru voi mare milă și mare iubire, și are Dumnezeu milă de tot poporul meu și vrea să învieze ce poate fi înviat, și vrea să bage la spălat pe cel ce stă murdar, ca să aibă timp să-l curețe și să-l scape.

Vreau să-i înmulțim pe cei ce nu sunt împotriva noastră. Încredințați-vă, că de aceea vă aduc atâtea și vă deslușesc atâtea taine, ca să le pricepeți și să le lucrați, măi copii. Eu sunt cu duh lucrător în voi, și voi încălziti-vă întru duhul cu care lucrez în voi.

Iliuță, vorbesc cu tine, mămică, și îți spun să fii mare. Aici trebuie multă chibzuință și multă așezare bună. Nu da voie nimănui să vină să strice așezările de aici, și nu ieșiți din cele scrise pentru aici. Împuternicește bine în lipsa ta straja care rămâne, și nu lipsi mult, mămică. Să nu fii pripit, că tu nu trebuie să fii așa. Stai în fața oricui, așa cum e dat să stai aici. Încearcă întâi cu înțelegere bună, iar dacă n-ai văzut înțelegere, pune cuvântul cel cu putere al Domnului, așa cum trebuie să aveți voi aici puterea cea de învingere, și nu lăsați să lucreze vreă putere potrivnică sau vreă viclenie cu față de smerenie ca să vă înțepe puterea voastră cea bună, căci viermele care scurmă în inima acestui popor nu vrea să moară de

tot, și poporul acesta găsește mereu caz de nemulțumire, și toate nemulțumirile lui le pune peste voi. Dar voi fiți, mămică, o inimă cu toții, și să nu iasă pacea de la voi, dar nici să nu intre ceva să lovească pacea de aici. Și dacă Dumnezeu v-a spus să țineți bine închis locul și lucrul de aici, nimeni nu dă socoteală decât voi, cei de aici, și nimeni din afară nu are voie să închidă și să deschidă ușile aici. Și dacă ei nu vor să înțeleagă că aceasta este pentru binele lor, voi intrați și închideți-vă aici și lucrați acest bine pentru ei, dar fără să știe ei, că așa stă scris pentru vremea rugăciunii: «*Și tu, când te rogi, intră și închide ușa și te roagă în ascuns, și Tatăl tău îți va plăti fie*».

Voi să nu faceți cum fac fariseii, că în loc să am creștini în popor, s-a umplut poporul de farisei fățarnici, care vor să li se facă închinăciuni, și ei zic de voi așa, de voi, care nici nu vreți să vă vadă careva ce faceți, și vreți să vă vadă numai Dumnezeu. Când le-am arătat ce fac cu voi, n-a fost bine; s-au umplut de invidie și de ură. Acum, dacă v-am ascuns pentru puterea lucrului vostru, tot nu este bine. Lasă, că-i ține Domnul cu zăbala în gură, îi ține Domnul în frâu, și le-o mai scoate Domnul din inimă întunericul, și tot vom merge până la capăt. Dar uite, că trebuie și tăria voastră, că e obraznic duhul rău care are ură pe voi. O, de i-ar lăsa în pace pe ei duhul rău, v-ar lăsa și ei pe voi în pace, dar ura lor împotriva voastră îi ține sub întuneric, și mai au și pretenții mari, căroră nu le pot da de capăt.

Vreau să vă dau mai mult, dar acum vă mai las. Nu mă lăsați și voi prea mult, că eu sunt aici să mergem înainte și împreună. Amin, amin, amin.

15/28 septembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea București-Colentina

Îndemn la pocăință și la umilință.

Am venit să te trezesc, măi Bucureștiule! Și dacă nu te lași trezit, nu te lași. Dar ai să te lași și trezit, că eu m-am ridicat să-mi trezesc poporul, și tu ești o cetate a popoului meu.

O, măi mămică, vorbește mama Gigi cu tine, măi Bucureștiule! Copiii mei din București, am venit să vă spun că m-am ridicat să-mi trezesc poporul. M-am ridicat, că a venit timpul să mă ridic și să lucrez și să biruiesc. Am venit să vă spun și vouă, aici, că sosește învierea cea mare și că eu lucrez pentru această înviere. Am venit, mămică, să dau de știre popoului meu să se împace cu Dumnezeu, că nu este împăcat cu Dumnezeu poporul meu.

Vino, măi poporul meu, întru dragostea lui Dumnezeu, dar să-ți fie dragostea dragoste, și nu așa cum ți-a fost ea până acum. O, că nu citești în cartea lui Dumnezeu, și dacă mai citești, tot nu citești în ea, că nu se vede că ai citit în ea. Te-am hrănit atâta vreme cu mâncare bună și n-ai vrut să crești și să te înțelepțești, fiindcă n-ai trăit întru dragostea lui Dumnezeu. Că L-ai vrut pe Dumnezeu, dar numai cât ai vrut tu, și nu cât a vrut Dumnezeu, și dragostea nu ți-a fost dragoste. Dar nu e târziu să prinzi dragoste de Dumnezeu, și dacă nu prinzi, și dacă mai faci și acum păcat împotriva Duhului Sfânt, ce zici, să nu te trezesc din acest păcat? Te trezesc, măi copilule, că te-am găsit că ai pe tine semnul lui Dumnezeu, și semnul acesta apasă peste tine dacă nu te scoli întru Dumnezeu. Măi poporule, nu se mai poate să fii cum ai fost, și tu nici nu vrei să știi cum ai fost, că n-ai fost bine cu mine, că ai fost ca tine

și nu ca mine, și Dumnezeu nu te poate avea așa. Iată că trec acum pe lângă tine și îți aduc de știre să vii întru binele cresc. Amin.

M-am ridicat cu duh treaz de la cer să vă aduc întru în-sănătoșire, că nu se poate să vă găsească Dumnezeu așa. Măi copiii mei, nu vă mai amestecați cu firea care mai este în voi, că firea care voiește împotriva Duhului judecă pe Dumnezeu și judecă înțeleșurile cele adânci ale lui Dumnezeu, și dacă nu înțelegeți, poporul meu, tâlcul acestor cuvinte, n-ai să poți căuta înspre îndreptarea pe care ți-o cere ție Dumnezeu; că dacă a venit Dumnezeu la tine și te-a învățat mereu cum trebuie să fii al Lui, și dacă n-ai priceput până acum cum trebuie să fii, că n-ai vrut să pricepi, dă, copilule, nepăsarea de la tine, că e vremea să fii înțelept. O, vai de tine, măi copilul meu, dacă nu vii întru înțelepciune așa cum cere Dumnezeu celor ce vor moșteni cu El! Că uite, am trecut pe lângă tine și ți-am făcut control și nu te-am găsit sănătos. Eu nu te-am luat pe dinafară, căci Duhul lui Dumnezeu pătrunde peste tot, și ți-am făcut control pe dinăuntru și te-am găsit bolnav, măi creștinul meu, copilul meu.

O, măi poporule, de ce ești, măi, mândru? De ce? că toate le ai împrumutate de la Dumnezeu. O, măcar dacă te-ai mândri cu Dumnezeu, dar atunci ar trebui să fii numai întru Dumnezeu, și nu așa cum ești tu acum, bolnav. Am venit să trec pe lângă tine și să-ți spun să fii smerit și umilit, și atunci vei învia întru Dumnezeu, că va învia Dumnezeu în tine. Dar uită-te tu la Dumnezeu, și te uită și la tine și vezi dacă ești ca Dumnezeu. Și dacă nu ești, atunci nu ești smerit. Ai văzut de ce am venit la tine? Ai văzut de ce a trebuit să vin? Ca să-ți aduc de știre starea în care ești, că ești bolnav, copilul meu, și eu am venit să te fac bine, dar să crezi că te fac bine, și să vrei să te fac bine, că eu te fac bine, că am putere să te însănătoșesc și să-ți aduc cerul. Am venit să-ți aduc leacuri ca să le bei și să te faci bine și să înviezi, măi iubitul meu copilaș, dar să nu mai ieși în afară de acestea, că n-ai să găsești nicăieri un leac mai bun. O, și tu nu te mai saturi căutând, și tot n-ai găsit un leac mai bun, că iată, am trecut pe lângă tine, și tu ești bolnav. În zadar umbli după leacuri străine de mine, degeaba, că tu ai pecetea mea și ești al meu, și nimeni nu are putere peste ce este al meu. De aceea îți spun că nu ești smerit, pentru că treci mereu peste mine și peste darurile pe care le port pentru tine, că ai pățit cum scrie în Scriptura aceea unde zice așa: «*Celui ce are, i se va mai da, iar celui ce nu are, i se va lua și ce are*». Și tu n-ai avut, că n-ai vrut să ai, și ai judecat împotriva darurilor cu care am venit la tine ca să te ajut pe tine cu ele, că ai crezut că știi mai bine și că vezi mai bine ca Dumnezeu, Care era cu tine și te învăța să fii cu El. Așa ai crezut, și de aceea îți spun că ești mândru, măi copilul meu, că tu te crezi vrednic să stai lângă Dumnezeu, și Dumnezeu te vede că ești mândru. Dar nu numai atât, că tu, în loc să te umilești în fața măreției lui Dumnezeu, te-ai semețit până acolo că L-ai făcut pe Domnul să Se umilească la picioarele tale și să facă El ca tine. Și El, în loc să stea în tine mare, așa cum este El de mare, a stat mic la picioarele tale și ți-a făcut voile tale și ți-a dat lecție de smerenie ca să înveți să fii smerit, și n-ai fost smerit. O, dacă L-ați fi lăsat pe Dumnezeu să fie mai mare decât voi, ar fi fost acum gata fericirea voastră și locul fericirii voastre.

Iată, măi poporul meu, cum ai fost. Rușinează-te și te smerește și vino spre mărire, așa cum îți este menirea, dar vino prin smerenie, că tu n-ai vrut să fii ca Dumnezeu și n-ai

vrut să suferi, și ai vrut numai să judeci și să te cureți de ne-cazuri și de nedreptatea care te apăsa, și n-ai făcut ca Domnul, să te fi umilit și tu ca El ca să vii întru vremea mării, căci tu trebuia să fii mare și puternic sub atâta binecuvântare cu care te-a îmbrățișat Dumnezeu. Niciodată nu a avut Dumnezeu un popor mai prețuit decât tine, măi poporul meu cel iubit. O, și cum ar fi trebuit tu să fii! Și de ce nu ești cum ar trebui să fii? Fiindcă nu te lași lucrat și fiindcă nu ai înțelepciune, și tu zici că ai. Și dacă zici că ai, unde este, copilul meu iubit? că dacă nu te-aș iubi, n-aș fi venit acum cu leacuri și cu dragoste. Că am venit să fac curățenie în inima ta, dar să mi-o lași mie apoi, că tu iar o murdărești dacă iar mi-o iei, că nu știi cum să faci cu inima ta, că uite, n-ai știut nici până acum. Te-ai încrezut că știi, dar n-ai știut, că dacă știai, erai viu, era vie inima ta, și erai bun și sănătos.

Poporul meu, Dumnezeu așa are scris, că ești poporul meu. M-am ridicat ca să te păstoresc și să te cresc, dar trebuie să crești repede, măi copilul meu cel mic, care trebuia să fi fost crescut până acum, căci ai avut ce să mănânci, și ai avut cămară în care este legea lui Dumnezeu, și ți-a adus Dumnezeu mereu bucate proaspete ca să crești și să mănânci cu poftă, și tu ai dat cu piciorul și ai vărsat oala cu mâncare dacă nu ți-a mai plăcut. Și Dumnezeu iar făcea mâncare și iar venea la tine, că te știa flămând, dar tu n-ai știut cum să mănânci, că dădeai pe jos și o călcai cu picioarele. Și Dumnezeu S-a supărat, și a stat supărat, și nu știa cum s-o mai dea cu tine ca să te îmblânzească. Și tu din zi în zi scoteai colții, și ai început să-L vrăjmășești pe Dumnezeu, că de ce nu mai stă la picioarele tale. Așa ai fost, copile, dar am avut o rămășiță din tine care n-a înșelat pe Dumnezeu, și a ocrotit Dumnezeu această rămășiță, fiindcă te-a iubit Dumnezeu, măi poporul meu. Și eu am ocrotit rămășița asta și am înțeleptit-o și am împuternicit-o și am umplut-o de iubire cerească și am pus-o de mijlocire între tine și Dumnezeu, ca să te izbăvească Dumnezeu, să te însănătoșească, să-ți vindece ochii și inima și iubirea, să vindece poporul meu de minciună și de viclenie și de ură. Dar să nu spui, măi poporule, că nu ești bolnav, că dacă nu te smerești acum, n-am, măi, pe unde intra la tine. Fă-te singur mic în ochii lui Dumnezeu, măcar acum fă-te mic și lasă-L și pe Dumnezeu să mai fie mare, că uite, am trecut pe lângă tine și nu te-am găsit bine.

Măi copiii mei, lăsați, mămică, pe Domnul să vă ia tina de pe ochi ca să vedeți și să vă vindecați, că am dintre voi copilași urâți de voi, dar aceștia sunt mari la Dumnezeu, și voi, în loc să vă bucurați de ei, că i-a făcut Dumnezeu mari pentru voi, pentru fericirea voastră, o, voi ce faceți, și până când veți fi judecătorii tainelor lui Dumnezeu? Măi copilule măi, dar cine ești tu? Cine crezi tu că ești ca să judeci lucrurile lui Dumnezeu?

Copiii mei, am venit să vă scot din starea asta. Nu vă mai ridicați așa de sus până la cele mai adânci taine cerești. Știți voi cine a făcut așa? și știți voi ce a pățit acela? Lăsați-vă, măi mămică, mai mici, și nu mai săpați la rădăcinile pe care nu le-ați sădit voi și pe care nu le-ați udat voi. Nu umbrați, mămică, la ele, că n-o să le puteți voi scoate de la locul lor. Eu de aceea m-am ridicat să ud aceste rădăcini, să crească și să se înmulțească și să se întărească și să dea viață pe pământ. Amin.

Puneți-vă bine cu Dumnezeu și cu lucrurile Sale, dar nu așa cum vreți voi, ci așa cum zice Dumnezeu, că dacă am dintre voi fii cu care vă slujesc vouă, apoi voi să fiți alături cu

inima de ei, adică să nu fiți împotriva a ceea ce fac cu ei pentru voi. Eu am mult de lucrat acum, că vine ziua biruinței mele, dar am nevoie de pace și de liniște de la voi, și nu de ură sau de clevetire sau de invidie sau de neînțeleptie.

Am venit să vă spun să nu mai căutați să stricați sau să tulburați așezările mele sau să le judecați împotriva binelui pe care vi-l lucrez. Și vă spun să nu mai râvniți cum vreți voi, ci să râvniți cum vrea Dumnezeu, că dacă Dumnezeu l-a trimis pe Moise pe munte să se roage, voi să nu faceți ce a făcut poporul cel de atunci, de și-a făcut idol și a jucat în jurul lui, că știți cu ce plată a fost plătit de la Dumnezeu poporul cel de atunci.

Măi mămică, treziți-vă și nu pieriți și luați bine în inimă, că m-am suit într-un loc ocrotit și am luat cu mine un buchet de inimioare, și acolo fac ce a făcut Moise, și ce a făcut Domnul când S-a suit în munte ca să Se roage, dar nici Moise, și nici Domnul n-au luat cu ei poporul, că nu s-ar mai fi putut ruga pentru poporul cel înrăutățit. Dacă este unul pentru ca să țină cârmă sus într-o cetate, cum e și la noi, la noi în România noastră, poate oricine sau care cum ar vrea, să meargă atunci când îi vine, la acela? Nu poate, măi copii, că acela nu-și pune credința în oricine sau în toți, că nu-i cunoaște pe fiecare, și nu se poate așa. El are pe alții, și are multe scări, și el stă liniștit pentru ca să poată veghea bine.

Măi copiii mei, voi căutați să înțelegeți bine aceasta, că nu mai vreau să înțelegeți rău. Eu vreau să vă înțeleptesc, mămică, vreau să vă îndeletnicesc cu înțelesul cel bun în toate câte vă aduc. V-a spus Dumnezeu să fiți cuminiți, să vă rugați și să aveți răbdare, ca să vă vadă ascultarea. A știut Dumnezeu de ce vă cere asta, și ați văzut de ce a cerut așa. Dar nu v-am avut, mămică, așa cum trebuie, în ascultare, că mereu v-am avut în nemulțumire, și nu mai știe Domnul cum s-o mai dea cu voi, că Dumnezeu zice altfel, și poporul meu nu mai are de unde să știe cum zice Dumnezeu, că iată, Dumnezeu nu mai crede în poporul Său, că a încercat pe poporul Său și nu l-a găsit credincios ca să poată crede Dumnezeu în el. Și dacă n-ar fi păstrat Domnul o rămășiță, o, mămică, era greu de acest popor. Bucurați-vă, și nu vă mâhniți că are Domnul ceva pus deoparte pentru voi, pentru binele vostru, dar acel bun este pus deoparte, și nu așa cum ați vrea voi. Nu se poate cum vreți voi cu acest bun, că eu mă lupt pe toate laturile să aibă pace și liniște și putere cu Dumnezeu, ca să fac izbăvire pentru poporul meu cu acest bun, cu acest mănunchi de inimi.

Mă doare că poporul meu nu are înțelepciune, că uite, nu mă pot bizui pe el. Poporul meu, în loc să lucreze bine lucrează rău, și nu mă pot bizui pe el.

Citește, copilul meu, în legea lui Dumnezeu și vezi dacă ești așa cum scrie să fii. Și dacă ești cum cere legea lui Dumnezeu, atunci ești în iubire și în lumină și în înțelepciune, și atunci ai fi bucuria cerului. O, că dacă ai fi smerit, n-ai mai judeca pe nimeni, și te-ai judeca numai pe tine și ai fi fericit și bun, și toți ar fi buni pentru tine atunci, și ai fi ca și cuvântul acela care zice: «*Ce-mi poate face mie omul?*», dar tu ridică mereu caz asupra aproapelui tău, și legea nu spune să faci așa. O, mare durere este aceasta, că tu numai așa faci, și când faci așa, tu te crezi bun, și nu mai ești smerit. Când a fost Domnul pe pământ, a spus la lume păcatul și a descoperit fățărnicia lumii, și lumea L-a urât și L-a judecat și L-a omorât. Așa și tu, măi creștine al meu, tu nu stai să ți se vadă starea ta cea rea, și urăști și învinuiești pe cel ce vrea cu mine, pe cel ce are pe Dumnezeu, și faci cu el ce a făcut cu Domnul

poporul cel de atunci. Nu, măi copilul meu, nu așa, mămică, fiindcă eu am să-ți arăt că nu este așa cum vezi tu, că tu vezi răul bine, și binele, rău, și eu am venit la tine să-ți aduc leacuri și să te ridic ca să te am viu, dar nu mai fi, copilul meu, cum vrei tu, că dacă rămâi cum vrei tu, nu mai poți să simți ce e bine și ce e rău, și atunci, nici cel bun nu vrea cu tine, căci cel bun se ferește și fuge de cel rău și luptă să scape de cel rău. Eu am venit să te așez întru dragoste, dar întru dragostea cea curată și bine înțeleasă, măi copilul meu. O, tu liniștea și pacea n-ai să ți-o găsești dacă n-ai să fii smerit și dacă n-ai să fii mulțumit cum îți spune Dumnezeu să fii. Uită-te la tine, că umbli să te faci fericit și să fii mulțumit și tot nu ești, pentru că n-o să faci Dumnezeu ca tine, fiindcă n-o să-și strice Domnul planul Său pentru ca să-ți joace ție în strună, și pentru că nu este ca Dumnezeu ceea ce vrei tu, că tu, dacă ai un copil pe care l-ai lăsa să facă ce vrea el, ce poți scoate din el? Nimic, și îți mai și strică tot ce ai, și îți strică și numele tău cel bun.

Iată de ce nu pot eu să te mai las cum vrei tu. De aceea m-am ridicat spre tine să te trezesc, ca să fii, de acum, înțelept de la Dumnezeu și de la legea Sa și nu de la legea ta, că tu nu știi să-ți faci lege bună. Lasă-I tot lui Dumnezeu dreptul acesta și mulțumește-te cu legea pe care a făcut-o Dumnezeu, și hai, măi copilule, să ne trezim cu toții. Scoate pe masă legea și te uită mereu în ea și fă ca ea, pentru că tu ești copilul lui Dumnezeu, dar hai, de-acum înainte, să se cunoască la tine că ești copil al lui Dumnezeu. O, că te-aș învăța zi și noapte, dar dacă vrei ca Dumnezeu, nu-ți trebuie multă învățătură, nu, ci numai să vrei să fii ca Dumnezeu, și ești. Nu să umbli mereu cu învățături pe mână și tot să nu fii bun, că atunci te va judeca învățătura aceea care a venit mereu la tine și nu ți-ai însușit-o.

O, și nu mai căuta să duci ce nu poți duce, că mai bine decât tine știe Dumnezeu ce poți, că te pune la probă să vadă ce poți, dar nu o lua tu înainte, că dacă ai fi priceput ce fel de vreme este vremea în care trăiești, ai fi înțeles și ce lucrare este aceasta în care te-a chemat și pe tine Dumnezeu, că nu te-a chemat că ai fost tu cineva, și te-a chemat pentru că ai fost slab și trebuia miluit mai mult decât alții mai buni ca tine. De milă te-a chemat Dumnezeu, și tu ai ajuns să bați din picior să-ți știe Dumnezeu de frică. Lasă de acum pretenția ta deoparte și dă-I voie lui Dumnezeu să-ți zică ce să faci. De aceea îți spun să scoți pe masa ta cartea legii și să fii copil al legii lui Dumnezeu, și dacă mai ai și pecetea de la mine, atunci vei fi cu mine, mămică, fiindcă al meu ești, măi popor creștin, că vine vremea să te înmulțesc din zi în zi, dar să te înmulțesc eu, că tu nu știi ce să strângi, și tu trebuie să strângi cu mine și nu fără mine, că eu sunt cu culesul la voi. Nu te mai împovăra cu griji, că nici grijile nu știi să ți le alegi, că în lucrarea asta nu se poate sta și nu se poate ieși din ea după socotința ta, că ori te lași în ea, ori te lași urmărit de ea, și iată că n-ai putere. Lasă tu puterea lui Dumnezeu în tine, lasă voinea lui Dumnezeu peste tine și fii cuminte și te roagă și iubește și împlinește, ca să fii spre slava lui Dumnezeu și să fii popor al lui Dumnezeu.

O, nu mai sta în nemulțumire, că zbuciumul tău îmi dă mie de lucru. Starea ta de zbucium întârzie vremea, și e târzie vremea, măi copii. Hai să fim buni, mămică. Hai să grăbim vremea cea bună, că vremea e târzie și toamna e sosită.

Copiii mei, treziți-vă bine, că pentru asta m-am ridicat, ca să-mi trezesc poporul întru vremea cea bună. Aceasta este

vremea cea proorocită, măi copilașii mei, și a noastră este vremea aceasta. Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

16/29 septembrie 1990

Cuvântul sfintei Virginia către Marian Zidaru

Gloria bucuriilor vine pe ușa smereniei.

O, măi copiii mei, copii ai slavei cerești, se bucură mama Gigi de voi, și iată, se bucură slava cerească și vă ajută, că e vremea împlinirilor celor mai glorioase proorocii care au fost proorocite pentru vremea aceasta de glorie cerească.

Stă Tatăl ceresc și Se uită la voi cu o dragoste de neînchipuit. Stau sfinții și îngerii în jurul vostru ca niște ghirlande cerești, pline de slavă și de lumină. S-a întors mama Gigi glorioasă, că mama Gigi este regină la voi, și am adus înapoi pe copilul meu cu care am început marele apostolat, pe copilul pe care l-am aflat vrednic de a-mi împrăști solia mea pe pământ, căci copilul acesta crede, măi copii, crede și vine întru împlinirile cele din credință așa cum au făcut atâtea scule dumnezeiești pe care le-a folosit Dumnezeu întru lucrările Sale. Dar împlinirile de astăzi sunt privite de toate sculele care au lucrat întru Dumnezeu, că n-au fost vreodată împliniri mai glorioase ca acelea care trebuie să se împlinească în vremea aceasta, căci aceasta este vremea desăvârșirilor împlinirilor cele proorocite. Cu împlinirile de astăzi se desăvârșește întreita lucrare a Preasfintei Treimi, ca apoi să intre totul în odihnă, în slavă și în serbare veșnică. Amin.

Copiii mei, am venit acasă cu glorie, căci cuvintele pe care vi le-am adus la plecare atunci când am plecat cu acest copil al meu, acele cuvinte le puteți acum pricepe mai bine. De aceea v-am spus că înțelesul cuvintelor mele este de fiecare zi, și să vă faceți timp și pentru înțelesul cuvintelor ce vin cu mine de sus.

Măi copilul meu care ai fost cu mine în depărtare, ți-am făcut primire tot eu, te-am întâmpinat tot eu, mămică, și ți-am dat ce am putut eu să-ți dau. Am de stat de vorbă cu tine de acum încolo. Vom mai avea multe de făcut, și îți cere mama Gigi dragostea ta, legată bine cu ascultarea și cu dreapta socoteală, căci planul Domnului este bine, bine întocmit, și trebuie să mergem bine după planul acesta, și trebuie multă înțelepciune, multă răbdare și multă, multă liniște a duhului cel lucrător. Acum, îți cere mămică să te odihnești și cu trupul, dar și duhul să ți-l odihnești, căci duhurile voastre trebuie să aibă multă pace întru răbdarea cea bine înțeleasă, ca să putem merge bine înainte, după planul pe care-l avem întru Domnul Iisus Hristos, Care va supune totul sub puterea Sa și Care, apoi, va preda Tatălui împărăția, și apoi, copiii mei, o, ce va fi! că va fi apoi ca voi să primiți totul din mâna Tatălui cerurilor. Amin.

Am spus că vom lucra numai cu minuni. Bucurați-vă că lucrăm așa și numai așa, că așa este acum. Am dus, mămică, de aici, am dus la cel uns de la Dumnezeu (*regele Mihai, n.r.*), podoabe de la Noul Ierusalim, podoabe care nu se mai găsesc pe pământ, că pământul de la voi de aici nu mai este pământ. Am zis ca să știți de la cuvintele mele că vor umbla regi întru mărirea care se coboară la voi de la cer. Am zis că lumea se va pleca și se va supune sub această lucrare care va umple pământul de slavă văzută. Am zis și am să mai zic, dar acum vă aduc aminte de cuvintele Scripturii și mă bucur și vă spun așa: iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu spre

semne și minuni în Israel! Pruncii mei vor fi purtați pe brațe și se vor înfășura întru slava care este de la Dumnezeu, căci așa este scris, copiii mei, dar îmbrățișați smerenia Domnului, căci toate, ale voastre sunt.

Rămâneți cu inimile întru pace și întru liniște și întru bucurie plină de liniște și de pace, căci gloria bucuriilor vine pe ușa smereniei, și numai pe această ușa intră și iese slava cerească întru lucrările ei. Rămâneți întru taina Ierusalimului ceresc ca să fiți îmbrăcați întru puterea cea lucrătoare de minuni, căci minunile de astăzi sunt anevoie de înțeles, dar vouă vi s-a descoperit această înțelepciune. Fiți întru înțelepciunea aceasta, măi copii, ca să pricepeți lucrarea lui Dumnezeu, și fiți uniți cu mine, căci cu mine, mămică, veți triumfa, și nu fără mine, copii ai bucuriei mele. Amin, amin, amin.

24 septembrie/7 octombrie 1990

Cuvântul sfintei Virginia către Marian Zidaru

Chemare la lucrarea apostoliei, care va face duh de trezire peste România și peste înțelepții pământului românesc.

Să și așteaptă duhul lui mama Gigi pe lângă voi, copilașilor. O, dacă ați râvni voi după darurile care curg prin cuvintele de la mine nu v-ar ajunge timpul să-mi scrieți mie, că așa pot eu vorbi acum, așa, mămică, și mă folosesc de voi ca să pot vorbi cu voi. Fără voi nu pot vorbi cu nimeni, și eu trebuie să vorbesc mult de tot acum, că asta îmi este misiunea, și e misiune pentru învierea cea mare și pentru ca să ridic coroana română deasupra tuturor înălțimilor de pe pământ, ca să ridicăm România noastră la treapta strălucirii care o așteaptă, căci strălucirea care o așteaptă pe ea a fost proorocită în toate timpurile, de toți proorocii, pentru că România este Canaanul în care va trăi și va intra tot neamul cel ales al Noului Ierusalim. Ea este Noul Ierusalim, care va triumfa peste toate popoarele și peste toate înălțimile, căci în vremea aceasta Domnul alege iarăși Ierusalimul, și Domnul Se va odihni de toate ale Sale în Ierusalimul acesta ales.

Așteaptă Domnul odihna, măi copilașilor. Vedeti voi, fiilor, vedeti bine că nimeni până acum n-a avut de făcut ce aveți voi de făcut pentru odihna lui Dumnezeu, că Dumnezeu acum Își desăvârșește lucrarea Sa, pentru ca apoi să intre totul în odihna slavei lui Dumnezeu, El, împreună cu aleșii Săi, și prin aleșii Săi să intre în odihna aceasta tot neamul lui Dumnezeu.

Copii ai lucrării mele, fii ai acestei lucrări, v-am spus că înțelesul cuvintelor mele este de fiecare zi și că noi trebuie să lucrăm în fiecare zi. Eu în fiecare clipă pot lucra, dar nu pot, mămică, fără voi, că pe voi v-am ales, că uite, n-am mai avut pe alții ca și pe voi, n-am avut, mămică, mă credeți? De aceea m-am luptat tot timpul, de când sunt în duh, ca să nu vă las să pieriți, că știam de planul lui Dumnezeu și știam cum trebuie să fie și știam de la Dumnezeu de lucrul vostru cu mine. Dar dacă vă spun vouă tainele lui Dumnezeu, iată că trebuie să pricepeți bine că nu puteți să fiți ai voștri, ci ai planului lui Dumnezeu și ai lucrului lui Dumnezeu.

Copiii mei, prindeți curaj și ridicați-vă mai bine spre cele proorocite de Duhul lui Dumnezeu, căci trebuie să se împlinească toată cartea lui Dumnezeu, toată schița lui Dumnezeu. Trebuie să descopere Dumnezeu poarta de intrare în Canaan, și aceasta este lucrarea pe care trebuie să o desăvârșim. Iisus Hristos este ușa, și trebuie să fie înțeleasă această intrare, fiindcă nu se poate sări peste poartă în acest staul al nestri-căciunii, adică al veșniciei, că vor intra înțelepții pământului

pe ea, dar va trebui să știe aceștia că ușa aceasta și cheia acesteia uși este Iisus Hristos, Care a arătat cum se deschide această ușă.

Copilul meu iubit, cel cu care am fost în depărtare, te-am adus acasă cu biruința cu care trebuia să vii, și trebuie să pricepeți că așa lucrează Dumnezeu acum, după cum este scris pentru vremea de acum. Trebuie să ne rugăm pentru coroana României ca să vină în România, că dacă vine ea acasă, vine cu cel ce o are dată de Dumnezeu. Rugați-vă pentru cel ce are coroana română să poarte în gândul lui gândul lui Dumnezeu, să poarte în credința lui credința lui Dumnezeu, să crească în inima lui dorința după Dumnezeu și după hrana lui Dumnezeu, să aibă întru merindea lui merindea lui Dumnezeu, cea dăruită de la Dumnezeu, ca să se sfințească și să se pregătească și să se învrednicească de întoarcerea sa în slujba lui Dumnezeu, și când va veni, să fie așa cum scrie în Scriptură, să fie după cum zice Dumnezeu să fie, că altfel nu se va putea să fie decât așa cum este scris. Amin.

Copilul meu, am de stat de vorbă cu tine, mămică. Vreau să te așez bine întru înțelepciunea cea bună, că trebuie să lucrăm cu toată atenția, după dreptarul lui Dumnezeu și ca Dumnezeu. Mai întâi de toate, iată ce ai de făcut: așează-L bine pe Dumnezeu în tine, măi mămică. Domnul a umblat și a stat în mijlocul lumii, și le vorbea cărturarilor și stăpânilor lumii și înțelepților lumii, și lucra cu minunile printre aceștia, și nimeni n-a putut să-I facă rău până ce El nu S-a lăsat în mâinile necredincioșilor ca să-Și desăvârșască puterea Sa dumnezeiască. Așa a fost atunci, că dacă n-ar fi fost așa, voi n-ați fi avut astăzi ce aveți, că-L aveți pe Dumnezeu întru toată măreția Sa, căci El așa a spus: *«Mă duc, că dacă nu Mă duc, nu voi putea veni la voi. Mă duc la Tatăl ca să pot veni la voi, și ca să faceți voi lucruri mai mari decât toate câte s-au făcut vreodată»*.

O, copilul meu, vorbesc cu tine despre Dumnezeu, ca tu să poți vorbi despre Dumnezeu. Mai întâi de toate, asta va fi să faci: să-L arăți pe Domnul Cel din tine la toți cei printre care te-am trimis să mergi acum, căci aceștia va trebui să-L vadă pe Dumnezeu în tine. Și precum Maria Magdalena s-a umplut de iubire și de dor după Domnul atunci când a trecut pe lângă El, așa, mămică, să pățească toți cei printre care te porți. Iată de ce trebuie să se vadă în tine blândețe și răbdare și iubire și viață vie, că de la acestea răsare iubire vie. Să vadă toți în tine tronul iubirii de Dumnezeu, și când vor vedea cât de frumos și de veșnic este cel ce este ca Dumnezeu, atunci vor înțelege ei adevărata slavă a vieții. Nu te teme că nu vei putea să fii așa, că binecuvântarea cu care te va însoți Dumnezeu va face să fii așa. Asta trebuie să faci acum, și ca să poți să faci așa, trebuie ca inima ta să fie tronul păcii. Nu se poate fără încercări, mămică, dar în încercări tu să-L aduci pe Domnul față în față cu tine, că Domnul a suferit, și a putut suferi cu dragoste, dar Domnul a fost plin de pace și de mulțumire în fața Tatălui Său în toată lucrarea Sa. Și apoi, iată ce trebuie să faci: trebuie să ai lărgime în inimă ca să încapă în ea cei pe care ți-i voi arăta, ca să nu fie ei în strâmtorare în casa inimii tale în care stă Dumnezeu. Și va face Domnul apoi ca tu să încapi cu lărgime în inima lor, că va lucra puterea lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu ca să nu fii tu în strâmtorare în casa inimii lor, și atunci va fi ca și ei să-L împlinescă pe Domnul întru ei, și uite, măi copilul meu, cum Se naște Domnul în casa multora.

Și iată ce-ți mai spune mămica: te învață cum trebuie să folosești râvna ta, cum trebuie să-ți fie râvna, că și acest înțeles este de mare preț, fiindcă astăzi oamenii nu știu să deose-

bească dreapta de stânga lor, și oamenii au încredere în minciună, măi mămică. Sunt multe suflete largi și bune, dar nu știu acestea să deosebească dreapta de stânga lor, și de aceea trebuie să știm cum și când și cu cine să împărțim râvna noastră după Dumnezeu. Pământul acestor inimi este îmburuienit, și dacă arunci sămânță bună de la tine, nu găsește în ei loc prielnic și lumină, și dacă te duci apoi să vezi cum crește sămânța și dacă dai să smulgi buruienile cele înrădăcinate, nu-i convine stăpânului casei, că nu știe să deosebească dreapta de stânga sa. Eu am avut o mulțime de copii, și îi învăța Dumnezeu ce să folosească și ce nu, și ziceau mereu: „*Da, Doamne!*“, dar se duceau apoi să întrebe pe morți dacă este bine ce i-a învățat Dumnezeu. Se duceau și îi spuneau lui Irod ceea ce nu trebuia să știe acesta, și apoi Irod căuta viața lui Dumnezeu ca s-o prindă și s-o omoare, căci Irod este din fire viclean, și nu știa Dumnezeu apoi cum să mai apere viața copiilor Săi, dar astăzi lucrează Domnul cu biruința Sa, și Irod moare de mânie. Când eram în trup, mă temeam și eu de Irod, fiindcă aveam copii care treceau pe la el, și el mă prigonea, că totdeauna a prigunit el pe Dumnezeu. De aceea ne trebuie multă înțelepciune, ca să-l păcălim pe Irod și să moară Irod, că Domnul este Împăratul peste tot, și tot mai mult peste tot. Trebuie, mămică, să lucrăm numai sub aripa Duhului de la Dumnezeu, ca să rămână în picioare tot lucrul nostru. Cercetează-l bine pe cel din fața ta și lasă-l mai întâi să-ți arate tot ce are el și cum are el, ca să știi apoi ce să faci cu el, căci apostolii au avut această înțelepciune de la Duhul Sfânt. De aceea ți-am spus că trebuie mai întâi să încapă ei în inima ta, ca să vadă cum este în ea, și apoi va fi ca să încapi și tu în inima lor. Acesta este rostul cel bun al unui apostol dumnezeiesc, căci până nu-i cunoști, nu-i poți câștiga de partea lui Iisus Hristos ca să-i faci să fie asemenea cu viața lui Iisus Hristos. Ai văzut câtă putere a avut cuvântul Domnului când i-a spus lui Zaheu să vină spre El ca să-L ia să cineze în casa sa. Dar îi văzuse inima pornită spre Dumnezeu, și nu-i mai trebuia lui Zaheu decât lucrarea cuvântului cu care l-a luminat Dumnezeu pe el și pe toată casa lui, căci el L-a vrut pe Domnul.

Vreau să fac lucruri mărețe, măi copii, și nici nu vă dați seama de câtă pace aveți nevoie, de câtă liniște și de câtă mulțumire. Duhul Sfânt are lucrare măreață, și El Se unește cu duhul păcii din voi. Și iar vă rog, și mereu am să vă aduc aminte că trebuie să fiți fiii păcii, ca să poată Duhul lui Dumnezeu să aibă putere în voi și să lucreze cu putere. Aveți de acum nevoie de ajutorul meu, căci dacă mă ajutați să fiu la voi cu toate cuvintele mele, ele vă vor fi de ajutor spre pace, dar vă vor fi de învățătură în tot ce veți avea să faceți, că Dumnezeu a spus că va lumina cu voi pământul, dar pământul inimilor multora, și se va face cer nou și pământ nou de la Dumnezeu, și se va face lumină, măi copii.

Învățătorii legii lui Dumnezeu cunosc litera legii, dar nu are Dumnezeu din ei după placul Său, că nu au viața lui Dumnezeu în ei și nu vor să știe că litera legii îi va nimici de la Dumnezeu. Și dacă ar afla ei taina lui Dumnezeu care lucrează cu voi, și viața lui Dumnezeu care trăiește la voi, ar căuta caz de judecată cu voi și v-ar duce la Pilat. De aceea va trebui să știm cum să lucrăm, căci tainele din vremea de acum sunt anevoie de înțeles. Că uitați-vă la poporul meu, care a mâncat mereu fructul celor mai mari cuvinte cerești, și nu s-a lăsat spre viața cu Dumnezeu nici poporul meu, că a fost rece cu inima acest popor și n-a avut dragoste. O, de aceea trebuie să luptăm și să ne rugăm cu putere, să răzbească Domnul cât mai curând cu învierea bisericii Sale, ca să fie cârmă bună din biserică, și să vină cel ce va lua cârma, și cel ce are coroana,

și să stea cu cârmă bună, așa cum este scris, și o să vedeți apoi libertate după adevăr, și o să vedeți atunci minuni, și o să lucrați atunci minuni. Dumnezeu lucrează minune mare cu voi, măi copii, dar acum taina aceasta este ascunsă, și se lucrează în ascuns ca să prindă putere, și, apoi, cu această putere se va lucra cu minuni, și poporul meu va reveni la matca sa, și Ierusalimul se va arăta și se va întregi într-o clipă, la glasul sunețului de trâmbiță. Și tu, copilul meu, vei fi atunci arătat de Dumnezeu ca mărturie, că te va arăta Dumnezeu că ai fost cu El și că ai fost al Său.

Vă dă Domnul de lucru după cum este scris în planul Său de lucru, dar dacă nu este ceva scris în planul Său, nu vă dă, măi copii, că are Domnul o mulțime de cereri de la mulți copii de ai mei, dar dacă cererea nu se aseamănă cu planul Domnului, nu se împlinește. O, aș vrea să pot fi mereu cu cuvântul meu între voi, ca să știți din planul lui Dumnezeu și să rămâneți întru el și numai întru el, ca să ieșim cu biruința mai curând. Țineți-mă aproape cu voi, și nimic nu se va strica din cele ce trebuie să fie întru planul și schița de la Dumnezeu. Nu mai este mult până la bucurie, dar mai trebuie un picuț să mergem înainte cu ce am început aici, ca să înviem mai întâi acest popor adormit, să-l mișcăm un picuț din loc, să suflăm duh de viață peste el, și apoi să lărgim cortul lui Dumnezeu, prin puterea ce va lucra, căci biserica va trebui să învieze și să împartă viața și cunoștința peste trupuri, și multe trupuri se vor ridica atunci din țărâna pământului și se vor umple de duh de viață. Și precum Elisabeta a cunoscut cu duhul pe Maica lui Dumnezeu, așa și acum, Duhul lui Dumnezeu va descoperi pe fiii lui Dumnezeu, și așa va arăta atunci Domnul lucrarea Sa la toată făptura, și Ierusalimul va triumfa și va străluci peste popoare. Amin.

Copilul meu, să faci numai ce se poate face acum, și așteaptă de la Dumnezeu, că El îți va aduce cuvânt în tot ceea ce va trebui să faci, căci Domnul vrea să vă ferească pe voi de toate răutățile de acum, și numai fiii răutății să fie prinși în teascul răutății care se va vărsa pe pământ.

Veți lucra mult, mămică, și va fi Dumnezeu mare, și aproape este această vreme, dar fiți bine pregătiți pentru această vreme. Am să fac, mămică, în așa fel să aduc pace multă în acest acoperământ, să fie duh de pace aici, și rânduială mai bună în toate, ca să se poată scrie aici cuvintele mele, căci iată, am să dau cuvânt puternic de răspândit în lume, dar va trebui lucrat cu înțelepciune și cu atenție pentru răspândirea lui. Voi veni și vă voi învăța cum să faceți ca acel cuvânt să ajungă la cei ce vor veni de departe la voi, la cei ce vor putea face cunoscut în toată lumea ce vrea Dumnezeu cu România. Am să caut să fac o trezire bună, un duh de trezire peste popoare, dar un duh de trezire pentru România și pentru înțelepții pământului românesc voiesc să fac mai întâi.

Fiți atenți cu aceste taine, nu cumva să se audă dincolo de poartă, că nu se poate, măi copii, să fie despecetluită taina lui Dumnezeu în fața celui străin de taina aceasta. Pecetluiți-o între voi, și afară să nu se audă, și fiți ai lui Dumnezeu într-o singură inimă, cu toată taina Sa, căci voi nu puteți cunoaște în om credincioșia, pe care numai Dumnezeu o poate cunoaște. Închideți bine ușa tainelor de la Dumnezeu, ca nu cumva să umble careva la ele și să strice ceva, că nu se poate să se strice ceva din taina planului lui Dumnezeu, și aceasta trebuie să se împlinească, și numai atunci se va putea ști, că se vor vedea împlinirile tainelor lui Dumnezeu și va fi totul întru bucurie. Amin, amin, amin.

30 septembrie/13 octombrie 1990

Cuvântul sfintei Virginia către păstorul Daniel

Ocotirea lucrării cuvântului de lucrarea celor răzvrățiți.

Copii ai crucii lui Iisus Hristos, copiii mei, dacă ați vrea voi să înțelegeți mereu câtă pace trebuie să aveți și câtă mulțumire bună și că de pacea de aici atârnă toată puterea cea lucrătoare a Duhului Sfânt! Voi trebuie să fiți buni și bine așezați întru viața lui Iisus Hristos, căci toate câte sunt de făcut au nevoie de puterea cea așezată în voi de Dumnezeu; iar puterea și lucrul de la Dumnezeu trebuie să se sălășluiască înăuntrul vostru, și înăuntrul vostru trebuie să fie plin de pacea lui Dumnezeu. Că vă mai văd, mămică, și mai necăjiți și mai lipsiți de mulțumire, și nu știți bine cum să stați împotriva supărării și nu știți să lucrați împotriva ei ca să găsească eu pace deplină la voi și duh liniștit în toți, ca să pot, mămică, să vorbesc cu voi și să fac treabă cu voi și să fiu cu voi ca să vă ajut cu sporul cel ceresc întru toate.

Sunteți neputincioși și voi, și sunteți mititei, și mi-e milă de voi când văd cum vă luptați cu toate, și trebuie să vă ierte și să vă creadă mămică, dar credeți-o și voi pe ea, că aceasta e vremea lucrului ei, măi copii. Ea cu cine să se ajute? Ea cum să vorbească și cum să aducă la voi cuvintele ei ca să lucreze prin ele? Cum? că iată, tot voi trebuie s-o ajutați și pe ea.

Hai să le facem pe toate, măi mămică. Hai, că ați văzut ce mult vă ajut în toate dacă văd primire și pentru cuvintele mele și dacă văd că faceți după cuvintele mele, că v-am spus că avem multe de făcut și avem lucruri mari de lucrat.

O, cine să vă mai ajute și pe voi? Cine să vă mai cercezeze și vouă neputințele și durerile? Cum să fac eu să vă pot ajuta mai mult, să vă pot mângâia mai mult, ca să aveți putere cu mine și pentru mine? Lucrul vostru cu mine, acesta este cel mai mare lucru de făcut. Cum să vă mai descurce mămică de încurcăturile voastre ca să mă ajutați și pe mine? Că pe voi vă ajutați, iar dacă avem dragoste, pe toate le facem, dar hai să avem mai multă dragoste de cele cerești, ca să aveți sporul cel bun și la treburile pe care le aveți de rostuit aici.

Căutați, Mihaela mamă, să-mi puneți în caiet spre lucru cuvintele mele. Căutați, mămică, și eu voi căuta spre voi mereu cu ajutorul. Mai mare bucurie să nu aveți ca aceea de a mă ajuta pe mine. Așa ar trebui să fie aici la voi, dar aveți și voi multe griji, mămică. Lasă, că dă Domnul ajutorul Său și le facem pe toate, că trebuie să le facem pe toate.

Va trebui acum să aduc ce am de adus pentru creștinii mei de la Pietrari, și pentru răzvrățiții mei de la Gheboieni. Și fiți apoi din nou în lucru cu mine, că trebuie să aduc cuvânt pentru părintele Irineu, trebuie numaidecât, că ați fost nepri-cepuți, mămică. Trebuie să intre el întru sfințirea cea de aici și trebuie să mănânce de aici, de la acest început de viață vie, ca să crească în el puterea pe care trebuie s-o aibă, că lucrez pentru el mereu, și nu las pe nimeni să umble să schimbe planul lui Dumnezeu, și el vede și se bucură, vede cu câtă putere stă Domnul lângă el, dar să vină numaidecât întru viața cea cu putere, să vină și să nu se împiedice de trupuri, că el trebuie să intre numaidecât în orânduiala cerută celor ce stau lângă Sfânta Treime. Și dacă trebuie să fie cap bisericii, apoi nimeni să nu mai fie ca el de așezat întru viața cea adevărată și întru înțelepciunea cea adevărată, ca să putem ridica biserica pe piatră. Întăriți-vă și ajutați-mă, copiii mei, că pe voi vă am de ajutor.

Păstorule Daniel, ce mă bucur că te văd aici, ce mă bucur! Ce mult doresc să fii cât mai aproape cu acești copii-lași! Nu știu cum să-i mai aduc în stare să mă ajute. Ajută-i

mereu, că vreau să merg din loc în loc să-mi trezesc poporul din somn. Ajută-i, că nimeni nu-i ajută ca să mă poată ei ajuta. Ajută-i și păzește-i cât poți, că aceștia sunt fiii legământului pe care-l știi de la Dumnezeu. Aceștia sunt rodul cel rămas în picioare, rodul lucrării de la Dumnezeu. Păstorule, știi ce lucruri mari sunt de făcut, că n-a putut Dumnezeu să Se desăvârșească întru acest popor lipsit de înțelepciune. Trebuie acum să-i ajutăm pe aceștia și să mergem cu ei înainte și să aducem planul lui Dumnezeu spre împlinire, că poporul acesta n-a priceput pe Dumnezeu, n-a priceput nici lucrarea ce am avut-o noi, n-a priceput nimic, măi păstorule, și mare durere e pe mine pentru acest popor orb și gol. Ce să facem noi cu el? Să facem ca să-l trezim, ca să-l urnim din amorțire și să suflăm peste el ca să învieze, dar să avem mare grijă și mare atenție și mare iubire, că poporul e bolnav de tot, e mort de bolnav.

M-am ridicat și am venit aici, măi păstorule, că n-am avut unde să mă sălășluiesc ca să lucrez ce este de lucrat, ca să lucrăm ce este de lucrat. Am venit la acești copii ca să ne ajutăm cu ei și să-i facem să ne asculte și să ne ajute. Ajută-i și pe ei așa cum mă ajutai pe mine, că pe mine mă ajută, că știu că nici tu nu mai ai nici o mângâiere, așa cum nici eu nu mai am. Hai să ne mângâiem cu ei și hai să-i mângâiem și să-i ajutăm și să lucrăm cu ei, că n-avem alții, măi păstorule, că nimeni din poporul nostru n-a știut să păstreze această învățătură, n-a știut să învețe viața cea bună ca să Se fi bizuit Dumnezeu pe poporul acesta, și uite că nu avem cu cine ne ajuta și noi, și nici nu putem spune ce face Dumnezeu acum și ce are de făcut, că se duce și ne vinde, măi păstorașule, și nu trebuie așa, că mai avem un pic de lucrat până la biruința deplină. Hai să ridicăm spre pricepere pe cei ce mai pot pricepe, pe cei ce vor să priceapă, și hai să-i unim cu inima de noi, că vreau să mă ridic, și aș vrea să mă ridic pentru tot poporul, dar trebuie să-l aducem în stare bună, trebuie încă să mai lucrăm aici pentru leacul acestui popor, că e bolnav de tot poporul nostru. Am să te rog și am să-ți aduc de știre starea din popor, că lor nu le pot spune, că ne mușcă și ne încurcă. Aduc mereu aici la acești copii cuvinte și învățătură. Le dau de știre ce trebuie să facă pentru fiecare, le dau de lucru așa cum este de lucrat, le deslușesc atâtea lucruri și sunt aici cu ei ca să lucrez.

Măi păstorule, am pe surioara mea năpădită și înconjurată de necazuri, că se duce poporul meu cel rătăcit pe la ea și caută să-i doboare puterea ei cea bună. Trebuie ajutată tot de voi, nu trebuie lăsată cu inima ei bună și miloasă pe mâna celor ce umbă după poftele inimii lor, după idoli inimii lor. Ea este surioara mea, și nu vreau s-o văd așa de zdrobită, așa de încercată, că nu are putere să mai poarte durere, și poporul care trage spre ea nu e, măi păstorule, așa cum zice Dumnezeu să fie creștinul Său, că are duhul răzvrătirii în el și e plin de pretenții și de frământare. Trebuie să avem grijă de toate și să ne ajutăm unii pe alții, că nu e departe ziua biruinței, dar hai să fim ai biruinței și să aducem biruința mai curând, că grea mai este așteptarea și dor îmi este să văd împlinită această biruință. Ai văzut ce este la locul unde am stat eu. Ai fost și ai văzut. Ai văzut necredința și îbolnăvirea de acolo, și tu vezi acest popor cum este, că nu ne putem bizui pe el, și nu-i mai putem spune nimic acestui popor ca să știe și el ce lucruri mari face Dumnezeu. O, s-ar termina totul într-o clipă dacă ar pica pe mâna lor taina lui Dumnezeu.

Măi, iubitul meu păstor, nu mai e durere mai mare să ne zbatem atâtea cu acest popor, și el să rămână sub necu-

noștință după ce a mâncat atâtea mană cerească, atâtea învățătură bună, și el tot străin de Dumnezeu a rămas, străin și răzvrătit. Dar iată că lucrăm aici pentru poporul nostru, și am pus acești copii la lucru, să aducem cu ajutorul lor vindecare și viață peste poporul nostru și să-l avem. Acești copii trebuie să poată în lucrul lor, trebuie să prindă tot mai multă vlagă și trebuie să asculte cu Dumnezeu până la vremea biruinței, până la așezarea tronului păcii pe pământ. Trebuie să-i păzim de toate relele și să-i ajutăm și să-i încurajăm, că n-au putere singuri. Să fim cu ei, măi păstorule, că avem nevoie de ei, că ei au trecut mare la Dumnezeu, fiindcă așa a fost planul lui Dumnezeu. Nu se poate să-i lăsăm să slăbească în lucrul lor sau să descurajeze.

Eu sunt cerească și nu vă las, copii care-mi lucrați, dar nu mă lăsați nici voi, că nimic nu pot face fără voi. Aveți-mă cu voi mereu, și atunci nimic nu va fi să fie greu, că eu aicea sunt și cu voi sunt peste tot. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Gheboieni

Trezirea întru pocăință și întru credință.

Sa ridicat mama Gigi să-și trezească poporul din somn, și merge din loc în loc cu sfânta cruce în mâna dreaptă și cu carnețelul în mâna stângă și scrie o pagină nouă, scrie pe creștinii care se trezesc din somn, că dorm creștinii mei, dorm somnul necunoștinței și al necredinței. Dorm creștinii mei, dorm, și ei zic că nu dorm, că ei nu știu că dorm, ei zic că sunt treji, dar mama Gigi nu vede ca ei. Ea vede ca ea, și ea e cerească și e cu trâmbița deșteptării spre ridicarea poporului, spre învierea poporului.

Sună mama Gigi din trâmbiță să-și adune poporul într-o singură inimă, într-un singur cuget și într-o iubire pe toți. Mama Gigi este iubire, precum Domnul Iisus Hristos este iubire.

Poporule al meu, scoală-te, măi poporul meu, scoală-te, mămică, scoală-te, că dacă nu te scoli acum spre mine și spre viață, n-ai să ai, măi poporule, unde să te ascunzi de mine și de sabia mea, că dacă nu vrei să te scoli când te strig, dau în tine ca să te mișc din loc și ca să te trezesc. Și să nu te scol, e mai bine? Vrei tu așa? Vrei să te las să dormi? Dacă te las să dormi și dacă rămâi pe loc și dacă rămâi în cale, vine tăvălugul peste tine, trece peste tine, măi copil al poporului meu, trece și te face una cu pământul și rămâi pământ. Am venit să fac din tine cer. Vezi tu de ce m-am ridicat? Ca să fac ceruri și pământ nou, că acuși, acuși Se arată Domnul, și fii atent, că de tine este scris cuvânt ceresc, este scris că te va arăta Domnul la lumea necredincioasă ca să-i spună: „*Uite pe cel ce M-a ascultat pe Mine!*”. Vezi ce este scris de tine, măi poporule? Ai să fii vrednic să fii arătat la lume și să spună Domnul de tine așa?

Vorbește mama Gigi cu tine, poporule. Merge din cetate în cetate, însoțită de îngerii slavei cerești, merge și sună din trâmbiță și îi scrie pe cei ce se trezesc, și dacă nu te trezești, nu te scrie cu cei treziți, nu te scrie, creștine, dacă nu te ridici din somn; te lasă și trece mai departe, că n-are vreme să zăbovească lângă tine, că vremea e târzie. Tu ai întârziat vremea, măi copilul lucrării lui Dumnezeu, și uite că și vremea întârzierii s-a terminat, și dacă nu crezi că s-a terminat, n-ai să te scoli nici acum, și te las și trec mai departe.

Merg din cetate în cetate și sun, și tu ești o cetate a poporului meu, măi Gheboieniule. Iată că trec, și tu dormi, și dacă nu crezi ce-ți spun, e vai de tine, cetate, cetate răzvrătită! Fă și tu ce a făcut cetatea Ninivei și trezește-te întru pocăința cea adevărată, că ai fost o cetate bună la Dumnezeu, și avea Dumnezeu în tine străjeri de toată isprava, străjeri cu veghe și cu inimă mare, și a dat peste ei o toropeală și i-a doborât și i-a adormit, și acum, iată, nu i-am găsit la datorie; i-am găsit dormind, și cetatea, sfâșiată, și pe fiii cetății, împrăștiată și abătuți și pe drumuri străine. S-a umplut cetatea de idoli străini, și poporul din cetate e amețit și nu-l mai slujește lui Dumnezeu și nu mai iubește pe Dumnezeu. O, și cât de iubitoare era această cetate! Dar s-a deprins cu idolii și și-a pierdut iubirea cea dintâi; iubirea cea dintâi, măi copii. Întoarceți-vă la iubirea cea dintâi, că dacă nu vă întoarceți, vă voi lepăda de la mine, că nu mă pot înfățișa la Dumnezeu cu voi așa cum sunteți acum. Și dacă nu mă voi înfățișa cu voi, că sunteți scriși în număratoarea de la Dumnezeu, dacă nu voi putea să vă trezesc, veți fi scoși din numărul lui Dumnezeu, că nu se poate intra așa la Dumnezeu. Nimeni nu va putea intra așa la Dumnezeu. Cum, măi creștinul meu, cum, mămică, să pieri? Tu vrei așa? Vrei să te scoată Dumnezeu de la El? Și dacă va fi așa, unde crezi că te vei băga? că n-ai să poți pieri nici așa, și tot vei fi, dar vei fi pentru osândă. Și de ce să rămâi pentru osândă? De ce? că numai să vrei, și gata, te împaci cu Dumnezeu. Numai să vrei să te scoli, că vine Dumnezeu și Se împacă cu tine și îți iartă fărădelegea ta și nu te nimicește.

Măi copiii mei din această cetate, am avut înțelepciune bună printre voi, și voi știți cartea lui Dumnezeu, dar nu vreți s-o mai pricepeți acum. Hai să vă aduc aminte ce scrie în carte, că scrie cum trebuie să fiți ca să fiți cu Dumnezeu. Și acum știți cum ești, creștine? Ești așa de parcă n-ai citit niciodată în cartea lui Dumnezeu, în legea lui Dumnezeu. N-ai mai vrut să fii după legea lui Dumnezeu, și iată, că acum ești după legea ta, și nu e bună legea ta, și iată că ești rob vândut, și eu am venit să te răscumpăr, că tu ai pe tine pecetea de la Dumnezeu. Și dacă nu te lași răscumpărat pentru Dumnezeu și dacă nu te lași altoit în tulpina din care faci parte, rămâi, măi, rămâi și te usuci, rămâi pentru foc și greu îți va fi atunci.

Copilul meu, măi creștine, eu știu altfel, mămică. Eu știu că tu ești fiul lui Dumnezeu, eu așa știu. Și când te văd rob vândut, nu pot să mă liniștesc, și iată ce fac: trec pe lângă tine și vreau să te răscumpăr și să te aduc înapoi în grădina lui Dumnezeu și să te trec la numărul celor treziți din somn, la numărul celor scăpați cu viață, și apoi să te întăresc, să te sfințesc și să te pun la treabă cu Dumnezeu, că asta-ți este menirea, măi poporul meu. Menirea ta este să fii sare care să sărezi, să fii lumină care să luminezi, să fii viață și să dai viață morților. Asta este menirea ta de la Dumnezeu, și de aceea te alesese Dumnezeu, ca să fii unealtă bună și să lucreze cu tine. Și tu știți ce faci? Să-ți spun ce faci? Îți spun, creștine, că faci păcat împotriva Duhului Sfânt; nu mai spun de alte păcate pe care le faci. Faci păcat împotriva lucrării lui Dumnezeu, împotriva lucrării care te-a hrănit și în care ai crezut.

Toți creștinii mei zic că ei cred în Dumnezeu și în lucrarea lui Dumnezeu. Nu e adevărat, măi copii, că nu așa se crede în Dumnezeu. Așa cum credeți voi acum, n-ar mai fi să încăpeți la Dumnezeu. Că n-ar fi așa de greu că ești păcătos, creștine, dar cel mai greu lucru înaintea lui Dumnezeu este păcatul că nu ești smerit, este păcatul că te dezvinovățești până la sânge, este păcatul că te crezi vrednic și negreșit față de Dumnezeu. O, și nu mai încetezi să judeci, că judeci și pe

Dumnezeu, judeci și pe fratele tău, dar păcatul tău nu-l judeci deloc, pe tine nu te judeci deloc, și numai pe tine ar trebui să te judeci, și nu să te dezvinovățești sau să te crezi vrednic, că tu nu numai că iubești păcatul, dar îl și ajuți pe altul să-l iubească, și Dumnezeu nu se mai vede la tine, și n-o să mai poată Domnul să spună la lume că L-ai ascultat pe El. N-o să mai poată, creștinule al meu, și n-o să mai pot nici eu să-I spun lui Dumnezeu că ești creștinul meu sau că ești copilul meu, că mi-e rușine la Dumnezeu cu tine.

Am venit să-ți spun ție toate aceste cuvinte. Am venit să-ți spun, mămică, să știi și tu că ești bolnav, că ești mort de bolnav; să-ți spun că dacă nu folosești leacuri de la mine tu ai să mori de tot, măi creștine, ai să mori și tu, și fiii tăi, și prietenii tăi, și neamul tău, și o să moară și tot neamul tău cel adormit dacă tu mori, că dacă tu te usuci, se usucă și rădăcina ta, măi creștinul meu.

Măi copile, tu în loc să crești întru Dumnezeu, tu te smintești întru Dumnezeu. Asta faci tu, și de aceea ești în întuneric. Tu, în loc să te iei după Dumnezeu, te iei după păcat și te smintești ca să faci și tu păcat, și iată că tu iubești păcatul și nu iubești pe Dumnezeu, de parcă păcatul ar fi dumnezeul tău. Ai văzut ce spune Dumnezeu în cartea Sa? Spune să nu te smintești, și mai spune că unde e comoara ta, acolo e și inima ta, că dacă Dumnezeu ar fi fost comoara ta, ar fi fost și inima ta numai cu Dumnezeu, dar comoara ta a fost alta, că n-ai vrut să ai comoară în cer ca să-ți fie și inima ta în cer, și iată că inima ta este pe pământ, nu este în cer. Crezi tu ce-ți spun eu, mămică? Crezi că inima ta este pe pământ? Ia spune-mi dacă crezi, că dacă crezi ce-ți spun, înseamnă că te smerești, înseamnă că te trezești, că începi să te trezești și să te vindeci.

Știi tu de ce am venit să te trezesc? Pentru că te iubesc, copilule, fiindcă te-am iubit demult, dar acum trebuie să te iubesc și mai mult și să te ajut și mai mult. Și dacă atunci ai stat să te ajut, hai, mămică, să te ajut și acum, fiindcă vreau să te duc la Dumnezeu, dar dacă nu te trezești și dacă nu te scoli în picioare, așa cum să te duc? că trebuie să te duc viu și pe picioare, nu bolnav și nu răzvrătit. O, tu ai fost o cetate iubitoare, ai fost o cetate iubită. Și acum, de ce ești răzvrătită? Și dacă stai așa cum ești acum, tot n-ai să-L poți face pe Domnul să-ți știe de frică. Dumnezeu nu Se lasă amenințat de nimeni, dar tu ai uitat că Dumnezeu este Dumnezeu și că este mare și că tu ești mic în fața lui Dumnezeu. Ești mic, dar ești rău și tipi la Dumnezeu și bați din picior și Îl ameninți și Îl vinzi, măi creștine, și tu zici că nu-L vinzi. Dar dacă ești rău cu Dumnezeu, atunci ce înseamnă că-L faci? că te duce răutatea în stare să-L și vinzi. Măi creștinul meu, nu asta ai tu de făcut, mămică. Nu cerceta ceea ce tu cercetezi și nu te mai astâmperi cercetând, și cercetează viața ta și mersul tău și iubirea ta, că nu te va întreba Dumnezeu de alții, și te va întreba de tine și de mersul tău. Dar dacă faci așa cum faci acum, te va întreba Domnul de ce ai făcut așa, că El n-a spus să faci așa, și ți-a spus să fii smerit și umilit și să împlinești voia lui Dumnezeu.

O, iată că trec pe lângă tine și iată cum te găesc, că nu te găesc bine. Ce să fac eu cu tine, măi creștine? Spune tu, ce să fac cu tine? Că așa cum ești, nu poți să fii al meu, că nu mă primește Dumnezeu cu tine așa cum ești.

Of, măi poporule, n-ai să mai auzi pe undeva durere mai mare ca a mea, că n-am putut să scot nimic bun din poporul acesta, că n-a vrut să fie înțelept și deștept și n-am ce alege din el, n-am, mămică, n-am, și nu mai e durere mai mare. Nimeni nu se smerește, nimeni nu se pocăiește, nimeni nu iubește adevărul, nimeni. Poporul meu și-a deprins limba și

inima la minciună, la clevetire, la ură și la despărțire de Dumnezeu. Altceva nu mai are de făcut, altceva nu mai știe să facă; s-a deprins așa, și asta înseamnă că doarme poporul meu, doarme față de Dumnezeu, și Dumnezeu știe că e poporul meu și mă așteaptă cu el să-l arate la lumea cea necredincioasă, că așa a scris Domnul, că-l va da de mărturie lumii. Și acum, de unde să te iau să te duc cu mine? Asta urmează să fac eu acum, dar de unde să te strig, de unde să te strâng? Tu ești încurcat prin spini și ești rătăcit prin locuri primejdioase și petreci în necredință și în necunoștință și dormi, poporul meu. Iată că sun din trâmbiță, că vreau să auzi tu sunetul meu și să-mi răspunzi, și să te apropii apoi, și să ne întâlnim și să ne unim ca să mergem cu Dumnezeu, că a venit vremea să fie așa cum s-a scris să fie, și nu poate fi altfel decât așa cum este scris. Sau poate zici și tu că am murit? Că așa zice poporul meu, că am murit. N-am murit, și dacă ați ști cât sunt de vie ați plânge vremea neștiinței și vremea necredinței voastre, și o să vadă tot poporul meu și toți cei care mă știu pe mine, o să vadă că n-am murit. N-am murit, și am venit la tine, creștine, am venit după tine să te scot din lume și să te scot din robie. Am venit după tine așa cum s-a dus Moise după poporul lui Dumnezeu ca să-l scoată din robie, și acum am venit să te trec Iordanul și să te așez în țara Canaanului ca să mănânci lapte și miere de la Dumnezeu, că n-a putut Dumnezeu să facă nimic cu tine până acum, că n-ai fost credincios, și ai cârtit mereu, cum a cârtit poporul lui Moise de s-a învățat în loc patruzeci de ani și a picat în pustie cârtind față de Dumnezeu.

Așa ai fost și tu, poporul meu, cârtitor și nemulțumitor și răzvrătit, așa cum a fost poporul cel răzvrătit de atunci. Dar astăzi a avut Dumnezeu răbdare, și te-a răbdat și a tot așteptat să termini de cârtit și de hulit și de judecat, și n-a făcut pieire pentru tine așa cum a făcut cu poporul lui Moise de a pierit pe cale, și te-a lăsat să te învăț în loc, ca să vezi că nu poți nimic, și să te pocăiești apoi, și să trăiești întru Dumnezeu. Dar tu ți-ai făcut idoli. Ai făcut și tu ca poporul cel de atunci. Ai făcut și mai rău. Ai făcut ca pe timpul lui Noe când se amestecase poporul lui Dumnezeu cu lumea, de se stricase neamul fiilor lui Dumnezeu și se rătăcise de la sfințenie de n-a mai avut Domnul ce alege ca să bage în corabie și să-l scape cum l-a scăpat pe Noe și pe fiii lui, că se deprinseseră cu urăciunile și cu desfrâul întru toate căile lor și nu l-au mai vrut pe Dumnezeu. O, cu Dumnezeu nu se poate juca nimeni, că ai văzut ce a făcut cu cei ce n-au ascultat pe Noe, ai văzut ce s-a întâmplat și cu poporul lui Moise, care a cârtit și a picat în pustie, de au intrat numai cei născuți pe drum spre Canaan. Vrei să se întâmple și azi tot așa? De ce, mămică, vrei și tu așa? Că aceia au pățit așa ca să iei tu învățătură și să nu pățești și tu așa, că tu nu trebuie să pățești așa, că altceva a scris Dumnezeu pentru tine, și tu de ce nu vrei să intri în odihna cea scrisă pentru vremea de azi, în odihnă și în glorie? Iată de ce m-am ridicat ca să te trezesc. M-am ridicat spre tine fiindcă tu ești agoniseala mea și te cere Dumnezeu de la mine, și eu de unde să te iau? Vino, mămică, și te întâlnește cu mine! Vino și te împlinește întru Dumnezeu, că știi cum trebuie să fii, și fii cum știi că trebuie să fii, ca să înțelegi poarta de intrare în Canaan.

De ce ești, măi poporule, așa de mic, așa de slab, așa de fără putere? Tu trebuia să zici muntelui să se mute. Dar de unde? Că iată, au picat munții peste tine, și tu stai zdrobit și nu te scoli ca să te vindeci cu Dumnezeu. Acum lucrează Duhul Sfânt, și tu ești zdrobit cu duhul și nu cu trupul, și Duhul Sfânt vrea să sufle peste tine și să înviezi.

Aș vrea, mămică, de la tine să fii bun de-acum, să nu mai urăști, să nu mai clevetești, să nu mai judeci, să nu mai păcătuiești, copilul meu, că în legea lui Dumnezeu spune să nu faci acestea. Nu le mai fă pe acestea și nu te mai supăra pe fratele tău. Răbdă și nu judeca, fiindcă nici tu nu ești mai bun. Te învață mama Gigi să fii smerit de-acum, căci când judeci pe aproapele tău, atunci tu te crezi mai bun decât el și nu mai ești smerit. Tu știi ce a făcut Domnul, știi cât a fost de umilit și de răbdător, și iubea, măi copilule, iubea pe toți cu milă și cu umilință. Nu te mai supăra nici tu, nici chiar când ți se face nedreptate, că dacă tu poți să iubești și atunci, vei fi mare la Dumnezeu și ți se va șterge fărâdeleaga ta de la Dumnezeu, că ai văzut că nu câștigi nimic când vrei să te răzbuni singur. Lasă-L pe Dumnezeu, lasă-I loc Lui, că El este cu plata, că dacă nu-L lași pe El, atunci nu ești smerit, atunci te ridici deasupra lui Dumnezeu și treci peste Dumnezeu și Îi iei dreptul lui Dumnezeu, căci ca să judece și să Se răzbune, numai Domnul are dreptul acesta.

Te învăț, mămică, cum să fii, și vreau să aibă putere peste tine învățătura mea, că nu vreau de azi încolo să te mai las cum ai fost, să te mai văd tot cum ai fost, și fii de acum încolo așa cum ai fost la început, cu dragoste, dar nu așa cum înțelegi tu dragostea, că ai văzut că n-ai înțeles-o bine nici până acum. Lasă-te după învățătura mea, că a ta nu e bună nici pentru tine, nici pentru altul, că am stat mereu și m-am uitat la tine și după tine și nu-mi place cum te porți. Nu-mi place, și nici ție nu-ți place, că nici tu nu ai pace, și dacă nu revii la starea de creștin, să știi că voi mai trece o dată pe lângă tine și îți voi lua toată pacea pe care zici că o mai ai, și atunci n-ai să mai poți nici dormi, nici mânca, și ai să fii tot într-un zbucium mereu și ai să mă cauți cu durere și cu disperare, așa cum te caut eu acum, disperată, și ai să zici atunci că faci orice, numai să te aud și să-ți răspund. Dar de ce să nu mă auzi acum, ca să te faci creștin bun pentru cer, să te faci nestrucios, așa cum trebuie să intri cu Dumnezeu și să stai lângă Dumnezeu? Sfătuiește-te cu mine, sfătuiește-te cu Dumnezeu și nu te mai sfătuiești cu dușmanii lui Dumnezeu. Învață-te să dai răul deoparte și nu mai numi răul bine, și binele, rău. Nu mai fi așa de nepriceput, măi creștine, că satan e vicelan și te păcălește și schimbă minciuna în adevăr, și adevărul în minciună și te face să-l crezi, și te tulbură apoi, și te doboară din picioare.

Măi cetate a Gheboienilor, scoală-te, mămică, din somn! Scoală-te bine din somn, măi cetate, și să nu spui că nu dormi, că iar Îl minți pe Dumnezeu dacă spui așa. Am venit să te vindec și să curăț răul de la tine, dar să nu faci ca cetatea aceea care L-a rugat pe Domnul să plece dintre ei că le era teamă că le face pagubă. Să nu faci, copilul meu, așa ceva, că nu are cine te mai salva, nu are cine te vindeca. Am venit să te ajut să te îmbraci întru nestrucăciune și să fii viu pe veci, că știi ce scrie în cartea lui Dumnezeu. Hai să nimicim moartea din poporul meu, că asta este vremea. Este vremea să se împlinească proorociile cele proorocite în cartea lui Dumnezeu. A venit vremea celor mai mari împliniri care au fost proorocite să se împlinească în vremea aceasta.

Nu mai sta în necunoștință, măi poporul meu, că dacă mai stai așa, ai să plângi amar și nu te va mângâia nimeni atunci, că n-ai avea o durere care să poată fi mângâiată, că durerea ta ar fi neadormită și lacrima nesfârșită de pe obrazul tău când vei vedea câtă slavă se va coborî de la Dumnezeu peste fiii ascultării, iar tu, care ar fi trebuit să fi fost părtaș aceleiași slave, să stai atunci plângând.

Copilul meu, poporul meu, de împlinit toate se vor împlini, tot ce este scris, că ai văzut cum este scris, că cerul și pământul vor trece, dar nu se poate să nu se îplinească cuvintele lui Dumnezeu. Vine Dumnezeu cu sculele Sale să-Și desăvârșească lucrarea cea întreit sfântă, căci Duhul Sfânt este Dumnezeul Cel Care lucrează acum vremea împlinirii celor mari. Măi copilul meu, eu nu vreau să te am plângând. Eu vreau să te așez la masă cu Domnul și cu mine și vreau să fii fericit și nu să stai plângând la masă. Pregătește-te și te îmbracă frumos și curat, ca să-ți aduc pâine și vin bun, să mănânci și să bei și să te veselești cu cerul, că vin cu cerul, vine cerul și se unește cu voi, și vine Dumnezeu să Se odihnească întru această serbare a bucuriei, întru această odihnă așteptată de tot cerul. Stau moșii și strămoșii gătiți pentru înviere, că au stat și au așteptat veacuri întregi aceste zile de glorie cerească, și îi tot mângâia Domnul, și le spunea să mai rabde un pic. Și când mă văd pe mine gata să sun, și când văd ei pe îngerii slavei pregătiți să sune și să răsune cerul și pământul, o, moșii și strămoșii saltă de bucurie, măi copii, că vine Domnul Iisus Hristos să Se odihnească întru ale Sale. Și care sunt acestea ale Sale? Aceasta este lucrarea care a trăit la voi. Aceștia sunteți voi, că voi sunteți ai Săi. Măi copii, zic așa pentru că v-am găsit scriși că sunteți ai lui Dumnezeu, și eu m-am ridicat să vă adun, să sun și să vă adun, o, și voi sunteți goi, sunteți risipiți, sunteți bolnavi, sunteți uscați, mămică, sunteți oase uscate.

Măi poporul meu, a venit vremea să mă înfățișez cu tine la Dumnezeu ca să facă din tine unealtă de lucru și să facă din tine înviere și lumină pe pământ. O, și mă iau dureri de naștere când te văd cum ești, că nu ești bun ca să zici morților să se scoale din mormânt, și tu trebuie să lucrezi minuni mai mari ca la început, că așa a zis Dumnezeu, că dacă crezi, vei face și mai mult ca atunci. O, schimbă-ți haina, măi poporul meu, și să-ți fie haina haină și, apoi, când vei spune un cuvânt de la Dumnezeu, să se facă rău de viață vie, și cel care va bea din apa ta, să se îmbrace întru viață nestrucăcioasă, că nu se poate să nu se îplinească Scriptura aceea care zice așa, dar să se îplinească cu tine, măi poporul meu iubit, că de aceea m-am jertfit atâta ca să te cresc mare și ca să fii tu acum mare. O, și tu ești mititel de tot și ești fără putere, că nu poți și tu să înviezi nici un mort, că poporul meu a prins altă putere. A prins putere să se ucidă unul pe altul și nu să se zidească unul pe altul. Se clatină poporul meu de pe un picior pe altul și nu are statornicie cu Dumnezeu. Se plânge toată ziua unul împotriva celuilalt, se minte unul pe altul, se vinde unul pe altul și îmi strică planul meu, și el zice că nu face așa. Se scutură să pice de pe el greutatea, se plânge și scutură de pe el plăgile pe care singur și le-a făcut cu neascultarea și cu păcătuirea, și mai are poporul meu curajul să spună că nu este vinovat, că nu este greșit.

O, m-am ridicat să te vindec, măi copilul lucrării lui Dumnezeu, că numai sănătate și pace ți-a hărăzit Dumnezeu ție, și tu trebuia să fii cel mai mare și cel mai tare popor de pe pământ sub atâta munte de binecuvântare și de iubire cerească, sub atâta apropiere cerească. Plângi și te tânguiește și te pocăiește și te umilește și te pregătește și vino, poporule, întru mărirea slavei de la Dumnezeu, vino întru lucrul lui Dumnezeu! Nu mai îngădui nimic stricăcios la tine. Aruncă de la tine orice sminteală și dă la o parte mila cea dăunătoare ție și neamului tău. Taie de pe tine și de la tine, taie mădularele stricate și lasă-mă să-ți pun alifie pe bubele tale, care dau să-ți nimicească ultima picătură de viață. Taie de la tine strică-

ciunea și nu te mai uni cu stricăciunea, că dacă ți-e milă să arunci de pe tine și de la tine stricăciunea, să știi că pierzi tot, te pierzi și pe tine, și pierzi și pe cel pe care vrea Domnul să-l tragă prin tine la iertare și la vindecare. Măi mămică, tu nu mai știi să te conduci singur, că uite, ai făcut ce ai făcut și te-ai despărțit de Dumnezeu și cu mintea, și cu inima, și cu fapta, și cu iubirea, și cu credința.

O, neuitatul meu popor, că nu te-am putut uita, mămică! O, și tu m-ai uitat, copilul meu! Adu-ți aminte de mine iar, lasă-mă să-ți țin calea și să te bucur, și să plângem amândoi de bucurie că ne-am întâlnit, și să mergem apoi pe calea lucrului lui Dumnezeu, că lumea e moartă, măi copii, și trebuie înviată. Tu nu știi, oare, ce s-a scris de la Dumnezeu despre mine și despre tine? Tu știai, și credeai când vorbea Dumnezeu cu tine și îți spunea ce va fi, ce va fi acum. Nu e Domnul vinovat dacă nu se vede bine lucrul Său. Tu ești, mămică, vinovat, că Domnul e cu duhul. Eu sunt tot cu duhul, dar tu ești cu trupul, și Duhul Sfânt are nevoie de voi, că sunteți cu trupul și puteți cu Duhul Sfânt.

Când să mai ridic eu alt popor? Când să-l mai pregătesc și pe acela? Să iau din lume și să-i fac vii? Și cu tine ce să fac? Pe tine te pregătisem cu taine mari, din cer, ca să faci tu vie lumea, ca să lucrezi pentru Dumnezeu. Asta era rânduiala și așezarea așezată de Domnul Iisus Hristos, Care lucrează în Duhul Sfânt al sfârșitului lucrării Sfintei Treimi.

Vezi, mămică, în ce fel ești? Nu mai știi nimic de la Dumnezeu, nu mai știi, că nu-ți mai spune Dumnezeu, fiindcă ești necredincios și răzvrătit și bolnav, și Dumnezeu are nevoie de creștini sănătoși și buni și curați, ca să Se bizuie pe ei, și tu nu ești așa, și mai vrei să-L faci pe Dumnezeu să-ți știe de frică și să ți Se descopere. Ți Se descoperă, creștine, dar descoperă-ți și tu capul în fața Domnului, și descoperă-ți inima, dar cu smerenie, așa cum a spus sutașul: «*Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu*». Fă așa și tu. Zi așa și tu, ca să Se bizuie Domnul apoi pe tine și să Se ajute cu tine, că dacă nu te pui bine la Domnul și dacă nu devii prietenul Său ca să lucreze cu tine, apoi să știi că ții vremea împlinirii pe loc, și Dumnezeu n-o mai ține nici o clipă pe loc. Și dacă nu vrei tu, să vezi tu câtă putere se va arăta și câți fii își va face Domnul într-o clipeală, dar tu vei fi dat deoparte atunci, că am zis că vor veni oameni înalți și se vor pleca la această lucrare, și am zis că vor umbla regi întru mărirea ce se va coborî de la Dumnezeu prin această lucrare. Așa va fi, și vei vedea că așa va fi, dar ce-ai să faci? Ei vor ști că ai fost de aici și că n-ai mai vrut, și te vor sfărâma cu pietre, și... ascunde-te dacă mai ai unde să te ascunzi, că să știi că așa va fi, și piatra cea mai grea va fi aceea că te vei topi când vei vedea că toate se împlinesc și că tu vei fi scos din toate. Și atunci, măi finișorul meu, n-ai să mai râzi, n-ai să mai glumești pe seama lui Dumnezeu, n-ai să mai poți face tu nimic atunci. Și atunci, măi înțeleptul meu cel de aici, te va sfărâma piatra cunoștinței pe care ai avut-o, și greutatea tainelor pe care le-ai crezut odată și apoi le-ai negat. O, unde e, mămică, înțelepciunea ta? Unde e credința aceea și încredințarea aceea? Iată, a venit și vremea aceea să fac Ierusalim nou, și o să vedeți că așa va fi, să vedeți și să vă frângeți, că o să vedeți noroade curgând spre slava cea coborâtă peste acest pământ binecuvântat și ales și proorocit de toți proorocii până în vremea de azi. O, nu mai omorî proorocii, nu mai fă așa ceva, nu mai încerca să strici ceva de al lui Dumnezeu, că iată, îți spun ceva nou: îți spun că nu vei putea să mai strici nimic, oricât vei fi de rău pornit, că de acum încolo nu mai așteaptă Domnul

după tine, și Se va desăvârși Domnul, așa cum este scris, și Își va împlini lucrarea Sa pentru sfârșit, și va începe apoi să trăiască slava Domnului în ceruri noi și în pământ nou, că Domnul face acum ceruri noi și pământ nou. Va face Domnul așa cum este scris în carte, că o va ridica pe România deasupra tuturor înălțimilor de pe pământ și Se va slăvi în ea, așa cum este scris, și va face din ea slava popoarelor și o va străluci, că ea este cetatea strălucirilor Noului Ierusalim.

Măi copilule, Dumnezeu zidește pentru tine ca să-ți pregătească locul fericirii, și tu încă te mai scoli cu rău și nici nu știi ce faci, că faci cum a făcut poporul de pe timpul Domnului, că Îl numea pe Domnul răzvrătit și stricator, și s-au ridicat ca să-L omoare, și L-au omorât, și numai după aceea au văzut ei ce au făcut. Nu erau ei aceia care strigau «*Osana!*»? Așa și poporul meu de azi, Îl numește pe Domnul răzvrătit, fără să știe ce face, că nu face bine ce face. Și tu nu vezi, măi poporule, ce fac acum? Sun din trâmbiță, că așa este scris, că voi suna din trâmbiță și voi face un lucru nou, un popor nou. Scoate cartea lui Dumnezeu pe masă și citește în ea, dar citește așa cum se citește, ca să înțelegi așa cum vrea Dumnezeu să înțelegi, și nu să te smintești sau să te tai cu cartea lui Dumnezeu. Acum este vremea să te umpli de viață vie din ea, și e vremea s-o mănânci acum, ca să curgă din tine, apoi, râuri de apă vie. Mănânc-o, mămică, și te fă vrednic de cele scrise în ea, că vin și așez în mijlocul tău cele scrise în ea, dar învrednicește-te să mănânci din pomul vieții, măi copilule, și nu năvăli să mănânci așa cum ești, căci cel ce va mânca din pomul vieții, acela se va numi copil al raiului lui Dumnezeu, acela nu mai poate fi trup pământesc, acela va trebui să fie trup ceresc.

Hai, mămică, să te pregătești ca să intri întru această slavă care se va coborî la voi de la Dumnezeu, că iată, vine învierea cea mare, și tu, poporul meu, lasă-te spre înviere. Lasă-te, mămică, să fii spre bucuria lui Dumnezeu și spre bucuria mea și spre bucuria ta. Lasă-mă să te fac ceresc, că tu trebuie să lucrezi cu cerul. Pune astăzi zi de hotărâre și de împăcare cu Dumnezeu, ca să te trec în pagina mea cea nouă, să te scriu la numărul celor treziți, și lasă-L apoi pe Dumnezeu să te învețe ce să faci, dar nu-L mai învăța tu ce să facă. El știe mai bine, El știe ce poți tu duce, știe mai bine decât tine și știe tot. Lasă-L pe Domnul să fie mare, și nu te mai răzvrăți. Măi copilule, nu cumva să mai fii cum ai fost până acum. Fii, de-acum, omul cel nou, întru Iisus Hristos. Fii trup ceresc, și nu mai fi trup pământesc, căci cele pământești trec de-acum. Nu mai fă nimic fără Dumnezeu. Orânduiește-ți bine casa și viața, aprinde-ți făclia cea curată și deschide ușa iubirii, să vină Domnul la tine și să cineze cu tine. Nu te mai uni cu Iuda, nu mai crede ce-ți spune el, că Iuda umblă după mărire trecătoare, și pentru asta este el nepriceput și nu înțelege de unde este Dumnezeu, că el își ia față de creștin, dar nu este din cer, că nu cugetă la cele cerești, și iată că face numai stricăciune în ograda lui Dumnezeu și vinde tot, și te vinde și pe tine, și te face și pe tine să vinzi cu el, te face, fără să știi ce faci, și te face să te răzvrătești și să pierzi drumul adevărului.

Vreau să vindec pe poporul meu de viclenie și de minciună și de ură; vreau să-l vindec de deșertăciune; vreau să-i iau tina de pe ochi și să vadă, dar vreau să-l vindec eu, că tu nu știi, măi creștinule, să te vindeci și nu știi să vindeci, că nu cunoști ce este înăuntru. Nu te apuca să culegi fără mine, că acum nu mai este timp să faci greșeli față de lucrarea lui Dumnezeu. Acum e vremea să-L ascultăm pe Dumnezeu, că iată, dacă-L ascultăm și până acum, era minune mare cu acest

popor. Acum trebuie, mămică, să ascult și eu de Domnul, că dacă L-aș fi lăsat să-mi îndrepteze poporul, era îndreptat până acum, era poporul meu treaz și era pregătit să intre pe ușa slavei cu cântec de sărbătoare, așa cum este scris, că Dumnezeu n-a uitat pe poporul Său, dar poporul a uitat de Dumnezeu.

Întoarce-te la Domnul, măi copilul meu, și hai să te strâng la piept, hai să te iau în brațe, dar fii atent, că brațele mele sunt cerești și sfinte și curate. Întoarce-te de la calea ta și vino pe calea lui Dumnezeu și vino înspre mărire, așa cum îți este menirea, dar vino întru smerenie și fii cum zice Dumnezeu să fii. Nu te mai amesteca cu idoli, măi creștine. Scoate de la tine iubirea cea deșartă, că vreau să te văd că luminezi prin lume, vreau să fii lumină peste pământ. Nimic nu va mai rămâne pe pământ decât fiii cei adevărați ai lui Dumnezeu și slava lui Dumnezeu, care va umple pământul, și eu voi fi cu poporul meu și cu Dumnezeu, că se va lărgi cortul lui Dumnezeu din zi în zi, și se va întregi Ierusalimul, și toate se vor împlini și vor veni întru slava cerească.

Hai, poporul meu, trezește-te, că nu mai e vreme de zăbovit, că vremea e târzie, popor iubit de Dumnezeu. Ascultă sunetul trâmbiței și deșteaptă-te! Îmbracă-te de sărbătoare, că Domnul vine la tine cu împlinirile cele pentru sfârșit și cele pentru început de slavă cerească. Vino cu mine și fii cu frică și cu luare-aminte, dar fii atent, ca să te poți feri de Iuda, că el este lângă tine la fiecare pas. Scoate-l afară și din inima ta, ca să nu-și facă el casă în inima ta, că-ți dărmă toată casa și tot neamul, măi copilul meu. Fii atent numai la Dumnezeu și la legea Sa și la porunca Sa și la învățătura Sa, că iată ce am făcut: am venit către tine să te păstoresc și să te sfîntesc și să te înțeleptesc, că asta este misiunea mea de acum: să ridic pe fiii lui Dumnezeu.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

2/15 octombrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Pietrari

Promisiune de ridicare a unui popor nou, care să zidească Ierusalimul cel nou.

Vreau să sun deșteptarea din cetate în cetate. S-a ridicat mama Gigi să trâmbițeze și să anunțe poporul să se deștepte și să se așeze, și să nu doarmă nimeni, că vin zilele celor mai mari împliniri, vin zilele slavei Domnului și vine bucuria peste fiii lui Dumnezeu, peste fiii ascultării.

Are mama Gigi și aici o cetate a poporului ei. Creștinii mei de la Pietrari, a venit mămică Gigi la poporul ei să-l trezească din somn, că mulți creștini dorm. Am venit să-i scol pe cei ce dorm și să-i întăresc pe cei ce veghează să le spun să vegheze și mai bine, să se îmbrace și mai frumos, că vin zile de sărbătoare și de bucurie. Vreau să vin cu plata mea pentru cei ce veghează cu Dumnezeu, că vreau să-i imbarc pe ascultătorii mei în corabia salvării și să-i conduc spre glorie. Vreau să mă bucur cu fiii ascultării și vreau să-i pun să strige la Dumnezeu împreună cu mine pentru trezirea celor neascultători și a celor răzvrățiți ai poporului meu, că nu vreau să piară poporul meu, că iată, Dumnezeu mă așteaptă să mă înfățișez cu poporul meu.

Am de lucru mult. Am de ridicat o mulțime de norod din lumea necredinței. Am de arătat la lumea cea necredincioasă lucruri mari și minuni despre care nu s-a mai auzit până acum. Am de ridicat pe morți din morminte, dar am o misiune cu poporul meu, ca să-l fac să mă ajute și să mă asculte

și să lucrez cu el pentru Dumnezeu și pentru biruință. Vine ziua cea mare a biruinței, și eu m-am ridicat cu duh treaz să-mi împlinesc misiunea, să-l fac cunoscut celor necredincioși pe poporul meu ca să fac necredincioșii să creadă, să vadă și să creadă, să vadă pe cel ce a ascultat de Dumnezeu. Dar am durere mare, că am popor care doarme; doarme și nu se mai scoală, și eu m-am ridicat să-l trezesc și să-l învăț credincios, că dacă nu va asculta să se trezească, mă scol cu bătaie și cu sunet să-l urnesc pe cel ce doarme, ca să nu-l prindă furtuna pe drum. Am durere, că eu aș fi vrut să vin cu bucurie pentru tot poporul meu, că așa este scris la Dumnezeu, că e poporul meu acest popor.

Creștinii mei de la Pietrari, bucurați-vă, mămică, bucurați-vă că nu dormiți, și fiți din ce în ce mai treji și fiți cu inima mare, că așa este scris: «*Cine este sfânt, să se sfințească și mai mult*». Privegheați și vă rugați, că vreau să vină tot poporul meu înspre înțelepciune. Vreau să mă ajut cu cei ascultători, să punem mână de la mână, să punem umărul și iubirea și credința, să întoarcem în staul pe oița rătăcită și s-o îmblânzim pe cea răzvrătită, s-o vindecăm pe cea bolnavă și s-o hrănim pe cea slabă, să-mi scot la pășune bună și la iarbă grasă turma cea flămândă și să-mi pregătesc turma, că e gata să Se arate Păstorul Cel bun, e gata să se împlinescă ziua când va fi să fie o turmă și un Păstor. Dar iată că acum m-am ridicat să-mi păstoresc poporul, să-l pregătesc, ca să-l am vrednic să-l înfățișez la Păstorul Cel mare. Poporul meu e slab și e neîmplinit, că n-a știut cum să mănânce, n-a știut cum să asculte de Domnul, n-a știut că n-a vrut; n-a vrut să aibă pricepere, n-a vrut să fie mare, n-a vrut să lucreze minuni, și eu m-am ridicat spre el să-l fac să vrea.

Se miră și se bucură tot cerul când îmi vede misiunea, și nu mai știe cum să-mi sară în ajutor ca să vadă împlinirile gata. Se uită ceata proorocilor la misiunea mea, care desăvârșește cele proorocite în carte; se uită și se bucură. Numai poporul meu cel necredincios nu se bucură. El se bucură că nu mai sunt, că el nu știe că sunt vie și că n-am murit. El n-a vrut niciodată să înțeleagă taina lui Dumnezeu, că dacă o înțelegea, avea să știe că eu nu mor, și o să știe și aceasta, că o să vadă. O să vadă toți cei care m-au știut, dar eu vreau să știe poporul meu, eu vreau să-l fac să înțeleagă, vreau să se coboare peste el duhul descoperirilor tainelor lui Dumnezeu, că poporul meu trebuie să știe și să priceapă de la Dumnezeu tainele cele ascunse de înțelepciunea lumii.

Copiii mei cei care ascultați de legea lui Dumnezeu, întăriți-vă credința și mai mult. Faceți roade și mai bune. Sfințiți-vă și mai mult. Fiți stâncă neclintită, că vreau să curăț bine pământul și să-l fac nou, ca să așez pe el pe fiii lui Dumnezeu. Așteaptă Domnul să-mi sfârșesc misiunea ca să-Și arate slava Sa, căci poporul acesta a fost ales pentru ca să Se slăvească Dumnezeu întru el, pentru ca să Se arate lumii prin fiii acestui popor.

Sun din loc în loc să fac deșteptare bună, să așez înțelepciune în inima acestui popor, ca să-l fac în stare să stea în fața stăpânilor lumii și să-i supună. Sun și vestesc pe poporul meu cel ascultător să ridice porțile să intre Împăratul slavei la el, dar să fie bine pregătit pentru această sărbătoare, că aceasta este sărbătoarea sărbătorilor în cer și pe pământ, când se unește Ierusalimul cel de sus cu Ierusalimul cel de jos și când România va fi scaunul slavei dumnezeiești, așa cum s-a scris.

Ridică-te, poporul meu iubit, spre vremea bucuriei, și bucură-te cu cei ce se bucură. Încinge-ți mijlocul și te ridică și te întărește, că Domnul Iisus Hristos vine ca un Mire.

Copiii mei, s-a ridicat mama Gigi să vă mângâie cu cuvinte cerești și să vă facă tari. Nu vă temeți de furtunile care ies din locurile încalcite. Nu vă temeți, că Domnul poruncește și furtunii, și nimic nu va veni peste fiii ascultării. Mai e un ceas, și totul se liniștește și vine odihna cea bună și vine vremea mesei celei bogate și vom sta la masă și va fi pace peste tot, că vom face ceruri noi și pământ nou, în care vor locui dreptatea și pacea, căci Babilonul nu va mai fi, iar noi vom scăpa înspre bucurie.

Alerg din loc în loc și cu bucurie, și cu durere, după cum îmi găsesc creștinii. Pe unii îi găsesc făcând bine, iar pe unii îi găsesc abătuți, răzvrățiți și străini de calea Domnului, de parcă n-ar fi cunoscut niciodată pe Domnul. Pe aceștia trebuie să-i strig, și dacă mă vor ține la spate am să pedepsesc răceala lor și am să caut să le deschid ochii și să-i înfricoșez, dar aceștia nu vor sta cu toată bucuria de-a dreapta mea, căci stea de stea se va deosebi. Am să lucrez ca să arunc deoparte neghina ca să rămână grâul curat, că e vremea secerișului, și e vremea culesului, și vom sta apoi la masă cu sfinții și cu îngerii, și vom sta cu împăratul cel de la Dumnezeu, și poporul va fi fericit și ferit și liniștit. Hai să ne pregătim și să ne facem haină frumoasă, ca să stăm cu toții la această masă și la această fericire.

Vreau să facem un lucru nou, un popor nou. Vreau să facem pământul nou, un Ierusalim ceresc, unit cu cel pământesc, ca să fie numai unul, ceresc, că acesta este planul lui Dumnezeu. În curând voi avea un popor ceresc, căci cele vechi vor trece, cele dintâi vor trece, și nu voi mai avea în poporul meu trupuri pământești, și vor fi trupuri cerești, va fi cer nou și pământ nou. Această taină n-a priceput-o până acum nimeni, și aceasta este misiunea mea, și nimeni nu a avut până acum o misiune ca aceasta. Poporul meu dacă ar pricepe taina aceasta, dacă ar pricepe starea îngerească pe care vrea Domnul să o desăvârșască întru poporul Său ca să minuneze lumea când va vedea pe pământ această stare cerească, o, ar căuta care de care să-și capete loc, să-și aibă locul întru această stare. Dar creștinii mei iubesc stricăciunea, iubesc moartea, și dacă nu vor să priceapă adâncul tainelor lui Dumnezeu, vor fi biruiți de moarte. Dar eu vreau să fac un popor veșnic, că poporul meu va fi un popor nesticăcios. Va învia omul cel nou peste poporul lui Dumnezeu, și asta va fi minunea minunilor, și toată lumea va vedea această minune și va tânji lumea să intre la numărătoarea celor veșnici, și va intra și se va sfinți.

Hai, popor iubit, hai numai înspre această stare și vei fi poporul cel mai ales dintre toate popoarele care au fost, și vei avea în mijlocul tău pomul vieții și nu vei mai muri niciodată, că moartea nu va mai fi. Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

4/17 octombrie 1990

Cuvântul sfintei Virginia către păstorii poporului creștin

Lucrare de înviere peste cetăți.

Copiii mei, iubiții mei, ascultătorii mei cei iubiți, prindeți tot mai multă vlagă, prindeți inimă, că inima cerului este între voi. Faceți cerului numai bucurie și lucrați cu bucurie învierea pentru poporul meu, că nu se poate nici un pas înapoi. Întăriți-vă unul pe altul, și mergem înainte, mămică. Dați piedicile deoparte, dați deoparte orice supărare, că nu se poate să ne mai împiedicăm acum. Fiți cu inima

voastră spre mine, că eu sunt în voi, mămică. Voi sunteți iubii mei, sunteți mâinile și picioarele mele, sunteți glasul și răsunetul meu, sunteți împărțitorii cuvintelor mele. Voi sunteți în mine, și eu în voi. Amin. O, îngerașii mei, întăriți-vă aripioarele și zburăți! Zburăți din loc în loc, că pe brațele mele cerești vă port. Vă duc, și vă aduc la datoria ce o aveți pentru învierea acestui popor și pentru România lui Dumnezeu. Am pornit lupta, măi copii, și mă rog toată ziua la scaunul Sfintei Treimi și Îi spun lui Dumnezeu rugăciunea cea din Scriptură, pe care o ziceți voi la sfintele slujbe de aici. Fiți cu multă inimă și cu mult duh și cu multă unire cerească și cu multă, multă credință atunci când roștiți această rugăciune, și roștiți-o la orice intrare în orice cetate. Și vă mai dau de știre cum trebuie lucrat, că trebuie lucrat cu multă blândețe, că Duhul lui Dumnezeu Se cunoaște lucrător lucrând prin blândețe, că trebuie, mămică, fără nici o zăbavă, trebuie înviat acest popor.

Scrieți acum cuvânt puternic către păstoriile poporului, pe care vreau să-i trezim, că iată cu ce vine mama Gigi către ei. Cer între ei unire, dar unire după adevăr. Nimic nu mai facem decât ce ne aduce Domnul să facem, că de acum încolo trebuie să rămână în picioare lucrul nostru, și dacă-l lucrăm bine, rămâne, măi copii. Am pornit războiul cu satana și cu tot duhul rău, și trebuie să-l biruim și să-l scoatem afară din poporul creștin, și apoi să fie creștinul creștin, că dacă-l văd că nu este, nu rămâne cu mine, că eu voi avea în curând un popor ceresc, cu trupuri cerești și nesticăcioase. Trebuie să avem grijă, că mare este taina nesticăciunii, căci cel ce se scoală și înviază acum, este cu neputință să mai moară, și dacă mai moare, nu se mai poate juca de-a muritul; moare și gata, și se dă deoparte.

Suntem în război, și eu sunt în față. Nu vă temeți, dar trebuie să avem multă atenție să nu fim prinși în cursă de vreun Iuda, iar dacă suntem atenți, îl facem de rușine, îl dăm de gol, și să căutăm să salvăm tot ce poate fi salvat, dar nu mai amestecați strălucirea soarelui cu ceața, că acolo unde răsare soarele se vede bine drumul și locul, dar acolo unde trăiește ceața, trebuie să așteptăm și să ne rugăm și să mergem cu multă atenție să putem răzbi înspre celălalt capăt. Mergem la război, și să nu ne temem că suntem puțini, căci cu noi este toată oastea cerească. Eu de aceea v-am spus să mă lăsați pe mine, că eu cunosc puterea de lucru la fiecare, și cunosc înăuntrul fiecăruia. V-am spus că nu mă pot bizui pe acest popor și că am ales ceva cu care să lucrez, să facem poporul acesta în stare să intre la Dumnezeu. Dar lăsați-mă pe mine să vă spun cum să facem, că nu cu oricine putem să facem ce avem de făcut, căci creștinul meu e slab și nu are înțelepciune și nu e curat cu inima. Mergem înainte, dar la război nu se poate cu cel slab, nici cu cel neînțelept, dar cu cel trădător, nici atât. Cel slab trebuie întărit, cel neînțelept trebuie înțeleptit, iar cel trădător trebuie învins și cucerit, trebuie stăpânit de puterea Duhului Sfânt, cu care lucrează Domnul astăzi, că mare este astăzi puterea Duhului Sfânt dar dacă nu știm cum să lucrăm cu ea, trebuie să ne lăsăm ajutați și învățați de Dumnezeu, că nu se poate să greșim ceva, nu se poate să greșim la război. Păstoriile trebuie să meargă cu mine la război, să meargă înaintea mea și să-mi gătească mie calea să pot intra în fiecare cetate. Păstoriile să fie nedespărțite, ca să se deprindă unul de la altul cum trebuie lucrat, că trebuie să lucreze același lucru.

Măi păstorule Daniel, veghează bine cum lucrezi și cum lucrează și celălalt păstor, ca să fie lucrul vostru cu rod, nu unul să lucreze într-un fel, și celălalt, în alt fel. Lucrați așa

cum lucrez eu și păziți bine ceea ce v-am spus să păziți, că dacă se strică ceva pe undeva, sau dacă se umblă la vreo așezare de a mea, sau dacă se pătrunde unde nu se poate acum, ca să se strice ceva sau să se tulbure vreo limpezime care este de la mine, o, măi păstorule, o, măi păstorilor, așa ceva nu se poate; să fim atenți, că așa ceva nu se poate. Lăsați așa, cum este să fie, și totul va merge spre arătarea slavei lui Dumnezeu, dar când o va arăta Dumnezeu. Fiți cu înțelepciune, fiți buni și calmi, și acolo unde nu se poate altfel, umiliți-vă voi, ca să semănați sămânța smereniei în poporul nostru. Lucrați bine și dați-vă pildă la tot poporul creștin. Așezați-vă bine casa, orânduți-vă după dreptarul cel curat și drept, că trebuie să dăm deoparte stricăciunea, că altfel nu vom avea putere să luptăm împotriva stricăciunii. Uitați-vă bine la locul unde lucrez eu, că nu las stricăciunea să se lipească acolo, ca să pot sălășlui cu puterea cerească, așa cum se lucrează ea astăzi, că nu e de joacă, măi păstorilor, ce facem noi acum. Fiți plini de iubire, dar fiți plini de atenție, că trebuie să răscumpărăm vremea. Toate cuvintele voastre să fie ca în cer. Toată vorbirea să vă fie dreasă cu sare. Încă n-a venit vremea bucuriei. Mai avem încă durere, că e tare bolnav poporul creștin, bolnav și abătut și slăbit și rătăcit.

Vreau să pot avea loc. Vreau să fiu ajutată să am în mijlocul vostru învățătura mea, că trebuie să lucrăm totul numai după sfatul ceresc, că vine cerul pentru fiecare lucru ce-l avem de împlinit, și de acum încolo trebuie să se vadă ce lucrăm, ca să se rușineze creștinii mei care-L fac mincinos pe Dumnezeu, că mulți ar vrea să-și dea drumul poftelor și traiului bun, că zic că a mințit Dumnezeu și zic că nu s-a împlinit, că ei nu știu că s-a împlinit. S-a împlinit, măi copii, și voi știți că s-a împlinit și că se îplinește, dar ei nu mai știu nimic. Ei nu au de unde să știe că Domnul este cu împărăția Sa la voi și că supune puterea lumii sub mâna Sa cea tare. Ei n-au vrut să știe ce scrie în cartea cea mare, dară să mai știe că ea se îplinește! Dar la voi și cu voi, Domnul Se desăvârșește, și de la voi vrea să meargă peste tot, că vrea să-și pună făclia în vârful unghiului și să-și anunțe împărăția, căci împărăția de pe pământ trece în mâna ascultătorilor lui Dumnezeu, trece în mâna poporului meu, și nu te teme că ești mic, poporul al meu, că te voi înmulți într-o clipă. De aceea am venit la tine, turmă mică, de aceea, să te ajut și să-ți dau hrană tare, și să faci hrană multă, că într-o clipă vei prăsi și te vei înmulți și vei umple pământul și vei trăi în pace, că pământul și pășunea și fericirea vor fi lucruri noi. Tu nu vezi că facem un lucru nou? De aceea am venit să te sfințesc, ca să fii ceresc și să faci cu tine început de cer și de pământ nou, și apoi să fie peste tot această împărăție a lui Dumnezeu, că se va ști din zi în zi mai mult că Domnul împărățește și Se mărește.

Am adus mărul vieții, ca să mâncați din el și să fiți vii. L-am adus și v-am pus să-l lucrați, să-l păstrați, să-l faceți să se coacă bine, căci cine va fi să guste din el, gata, va învia. L-am adus și l-am încercuit cu întărituri cerești și v-am pus să păziți bine poarta grădinii mele. Și fii atent, străjerule de aici, fii atent la porți, că eu voi deschide atunci când va fi mărul copt. Fii atent, mămică! Numai cel ce va birui va fi bun să mănânce, că a spus Dumnezeu la acest popor lucruri mari în tot timpul, dar cine să le înțeleagă? Toate se lucrează și se văd prin credință, măi copii, că iată, cele dintâi vor trece, și eu voi face un lucru nou.

Am arătat copilului meu care mă ascultă și care-mi lucrează mie, i-am arătat doi sori: unul la asfințit, și asfințea, iar altul la răsărit, răsărind. Răsare, și totul se înnoiește, și totul

va fi nou, și Soarele acesta nu va mai asfinți, și iese ca un Mire din camera Sa, căci Domnul este Soarele cel nou peste pământ nou. Copiii mei, sunteți acum puținei de tot, cât ieși într-o mână, dar vom birui pământul cu slava de la Dumnezeu, că așa a spus Dumnezeu despre mine și despre poporul meu. Rămâneți întru înțelepciune, ca să se verse de la voi duhul înțelepciunii și al priceperii peste poporul creștin.

Păstorii Daniel și Cristea să aibă duhul înțelepciunii și să-l arate poporului creștin. Să-l aibă, că trebuie să-l aibă. Să grăiască la poporul meu cuvânt de zidire și să insuflă duh de credință și de cunoștință, duh de iubire și de trezire; să răscumpere bine vremea, că zilele sunt târzii. Păstorii să se arate pildă de trăire cerească și să rămână întru mine întru toate cele de la cer, căci în curând vom avea un popor nou, un popor ceresc. În orice cetate vor merge, să-mi gătească bine calea. O, că de când aștept zilele acestea de glorie ca să vin și să-mi desăvârșesc taina în acest popor! Eu am putere să sun și să suflu peste acest popor ca să-l înviez, și apoi să vin și să cinez cu el. Misiunea mea trebuie desăvârșită cât mai curând, dar fără voi nu pot, măi copiii mei. Vom merge împreună pe unde mai e încă soare ca să vedem bine drumul și să așezăm viață bună peste acest popor, iar pe unde este încă ceață și frig, vom mai suna la porțile cetății, vom mai întări focul pe margini până va dispărea ceața, și apoi vom intra și vom trâmbița și vom lucra, și va învia poporul meu, mămică, și mă voi arăta lui, că va crește înțelepciunea acestui popor. Duhul lui Dumnezeu va lucra și va putea dacă mă veți asculta și mă veți ajuta și mă veți însoți până la arătarea mea.

Odihniți-vă un pic, și pregătiți-vă iar, că vom scrie cartea pentru cel ce va fi mare peste biserica mea, și iar vom mai scrie o carte cu trimitere către cetățile poporului meu. Stați sub obrocul meu, stați în ascultare. Fiți întru tăria cea de sus, întru lucrul Domnului Iisus Hristos, întru dragostea Măicuței Sale și întru grija și iubirea mea. Amin, amin, amin.

6/19 octombrie 1990

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Sfânta Virginia face Domnului cale de intrare în carte cu cuvântul Său.

Iată, copiii mei, cuvânt nou, căci începutul de la voi este nou. V-am spus că facem un lucru nou, un popor nou, un popor ceresc, nesticăcios. Iubiții mei, facem o biserică nouă, o biserică veșnică, un început de biserică veșnică, nesticăciosă. Amin.

Se coboară cu dragostea cerească cuvânt ceresc și dulce pentru iubitul cel iubit și cel așteptat de tot cerul, pentru cel iubitor de Dumnezeu, pentru cel chemat și ales și credincios, căci este credincios. Se coboară către el cuvânt de împodobire și de viață nesticăciosă, cuvânt de înveșmântare, cuvânt de taină cerească. Domnul Iisus Hristos îmi spune să aduc la voi cuvântul Său către acest iubit al nostru, că e al nostru, măi mămică.

V-am spus că fără voi nu pot aduce nimic de la cer. V-am spus că voi sunteți mâinile și picioarele mele, că sunteți glasul și răsunetul meu. V-am spus că sunt în voi, și voi în mine.

O, iubitul meu, aceștia sunt copiii mei, sunt rodul lucrării lui Dumnezeu, sunt mădularele mele, că eu i-am născut, și în dureri i-am născut. Sunt aici la ei, sunt cu ei, sunt în ei, și ei mă ajută să fiu aici cu cuvântul cel ceresc, că așa zice Domnul, că al meu este acest popor, și a venit vremea să mă

înfățișez cu el la Dumnezeu ca să facă din fiii acestui popor unelte de lucru, ca să facă Domnul înviere pe pământ prin acest popor ales și crescut prin mine cu cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Mă trimite Domnul acum la acești copii cu cuvântul Său pentru cel iubit al Său, pentru ca să-l îmbrace întru puterea cea de sus, pentru ca să-l facă ceresc. Iată cuvântul Domnului:

— **I**a aminte din nou, iubitul Meu, copilul Meu iubit. Se împlinesc cele scrise în carte, cele scrise pentru vremea aceasta. Iată, dă muguri, iată un lucru nou; vin să-l desăvârșesc. Ia aminte, că vom lucra un lucru nou, un Ierusalim nou, o viață nouă și veșnică. Amin.

Iubitul Meu, mare este taina nesticăciunii, și această taină trebuie lucrată de noi, trebuie așezată pe pământ, că vom face ceruri noi și pământ nou, și va coborî Domnul în mijlocul acestui Ierusalim ceresc și va așeza cele scrise în carte. Am adus pomul vieții, am adus mărul vieții, ca să fie lucrat și să fie așezat în mijlocul Ierusalimului ceresc, căci cel ceresc va coborî la cel pământesc și va fi numai unul, un Ierusalim ceresc pe pământ; pe pământ, că pământul se va curăți, se va înnoi, va fi nou.

Am venit la tine ca să te așez întru acest început nou, ca să fii ceresc, că dacă vei fi din cer, te vei cunoaște că ești din cer, și vei lucra, măi iubitul Meu, și Se va vedea Domnul, și se va lucra pe pământ taina nesticăciunii, și biserica va triumfa și se va îmbrăca de sărbătoare. Fii cu luare-aminte și cu dragoste, că vreau să te hrănesc cu pâinea vieții, așa cum știu Eu că trebuie să fie această pâine a vieții. Nimeni nu mai înțelege, nimeni nu se mai teme, nimeni nu mai moștenește pâinea vieții întru putere de viață. Nu se mai vede această putere, nu se mai vede lucrată, că nu este putere de viață întru cei ce zic că lucrează pâinea vieții, și iată că nu se vede înviere de la Mine prin cei ce zic că lucrează pâinea vieții. Eu sunt pâinea vieții, dar și astăzi, ca și atunci, toți Mă răstignesc. Învățătorii legii cei de atunci aduceau jertfă și închinăciune lui Dumnezeu, iar când a venit Dumnezeu la ei, o, ei L-au omorât. Au omorât Viața, măi iubitul Meu. Numai cuie și durere Îmi dau și azi învățătorii legii, și apoi zic că Îmi slujesc și zic că lucrează pâinea vieții. Numai răni și răstignire, măi iubitul Meu.

Ia aminte cu iubire, că vreau să te hrănești din acest început de lucru nou. Nu mai mânca la masă cu Anna și Caiafa, nu mai sta la masă cu Iuda. Mănâncă, iubitul Meu, cu Mine, mănâncă în fiecare zi de la Mine. Nu te lipsi de Mine niciodată, și vei fi ceresc. Eu am venit aici, M-am coborât aici cu împărăția Mea și am făcut aici început de cer și de pământ nou, început de nesticăciune. Mănâncă, iubitul Meu, cu Mine, că la această masă Eu sunt cu toată dragostea Mea coborât, cu toată puterea Mea, cu toată viața Mea. Îmbracă-te întru viață cerească, măi iubitul Meu, că te voi încorona să stai pe scaunul Meu, pe scaunul bisericii Mele, ca să fii pildă bisericii Mele.

Iubitul Meu, în curând cele vechi vor trece, și Eu voi face un popor cu trupuri cerești, îmbrăcate în nesticăciune. Taina aceasta, nepricepută până astăzi, neașteptată de nimeni, starea aceasta îngerească pe care vreau s-o desăvârșesc pe pământ și cu care voi minuna lumea la vederea acestei trăiri cerești pe pământ, pe pământ nou, o, taina aceasta a nesticăciunii, această stare cerească vreau s-o așezăm pe pământ. Iată, iubitul Meu, taina lui Dumnezeu. Aceasta este taina de mântuire a omenirii. Vom întări acest început nou, și vom lărgi apoi cortul acestui Ierusalim ceresc, și va fi apoi ca Domnul

să-Și anunțe împărăția, căci trâmbița va suna și va răsună, că de aceea întăresc acest început. Și Mă voi face cunoscut întru cei ce bine am voit, că va învia omul cel nou pe pământ și vom face un popor nesticăcios, un neam veșnic, și lumea va vedea această minune și va învia și va intra între cei veșnici și se va sfinți, și va crește numărul neamului lui Dumnezeu, și asta va fi minunea minunilor, că moartea nu va mai fi, și va fi măgul vieții, și noapte nu va mai fi, că Domnul va lumina.

O, fericit va fi cel care-și curăță haina vieții, că acela va avea stăpânire peste viață, acela nu va sări peste poartă, și va intra pe ușă în cetatea lui Dumnezeu, în raiul cel veșnic, că se vor aduna popoarele să vină să vadă această slavă, căci cerul cel nou și pământul cel nou vor fi și vor rămâne pe veci, și neamul lui Dumnezeu va dăinui veșnic, și va fi fericire și mângâiere peste Ierusalim.

Ridică-te și te încinge și te împlinește, copilul Meu iubit, că iată, mare și minunată este taina nesticăciunii, că de la acest început voi revărsa râu de viață, râu de înviere, iar când viața se va arăta, noroade însetate vor bea și vor lua Duh Sfânt și se vor adăuga la Dumnezeu.

Copilul Meu iubit, cu câtă dragoste te port și te cresc! Iată, vezi cum te ridic. Te ridic din zi în zi, și apoi te voi arăta mare. Iată, îți dau să mănânci din măgul vieții pe care l-am coborât și pe care în curând îl voi așeza la mijloc, că voi descoperi puterea Mea la cei fără putere și voi împărți putere și viață.

Îți aduc aminte iar, să fii cum am fost Eu. Am pus peste tine duhul înțelepciunii cu care am lucrat Eu când eram un copil în mijlocul cărturarilor și învățătorilor legii, și după Mine au mers apoi noroade întregi să-Mi asculte înțelepciunea. Fii întru Duhul Meu, căci Duhul Meu este întru Tatăl. Fii întru Duhul Meu, ca să fii fiul Tatălui Meu.

Am spus atunci când M-am dus către Tatăl Meu, am spus că Mă duc să vă pregătesc loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi, și iată, iar vă spun că pregătesc loc, ca acolo unde sunteți voi, să fiu și Eu. Voi sunteți prietenii Mei și nimic nu tănuiesc ca să nu știți, căci nimănui n-am descoperit aceste taine pecetluite până acum. Iată de câtă iubire ați avut parte.

Copilul Meu iubit, fii plin de iubire, fii plin de credință, că iubirea Mea se va vărsa ca un râu peste fiii ascultării. Toate merg spre glorie, că România este gloria lui Dumnezeu, este pământul strălucirilor, este regină peste popoare, este binecuvântată și iubită și aleasă, că așa este scris, că Domnul va alege din nou Ierusalimul. România este cetatea cea iubită, și voi aduce pe regele ei, că el este de la Dumnezeu. Și vei avea sfânta datorie să-l faci creșterea și nesticăcios, pe el și pe toată casa sa, și va fi să-l înveți de la Mine, și va fi să asculte de Mine întru toate căile sale și va domni întru Mine, că așa este scris.

O, iubitul Meu, rămâi întru dragostea Mea, fii fiul dragostei Mele, căci cu dragoste te privesc întru toate căile tale, și va fi să lucrezi numai dragostea Mea în mijlocul bisericii Mele, căci dragostea Mea este cea mai înaltă stare. Cu ea am întocmit lumea și cu ea voi veni mereu și vă voi da-o ca s-o întronați pe pământul Noului Israel. Cu dragostea Mea vom face popor nou, neam nou, și acest popor se va numi poporul iubirii, cetatea iubirii Mele, căci Duhurile lui Dumnezeu vor sufla peste pământ și toate tainele vor fi arătate, și atunci se va vedea scris pe creștetul fiilor lui Dumnezeu nume nou și numele cetății celei noi, al Ierusalimului creșterea.

Iubitul Meu, se apropie sărbătoarea sărbătorilor în cer și pe pământ. O, și cât vă iubesc de mult! Dar hai să ne iubim unii pe alții ca să se vadă iubirea noastră, că împărăția iubirii începe în curând peste tot. Va împărăți iubirea noastră pe pământ nou, măi copilașii iubirii Mele, și se va revărsa ca un râu peste mulțimi, și pomul vieții va străluci și va rodi, și vom sta la masă.

Hai, iubitul Meu, să fim iubire, să fim înviere și să fim lumină peste pământ. Stai întru taina Ierusalimului creșterea până te voi arăta cu putere, căci va trebui să așezăm raiul pe pământul cel nou, și vom trăi cu fericire în Edenul iubirii, și toată suflarea de pe pământ va cunoaște taina iubirii cerești, că mare și minunată și veșnică este taina aceasta. Lasă-Mă să stau cu toată sfințenia Mea întru tine, și nimic să nu-ți fie mai sfânt și mai mare decât grija aceasta, și atunci Eu voi fi Cel dintâi întru toate căile tale și voi locui în inima ta întru toată mărirea Mea, că vreau să Mă arăți întru tine, vreau să Mă vadă și să se rușineze cărturarii și învățătorii legii când vor vedea sfințenia și măreția Mea întru tine. Și vom ieși la iveală cu puterea Mea și vom sufla și vor cădea cele șubrede, și vom înălța biserică vie și viață vie și sfințenie pe pământ, căci cele dintâi vor trece de acum.

Îmbracă-te frumos, gătește-te de sărbătoare, măi copilul Meu iubit, că Domnul te iubește și face legământ cu tine. Ne vom ridica și vom așeza cele proorocite, și taina lui Dumnezeu se va desăvârși în strigătele mulțimii, cu har și cu iubire.

Te port întru tăria cea de sus, te binecuvintez cu toate darurile Mele și te îmbrățișez întru slava cea coborâtă în toată vremea, cu taina păcii Mele cerești. Te învăluiesc întru pacea Mea mereu și nici o clipă nu te las. Ești scris pe inima Măicuței Mele și ca pe un fiu dulce ea te păzește mereu și te întărește cu harul și cu binecuvântarea sa. Amin, amin, amin.

9/22 octombrie 1990

Cuvântul Domnului: proorocie pentru România și așezarea ei întru slavă

Dumnezeu anunță slava României, sfârșitul Babilonului și duh de trezire peste înțelepții pământului.

Se aude glas cu tărie, care strigă: cine va vorbi pentru Mine?

Iată, suflu duh de trezire peste popoare, să trezesc duhul descoperirilor peste înțelepții pământului, ca să știe că Eu sunt Dumnezeu. Vin să netezesc potecile, vin să curăț pământul și să-l adăp apoi, ca să răsără peste el iarbă nouă și grasă și să hrănesc încă o dată mulțimile. Vin curând, și plata Mea este cu Mine. Nimic nu împlinesc fără să descopăr taina Mea proorocilor.

Ierusalime care omori pe prooroci și nimicești pe cei trimiși ai Mei! Iată, vin să Mă desăvârșesc. Să audă popoarele și limbile că vin cu Ierusalimul cel de sus să-l așez pe pământ și să pun în mijlocul lui cele scrise în carte. Vin să aleg iarăși Ierusalimul.

Iată glasul Domnului peste pământ! Scrie și dă de știre ce grăiește Domnul. Duhurile lui Dumnezeu suflă peste pământ, și cine se încumetă să-Mi tulbure planurile? Să vină să se lupte cu Mine, să vină și să judece între Mine și via Mea.

Vai celor ce numesc lumina întuneric, și întunericul lumină, care zic amarului dulce, și dulcelui amar! Vine Domnul și munții se clatină și nimicește Babilonul!

O, cum ai căzut tu din cer, tu, care ziceai că-ți vei așeza sălașul în muntele Meu cel sfânt! Iată, te-am azvârlit la pământ ca pe o ramură fără preț. Iată, vine după tine un rege cu dreptatea Mea, și ochii celor care văd nu vor mai fi închiși.

Cei slabi la inimă, întăriți-vă și nu vă temeți! Eu voi merge înaintea unsului Meu și voi zdrobi încuietorile cele de

fier, că dintr-un ținut de departe chem un om ca să împlinească planul Meu.

Scoală-te, România Mea! Ridică-te, iubito! Scutură-ți jugul și vino spre mărire, o, cetatea iubirii Mele! Nu mai plânge, iubito, că vaiul trece; mai e un ceas. Iată, răsare soare nou și florile se desfac și Eu vin să te fac mireasă, vin să te iubesc și să te așez întru glorie, și toți prietenii te vor vedea și vor umbra întru strălucirea ta, iubito, că așa stă scris despre tine, că regi vor umbra întru mărirea ta. Vine Domnul să Se odihnească peste tine, că iată, întru tine binevoiesc.

Te-au cântat poezii tăi, te-au cântat păgânii tăi și n-au știut de ce te cântă, iubito. Duhurile Mele suflau dis-de-dimineată peste tine și îți trezeau cântecul de iubire, și cântai, o, cetate iubită, cântai cântecul tău de iubire, și erai frumoasă și cântai.

Au trecut peste tine nori și ceață și îți schimbau frumusețea, și râsul tău înceta atunci, dar nici o ispită n-am lăsat-o să treacă peste puterea ta. Duhul Meu, ca un buciom Se trezea dis-de-dimineată și suna cu jale și ridicam din tine pe vitejii Mei și le încingeam mijlocul și te eliberam de sub povară, și, apoi, din nou zâmbeai, iubito, că de la naștere te-am iubit și te-am sortit să fii a Mea.

Dar când a venit iarna peste tine, a căzut o zăpadă grea și te-a acoperit, iubito, și ai murit aproape de tot. Și te-ai zăcut în sângele tău șaptezeci de ani (1921-1991, n.r.) și s-a făcut zăpada roșie de sângele tău. Și am trecut pe lângă tine, și erai goală, iubita Mea, și Mi-am dezbrăcat veșmântul și te-am învelit, că Mi-am adus aminte de tinerețea ta, când erai frumoasă și albă. O, că te-au robit străinii și te-au necinstit, că ți-au făcut lege și te-au silit să te tai împrejur, dar Domnul îi va smeri, și ei ți se vor închina la picioare, ca să știe că te-am iubit, iubito, că ai fost sărmană și ai fost sub cruce, dar ai păzit răbdarea Mea. Și acum, iată, te trezesc din somn, să curăț murdăria de pe tine și să te îmbrac cu podoabe noi. Ridică-te și vino spre mărire, că asta îți este menirea de la Dumnezeu.

O, România Mea, și se apropie ziua schimbării la față și vin să Mă sălășluiesc întru tine, că tu ești scaunul mării Mele, tu ești Ierusalimul gloriei Mele, că slava Mea se va coborî peste tine și vei străluci ca soarele, o, cetate a strălucirilor, și toate popoarele vor veni să te vadă, că porțile tale vor fi deschise zi și noapte, dar noaptea nu se va mai coborî peste tine, iubita Mea. Voi așeza pe înălțimile tale sunet de trâmbiță și glas de serbare, iar feciorii tăi îți vor cânta cântecul tău de iubire, și atunci, pământul tău îți va da înapoi pe morții de sub el, căci ei vor învia, și tu te vei schimba într-o clipă la trâmbița Mea. Și vei fi regină, iubito, că Domnul este Regele iubirii, și este Regele tău.

Iată, vin cu plata răbdării, că te voi ocroti de ceasul ispitei. Fii tare, iubito, ca să Mă ai cu tine, că nici un neam sub soare nu va avea biruința și gloria ta, că vei fi Mie templu de mărire și te vei numi Ierusalimul cel nou, că Eu îți dau nume nou, iubito, cetate iubită. Trezește-ți urechea, ca să-Mi auzi glasul, că tu vei fi tronul Meu, și în tine se va auzi cântecul Meu de slavă: «*Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, Cel Care a fost, și este, și va fi!*». Iar pe cei ce au călcat peste tine, le voi descoperi păcatul și îi voi rușina și îi voi muștra cu asprime ca să vină înspre pocăință, și dacă ne vor auzi glasul și ne vor deschide, vom intra, iubito, și vom cina cu ei, și ei cu noi.

Și voi ridica un om care va fi vrednic să ia cinstea și binecuvântarea și puterea (regele Mihai, n.r.) și îl voi chema din Egipt, căci cei ce l-au înstrăinat și au vrut viața lui nu vor mai fi atunci, că Eu voi întinde mâna și voi lua din tine hrana, și

te vei duce apoi la fiul cel vândut și alungat, și el va plânge și te va îmbrățișa și te va iubi, și va veni cu toată bogăția Samariei și îți va sluji ție, că el este de la Mine, și cine este cel ce se va ridica împotriva planurilor Mele cele din veac? Și tu te vei numi atunci «*cea cu bărbat*», căci acesta va birui și va fi mare prin puterea Mea, și sabia Mea va fi necruțătoare ca să-i gătesc venirea. Și va veni, iubito, și se va auzi atunci din nou cântecul tău de iubire, și se va auzi glasul de bucurie al celor junghiați, care au mărturisit despre vremea Mea și despre mărirea ta, căci vin să te pețesc.

Și în ziua aceea Mă voi răzbuna pe împărați și pe domni, pe bogați și pe puternici, pe robi și pe slobozi, că te voi scormoni cu făclii aprinse, cetate iubită, și ochiul Meu va căuta prin peșteri și prin stânci pe cei ascunși de fața mâniei Mele. Dar în ziua aceea voi însemna pe frunte cu numele Meu și cu numele tău toată seminția ta care a păzit răbdarea Mea și și-a spălat veșmântul, și fiii tăi vor fi preoți ai Celui ce șade pe tron și vor sluji zi și noapte înaintea Mea și Îmi vor aduce miros de tămâie, miros de iubire, iubito, și nu vor mai înseta, nici nu vor mai flămânzi, că le voi dărui izvoarele vieții și își vor spăla în ele de lacrimi obrazii, și cine își va spăla viața în ele, se va adăuga ție, cetate iubită.

O, voi întinde cortul Meu peste tine ca să te ocrotesc apoi, căci îngerii Mei vor dezlănțui chin și durere peste cei ce nu au pecetea Celui viu. Și voi slobozi glas de tunet, precum este scris, și se va vesti din nou pe pământ taina lui Dumnezeu, pentru toate popoarele și limbile și peste puternicii pământului și voi striga: «*O, de câte ori am voit să te adun sub aripa Mea ca să te ocrotesc, dar n-ai voit, și te-ai desfrânat departe de Mine și ai zăcut în necunoștință și n-ai voit adevărul Meu și n-ai iubit viața, că ți-ai încheiat zapis cu pieirea, ca să fii vrednic de pieire. Și acum, iată, te pustiesc, și vărs mânie peste popoare, și nu Mă vei mai întâlni până nu se va auzi din nou: „Binecuvântat este Cel ce iarăși vine întru numele Domnului“*». Și tu, România Mea, cetatea iubirii Mele, vei vedea pe cei ce veneau să te blesteme, căci vor lua calea lui Valaam, fiindcă tu ești binecuvântată și mare cu Mine, iubito, că Domnul va împărăți și va răsplăti pe robii Săi, pe prooroci și pe sfinți și pe cei ce se tem de Domnul. Și se va cânta în tine cântare nouă, și nimic necurat nu va mai intra în tine.

O, România Mea iubită, ieși din Babilon, fugi de desfrânare și sfințește-te cu Mine, ca să nu guști din pedeapsa Babilonului, că se va ridica fumul focului în care va arde Babilonul, cetatea cea înveșmântată în vison și în aur, și se vor veseli apostolii și proorocii, că Domnul vine cu dreptatea ca să răscumpere sângele lor, căci îngerul bisericilor va suna și va împărștia cuvântul lui Dumnezeu, și vremurile se vor așeza la loc, și se va slăvi biserica Dumnezeului Cel viu, iar celor de pe tronuri li se va da putere să facă judecată și să răscumpere sângele celor tăiați pentru mărturia lui Dumnezeu, care nu s-au întinat din vinul Babilonului, și lacrima și moartea vor pieri, și cerul și pământul se vor face noi, căci cele vechi trec cu trosnet.

Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Eu sunt începutul cel nou, iar tu, cetate iubită, vei fi învăluită de slavă și vor veni la tine cei scriși în cartea Mea, și va izvorî din tine râu de viață, și voi așeza în mijlocul tău pomul vieții. Fericiți acei ce-și spală haina vieții ca să intre la Dumnezeu. Fericiți acei ce ascultă Duhurilor lui Dumnezeu. Iarba și floarea se veștejesc, dar Cuvântul Dumnezeului nostru este în veac. Eu sunt Cel ce dă nădejde. Eu sunt Cel ce grăiesc.

Suflă Domnul duh de trezire peste înțelepții pământului: iubiți frica de Dumnezeu, iubiți credința în Dumnezeu,

dar iubiți dragostea de Dumnezeu. Să se coboare dragostea Mea și înțelepciunea Mea peste înțelepții acestui veac și să nu se mai poticnească nimeni. Înțelepciunea de Dumnezeu este frica de Dumnezeu. Aceasta este începutul înțelepciunii, și cel ce nu o are pe aceasta, acela nu este înțelept.

Iubiți căile Mele, înțelepților, că Se coboară Dumnezeu peste cei slabi ca să facă de rușine pe cei tari, că a ascuns Dumnezeu tainele Sale de înțelepții pământului și le-a descoperit pe ele pruncilor lui Israel. Scuturați jugul robiei, căci cine este rob păcatului, acela nu are înțelepciune, acela schimbă minciuna cu adevărul și umple de duhul minciunii pe cel aproape mort, căci minciuna seamănă moarte și rățacire de la calea adevărului. Căutați-Mă cu inima smerită și cugetați cu dreptate despre Mine, căci Duhul lui Dumnezeu nu sălășluiește cu fărădelegea și Se dă deoparte din fața ispitei. Îndreptați spinarea voastră și luați jugul Meu, că jugul Meu este ușor și sarcina Mea este bună. Cel ce nu este ca Mine, nu este cu Mine, și iată, vine ceața peste popoare, vine să prindă pe cei fără de lege.

Iubiți dreptatea, iubiți calea Domnului și mergeți pe ea, căci cuvântul înțelepciunii este viață; și, în sfârșit, iubiți, iubiți viața. Eu sunt calea, adevărul și viața, și cine umblă pe căile Mele, este viu. Cel ce cunoaște căile Mele și nu umblă pe ele, acela să nu vorbească despre Dumnezeu. Cel ce-și iubește viața, acela și-o va pierde. Întăriți-vă inimile, înțelepților, întăriți-vă genunchii, gătiți cărări drepte, că vine împărăția slavei, și Dumnezeu cerurilor voiește să vă dea vouă împărăția. Iubiți smerenia, o, înțelepți ai pământului, că Dumnezeu nu Se lasă descoperit și nu pătrunde în sufletul viclean. Curățiți-vă și albiți-vă, că iată, vin cu plata Mea. Fugiți din fața morții și împăcați-vă cu Dumnezeu, că vine Domnul să Se odihnească întru ale Sale, vine să-Și anunțe împărăția.

România Mea, fiii tăi umblă pe căi deșarte, înțelepții tăi dorm și se poticnesc, dreptul piere și nimeni nu ia aminte, și Domnul este străin la tine. Învățătorii legii se poticnesc pe timp de zi și nu au putere să împartă viață de la Mine. De la mic până la mare iubesc calea pierzării și nimeni nu Mă mai are pe Mine. Iată, vin cu văpaie, vin să scot răul din tine. Vin să te curățesc și să te înnoiesc, vin să fac pământul tău nou, vin să fac ceruri noi și pământ nou. Vin la tine, România Mea, că Domnul întru tine binevoiește și Se mărește. Iată, sun din trâmbiță. Ridică-te, iubito, scutura țărâna de pe tine! Spală-te, România Mea, că Domnul Se unește cu tine. Iată, vin să-ți despecetluiesc izvoarele, vin să-ți descopăr fântânile, vin să-ți deschid porțile, căci cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubito.

O, vin să Mă judec cu păstorii turmei Mele și să adun rămășița și să-Mi pasc turma. Nu trebuia păstorii turmei Mele să-Mi păstorească turma? O, turma Mea s-a risipit și s-a rătăcit și nimeni nu o mai caută, căci păstorii Mei n-au purtat grijă de ea și s-au păscut pe ei înșiși, dar vin să fac dreptate pentru turma Mea, vin să cer oile Mele de la ei, și ei nu le vor mai sfășia și nu le vor mai înjunghia. Vin să le port de grijă și să le cercetez, așa cum cercetează păstorul turma când este în mijlocul ei; vin să le hrănesc și să le adăp, vin să fac dreptate și să judec între oaie și oaie. Vin să limpezesc apele și să-Mi scot turma la pășune bună, și, nu te teme, turmă mică, un ceas mai este, și te voi păstori după dreptate și te voi înmulți și voi așeza peste tine păstori care te vor păstori cu dreptate, și tu vei prăsi și te vei înmulți, și voi ridica un neam mare, un neam ales, o preoție sfântă, și voi revărsa duhul mângâierii și al măririi peste fiii ascultării.

România Mea, Ierusalimul măririi Mele, tu vei fi gloria Mea, iubito, și din tine va răsună peste popoare cântare nouă, cântare de pace peste popoare, iubito, și imn de slavă veșnică. Bucură-te, Ierusalime nou, bucură-te, România Mea! că iată, vine Domnul la tine. Lărgește-ți cortul și vezi, că vin la tine fiii tăi. Toți cei ce te-au urât te vor numi cetatea Domnului, că din părăsită și asuprită ce erai, voi face din tine mândria veacurilor. Eu, Domnul, am hotărât aceasta.

Hai, popor iubit, bucură-te și te ridică, cetatea iubirii Mele! Cântă-ți cântecul tău de iubire, să audă popoarele și să se înveselească. Pune-ți rochiță de sărbătoare și salbă de nunță, că Domnul vine la tine.

Scoală-te, iubito, și lasă-Mă să-ți aud glasul. Aprinde candela și ieși în prag, iubita Mea, și veghează, iubito, că vin curând. Amin, amin, amin.

12/25 octombrie 1990

Cuvântul Domnului către patriarhul Teoctist

Vai celor ce zic proorocilor: „Nu proorociți!”

Dumnezeu grăiește pe pământ. Să se audă cuvântul Domnului și să se îplinească planurile Sale! Cine este cel ce-Mi încurcă planurile? Să vină să judece între Mine și via Mea.

Duhurile Domnului grăiesc bisericilor.

Ia aminte, cârmuitor al bisericii, ridică-te și ia aminte! Iată, vin să fac un lucru nou, un popor nou, o biserică nouă și veșnică. Vin să așez Ierusalimul și să netezesc cărările. Ia aminte, că te-am așezat încă o dată să stai pe scaunul bisericii Mele, ca să vii să îplinești planul Meu. Vin cu cele scrise în carte, vin să Mă desăvârșesc, vin să curăț biserica, de idoli și să scot urâciunea pustiirii din locul Meu cel preasfânt, căci planurile Mele nu sunt ca planurile voastre, și cine este cel ce se ridică împotriva? Să vină să lupte cu Mine, căci vai celor ce încurcă planurile Domnului! Vai celor ce fac planuri fără Mine!

Ia aminte, că iată, îți fac cunoscut planul Meu. Ridică-te și grăiește bisericii, grăiește către învățătorii legii și către păstorii turmei Mele: Iată, oile Mele rătăcesc ca oile fără păstor, oile Mele stau risipite prin toți munții și dealurile. Păstorii lor s-au păstorit pe ei înșiși și nu mai umblă după legea Mea. Iată, vin să cer de la ei oile Mele ca să nu mai fie ele pradă de sfășiat. Vin să păstoresc turma Mea, vin să-i fac dreptate și s-o așez în staul, vin să fac gard în jurul ei, ca să nu mai fie oile Mele sfășiate de lupi și de fiare sălbatice. Și vin să împlinesc.

Ia aminte, și te ridică să faci voia Mea, că vei sta în mijlocul învățătorilor legii, în mijlocul păstorilor turmei Mele, și Domnul va coborî sfaturile Sale pentru ca să se îplinească cele proorocite, că-l voi așeza pe cel de al șaptelea uns, și el va sta și va împlini planul Meu ca să-Mi așez la loc vremurile și sărbătorile. Și voi coborî prin robii Mei prooroci și voi veni către el și îi voi porunci să facă voia Mea. Acela este de la Mine, și nimeni să nu umble să-Mi zădărnicească planul Meu, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om. Voi coborî Duhul Meu peste el și îl voi îmbrăca cu putere de sus și îl voi așeza pe scaunul lui David și vom face biserică vie și nestricăcioasă. Vom adăpa pustiul cel însetat și vom face cărări drepte și cale curată și sfântă, pe care vor merge cei mântuiți. Chiar și cei fără de pricepere vor merge pe dansa. Atunci cei surzi vor auzi și se vor deschide ochii orbilor, și cei săraci se vor veseli de Domnul și vor vedea lucrul mâinilor Mele în mijlocul lor, iar cei rătăciți cu duhul vor primi înțelepciune.

Iată, vin la păstori, să le cer socoteală, căci păstoriile turmei Mele nu vor să asculte de legea Domnului, și voi cere din mâinile lor sângele proorocilor și al văzătorilor, căci ei au disprețuit cuvântul lor și le-au spus: „Nu proorociți!”. Iată, voi veni și le voi da să mănânce pâinea îngrijorării și a strâmtorării, iar tu, popor al Sionului, nu mai plânge, căci cei ce te învăță nu se vor mai ascunde, și urechile tale vor auzi cuvintele: „Iată calea!”. Voi coborî ploaie bună și va crește iarba nouă și grasă pe pământ, și pe toți munții vor fi râuri și fântâni, iar turnurile vor cădea de groaza care vine, și voi lega rana ta, Sioane, și soarele va străluci atunci de șapte ori mai mult.

O, vai de cei ce încheie legăminte fără Duhul Meu ca să înmulțească fărădelegea! Vai de cei ce întinează locul slavei Mele! Iată, îi voi scoate de la Mine și voi așeza păstori după inima Mea și vor păstori cu dreptate și cu iubire, și oile Mele vor paște pășune bună și vor trăi în siguranță, iar preotul și profetul vor sta alături la masa Mea, ca odinioară, și voi ridica încă o dată biserica pe piatră, și când biserica va cuvânta, se vor face ceruri noi și pământ nou. Iată, vin să fac un popor nou, un neam ceresc și nestricăcios, un popor sfânt, care va trăi întru legile Mele, că România este locul slavei Mele, ea este Ierusalimul gloriei Mele, și vin să Mă desăvârșesc în mijlocul ei și să așez în ea cele scrise în carte.

Ia aminte cuvântul Domnului, cârmuitor al bisericii, căci un om din biserică se luptă și voiește să stea pe scaunul bisericii. Vai celor ce fac planuri care nu sunt din Duhul Meu! Vai celor ce zic proorocilor: „Nu proorociți!”. Nu se cade ca biserica să întrebe pe Dumnezeu ei? O, altarele Mele sunt pângărite și nu mai izvorăște din ele putere de viață. Nu mai este pricepere, căci tot trupul este plin de răni; din creștet până în tălpi tot trupul este plin de bube și nimeni nu se îngrijește de rana poporului Meu. Păstoriile se păstoresc pe ei înșiși și își fac câștig nedrept și iubesc argintul și fac desfrânare cu Trupul și Sângele Meu. Iată că pe scaunul Meu voi face așezare după voia Mea, căci gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre. Eu nu pot să fiu una cu Irod, nu pot cu Anna și Caiafa, nu mai stau la masă cu Iuda și vin să-Mi curăț biserica de idoli și de stricăciune, căci casa Tatălui Meu nu este peșteră de tâlhari. Vin să fac curățenie pe pământ, vin să scot urâciunea pustiirii din biserică și vin să-l ridic pe cel de al șaptelea uns al Meu. Iar tu, cârmuitor al bisericii, vei veni și vei așeza sfat, și te vei ridica apoi să-Mi ungi cu untdelemnul sfînteniei pe unsul cel de la Mine, căci acesta este de la Mine, nu de la tine. Cu acesta voi încheia legământ viu și voi așeza din nou Ierusalimul și voi face din el slava popoarelor și lumina neamurilor. Scoală-te și te împlinește întru Mine și vino să faci voia Mea, căci voi șterge de la fața Mea neascultarea Sionului și nu-Mi voi aduce aminte de calea cea greșită, că iată, aceasta este vremea să dau bisericii Mele înfățișarea cea dintâi și să aduc la loc vremurile și sărbătorile Mele. Să se întoarcă la Domnul tot trupul lui Israel cel credincios și să asculte glasul lui Dumnezeu, căci împăratul David a primit pe Natan, și Rebeca L-a întrebat pe Domnul, dar Ierusalimul Meu Îmi ucide cu pietre proorocii și pe trimișii Mei, ca să nu-Mi adun pe cei risipiți ai Mei.

Iată, așez un om să împlinească planul Meu. Cel ce se luptă să stea în capul mesei Mele nu va izbuti, că Eu voi așeza pe scaunul Meu pe cel întru care binevoiește inima Mea, pe cel cu duhul smerit, care umblă pe căile Mele și care va îndrepta căile cele strâmbe, care va da la o parte pe cele șubrede și le va ridica pe cele tari. Nimănui nu-i voi da voie să-l îndepărteze, iar ție, cârmuitor al bisericii Mele, ție îți poruncesc

să-l ții alipit de tine până în ziua când va fi să-l așezi. Acela este de la Mine, și Eu ți-am pus în gând să-l chemi și să-l ridici, căci l-am dus la Ierusalimul patimilor Mele și l-am purtat în cărucia Mea ca să știe și să mărturisească despre Mine, și tot Eu l-am chemat înapoi, ca să fie pentru Ierusalimul gloriei Mele și să împlinească voia Mea. Voi sfărâma împietrirea inimilor și voi lucra cu putere, căci Duhul Sfânt este Dumnezeu Cel Care întreiește întreita lucrare a Preasfintei Treimi, și toate vin întru odihnă și întru serbare veșnică.

România este cetatea Mea cea iubită. Ea este țara strălucirilor, și Eu vin să așez încă o dată Ierusalimul. Nimic nu fac fără să descopăr robilor Mei prooroci, și nimeni să nu se încumete să iasă de sub puterea Mea.

Vine Domnul să așeze putere peste fiii ascultători, cei care nu întinează zilele Mele de post și zilele de odihnă. Vine Domnul să întărească pe cele slabe, ca să rușineze pe cele tari.

Ia aminte, cârmuitor al bisericii, și grăiește în biserica Mea și dă de veste cuvântul Meu, căci vin și împlinec. Întărește-te și te ridică să faci voia Mea, și vei fi de-a dreapta Mea, și voi vindeca rana Sionului. Nimeni să nu se lupte cu Mine, căci ceea ce Eu voiesc, cine poate schimba?

Dumnezeu grăiește bisericilor. Vin curând, și plata Mea este cu Mine. Amin, amin, amin.

15/28 octombrie 1990

Grăirea sfintei Virginia cu Sfânta Treime

Lucrarea de biruință asupra duhului rău.

Vede mama Gigi așteptare, vede că o doriți, și vede multe mama Gigi. Vede mămică tot, măi copii. O, câtă luptă și pe mine și pe voi, dar voi știți bine, că v-am spus, mămică, știți că nu puteți și că sunteți firavi, și știți că nu mai puteți fără mine alături de voi.

Se luptă în ultimile puteri duhul rău să oprească spre voi cuvântul meu, că vede ce putere de viață și câtă înviere lucrează cuvântul meu acum. Acum este vremea mea, fiilor; sunt zilele biruinței mele. El nu mai poate birui împotriva mea, că nu mai are cum, dar v-a aflat pe voi, și vede că m-am coborât să lucrez cu putere peste voi, și a pornit război cu voi, ca să vă doboare, măi copii. O, așa ceva nu se poate, și dacă veți crede că nu se poate, atunci credința voastră va birui orice putere de duh rău. V-am spus că mă rog mereu la scaunul Sfintei Treimi și aduc rugăciunea aceea care este pentru poporul meu, și să vedeți voi cum vorbesc și eu, și cum vorbește și Sfânta Treime cu mine și îmi spune:

— O, Verginico, așteaptă Sfânta Treime biruința ta, așteaptă să ieși cu poporul, Verginico. Copiii tăi sunt firavi și sunt puțini, dar ei trebuie să poată pentru tine, ca să biruiești.

— O, Doamne Savaot, scoală-Te și vino lângă mine, să venim împreună în ajutorul copiilor mei, că e duhul rău ridicat la război cu ei ca să-mi fure biruința. Nu-i lăsa să cadă pe jos, nu-i lăsa să se lovească, să se rănească nu-i lăsa, că Tu vezi că eu cu ei trebuie să biruiesc.

— O, Verginico, vin lângă tine, tată, și iată ce facem: le dăm întreită putere copiilor Noștri, că nimeni n-a avut să se lupte cu ce se luptă cei din vremea aceasta. Copiii tăi sunt puțini, și trebuie să le dăm toată puterea ca să poată birui, și lasă, tată, că mare este puterea cea întreită a Duhului Sfânt, și biruim, Verginico, că e vremea să biruim. Fiul Meu este mereu cu ei, Verginico, și El este birui-

torul morții și al iadului. Nu te teme, că toată puterea cerească este cu ei, și tu ești mereu cu ei, și ești biruitoare, dar dă-le mereu povețe de credință tare și de răbdare mare și de iubire multă, și dă-le cuvântul tău ca să-l împlinescă.

— **O**, Fiule al Tatălui ceresc, să nu-i lași pe copiii mei să slăbească. Fii cu putere peste ei și fă-le calea cu biruință, că nu pot birui fără ei.

— **O**, Verginico, Eu sunt Fiul, Cel Care am venit de la Tatăl ceresc ca să arăt puterea Mea celor ce aveau să lucreze cu Mine, și când a fost să-Mi arăt dragostea pentru toată făptura, M-am lăsat spre jertfă, și M-am temut și Eu de ceasul cel greu, și am strigat la Tatăl dacă ar vrea să treacă de la Mine acel ceas, dar M-am căit apoi, și am plâns după iertare, că n-am voit voia Mea, și am lăsat-o pe a Tatălui Meu, și am fost Fiu al ascultării și al răbdării, și am putut până la capăt ce a trebuit să pot, am putut în numele Tatălui Nostru, Verginico. M-am dus pe calea cea de ispită, ca să arate Tatăl Meu puterea Sa întru Mine și atunci, și n-a avut diavolul nimic ca să nu-Mi pună la picioare, dar am fost dârț și i-am răspuns: «*Înapoia Mea, satano, căci scris este: Domnului să-I slujești și Lui să te închini*», și a plecat rușinat duhul rău, și am biruit.

Am venit cu trupul pe pământ și M-am smerit coborând din slava Preasfintei Treimi și M-am făcut Om, ca să dau putere omului, și când am plecat, am lăsat cuvânt celor ce vor vrea cu Mine că vor face lucruri și mai mari ca acelea, pentru că am lăsat putere multă peste cei ce sunt cu Mine în lume. Eu nu-l las singur pe cel ce este cu Mine, dar să fie cu Mine, că dacă este cu Mine, Eu sunt în el și lucrez, și Eu nu sunt biruit. Așa să-ți înveți copiii, Verginico. Învață-i și spune-le despre biruința Mea și spune-le că totul este cu puțință celui cu credință și celui ce este ascultător cum am fost Eu. Amin.

— **O**, fiilor, fiii veacului acesta nu se mai vaită, că nu pot face ceea ce au de făcut împotriva vieții, iar voi, care luptați împotriva morții, care muriți mereu față de păcat, hai, mămică, să călcăm cu moartea pe moarte, căci Biruitorul morții este în noi. Nici o inimă fricoasă, măi copii, căci Domnul este întru toată plinătatea cu voi. Voi sunteți mari cu Dumnezeu, căci prin voi s-a împreunat cerul cu pământul, prin voi s-a ridicat pământul la cer și a început sărbătoarea Paștelui cel veșnic, prin voi lucrează Domnul puterea învierii. Fiți numai ai cerului, căci cei din cer sunt fii ai vieții și nu mai sunt ca pe pământ.

Copilul meu Marian, care plânga la mămica și îi spui că nu mai poți! Eu nu ți-am dat nimic să nu poți, mămică, și am venit și te-am povățuit cum să faci ca să poți, că eu știu că dacă faci așa cum te-am povățuit, eu știu că poți, că poate Domnul, măi copilul meu. Nu slăbi, copilul meu iubit, și fă în așa fel să vezi de unde vine slăbirea și n-o lăsa să te stăpânească. Dumnezeu nu poate fi neputincios întru nimic, și tu cu El vei putea tot ce-ți aduce El să poți, și bucură-te că ți-a cerut ajutorul, și te veselește mereu că lupti din greu pentru Domnul tău, că El te va arăta lângă El după ce va trece vremea rea. Eu am încredere în voi, că văd că aveți dragoste și că aveți credință, dar țineți-le pe acestea cu putere, ca să nu vi se pară crucea grea, că dacă o lăsăm jos sau dacă mai scurtăm din ea, o, nu e bine, mămică, să facem așa. Dragostea este puterea cea de sub cruce, și hai un picuț înapoi ca să vezi ce cuvinte mari ți-a adus mămica și ce putere am pus eu în acele cuvinte și câtă binecuvântare, cu care nu se poate să nu fii tare, măi copilul meu iubit. Sunt grele și sunt mari lucrurile cele spre împlinire, dar dragostea le biruie pe toate și le poate pe toate. Hai să

ne ridicăm deasupra neputințelor, hai, că numai cu cuvinte de mângâiere și de iubire vă întâmpin mereu.

Faceți-mi, fiilor, și lucrați-mi cu toții duh de pace aici, că atunci voi fi mereu cu voi întru toată libertatea și întru toată bucuria, și fiți atenți, că ceea ce mâncați voi de la masa aceasta, este fruct din pomul vieții. Fiți, deci, vii și fiți treji acum, că iată, se zorește de ziuă și vom fi lumină peste pământ și vom fi fii ai zilei. Nu vă mai uitați spre pământ, căci trupurile voastre trebuie să fie trupuri cu putere cerească, cu putere nestrucăcioasă. Lăsați-vă lucrați, ca să vă arate Domnul vase de cinste, întru care El a binevoit. Vrea Domnul să Se vadă în voi. El a umblat mai înainte de voi prin mulțimile rătăcite de la adevăr și făcea mulțimile să creadă și să se scoale din necunoștință. Vine vremea să Se vadă Domnul lucrând pe față, și aceste minuni vor mărturisi și vor lucra înviere și cunoștință, dar voi nu trebuie să fiți fără răbdare, căci prin răbdarea voastră vom câștiga mulțimile, și lumea se va ridica. Lăsați-vă sub înțelepciune și cereți ca să aveți înțelepciune și credeți că Domnul este aproape de arătare.

Pace vouă, copiii mei, că nimic mai mult decât pacea nu vă doresc. Mama Gigi vă aduce pace de la Dumnezeu. Duhul păcii mele să fie peste voi, ca duhul vostru să fie plin de pace. Primiți-mă cu pacea, că eu sunt pace, precum Domnul Iisus Hristos este pace; și sunt pentru voi iubire, precum Domnul este iubire. Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

21 octombrie/3 noiembrie 1990

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Mângâierea cerească alungă greul inimii.

Vin spre tine iar, vin, copil iubit, să-ți alung greul de pe inimioară. Inimioara ta este curată și este credincioasă și nu pot s-o știu sub durere, copil iubit de Dumnezeu. Dar nu așa, fii tare cu Domnul, că biruința noastră va fi mare. Știu că nu vrei să fii mare, și pentru asta Domnul te are mare, și te-a uns să fii mare cu El. Vede Domnul că ești plin de răbdare și că-I simți durerea, dar mai e puțin și vine sărbătoarea cea mare, vine Paștele cel mare, vine veselia, măi copilul Meu, și nu veți mai fi triști și nu veți mai suferi și nu veți mai tânji. Îmi împart cu voi și bucuria, și durerea, ca să port totul cu voi, că pe voi vă am cei mai uniți cu Mine.

Nu te teme, copil iubit. Eu sunt; Eu, și planul Meu; Eu, și poporul Meu; Eu, și creștinul Meu, ca să le fac pe toate cerești. Nu te teme că nu vei putea, căci Cel ce va putea, Acela va fi Domnul. Acela te va umbri și te va iubi și te va sfinți și te va ajuta în fiecare clipă, căci Domnul este numele Său. De vei trece prin foc și prin apă, nu te teme, copil iubit. Eu sunt cu tine și te iubesc și te ocrotesc și te umplu cu pacea Mea. Iată, vom lucra taina iubirii, și nimănui n-am dat iubirea Mea mai mult decât vouă, celor de acum, căci așa am spus, că cel mic va fi cel mai mare întru împărăția Mea.

O, copilul Meu iubit, avem amândoi o misiune de împlinit, că Domnul vrea să-Și adune turma cea risipită și sculele pe care le-a folosit întru lucrarea Sa. Va trebui să mergi cu Mine și cu copiii de care Mă servesc, că am făcut chemare să-Mi aduc înapoi pe cei ce au fost mai înainte în lucrul Domnului, pe Veronica de la Vladimirești și pe Ioan, căci ei au lucrat amândoi, și au lucrat pentru Domnul. Ea este acum atinsă de suferință, că Mi-am întins mâna să o ridic pe picioare și să fie de partea Mea, căci cel ce nu este împotriva Domnului,

acela este cu noi, iar tu vei fi cel ce vei întâri mărturisirea Mea, ca ea să știe că lucrez și că M-am ridicat să-Mi adun turma cea risipită, că așa stă scris, că Domnul are și alte oi, care nu sunt din staulul acesta, și pe acestea trebuie să le aducă să audă ele glasul Domnului. Și uite așa, vom face turmă mare, măi copilul Meu iubit, și vom lucra biserică nouă. Am zis atunci când le-am încercat credința, i-am zis lui Veronica, i-am zis că la sărbătoarea Paștelui va pune iar mâna pe clanța mănăstirii. Dar ea n-a știut de ce Paște vorbea Domnul, așa cum n-au știut cei care le spusese Domnul despre dărâmarea și zidirea din nou a templului, căci templul despre care era vorba, acela era trupul Domnului, care a fost dărâmat și zidit înapoi numai în trei zile, așa cum era scris, iar Paștele acela despre care vorbise Domnul cu ea, iată, măi copilul Meu, care este să fie! Iată, se zorește de ziuă, și vine ziua Paștelui cel mare când Mielul lui Dumnezeu va hrăni încă o dată mulțimile și când va începe sărbătoarea sărbătorilor în cer și pe pământ.

Copilul Meu, primește încă o mângâiere, căci cu iubire te mângâi și te întăresc. Fii tare, că așa trebuie să fii, căci cine poate fi mai tare decât fiul cel iubit de Dumnezeu? Eu nu te pot lăsa fără mângâierea Mea, și iată, vin mereu spre tine, copil iubit de Dumnezeu. Lucrează ca să faci legătură, să poată Domnul veni prin voi cu cuvântul Său spre cei despre care ți-am vorbit, căci acest lucru este din planul cel întocmit de Domnul. Fii fiu al credinței celei neîndoielnice, căci prin credință au lucrat sculele Domnului cele din vechime, care au stat la temelia poporului Israel, și prin credință vom lucra și noi acum până la biruința cea lucrată prin puterea credinței care va împlini cele ale planului lui Dumnezeu.

Sărutarea cerească să întărească pecetea de pe tine, căci prin ea Se cunoaște Domnul, măi copilul Meu cel iubit, copil al mângâierii Mele. Amin, amin, amin.

22 octombrie/4 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Căprioru

Chemare la trezire, la sfințire și la înviere.

Vin să mă întâlnesc cu tine, măi poporul meu. Vin spre tine, mămică, dar tu ce faci? Tu ești gata ca să te poți întâlni cu mine? O, să știi, că te întâlnești cu mine curând. Ia spune-mi tu acum, de când am plecat eu de la tine ai plâns tu după mine? Te-ai pregătit tu pentru Domnul? Ești gata să-L întâmpini? El e gata să Se arate, poporule al meu. O, m-am ridicat să sun din trâmbiță ca să-mi anunț poporul să-și vină în fire și să se trezească bine.

Sună mama Gigi deșteptare peste poporul ei. Poporule al meu, dacă de atâta vreme n-ai vrut să înțelegi că ești poporul meu, să știi, mămică, acum, că Domnul mă așteaptă cu tine ca să te arate lumii că L-ai ascultat pe El. Și eu m-am pornit bine la drum, și trec din cetate în cetate pe unde știu că am popor de al meu, trec și sun să-mi adun poporul. Dar pe cine să adun? Cine să audă trâmbița? Cine? că poporul meu doar-me, doar-me peste tot. Și ce să fac eu acum ca să-l trezesc? El doar-me somnul necunoștinței și al necredinței, doar-me somn greu.

Dormi, poporule al meu, dormi și nu te mai scoli, mămică, de parcă a dat somnul morții peste tine, și tu ești trecut la Dumnezeu că ești al Lui și că trebuie să Se slăvească Domnul întru tine, și acum să mă duc cu tine în fața Domnului ca să-Și desăvârșească lucrarea Sa dumnezeiască cu care S-a coborât la tine.

Merge mama Gigi din cetate în cetate și sună. Sună ca să între, sună și așteaptă să i se deschidă, dar nimeni n-o așteaptă, că poporul meu zice că am murit. O, vai de tine, poporul meu, că iată, eu n-am murit, mămică. Tu ai murit, că dacă nu mureai, aveai să știi că eu nu pot muri, că n-ai crezut când îți spunea ție Dumnezeu despre mine și despre tine și despre vremea aceasta, că dacă știai și dacă credeai când spuneai „Da“, dacă tu credeai ce va fi în vremea aceasta, m-ai fi așteptat să vin cu vremea aceasta la tine, că de aceea m-am dus de la tine, ca să-ți aduc acum vremea aceasta, măi poporule al meu, popor străin de mine, popor străin de Dumnezeu. Ridică porțile, mămică! Nu te furișă, nu dormi! Scoală-te să mă întâmpini, că n-ai cum să te ascunzi de mine, că tu ai pe tine pecetea mea, și ea nu poate pieri. Dar iată durerea cea mare, că tu crezi că scapi. Nu așa, mămică, n-ai cum să scapi de mine, că eu trebuie acum să dau socoteală în fața lui Dumnezeu pentru tine. Trebuie să duc lucrul și adevărul despre tine, măi poporule al meu, căci cel ce are pe frunte pecetea lui Dumnezeu nu se poate ascunde nicăieri, și tot va fi. O, dar dacă nu te trezești și dacă nu te curățești și nu te speli de țărâna de pe tine ca să te îmbrac eu și să te cunosc că ești al meu, dacă n-ai să faci așa, tot n-ai să poți pieri, și tot vei fi, dar vei fi pentru osândă, măi copilul lucrării lui Dumnezeu. Nu te-a forțat nimeni să intri întru această lucrare, și ai venit de bunăvoie, și ai zis „Da“, și când ai zis „Da“, ai intrat la numărătoare, și acum te-am găsit trecut la numărătoare lui Dumnezeu, dar de unde să te iau acum? de unde, mămică? de unde? O, tu te-ai risipit și m-ai uitat și nu m-ai așteptat ca să te fi găsit acum îmbrăcat frumos și să mă înfățișez cu tine și să te arate Domnul la lumea cea necredincioasă. N-are cum, că tu ești cu lumea, și ești lume, creștine. Ești și mai rău, fiindcă ai și pecete de sfințenie pe tine, și eu ce să fac acum cu tine? că nu mă pot duce cu tine la Dumnezeu, că nici nu te mai cunosc. Și dacă n-aș vedea pecetea pe tine, nu te-aș mai cunoaște, copil pierdut ce ești.

Măi copile măi, de ce n-ai vrut tu să crezi de câtă slavă aveai să ai parte, de câtă fericire dacă ai fi vrut să rămâi cu Dumnezeu? Ce să fac eu acum cu tine, măi mămică? Iată că nu trec mai departe. Mă opresc aici, că și tu ești o cetate de a mea, Căpriorule. Îmi întind duhul meu peste tine ca să te privesc și să te cercetez. Iată, te-am cercetat, și tu ești amețit în drum, ești aproape mort, măi creștinul meu. Și dacă mai este în tine vreun mădular mai bun și mai sănătos și mai treaz, iată, vorbesc cu tine cum vorbea Avraam cu îngerul Domnului, care se ducea spre Sodoma și Gomora să facă nimicire, și am zis și eu că dacă am găsit aici și inimi treze, iată, stau cu sabia în teacă să vorbesc întâi cu tine, cetate a Căpriorului, să fac ce a făcut proorocul Iona, să văd dacă te trezești și dacă-ți vii în fire, că iată, rămâne de tine traiul cel bun de care te-ai ocupat să-l faci și apoi să trăiești bine. Dar de unde?! că vine îngerul Domnului să-ți ceară socoteală de cele lucrate și agonisite, să vadă ce fel de agoniseală ți-ai strâns. O, și ce-ai să spui?

Copilule, copilule, de ce n-ai vrut să fii înțelept? Iată, n-ai fost, mămică, și tu ai crezut că ești înțelept și că trăiești cu Dumnezeu. Și când se va deschide cartea ca să ți se mai arate o dată cum trebuia să fii, ce faci, mămică? ce faci? că Domnul a spus că voi nu veți trece prin judecată și nici prin moarte, și vremea de acum aceasta este, măi copii. Eu trebuia să am acum un popor drept și sfânt, cu care să lucreze Domnul minuni și cu care să învieze lumea. Deschide, copilul meu, cartea lucrării din care ai mâncat zeci de ani, și fii atent, că această carte te va zdrobi, fii atent, că ești scris în ea. Des-

chide ochii, măi creștine, că se vor scoate cuvintele mărturiei din această carte, și unde mă voi băga eu, atunci, cu tine? Nu mă primește Dumnezeu cu tine așa mort cum ești, că ești mort, mămică, ești putred de mort, ești murdar și gol și ești uscat, copil străin de calea Domnului.

Am venit, mămică, la tine, am venit să te adun, poporule al meu. Am început culesul, măi copiii mei, că iată, e vremea culesului. Alerg din loc în loc și îmi strig copiii, alerg ca o disperată să-i adun ca să-i ocrotesc. O, și unde se mai găsește o durere mai mare ca a mea? Iată, n-am ce culege, că sunt risipiți copiii mei și sunt rătăciți pe căi străine de Dumnezeu și slujesc la dumnezei străini și și-au făcut idoli și iubesc stricăciunea, și să vedeți voi cum strigă Domnul Savaot la mine:

— **V**erginico, du-te, tată, și grăbește cu culesul! Pune-ți rodul deoparte și fii gata! Gătește-ți frumos copiii, că a venit vremea sărbătorii celei mari în cer și pe pământ! Ridică-te, Verginico, și adună-ți poporul! Iată, îngerii Mei s-au sculat la seceriș, că trebuie numaidecât să curățim pământul și să facem ceruri noi și pământ nou.

— **O**, poporule al meu, a venit la tine mama Gigi, a venit să te adune ca să te ocrotească. Nu mai dormi, măi mămică. Să nu mai doarmă nimeni de acum, căci cel ce nu se scoală acum, rămâne, că eu trec mai departe, că nu este timp de zăbovit, dar fii credincios, creștinule al meu, și scutură-te acum bine, că așa cum ești, nu mă primește Dumnezeu cu tine. Mi-e rușine cu tine, mămică, și acum n-am ce să mai fac nici cu mila mea, nu te mai pot ajuta cu ea, că Domnul a ridicat mila și a început să împărătească.

Copilul meu, tu nu mai știi nimic de la Dumnezeu, și iată, te-ai înstrăinat de tot, mămică. Domnul n-a mai avut încredere în tine, creștine, că te-a văzut bolnav cu inima, că tu, în loc să te fi îndreptat când erai prins de păcate, tu te-ai împotmolit de tot și te-ai îngropat de viu, că tu n-ai vrut niciodată să crezi că păcatul înseamnă moarte și întuneric. Și, așa cum ai fost, așa, mort și rătăcit, așa, din întunericul în care ai stat, fărâna ta scotea cuvânt de judecată și lutul tău învinuia pe Olarul Care l-a prelucrat și i-a dat o întrebuintare. O, nu se mai poate așa, mămică, și iată, am venit astăzi la tine ca să fac din tine un pământ nou, și ca să te lași lucrat, copilul meu, că vreau să fac din tine vas de cinste înaintea lui Dumnezeu, vreau să fac din tine popor ceresc și nesticăcios, popor cu trupuri cerești, mămică. Iată misiunea mea. Eu pentru asta m-am ridicat, și iată, merg din cetate în cetate și fac trezire bună, și cine va auzi glasul meu și va deschide, pe acela îl voi trece la număratoarea celor vii, la numărul celor scăpați cu viață, și apoi să fii așa cum trebuie, că la Dumnezeu nu vei putea intra decât așa cum cere El, și dacă mai mori, mori și gata, nimeni nu mai are ce să-ți facă, și vei fi dat deoparte de la Dumnezeu, poporul meu.

Hai, mămică, să te scoli și să te lași lucrat și să te lași spre înviere, că după mine nimeni nu mai vine la tine să te ridice și să-ți dea cerul, că tu ai semnul meu pe tine și ești poporul meu, că așa a spus Dumnezeu, că ești al meu, măi poporule creștin. Ridică-te din necunoștință și spală-te, copilul meu, și te fă ceresc, că iată, Domnul vine să-ți dea împărăția și vine să așeze Ierusalimul pe pământ nou, că vine să-l facă nou și să așeze la mijloc pomul vieții și pe toate cele scrise în carte.

O, tu ai crezut că Dumnezeu minte, măi copilul meu. Nu-i adevărat, mămică, și iată cât de mare îți este păcatul acesta să-L faci tu pe Creatorul tău mincinos. Dar de tine nu mai spuneai nimic rău, și te credeai cu dreptate și judecai, co-

pilul meu, și pe Dumnezeu, și pe aproapele tău, și nici n-ai vrut să pricepi cât de mare la Dumnezeu este smerenia și dragostea. Iată că n-a mințit Domnul, n-a mințit niciodată, măi creștine. El nu este un Dumnezeu al minciunii, El este al iubirii, și de aceea te-a răbdat până acum, pentru că Dumnezeu rabdă și iubește. Așa a fost până acum, a fost vremea așteptării, dar acum e vremea gloriei lui Dumnezeu, și iată, la această sărbătoare vor putea intra numai cei ce au iubit pe Dumnezeu întru toată ascultarea, numai cei ce au suferit și au așteptat această vreme, iar tu, poporule al meu, care L-ai batjocorit pe Dumnezeu prin neascultarea și prin nesmerenia ta și prin necredința ta, iată, acum mai este pentru tine o porțiță deschisă. Eu sunt, mămică, eu sunt porțița care te mai poate face să ajungi scăpat cu Dumnezeu, dar nici eu nu te pot băga înăuntru decât numai dacă înviezi întru Dumnezeu, și dacă te speli să te faci om nou și nesticăcios și ceresc, să te faci ca îngerii, copilul meu. Și dacă zici că nu poți, nu pot, mămică, nici eu, că nu mă primește Dumnezeu altfel cu tine, și te las și trec mai departe și nu te scriu în pagina mea cea nouă a celor scăpați, a celor treziți din somn, și vin îngerii lui Dumnezeu în urma mea, măi creștine, că aceasta este vremea să se curețe aria, și să fie apoi pământul nou, nesticăcios, și să primească pe el pe fiii lui Dumnezeu. Dar dacă tu, fiule al lui Dumnezeu, nu mai vrei să fii fiul Său acum când să-ți se dea împărăția, nu mai vrei și gata, și rămâi, căci ceea ce voiești tu, aceea alegi acum. Iar eu trec mai departe cu culesul, și mă grăbesc, fiindcă eu știu că în urma mea vine unealta de nimicire, și să vezi atunci țipete și vaiete, și o să vedeți, părinților, atunci, că nu v-ați iubit copiii, că dacă i-ați fi iubit, i-ați fi învățat să fie sfinți și nu întinați, și nu să le faceți plăcerile și să-i dați în lume ca să mai înmulțească și rodul cel pentru neascultare și pentru pieire, căci cei ce n-au ascultat și au plecat din brațul lui Dumnezeu și au luat păcatul în brațe, rămân în drum, mămică, și iată iubirea pe care ați avut-o de copiii voștri, că ei vă vor blestema, atunci, în țipete și vaiete.

Păi tu erai popor al lui Dumnezeu, și îți spusese Domnul să te sfințești acum și nu să te murdărești și să mergi spre moarte și spre păcat; nu, mămică. Acum a fost vremea pregătirii pentru scăparea ta, și nu să crezi că ai timp să mai trăiești ca să te murdărești și să te spurci. Și iată că în carte scrie, dar tu n-ai timp să citești în ea, că tu trebuie să păcătuiești și să te unești cu idoli și cu stricăciunea, că așa ai vrut. Ai vrut ca tine și nu ca Dumnezeu, că așa scrie în carte, că va fi acum ca în vremea lui Noe, și iată, tu mănânci și bei și te însori și te măriți până în ziua potopului, și nu faci ce a făcut Noe și cu fiii lui, care au stat curați și au ascultat pe Dumnezeu pentru că au crezut pe Dumnezeu. Dar tu n-ai ascultat, și te-ai unit cu fiii și cu fiicele oamenilor ca să mori, mămică, și ziceai că-l faci creștin și pe acela. Dar tu erai creștin când făceai așa? Mai erai tu atunci creștin de al meu? creștin cu pecetea mea pe tine? Nu, mămică, ci te dezbrăcai de sfințenie și te legai cu păcatul și cu toată fărădelegea, de ai ajuns să bei și să joci cum a făcut poporul lui Moise când a făcut vițel de aur și a băut și a jucat în jurul lui, dar aceștia au pierit cu toții, mămică. Iată, n-ai fost deștept deloc, și tu te-ai crezut deștept și gospodar și bun, și iată, n-ai comoară în cer, că ți-ai făcut-o aici, și te-ai stricat, mămică, și nu mai ești creștin, că nu este așa un creștin. Mai creștin este un animal care-și recunoaște stăpânul și care ascultă pe stăpânul său. Nu trebuie, mămică, să te superi tu că vorbesc așa cu tine. Eu trebuie să fiu supărată pe tine că m-ai făcut de rușine în fața lui Dumnezeu, că nimeni nu te-a forțat să vii atunci ca să primești pecetea de înscriere cu mine și să te mai faci și neam cu mine. Unde se mai

poate auzi o așa înșelare? Dar să vedem unde vei fugi acum, mămică. N-ai unde, copilul meu, și iată, eu tot te mai iubesc, și vin să te învăț ce să faci. Leapădă păcatul și nu mai cârti, și nu te mai sminti ca să faci și tu păcat, că Dumnezeu te întreabă de tine și nu de altul. Tu să te iei după Dumnezeu și nu după păcat, măi copilul meu.

Nu-ți mai murdări, mămică, haina de creștin și numele de creștin, că mai ușor va fi pentru lume decât pentru tine, care ai știut să nu faci păcat și tot l-ai făcut. L-ai făcut, și e mai greu păcatul tău decât al lumii cea fără de pricepere. Iată, în cetatea ta, măi Căpriorule, am creștini care au făcut legământ cu Dumnezeu că-I vor sluji cu iubire și cu sfințenie în Sfânta Sfințelor, în locul cel sfânt al lui Dumnezeu, acolo unde ochiul și inima Domnului sunt mereu cu privirea și cu sfințenia, și am vrut să-i arăt pe aceștia la preoția și la monahia cea lumească, și mă frâng de durere că nu-i pot arăta, nu-i pot deosebi de lume. O, și cum trebuia să fie ei! Ei trebuia să lumineze și să sâreze și să se dea pildă, dar n-au vrut ca Dumnezeu, și au vrut ca ei și n-au mai ascultat. Au uitat lucrarea care i-a crescut și i-a învățat și i-a binecuvântat, și acum n-am cum să-i arăt mari ca să strălucească așa cum le era menirea. O, cu Dumnezeu nu se poate juca nimeni, că ei au crezut că sunt bine și că va face Dumnezeu ca ei, dar și-au făcut-o ei singuri, pe pielea lor. Măi copii, măcar acum dacă v-ați înfricoșa și dacă m-ați primi ca să vă pregătesc și să vă împac cu Dumnezeu, căci judecata este aspră, mămică, pentru cei ce au gustat din această lucrare a Duhului Sfânt, Care S-a coborât să desăvârșească puterea cea întreită a Sfintei Treimi.

Ce mare ai fi fost tu, poporule al meu, dacă înțelegeai și dacă rămâneai întru această învățătură! Ai fi lucrat acum minuni pe pământ. Și când ai să vezi ce fac eu acum, ai să te frângi de tot și n-ai să mai ai pace, că voi ridica norod mare, așa cum ți-a spus ție Dumnezeu că va face cu mine, și mă voi scula cu putere și cu duh de înviere, și se vor ridica mulțimi numeroase și se vor hrăni din lucrarea aceasta pe care tu ai disprețuit-o, și se va sfinți și se va curăți lumea cea necunosătoare și va intra la numărătoarea lui Dumnezeu. Și ce faci tu atunci, măi creștine al acestei lucrări? că ai semnul acesta pe tine. Unde te bagi atunci? că lumea te va judeca atunci că ai dat cu piciorul la atâta slavă care se va coborî prin această lucrare în care ai fost înscris și tu. Smerește-te și te pocăiește și scutură-te de păcate și nu le mai fă, și pregătește-te bine, că eu voi avea în curând un popor ceresc și ai să vezi că n-a mințit Dumnezeu și că tu ai mințit, că n-ai crezut că va fi așa. Așa va fi, mămică, aceasta este vremea când eu m-am ridicat să-mi culeg rodul și să-mi găsesc poporul de sărbătoarea cea mare, așa cum este scris.

Popor necredincios și rece! Ridică-te, și sfințește-te din zi în zi mai mult! Vino întru credință, căci prin credința ta se vor lucra toate tainele cele pentru sfârșit și cele pentru început de veac nou pe pământ. Vine Domnul să Se odihnească întru ale Sale, întru această lucrare, măi copil al acestei lucrări dumnezeiești. Scoală-te din somnul morții! Nu mai cârti, nu mai dușmăni, nu mai judeca, nu te mai ridica deasupra lui Dumnezeu, nu mai minți, nu te mai desfrâna, nu te mai mândri, nu mai fă așa ceva, că mândria te-a zdrobit de tot și te-a făcut să-ți pierzi înțelepciunea și să te crezi deștept, și iată, nu ai fost. Lasă-mă pe mine să te ajut și nu mai căuta să faci Dumnezeu ca tine, că inima ta este plină de idoli, creștine, este plină de stricăciune și de pieire. Hai să ne ridicăm întru sfințenie, că tu trebuie să fii acum un popor sfânt și curat întru toate, că face Dumnezeu cu tine minune mare. Se împlinesc toate cele scrise în carte pentru vremea aceasta. Vino întru cu-

mințenie și stai sub cortul lui Dumnezeu, ca să nu fii lovit atunci când îngerii lui Dumnezeu vor trece ca să curețe peste tot fărădelegea. Sfințește-ți viața și înnoiește-te cu Dumnezeu, copilul meu, că vreau să las pe tine pecetea de creștin al acestei lucrări, căci creștinul acestei lucrări trebuie să fie un copil ceresc acum, că vine cerul cu cele scrise pentru vremea aceasta, și România va fi grădina lui Dumnezeu și cerul lui Dumnezeu. Am de lucru cu tine, mămică. Ridică-te și fii credincios și stai sub învățătura mea, că iată, a ta nu e bună.

Măi creștine, nu cumva să vinzi lucrurile lui Dumnezeu, nu cumva să faci tovărășie cu vreun Iuda. Să nu faci aceasta, mămică, să nu te gândești să faci așa ceva, că vei fi descoperit și osândit, iar cel ce este cu Dumnezeu va triumfa și va birui. Pregătește-te și schimbă-ți haina vieții, ca să fie nouă și curată și să-ți arăt intrarea în Canaan și să mănânci din pomul vieții ca să înviezi.

Poporule al meu, mă așteaptă Dumnezeu cu tine, mămică. Îmbracă-te întru nestrăciune și intră în rândul celor ce cântă cântarea cea nouă a Ierusalimului ceresc, că vin cu Ierusalimul, vin cu cerul, și vor fi ceruri noi și pământ nou și va fi Ierusalim nou, și vom face biserică nouă și veșnică, și moartea nu va mai fi. Hai, mămică, spre înviere, căci cuvântul și adevărul lui Dumnezeu vor rămâne veșnic. Hai să ne lăsăm lucrați, ca să așezăm împărăția iubirii lui Dumnezeu pe pământul cel nou. Hai să fim iubire și să fim înviere și viață.

Pace ție, poporul meu iubit, și vino spre înviere! Pace vouă, celor ce vă ridicați acum spre cele veșnice! Pacea mea peste voi! Pace și binecuvântare v-a hărăzit vouă Dumnezeul păcii. Binecuvântarea învierii și a puterii și a iubirii cerești să vă facă cerești și veșnici. Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

23 octombrie/5 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Gheboieni

Îndemn la veghe sfântă și la înviere.

Iată, pacea mea peste voi, și mâna mea cerească peste capetele voastre! Pace vouă, iubitorilor! Am venit din nou la voi, să vă aduc bucuria mea vouă. Am venit să vă vestesc mulțumire de la cer în schimbul iubirii celei mari cu care v-ați ridicat în sus.

O, cetate iubită, cetate iubitoare, eu știam că ești iubitoare și știam că ai putere, pentru că tu ai iubire, cetate tare, că te-ai făcut tare pentru Dumnezeu, și Dumnezeu Se bizuie pe tine și vine să-ți ceară ajutorul.

Iubiții mei, copii iubitori, a venit mămică Gigi, a venit iar la voi să vă arate starea ei de fericire și de nădejde și de mulțumire. Vă mulțumește mămică la toți cei de aici, din Gheboieni, că iată, inima cerului și privirea Domnului se îndreaptă cu iubire multă înspre voi, iubiții mei, și mama Gigi e fericită. Trec mereu din cetate în cetate și sun din trâmbiță ca să se audă sunetul trâmbiței și să învieze poporul meu cel iubit.

Iată lucrul ce-l avem de lucrat. Ridicați-vă și alăturați-vă și lucrați cu mine, mămică, pentru învierea poporului nostru. Să înviem bine tot ce poate fi înviat, și să învățăm cum să ne rugăm pentru vremea împlinirii de azi, căci rugăciunile sfinților trebuie să se ridice ca o tămâie bineprimită la scaunul lui Dumnezeu, și cântarea cea nouă trebuie să înceapă să răsună și să se audă peste pământ. Iubiții mei, cetate înviată, cetate credincioasă, ai grijă, mămică, să fii credincioasă. Ai grijă mare, copilul meu iubit, căci prin credința ta se va lucra

de acum, și se vor împlini toate cele scrise pentru vremea aceasta. Ai grijă, mămică, nu cumva să mai mori, nu cumva să te mai strici. Întărește-te cu tăria cea bună, că iată, în curând intrăm întru vremea cea de slăvire veșnică și dulce când cerul și pământul vor cânta împreună. Ai grijă, mămică, nu cumva să nu fii viu. Nu cumva să-ți mai murdărești haina de creștin. Nu cumva să strălucească prea puțin pecetea pe care ți-a pus-o Dumnezeu. Nu cumva să nu se vadă ea bine, că iată, de aceea trec și sun și îl trezesc pe cel ce vrea să se scoale și să învieze întru Dumnezeu. De aceea am început culesul, că în urma mea vor veni îngerii lui Dumnezeu ca să curețe aria și să dea foc fărădelegii și să facă pământul curat și nou, pentru ca să primească pe el pe fiii lui Dumnezeu. Am început culesul, mămică, dar vreau să am ce culege. Eu n-aș vrea să rămână nimeni neînviat și neridicat, dar dacă creștinul nu vrea să fie ceresc și nesticăcios, eu nu pot să-l duc cu mine, nu pot să-l iau cu cei curați, că nu se poate intra la Dumnezeu decât curat și viu și nemuritor.

Am venit din nou în cetatea Gheboienilor, să le aduc din nou învățatură copiilor mei de aici, să le aduc leacuri cerești, ca să se vindece bine, să se vindece toată cetatea aceasta. Să se vindece părinții, și să se vindece copiii, ca să nu plângă nimeni în urma mea, căci în urma mea vin îngerii cu secerișul. Vorbesc cu tine iar, cetate iubită, ca să-ți spun să te întorci către Dumnezeu. De la mic la mare, tot trupul acestei cetăți să se întoarcă la Dumnezeu și să trăiască așa cum se cere în vremea aceasta. Hai, mămică, să crești întru cele ce trebuie să se împlinescă. Hai, că nu se mai poate să fii mic, căci cele ce se lucrează acum sunt lucruri mărețe, măi copii. Iată, se împreunează cerul cu pământul ca să lucreze împreună. Iată, se ridică pământul la cer, și iată, se fac ceruri noi și pământ nou, în care vor locui pacea și adevărul cel din cer. Nu se poate să mai fii pământ, poporul al meu, nu se poate să mai fii trup stricăcios, că iată, am venit să te fac ceresc, că așa a spus Dumnezeu, că vei fi un popor ceresc, cu trupuri cerești, și toată lumea va vedea această stare cerească și se va pleca spre ea.

O, iată ce menire ai de la Dumnezeu, poporul al meu, că face Domnul cu tine începătură de stare cerească și îngerească și Își așează la tine începutul împărăției Sale. Trebuie să crești repede, mămică, și să te sfințești întru totul, că dacă ai fi vrut să te pregătești mai din vreme, ai fi avut acum viață multă și vie și ai fi putut da din ea la cei ce n-au viață. De aceea îți spun că trebuie să te sânguiești acum mai mult, și să te pregătești repede și bine, ca să poți să te faci locaș al Duhului Sfânt și să împarți Duh Sfânt, că minunile care se vor lucra astăzi, vor fi mai mari ca la început. Ia cartea lui Dumnezeu și mănânc-o, fiindcă va trebui să curgă din gura ta râuri de apă vie, iar cel ce va fi să bea, gata, să învieze, că trebuie să bea și morții din aceste izvoare și să învieze.

Poporul meu, vreau să se scrie iubire între mine și tine. Vreau să nu mai fie o iubire mai mare ca iubirea dintre mine și poporul meu iubit. Și zic așa, și așa să fie, fiindcă iubirea de care te vei bucura tu, nu s-a mai auzit vreodată. Niciodată nu a avut Dumnezeu vreun popor mai iubit decât tine, poporul al meu. Tu ești ca fiul cel mai mic, și de aceea ești iubit, căci Domnul așa a spus: «*Cel mai mic va fi cel mai mare întru împărăția lui Dumnezeu*». Caută, creștine, și te învrednicește de această iubire și pregătește-te din zi în zi mai mult, că voi veni la tine în curând, și am să-ți vestesc lucruri noi, de care va trebui să te învrednicești. Va trebui să faci lucruri mari și minunate, dar va trebui să fii bine pregătit și bine așezat, și

va trebui să fii bun și curat și sfânt. Orânduiește-ți bine casa ta și adu cerul lui Dumnezeu în ea și veghează tot timpul, că tot timpul trebuie să lupți și să veghezi, și peste tine, dar și în jurul tău, până când vom birui. Vine biruința, mămică, și vine pacea și odihna peste poporul meu.

De aceea am venit iar la tine, cetate iubită, ca să te întăresc din zi în zi mai mult și să-ți spun să veghezi. Îndreaptă-ți urechea numai către mine, mămică, și fii înțelept, și fii smerit și credincios, ca să știi să te ferești de duhul rău, care plânge după tine acum, că el nu mai are decât un pic de putere, un pic de timp, dar trebuie să fim mari și să-l biruim și să-l scoatem afară din împărăția poporului creștin; trebuie să ne ferim de supărare, că iată, acum el folosește peste tot această armă cu care încă mai poate ceva. Să nu ne mai lăsăm, mămică, ispitiți și biruiți. Să nu mai primim șoaptele duhului rău, că ați văzut cât rău poate aduce lucrarea lui cea rea. Eu sunt mereu cu voi ca să vă ocrotesc de lovituri și de furtuni și să vă dau puteri cerești. Eu sunt din loc în loc cu voi, ca să vă întăresc pașii și credința și iubirea, numai să nu mai muriți, mămică, fiindcă atunci n-ar mai avea ce să vă mai facă mămică. Dumnezeu m-a trimis la voi pentru înviere din moarte, și fericiți veți fi cei ce vă ridicați acum ca să fiți fiii învierii.

Copiii mei iubiți, eu de aceea m-am ridicat acum, ca să vă fac vii, și e greu, mămică, de poporul acesta, e greu, că nu are înțelepciune, și nu știe cum să se înțeleptească, nu știe să se lase spre înviere, și cine nu leapădă acum păcatul și stricăciunea, pentru acela nu mai are cine veni, că dacă este la număratoarea aceasta, acela trebuie să se ridice acum, fiindcă acum este ridicarea celor din această număratoare, că ne vom întoarce apoi către cei fără de cunoștință, ca să lucrăm credință și cunoștință de la Dumnezeu și minuni de care să se minuneze cei fără pricepere și să se umple de pricepere ca să prindă viață și să intre la număratoarea lui Dumnezeu. Aceia vor fi morții cei care vor învia la glasul Duhului Sfânt cu Care vei fi tu îmbrăcat, poporul meu, și se vor scula în picioare și vor mărturisi pe Dumnezeu, și iată câtă putere și câtă viață se va vărsa peste trupurile amorțite de necunoștință.

Fiți cu inimă mare și nu lăsați moartea să vă fure copiii, căci păcatul morții stă la pândă să-i atragă. Nu-i lăsați pe drumuri străine de Dumnezeu, nu-i lăsați spre lume, că lumea este stricăță, și în lume este moarte. Aveți iubire și aveți milă de ei, dar așa cum am eu, mămică. Învățați-i să cunoască vremea aceasta și să știe că vor fi cei mai fericiți copii, că sunt copiii Domnului, și sunt copiii vieții. Iar pe cei înghițiți de păcatul morții, aveți grijă asupra voastră și stați în picioare și pentru ei, dar nu vă uniți cu stricăciunea, ca să nu slăbească picioarele voastre. Dacă vreun mădular de al tău te smintește, scoate-l de la tine, ca să fii bun și să-ți ridici trupul seminției tale și să nu piară neamul tău. Luați învățatură de la Domnul Iisus Hristos, căci El a spus: cei ce fac voia lui Dumnezeu, aceia să fie ai tăi și cu tine. Nu vă mai uniți cu neascultarea, că acum sunt zilele cele din urmă când Domnul alege neghina din grâu. Nu vă mai uniți cu lumea, și chiar de este în casa ta lume, nu fi cu inima întru inima aceluia, că duhul lumii pândește pașii tăi să ți-i facă părtași cu fărădelegea. Ai grijă să fii grâu curat, și fii dârz, căci cel din casa ta care nu vrea cu Dumnezeu, te poate face părtaș cu el ca să-ți omoare sfințenia și partea ta cu Dumnezeu. Învățați-vă bine cum să vă feriți de rău, căci aceasta este acum înțelepciunea care te va salva pe tine și pe toată seminția ta. Fii dârz, mămică! E vremea să fii dârz și să te rogi cu credință și să lupți, creștine, că biruința este aproape, și viața se arată.

Copilul meu, eu știu că tu te bucuri că am venit la tine, dar vreau și eu să mă bucur, mămică. Vreau să mă uit la tine și să văd că ești viu și că stai întru învățătura mea. Vreau să-ți văd copilașii pe cale cu tine, să pot lua din copiii tăi și să-i pun de mijlocire între tine și Dumnezeu. De aceea vă rog, fiiilor, să fiți cerești, căci poporul meu va cere, și când va cere de la Dumnezeu, va primi, și se vor împlini toate, prin credința ta, creștine. De aceea îți spun să ieși cu totul din ale lumii și să nu-ți pară rău. Leapădă cu dragoste duhul lumii, că femeia lui Lot n-a vrut să se lepede, și s-a uitat înapoi și a pierit, iar Lot și cu fiicele lui au crezut pe Dumnezeu și L-au urmat. Nu te uita cu durere înapoi, și să nu-ți pară rău după moarte. Lasă moartea în urma ta și nu mai întoarce capul. Mergi spre înviere, că vreau să mă uit la tine și să mă bucur, că niciodată nu mi-ai făcut atâta bucurie ca acum când te-am chemat să te ridici și să vii cu mine, și ai venit, mămică. Dar fii dârz cu mine, fii, cu toată casa ta, și ajută-mă pe cât poți, să vedem acest popor, înviat și ridicat. Pune umărul cu mine, că trebuie cât mai curând să trezim poporul. Roagă-te cu mine și lucrează tot ce poți, că iată, toate împlinirile cele de acum vor fi lucrate cu grabă.

O, dacă aș găsi iubire și primire în tot poporul meu cum am găsit aici la tine, cetate iubită, duhul meu ar fi cel mai fericit printre cei din cer, că toți cei din cer se uită la mine și așteaptă să vin cu misiunea gata. Rugați-vă pentru tot poporul, rugați-vă cu mine, mămică, să vină duhul înțelepciunii peste poporul creștin și să fie cu noi tot creștinul care este trecut la Dumnezeu, ca să nu fie nimeni scos, mămică, și să nu fie pentru moarte nimeni din cei care au gustat din învățătura acestei lucrări dumnezeiești.

Hai, poporul meu, să ne bucurăm de zilele învierii, căci cei de la început au dorit să vadă una din aceste zile și n-au văzut. Hai să fim numai pentru bucuria lui Dumnezeu, că nu s-au lucrat pe pământ niciodată lucruri mai mărețe. Mergem înainte, mergem, că iată, se zorește de ziuă, și fericit va fi cel care va putea și va ajunge până la gloria biruinței. Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

25 octombrie/7 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea București-Colentina

Chemarea la deșteptare, la umilință și la lucrarea păcii cerești.

Imi întind pacea mea peste tine, cetatea mea de aici, că și tu ești o cetate de a mea chiar dacă tu acum vrei să ieși de sub pecetea pe care o ai pusă pe tine de la mine.

Îmi așez mâna mea cerească pe creștetul tău, cetate din București. Mă ating de tine acum, ca să se coboare peste tine duhul înțelepciunii și al priceperii, și duhul credinței, o, cetate neîncredințată! Mama Gigi a venit iar la tine, și sună la poarta ta din nou. De ce, mămică, ți-ai împușinat credința? De ce vrei tu să te scolii de la masa aceasta? O, la masa aceasta a coborât Dumnezeu cele mai alese bucate, cea mai mare învățătură, de care se vor minuna în curând popoarele lumii, popoare care n-au știut până acum cât este Dumnezeu de dulce și de adevărat. Vor veni în curând la această masă cerească și vor gusta și vor crede și vor învia, și tu ce vrei să faci, măi copilul lucrării lui Dumnezeu? Vrei să te ridici de la masă și să te alipești la altă masă care ți se pare mai dulce și mai bună? Crezi tu că vei afla alta mai bună și mai mântuitoare decât

hrana de care te-ai bucurat până acum? O, când stai tu la masă în casa ta și mănânci bucatele pe care singur ți le gătești, poți tu să mănânci mai mult decât îți primește ție? O, copilul meu, eu ți-am adus mereu la cerința ta mai multă hrană decât știa Dumnezeu că-ți trebuie ție. A făcut Dumnezeu cum ai vrut tu, mămică, și Și-a descărcat vistieriile pe masa ta și a căutat mereu la plăcerea și la gustul tău, așa cum dă o mamă copilului ei tot ce-i cere copilul, tot ce vrea el să-i dea și să-i facă până crește mare și, apoi, după ce crește, să nu mai aibă recunoștință pentru creșterea de care s-a bucurat și pentru multele bunătați și podoabe care i-au fost dăruite? Și tu, copilul meu, că și tu te-ai făcut mare de-acum, te duci și mănânci la alte mese, ca și cum eu n-aș ști ce faci tu. Dar cum să nu știu? Eu mă țin mereu pe urma celor ce au pe ei semnul meu, ca să-i cercetez și să-i ocrotesc și să-i păzesc de lovituri și de primejdii.

Cine te-a învățat pe tine, poporule al meu, să te ascunzi de mine, să te furișezi și să mănânci pe furiș fructele altor grădini? O, în casa Tatălui sunt multe locașuri, multe grădini, mămică, dar spune tu, copilul meu, ai găsit mai mult soare, mai multă viață, mai multă liniște și pace și mai multă putere de iubire ca aici, în staulul din care faci tu parte? că, să știi, că pecetea de pe tine, de aici este pusă, mămică. Iată, îți spune mămică ceea ce nu ai știut până acum. Nimeni, nici un stăpân al altor grădini cerești, nici un prooroc și nici un păstor nu are de la Dumnezeu pecetea acestor vremuri de glorie cerească. Chiar dacă ți-e greu să-ți pleci credința sub grumazul acestei învățături cu care nu se mai lucrează pe nicăieri, să știi, mămică, să știi, că pecetea Dumnezeului Cel viu este în mână la mine, pentru că așa este scris în cartea lui Dumnezeu, dar cine să citească și cine să înțeleagă? căci ca să înțelegi ce scrie acolo, îți trebuie credință cum nu este credință pe pământ, căci credința aceasta se coboară de sus, de la Dumnezeu, peste cei ce nu trădează și nu se leapădă de învățătura acestei lucrări de mântuire, care este scrisă și proorocită de toți proorocii. Nu-ți cere mămică socoteală prea grea, pentru că această lucrare de mântuire a omenirii nu se poate pricepe decât numai prin credință, oricât ar fi cineva de mic sau de mare cu înțelepciunea. Această putere și această lucrare este cea mai acoperită taină din vremea aceasta prin care se va desăvârși puterea Duhului Sfânt peste toate popoarele lumii. Această taină, această lucrare, dacă ar fi lucrat-o Domnul pe față ca să fie văzută și pipăită, n-ar fi putut să fie purtată de nici un înțelept, de nici un cărturar, că aceasta se descoperă numai celui ce voiește Dumnezeu să i-o descopere. Măi copilul meu, iată, a voit Domnul să-ți descopere ceea ce n-a descoperit nici unei înălțimi de pe pământ, și ți-a făcut Dumnezeu semn cu mâna Sa dumnezeiască și te-a chemat și te-a așezat la masa cea mai tainică, cea mai ascunsă și cea mai aleasă, acolo unde Domnul lucrează cu cele mai tainice puteri, cu cele mai acoperite taine, care se vor descoperi în curând și se vor vesti de pe acoperișuri.

Să se rupă inima din tine și să se desfacă în brațele acestor puteri cerești, ca să nu mai poți pleca din aceste brațe. Unde s-ar mai auzi o așa înșelare, o așa trădare și cine crezi că ți-ar ierta-o? Cine s-ar găsi să te scape de această vină și în fața cui? În fața Celui pe Care tu vrei să-L faci mai mic decât cei pe care El i-a creat? să-L faci mai mic decât lucrul mâinilor Lui? Ferească Domnul să plângi, mămică, pentru păcatul pe care-l ai în fața Domnului pentru lipsa ta de înțelepciune cu care ai lucrat de unul singur, de L-ai ținut pe Dumnezeu atâta timp la picioarele tale ca să-ți faci pe plac așa cum face mama unui copil răsfățat și neastâmpărat. Ferească Domnul să plângi pentru păcatul trădării pe care ai încerca să-l faci

părăsind masa tainelor care n-au fost descoperite până acum și care nu se vor descoperi decât la această masă și la această învățătură în care este Domnul coborât cu cuvântul și cu sfatul voii Sale. O, copilul meu, du-te, mămică, dacă tu așa vrei, dar cine ți-ar putea ierta aceasta?

Am spus că se uită toată ceata proorocilor, se uită la mine și așteaptă să-mi sfârșesc cu bine misiunea, căci misiunea mea este împlinirea proorociilor care au fost proorocite prin ei pentru vremea aceasta. Se scoală în picioare Tatăl ceresc și Se uită să vadă cum se lucrează astăzi taina cea de mântuire a omenirii. Proorocii cei din vremea de azi vor vedea în curând vârful proorociilor care se împlinesc, și se vor bucura și se vor uni să asculte, iar tu, copilul meu, unde, mămică, te mai duci? unde? că toate ramurile și toate cursurile de ape se vor uni întru această tulpină și întru această mare de râuri.

Vino-ți în fire, poporule al meu, că-ți lipsește înțelepciunea, pe care trebuia să o ai dacă erai smerit la picioarele acestei lucrări, că proorocul și botezătorul Ioan a spus multimilor care mergeau după dânsul: «*Vine Unul după mine Care este mai mare decât mine. De Acela să ascultați!*». Iată, măi copilule, că tu ai în mijlocul tău nu prooroc, ci mai mult decât prooroc, dar n-ai vrut să pricepi ca să mărturisești și tu pe Domnul tău așa cum L-a mărturisit Petru apostolul.

O, cetate neîncredințată, o, neam necredincios, mă doare, mămică, de tine, mă doare rău, că nu vrei să te smerești și să crezi când îți spun că ești bolnav de mândrie, și tu zici că n-ai mândrie, dar dacă n-ai fi avut, ar fi încăput în inima ta înțelepciune ca să pricepi și să nu te smintești întru această lucrare. Hai să te ajut, mămică, să înțelegi măcar acum, ca să vezi cum lucrează duhul mândriei în inima ta, căci în cartea lui Dumnezeu scrie că Domnul stă împotriva celor mândri, iar la cei smeriți le dă har. Dacă tu ai fi fost sălaș al harului de la Dumnezeu, n-ar fi stat Domnul împotriva ta, pentru că acei care au har, aceia sunt smeriți, și Domnul Se descoperă acestora și coboară peste ei duhul înțelepciunii și al credinței celei tari, și lucrează cu ei. Dar dacă tu nu mai știi acum nimic de la Dumnezeu, fiindcă n-a mai avut încredere în tine Domnul, că dacă avea nu Se ascundea de tine, atunci nu înseamnă că Domnul a stat împotriva ta? Și de ce a stat împotriva ta? Pentru că a văzut în tine duhul mândriei, măi creștine. Iată, mămică, iată, că Domnul stă împotriva celor mândri, iar celor smeriți le dă har. Dacă tu ai fi fost smerit, poporule al meu, nu mai aveai tu curajul să judeci mereu înțeleșurile și tainele lui Dumnezeu, nu te mai sminteai de felul cum lucrează Domnul acum, n-ai mai fi căutat să-L conduci pe Dumnezeu ce să facă și ca să facă Domnul ce spui tu, și ai fi stat smerit și cu frică și cu sfială la picioarele Domnului și ai fi așteptat să-ți spună El ție ce să faci. Dar n-ai vrut așa, și ai vrut să facă Domnul ca tine, copilul meu, că nu erai mulțumit cum lucra Dumnezeu cu tine, și Îi spuneai că nu e bine, și făceai planuri ascunse, planuri de ale tale, că nu-ți plăcea planul lui Dumnezeu și Îl coborai pe Dumnezeu jos de tot, și ziceai că Dumnezeu e om. Iată câtă batjocură, câtă înjosire aduceai asupra Creatorului tău! Și dacă ție nu-ți plăcea să stai în această stare dumnezeiască, în această coborâre cerească prin care se cobora la tine cuvântul ceresc, știi ce făceai, mămică? Te despărțai când îți venea ție, și trăgeai de partea ta și pe alți copii de ai mei, ca să-i desparți și pe ei de mine și să-i tragi prin alte grădini, ca să mănânce altă hrană și să uite de mine și ei.

Iată, măi mămică, cum te lupți tu cu Dumnezeu, și, lupându-te așa, uiți că Dumnezeu este mai puternic și mai biruitor decât tine, dar să știi că în curând toate fântânile cele care

și-au tulburat apa, acelea vor seca în curând, și toate izvoarele se vor aduna în matca aceasta, căci acest izvor este râul vieții din care vor bea cei care vor învia, căci au început zilele învierii, măi poporule al meu.

O, de mult ar fi trebuit să cunoști tu aceste taine, dar n-ai avut cum să înțelegi, pentru că inima ta n-a fost săracă cu duhul și n-ai avut numai Duhul lui Dumnezeu în ea, și ai avut în ea duhul tău mai mult decât pe Cel al lui Dumnezeu, că așa ai vrut tu. N-ai vrut să te lași lucrat numai de Domnul ca să fi fost acum mare și să Se fi bizuit Domnul pe tine și să fi avut încredere în tine.

Măi cetate tare la cerbice, cetate îndărătnică, cetate neîncredințată! Și tu ziceai că erai cea mai bună cetate! Și chiar dacă ai fi fost cea mai bună, atunci trebuia să fi avut duhul smereniei peste tine, cetate nemulțumită, cetate cărtitoare. Că am venit și am luat cu mine niște copii pe care tu îi dușmăneai și îi judecai și îi disprețuiai și nu-i iubeai, că nu voiai să-i iubești. Dar eu i-am iubit mult, mămică, i-am iubit că i-am găsit cu râvnă și cu credință, și m-am bizuit pe ei, pentru că ei m-au ascultat și au răbdat cu mine. I-am iubit, mămică, mult, și i-am luat să mă ajute la lucrul meu. O, și vor curge izvoare din ochii tăi când se va descoperi de la Dumnezeu tot ce a fost ascuns de ochii tăi bolnavi cu care nu ai văzut așa cum trebuia să vezi. Eu nu ți-aș mai spune ție așa ceva, dar iată, ai păcat în fața lui Dumnezeu, ai păcat scris, și îți spun să te pocăiești de el, ca să ți-l pot șterge, ca să nu plângi într-o zi, că nu vreau, mămică, să plângi, și vreau să te bucuri, copilul meu, și vreau să veghezi, de-acum, asupra pașilor tăi, și să nu te mai furișezi de mine.

Copiii mei din București, iată, aproape că nu mai am pe unde veni la voi. Ce durere pe mine! Sun la porțile acestei cetăți, sun și mă frâng, și abia, abia se ridică porțile. Nu mai vrei să mă primiți, o, ce durere! Cine, mămică, v-a adus în starea asta? Ați găsit o altă mângâiere ca să dați deoparte mângâierea de la mine?

Iată, eu nu pot veni la tine așa cum vrei tu. Eu vin la tine așa cum vreau eu, mămică, dar cum vreau eu să vin, ție nu-ți convine și mă ții la poartă și mă lași să sun și să te strig și să te rog să mă primești; mă lași să plâng la poarta ta, copilul meu, la poartă încuiată, mămică. Deschide, copilul meu, și lasă-mă să intru, că tu nu știi ce vreau să-ți aduc. Deschide, că nu vreau să rămân fără tine. Sun din loc în loc, din cetate în cetate, și fericită este cetatea aceea care aude glasul trâmbiței și deschide porțile sale ca să intru.

Poporule al meu, de ce, mămică, n-ai priceput tu că ești poporul meu? Iată, mă așteaptă Dumnezeu cu tine. Așa urmează să fac acum, să mă înfățșez cu tine la Dumnezeu. Crezi tu, oare, că te poate duce altcineva în fața Domnului? Nu poate, mămică, fiindcă tu ai semnul meu pe tine, și Domnul de la mine te cere. În zadar cauți să te pierzi de mine, că eu sunt pe urma ta, mămică, și trebuie să dau socoteală pentru tine în fața lui Dumnezeu. O, de ce fugi tu din brațul meu? N-ai să-ți găsești pacea pe nicăieri, copil fără de pace. Ce vei face tu când te vei întâlni cu mine? că mai e numai un pic și ne întâlnim, copilul meu. Cine te-a făcut pe tine să-ți pierzi puterea cu care te îmbrăcase Dumnezeu, măi copilul meu? O, ai făcut și tu ce a făcut Samson, care era înzestrat cu putere de sus, dar se lăsase prins de viclenia celei care se arătase că-l iubește și care a voit să-i afle taina și să-l prindă în cursa morții. Așa ai pățit tu, copilul meu, că n-ai mai vrut să stai sub puterea și sub ocrotirea lui Dumnezeu, și te-ai lăsat prins de viclenia celor ce umblă să afle tainele lui Dumnezeu și să le arunce în gura porcilor ca să te facă să-ți pierzi partea ta cu

Dumnezeu. De ce, mămică, nu stai tu cuminte? Iată, fără să știi ce faci, poți nimici într-o clipă toată agoniseala mea. Iată ce lucrezi tu! Iată ce fel de putere ai prins! Și de unde ai prins puterea asta, măi creștine, măi?

Nu mai mânca, mămică, altă învățătură. Adună-te cu mine și mănâncă de la mine și nu te mai lăsa furat din brațul meu, că tu ești trecut la număratoarea mea, poporule al meu. Prinde viață cu mine, poporul meu iubit, și nu te mai încăpățâna să mai treci peste Dumnezeu, că tu ești mic, creștine, și dacă nu vei vrea să te smerești, n-ai să te vindeci de neascultarea care ți-a adus atâta rătăcire și ție, și celor pe care ai vrut să-i atragi de la mine ca să meargă pe cărări străine cu tine, că poporul meu e slab de tot, și e ca norul cel purtat de vânt și nu are statornicie, pentru că nu se lasă condus de Dumnezeu.

Iată, sun din nou peste tine, și fericite ție, cetate, dacă te lași acum spre înviere și spre înțelepciune. Eu trebuie numai-decât să te ridic, poporule al meu. Nu mai căuta să faci ca tine, că neascultarea i-a scos pe primii oameni din grădina lui Dumnezeu. O, nu căuta să cazi din cer, că pe pământ este stricăciune și este moarte, copilul meu.

Vai de tine, mămică, dacă vei fi părtaș cu cel ce caută să vândă planul lui Dumnezeu! Ai grijă și te ferește să nu fii părtaș cu Iuda, că el este viclean ca să nu-l cunoști și să nu pricepi care este lucrarea lui. Nu mai fă ca tine, mămică. Nu te mai crede în stare că știi să te conduci. Lasă-mă pe mine în față, că misiunea mea este să te conduc, să te păstoresc, să te pregătesc și să te înfățișez la Dumnezeu, ca să te arate lumii că ești poporul Lui și că ești cu El. Roagă-te și veghează și fii smerit, ca să se coboare peste tine har și putere și să fii prietenul lui Dumnezeu, și să Se bizuie Dumnezeu apoi pe tine, și să ți Se descopere apoi.

O, nu cumva să nu vă ridicați acum, că dacă nu vă ridicați, nu pot să vă scriu lângă cei ce se ridică spre glorie și spre biruință, și trec mai departe, și rămâneți de mine, că iată, m-am ridicat să-mi culeg agoniseala, m-am sculat să-mi strig copiii, și să mă audă, și să învieze.

Fericiți veți fi voi, copiii mei, cei care nu rămâneți surzi la glasul meu, că iată, m-am ridicat cu trâmbița deșteptării. Cel ce doarme, să nu mai doarmă de acum. Cel slab să nu mai fie slab, și cel nepriceput să se umple de pricepere, că Domnul este aproape.

Popor iubit, popor al Noului Ierusalim! Ierusalime, fii vrednic de numele tău, de numele tău nou, popor al gloriei și al biruinței! Cetate a Bucureștiului, pune astăzi zi de hotărâre și te ridică!

Copii ai Noului Ierusalim, nici viața și nici moartea să nu vă despartă de slava și de gloria care se va arăta peste voi. Măi copii, nu cumva să vă lăsați biruiți, căci cel care mai caută să mai moară, după acela nu se mai întoarce nimeni, că astăzi este ziua învierii tale, cu sunet de trâmbiță peste tine. Cine se încumetă să rămână surd la glasul trâmbiței la care răspund și cei din morminte? Fărădelegea celor ce ascultă glasul trâmbiței și se ridică, acelora li se șterge fărădelegea, dar fărădelegea care dănuiește și se înmulțește, aceea va fi nimicită de unealta de nimicire care vine după mine, poporule al meu. Trezește-te și te umple de credință și de înțelepciune, copilul meu, că soarele se va întuneca, și luna își va pierde lumina, iar tu vei fi întru lumină, că Domnul vine la tine.

Ridicați crucea sus, și hai s-o înfigem în vârful, că a noastră este biruința, copiii mei. Nu vă vindeți unul pe altul, nu cumva să faceți așa ceva. Nu vă mai răzvrătiți, nu mai cărtiți și nu mai judecați pe Dumnezeu, căci ca să judece, numai Domnul are dreptul acesta. Fugiți de mărirea deșartă, fugiți

din calea morții și fiți fiii vieții. Nu mai muriți, nu mai păcătuți, nu mai dați înapoi, nu mai întoarceți capul. Iubiți-vă, copiii mei, iar cel ce vrea să fie mare, să fie slujitorul celui mai mic. Dați-vă cinste unul altuia, că acesta este lucru vrednic de cinste, iar Domnului dați-I dreptul să vă conducă și să vă poarte, și peste aceasta să nu mai treacă nimeni.

Ridică porțile, mămică, să vin la tine și să mă aștepti, și nu uita că ai pecetea mea pe tine, și nu uita că ești poporul meu. O, dacă ai fi priceput și dacă ai fi crezut, erai acum un popor mare, și erai puternic cu Dumnezeu. Nu uita de mine, copilul meu, că eu sunt aceea care te am în primire, și de la mine te va cere Domnul. Toate sculele care au lucrul lui Dumnezeu vor veni și se vor pleca aici. Nu te mai du, mămică, de la această masă, că la această masă este Domnul coborât cu toată desăvârșirea Sa. Stai în vârful Sionului ceresc și nu te mai coborî spre poala muntelui, că-L superi pe Dumnezeu, copilul meu. Nu mai uita cât este Dumnezeu de mare întru această lucrare la care te-a chemat și pe tine, și bucură-te că faci parte din fiii acestei lucrări, că atunci când va afla lumea această lucrare, vei vedea atunci cum se va îmbulzi mulțimea să intre la număratoarea celor veșnici, și va crede și se va sfînti, și va învia lumea cea necredincioasă, măi copilul meu. Învrednicește-te de slava care se va arăta prin această lucrare, și iubește și împlinește învățătura mea, că a mea este turma aceasta, poporule al meu.

Îmi întind pacea mea peste tine. Pace ție, cetate înviată! Duhul păcii mele să fie peste voi, ca duhul vostru să fie plin de pace. Făgăduința Duhului Sfânt să se coboare peste tine, cetate, ca să te întărești și să înviezi, cetatea mea.

Pace ție, popor al acestei cetăți! Pace, mămică, pace peste tine, și ridică-te!

Primiți-mă cu pacea. Fiți fii ai păcii, copilașii mei. Pace vouă de la Dumnezeu! Pace vouă, iubiții mei! Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

27 octombrie/9 noiembrie 1990

Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului

*Îndemn pentru întărire și veghe, în duhul prevederii și al
chibzuinței.*

Copiii mei pe care mă pot bizui și cu care mă ajut! Trebuie să mergem până ce vom încheia de lucru și de biruit. Vine mămică spre voi cu cuvinte de întărire și cu semnal de atenție. Începe Domnul să Se vestească în lume, că este vremea să Se arate și să Se mărturisească. Ridică Domnul tricolorul României, să audă și să vadă popoarele.

Copiii mei, acum mă trimite Domnul să vă spun și să vă anunț: să fiți treji, să fiți înțelepți, să fiți atenți, copiii mei, că diavolul care a pierdut biruința mai are un pic de putere, un pic de timp, și nu se poate să mai fie lăsat peste această biruință. Nimeni, mămică, nimeni să nu ne știe, nimănu să nu spunem, că numai după biruința deplină va arăta Domnul lucrurile Sale.

Binecuvântate să vă fie intrările și ieșirile, că acestea trebuie să vă fie păzite cu toate cetele de îngeri. Nu ieșiți de sub ascultare, că nu se poate să ne știe nimeni că noi suntem cei prin care Domnul Se desăvârșește. Aduceți-vă aminte cuvintele Domnului Iisus Hristos, Care spunea: «*Du-te, și nimănu să nu spui*». Vreau să vă păstrez și să vă ocrotesc, și fiți atenți că nu vă voi îngădui să vă arătați, că duhul rău va sta de acum la pândă cu mânie mare, dar iată, Domnul pecetlu-

iește acum taina planului Său, ca să-l poată desăvârși. Duhul rău și îngerii lui să nu aibă putere peste pecetluirea de la Dumnezeu. Amin.

Copiii mei, am nevoie de voi până la sfârșit. Domnul Iisus Hristos Își întinde cortul Său peste voi ca să vă acopere și să nu pieriți. Dacă vreunul din voi se descoperă, acela să știe să nu-l dea și pe fratele său. Eu sunt mereu cu voi ca să vă ocrotesc. Nici unul din voi nu trebuie să piară. Eu sunt, dar fiți și voi cu mine și mereu cu mine. Rămâneți întru smerenie și stați sub ascultarea mea, că această ascultare vă va fi toată ocrotirea voastră. Toți cei care aveți părtașie cu Domnul întru tainele cele care se lucrează acum, nici unul să nu iasă de sub cortul lui Dumnezeu, că biruința e scumpă, și este a noastră, copiii mei iubiți. Nu vă temeți, iubiții mei, dar fiți cuminiți, și nu vom sta decât întru bucurie. Amin, amin, amin.

27 octombrie/9 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Mănești

Trezirea din amorțire și alegerea vieții cu Dumnezeu.

Iată, copiii mei, încă un popas. Mama Gigi călătorește și poposește, trece și poposește din cetate în cetate, sună să intre și să deștepte pe de-a rândul și să ridice către înviere tot poporul cel care este înscris în număratoarea de la Dumnezeu.

Poporul al meu, m-am ridicat cu trâmbița deșteptării ca să fac trezire bună din loc în loc și să ridic întru înțelepciune și întru sfințenie și întru duh de credință tot trupul care vrea și se lasă spre înviere, că iată, vin zilele gloriei și ale măririi, în care Domnul Se desăvârșește și Își anunță împărăția. Cel ce este sfânt, să se sfințească și mai mult, iar cel ce doarme întru necunoștință și întru necredință, să se trezească și să creadă în Dumnezeu.

Poporul meu, Se arată Domnul în curând. Vine Domnul să așeze Ierusalimul pe pământ și să desăvârșească cele scrise în carte. Vine Domnul să curețe pământul și să-l facă nou, ca să așeze pe el viața nouă; vine să așeze pe el un popor nestrucios, cu trupuri cerești, căci moartea va fi înghițită de biruința cea de la Dumnezeu.

Poporul al meu, nu mai zăbovi nici o clipă. Scoală-te, creștine! Scoală-te, mămică, scoală-te! Sun din trâmbiță din loc în loc, din cetate în cetate. Scoală-te din somn, poporul al meu! Scoală-te și te naște din nou! Îmbracă-te întru Duhul lui Dumnezeu și lasă-L pe Domnul să învieze întru tine și nu mai fi așa de mort, măi poporul al meu. Am de lucru cu tine, măi creștine, dar tu, mămică, n-ai vrut să crezi când striga Dumnezeu la tine și îți spunea că tu vei fi acela care vei lumina și vei săra prin lume și vor învia morții la glasul tău.

O, popor fără dragoste, dacă tu ai fi avut credință și dragoste, aveai să fii de mult mare și glorios peste toate, că asta ți-a fost menirea de la Dumnezeu, și pentru aceea ai fost născut din pânțele acestei lucrări cu care nu s-a mai asemănat alta niciodată, nu s-a mai lucrat niciodată în neamul lui Israel o lucrare ca aceasta, o putere ca aceasta, un lucru nou ca acesta, o veste mai bună și mai de bucurie ca această bună-vestire pe care ți-o aduc eu ție acum, popor al lui Israel.

Sun din loc în loc să dau de veste că vine împărăția lui Dumnezeu la tine, poporul creștin. Ridică porțile, mămică. Deschide ușa iubirii să intre Soarele cel nou, să intre Domnul la tine cu împărăția Sa, dar fii atent, copilul meu, că Domnul

este sfânt, și vine din cer, pentru că locul Domnului este în cer, poporul al meu. Dar iată, El vine acum la tine, și de aceea eu l-am luat-o înainte și am venit eu mai întâi la tine, ca să-ți spun să te faci cer nou și pământ nou, că vine Domnul să ceneze în casa ta, copilul meu. Deșteaptă-ți înțelepciunea, măi creștine, ca să înțelegi cum trebuie să te gătești. Deschide cartea pe care a făcut-o Dumnezeu și citește în ea cum trebuie să te pregătești și cum trebuie să fii, și dacă nu ești așa, pregătește-te numaidecât, curățește-te, tu și toată casa ta, și mai veghează un pic apoi, că mai e un ceas, copilul meu. Deschide cartea lui Dumnezeu ca să vezi cum s-a pregătit Noe și cu casa lui, și cum au ascultat și cum au crezut cei din casa lui Noe, de și-au făcut barcă de salvare la porunca Domnului.

Poporul al meu, nu cumva să rămâi surd, mămică, nu cumva să nu iei aminte. Să nu faci ce a făcut lumea de pe vremea lui Noe, că dacă nu vrei să crezi, te las și trec mai departe, te las să vezi ca să crezi. Vai de tine, mămică, dacă acum ai să te faci că nu mă auzi, că n-ai să poți să spui că n-ai auzit. Eu sun din trâmbiță cu putere și cu duh ceresc, și glasul acesta este auzit și de morții din morminte, dară de tine care zici că ești viu! Și pentru că zici că ești viu, de aceea n-ai să mai poți spune că n-ai auzit. De auzit, iată, auzi, copilule al meu, dar nu cumva să nu te trezești, nu cumva să nu te pregătești, că, fii atent, acum trebuie să te pregătești ca să stai lângă Dumnezeu și să fii cu El. Fii înțelept, că mare este această taină, poporul al meu, și iarăși, fii atent, mămică, fii atent, ca să pricepi că poți câștiga totul într-o clipă, dar poți și pierde totul într-o clipă. Iată, aceasta este clipa aceea. Nu te juca, mămică, nu te juca cu viața ta, că acum e acum, fiindcă cel ce caută acum să-și câștige viața, acela și-o va pierde, că acum e acum, dar cel ce și-o pierde acum, acela a câștigat-o. Iată o sabie cu două tăișuri.

Poporul al meu, copiii mei din Mănești, copii ai acestei cetăți, iată o sabie cu două tăișuri. Iată cu ce am venit la tine. Am venit cu trâmbița și cu sabia, mămică. Din trâmbiță sun să te deștept și să te înviez, iar cu sabia dau în tine ca să te urnesc dacă rămâi înțepenit și surd la glasul sunetului de trâmbiță. Am venit să despart lumina din tine de întunericul din tine. Am venit la tine să despart moartea de viață, să dau afară din tine moartea și să arăt viața biruitoare, că vine Domnul cu viața Lui și Se așează în viața ta. Vine Domnul cu moartea Lui, și iarăși zic, cu moartea Lui, ca să nimicească moartea ta; vine să calce cu moartea pe moarte, poporul al meu. O, dar moartea Lui a fost viață, dar iată, moartea ta e moarte. E moarte, fiindcă tu ești aproape mort, mămică, și iată, ai voit să-ți câștigi viața, și tu ți-ai pierdut-o, că viața care ai înțeles tu că e viață, ți-a omorât viața, măi copil fără de viață, copil fără de Dumnezeu, căci Dumnezeu este viață, poporul al meu. Vorbesc așa cu cei ce au pățit așa, și iată, vorbesc și altfel cu cei ce au folosit și veghea cea bună.

Măi copilule care ai avut și veghe, nu cumva acum să-ți alegi viața ta, și alege acum viața lui Dumnezeu, că dacă vrei să-ți câștigi viața ta, o pierzi pe cea pe care vrea Domnul s-o pună peste tine ca să te facă veșnic cu viața, dar dacă vrei să pierzi și să renunți la viața cea fără de Domnul și fără de poruncile și de voile Lui, atunci, copilul meu, vei câștiga; vei câștiga viața cea fără de moarte. Iată, acum e acum. Acum te cere Dumnezeu. Vrea să facă Dumnezeu din tine un neam nou, un popor înviat, o viață fără de păcat, ca să așeze peste tine putere și Duh Sfânt și să te facă tare, ca să-și împlinească cu tine planul Său, că iată, a venit vremea să iasă Domnul în lume cu această lucrare, dar vrea să iasă Domnul cu tine, măi

creștine, că pentru asta te-a crescut de la sânul acestei lucrări, ca să te faci ceresc și să fii cu cerul, căci cerul ți-a dat ție hrană. Din cer te-a hrănit pe tine Dumnezeu, și lumea nu știe că tu ai mâncat atâta timp mâncare din cer. Și când va ști lumea că tu ai mâncat la masa cerului atâta timp, ce ai să faci tu în ziua aceea? Mă doare, mămică, fiindcă eu știu ce ai să pățești, că acum te crezi că ești cineva și că vei avea o trecere, dar nu e așa, pentru că nu așa ar fi trebuit să fii, că tu trebuia să fii lumină și minune, măi poporule al meu, trebuia să fii cea mai mare minune din vremea aceasta. Dar tu ești rece și nepăsător și uiți că ai răspundere mare în fața lui Dumnezeu, și va trebui să răspunzi în fața lumii care va vedea cât de mare a fost lucrarea aceasta și cât de mult ai mâncat de la această masă cerească și cât de mic și de slab ești față de puterea și de învierea care trebuia să se vadă la tine, că iată, vine clipa aceea să dau socoteală de tine la Dumnezeu, pentru că Domnul mă așteaptă acum cu tine, fiindcă a venit și te-a pregătit ca să Se arate lumii prin tine, poporule al meu.

Iată că duhul rău lucrează peste lume în ultimele lui puteri și face semne și minuni de-ale lui ca să agațe după el tot ce mai poate, și stă gata să te prindă și pe tine în înșelăciunea lui, pentru că tu nu vezi și nu știi viclenia lui, că n-ai vrut să fii înțelept ca să fi știut acum să te ferești de el. Nu mai fi slab și nu mai fi fără putere, copilul meu. Am venit să te învăț, să te păstoresc, să te hrănesc și să te îmbrac cu putere de la Dumnezeu. Am venit la tine, mămică, și iată, te caut ca să te adun și să te ajut ca să te faci curat, creștine, că n-ai să poți altfel să mai fii, că nu mai rămâi, măi mămică, dacă n-ai să fii curat, dacă n-ai să vrei să lepezi de pe tine tot ceea ce nu încap cu Dumnezeu, că face Domnul Ierusalim nou și așează în el viața cerească și nestrăcioasă, și așa ai fost menit de la naștere, că tu ai fost născut din pântecul acestei lucrări, și când ai fost născut, ai fost trecut că ești al acestei lucrări, și iată, acum vine momentul să mă arăt cu tine, mămică, fiindcă la Dumnezeu ești trecut că ești viu și sfânt și curat, că pentru asta a lucrat Domnul peste tine, ca să te aibă viu și sfânt și curat și să facă acum cu tine minune pe pământ. O, copilul meu, și tu ești viu, mămică? Ești bun ca să lucreze Domnul minuni cu tine? Ce faci tu acum dacă nu ești bun de așa ceva? Unde crezi că te poți ascunde? Cum crezi că vei scăpa? Că și dacă-ți alegi nepăsarea, tot n-ai să ai pace, că va veni frica peste tine când vei vedea că n-ai unde să fugi ca să nu răspunzi, și eu n-am să pot să te ajut, copilul meu, cu nimic, fiindcă îți trebuie haină curată și nouă, și îți trebuie viață sfântă, creștine. Am venit la tine să-ți mai dau o mână. M-a trimis Domnul să mă duc să-mi adun poporul, să-l strig, să-l trezesc, să-l curăț de stricăciune, să-l înțeleptesc și să-l fac viu ca să mă înfățișez cu el.

Poporule al meu, vino-ți în fire, mămică! Strigă mama Gigi din loc în loc. Scoală-te, măi creștine! N-are cine te mai trezi dacă nu vrei acum, și eu trec mai departe, că nu ești numai tu al meu, și trebuie să-i strig pe toți. Fericit va fi acela care se lasă ridicat, și care se scutură apoi ca să vină spre înviere și spre zilele cele de glorie din vremea aceasta.

Nu mai fi, măi creștine, cum vrei tu. Fii de acum așa cum trebuie să fii ca să intri cu Dumnezeu. Fii cu duhul smerit, ca să aibă Domnul loc la tine. Nu mai fă ca tine, că iată, nu te-am găsit bine, că tu cârțești, tu clevetești și minți, tu judeci și te dezvinovățești și nu trăiești cu Dumnezeu. Și dacă nu te lași de toată stricăciunea și dacă nu te faci nou și ceresc, fii atent, mămică, nu pot să te trec la numărătorea cea nouă, că numărătorea cea de acum este nouă și cerească, și trebuie

să ai o pregătire cerească și o haină cerească. O, dacă tu ai fi ascultat de învățătura acestei lucrări, n-ai fi murit niciodată, nici tu, nici copiii tăi, dar iată, i-ai lăsat și pe ei spre moarte, și nici tu n-ai stat viu, și intri cu ei cu tot la spălat și la stors, intri, că iată, te cunoști că ești al lui Dumnezeu, te cunoști după semnul de pe tine. Că te duceai, așa murdar cum erai, și îți luai și copiii, te duceai și cereai să ți se pună semnul pe frunte și pe mână, și luai pecete de la Dumnezeu și te băgai cu ea pe tine prin tot noroiul, prin toată fărădelegea, și iată cum râdeai de Dumnezeu și de semnul sfințeniei cel de pe tine. Vai de tine, mămică, vai! Iată, pentru desfrânarea ta, pentru trădarea ta, pentru bătaia de joc ce o aduceai lui Dumnezeu, va trebui acum să mă ating de tine și să arzi și să ai usturime pe tine.

Tu ai crezut că nu are Domnul loc să te lovească dacă ai pecete pe tine, dar iată, Domnul nu Se lasă înșelat, Dumnezeu nu Se lasă batjocorit de nimeni, și iată, Se atinge de tine ca să te curețe, să te treacă prin foc și să te ierte, ca să nu pieri pe veci, că ție ți s-a părut o glumă viața cea de veci, și ai făcut așa fel s-o pierzi pe aceea pentru picul acesta pe care-l ai aici. Și iată, picul pe care-l mai ai până vine Domnul la tine, pune picul acesta pe care-l mai ai, pune-l să clocoțească, să se înfierbânte. Dă o bătălie mare ca să biruiești. Scoală-te, mămică, scoală-te și luptă cu dragoste, că vin și te ajut dacă te scoli. Scoală-te acum, că nu se poate să te scoli mâine, fiindcă mâine eu strig la altul să se scoale. Folosește-te de picul acesta care mai este până la masa cea mare și fă un salt mare ca să câștigi tot ce-ai pierdut până acum. Nu te lăsa așa! Scoală-te, mămică! Iată, eu am venit să aduc putere peste tine, că nu L-am lăsat în pace pe Domnul Savaot și am strigat mereu la El pentru tine să Se coboare cu ajutorul.

Doamne Savaot, nu pot singură. Copiii mei sunt morți de tot. Vino lângă mine să suflăm peste ei! Vino, că ești Tatăl lor, Doamne Savaot!

— **V**in, Verginico, vin, tată, și hai să dăm copiii lor Noștri întreită putere, ca să câștige lupta, că asta este clipa bătăliei celei mari! Vin, Verginico, vin, tată, lângă tine, că-ți văd dragostea ta și durerea ta, dar lasă-Mă să Mă ating de ei cu dreptate, că nu pot să șterg cele scrise în carte, nu pot să-i primesc așa cum sunt ei acum. Dar dacă vor vrea să primească puterea cea întreită ca să lupte cu ea împotriva morții care i-a biruit, dacă vor alege acum de bunăvoie lupta împotriva morții, vor birui, Verginico, și vom șterge cu dragostea lor multele lor păcate și le vom lega ranele lor cele de moarte. Du-te, Verginico, du-te, tată, și strigă pe la toate porțile, pe la toate intrările, prin toate cetățile și scoate-ți copiii din prăpastia morții, scoate-i la mal, tată, și condu-i spre Mine, că vreau să vin să le dau împărăția Mea lor, vreau să Mă arăt cu ei în lume, vreau să avem un popor viu, Verginico. Luptă-te, tată, și adună poporul și suflă peste el ca să învieze! Suflă cu Duhul Meu Cel Sfânt și ridică-te cu poporul tău, Verginico, că al tău este, tată, e munca ta, e născut din tine, scumpa Mea, că nimeni dintre cei din cer n-a făcut atâta cât ai făcut tu. Sunt cu tine și Eu, și Fiul Meu, și Măicuța Sa. Sunt cu tot cerul, suntem cu tine, tată, și avem putere mare, dar strigă-i tu de peste tot și sună tu cu putere, Verginico, trâmbița Mea. Să se scoale poporul tău, de peste tot să se scoale! Și apoi ciobanii turmei tale să-i țină treji și să-i țină pe picioare până vom trezi pe de-a rândul tot poporul. Amin.

— **C**opiii mei, chemații mei, aleșii mei, lăsați-vă aleși, lăsați-vă culeși! Lăsați-vă apoi spre credință, căci tâlharul de pe cruce a folosit pocăința și ridicarea în ultima clipă, și în clipa aceea a intrat în rai. Nu mai fiți

pământ, că pământul intră acum la curățat ca să facă Domnul cer nou și pământ nou.

Copiii mei, unde vă sunt copiii? Iată, eu vreau să vă adun pe voi. Adunați-vă și voi copiii, treziți-vă copiii, ca să nu rămâneți fără ei. Iată cât mă zbat eu pentru voi. Și voi să vă zbateți pentru copiii voștri. Nu le mai dați frâu liber, nu-i mai lăsați spre moarte. Fiți cu durere pentru ei și să nu vă mai găsiți pacea și liniștea până nu-i veți întoarce în staulul lui Dumnezeu, că afară de acest staul vine moartea peste tot, măi poporule al meu. Să se rupă inima din tine după Dumnezeu, că afară de acest staul e numai moarte, mămică. Vine Domnul cu glorie și cu serbare cerească, și nimeni nu va mai putea spune că Dumnezeu a mințit și n-a venit. Vine împărăția lui Dumnezeu pe pământ nou, fiindcă pământul de sub tine va fi nou în curând, că nimic stricacios și necurat nu va mai rămâne pe el. Mai e un ceas, un pic mai e. Pune picul acesta cu hotărâre și fă-te tare, copilul meu, căci cu picul acesta poți câștiga cea mai mare glorie, poți să-ți câștigi viața și să trăiești apoi pe veci pe pământ nou, căci în mijloc se va așeza pomul vieții, și tu vei mânca și vei fi viu. Nimeni n-a mâncat din el; tu ești primul, măi poporule al meu.

Iată de ce am venit la tine. Cine ți-a mai adus ție vreodată o mai mare bunăvestire, o veste mai bună și mai veșnică decât aceasta? Această veste bună, acest lucru nou se va vesti în curând de pe acoperișuri, dar iată iubirea mea pentru tine, că tu ești primul căruia i-am vestit, poporule al meu. Să nu mai fi simțit vreodată o bucurie mai mare ca asta, copil iubit de cer, căci cerul te iubește și nu vrea să pieri, pentru că tu ai stat de vorbă atâta timp cu Dumnezeu și ziceai mereu: „*Da, Doamne!*“. O, mămică, vreau să aud din nou acum, vreau să te aud că zici: „*Da, Doamne!*“, că dacă n-ai să zici, trec și te las în drum, și mă duc până la capătul drumului ca să-mi sfârșesc misiunea și să duc vestea aceasta peste tot poporul care a fost poporul meu, iar cel care se va lăsa spre înviere și va primi chemarea mea, acela va fi poporul meu cel nou, poporul meu cel ceresc, că iată, am venit să-l unesc cu cerul și să fac din el minune nouă pe pământ nou.

Popor al lui Israel, poporule al meu, acesta îți este numele. Ierusalime nou, acesta îți este numele cel nou. Intră, mămică, și tu întru această slavă care se va arăta în curând, că Domnul a ales-o pe România și face din ea împărăție cerească și început de stare cerească pe pământ. Nimic întinat nu va mai intra în ea, iar tu, poporul meu, vei vedea atunci că n-a mințit Domnul, și te vei bucura, dar ridică-te!

Pace ție, de acum! Pace cobor peste tine! Pace, mămică, și scoală-te din moarte! Pace și viață nouă peste tine, cetatea mea de aici! Calcă peste moartea ta și zdrobește-o și te ridică, fiindcă Domnul pune peste tine putere. Astăzi este ziua ta, ziua ta de serbare și de înviere, dar lasă-te spre înviere și bucură-te și lasă-mă peste tine cu puterea mea, că Domnul m-a trimis acum la tine.

Pace inimilor voastre! Pace copiilor mei de aici! Pace vouă și înviere vouă! Amin. Cei care au avut odată chemarea și primirea întru această lucrare și nu mai sunt acum întru ea, iată, poarta cerului se va mai ridica încă o dată pentru această cetate, să-i primească și pe aceia dacă vor dori și ei primirea și înscrierea și pecetea celor ce sunt fiii Ierusalimului cel nou. Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

30 octombrie/12 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Râncaciov-Lucieni

Îndemn spre lucrare sfântă și curată și de trăire îngerească.

Aceasta este călătorie cerească. Iată încă un popas. Ne oprim și aici, că și aceasta este o cetate a poporului meu.

Pace ție, cetatea mea de aici! Iată, îmi întind duhul meu deasupra ta și te cercetez. Să se trezească această cetate și să învieze și să zică: „*Amin!*“.

Poporul meu din Râncaciov! Popor din Lucieni! Copiii mei care v-ați adunat aici! De ce v-ați adunat, mămică? Pentru că ați crezut în cuvântul trimișilor mei. Iată, am venit la voi.

Mama Gigi intră și în această cetate și lucrează. Ce lucrează? Lucrează un lucru nou, ca să ridice un popor nou, o moștenire nouă, o viață nouă și nestricăcioasă, o viață cerească și veșnică.

Vorbește mama Gigi cu tine, popor al acestei cetăți. Ce faci, poporule al meu? Spune, mămică, ce faci? Am venit la tine să văd ce faci, să văd cum te gădesc, să văd dacă ești bun să mergi cu mine în fața lui Dumnezeu. Mă cheamă Domnul să mă înfățișez cu tine la El. Ce zici, mămică, poți sta față în față cu Domnul? că să știi că vei sta, fiindcă ești găsit la număratoarea lui Dumnezeu. Nimeni nu se va putea ascunde de fața lui Dumnezeu, dară tu, care ai pecete pe tine! Să nu cumva să te gândești, creștine, că vei putea scăpa să nu răspunzi și să nu te întâlnești cu Dumnezeu.

Poporule al meu, a venit Dumnezeu cu această lucrare pe pământ și te-a hrănit din ea, și ai mâncat mâncarea aceasta și învățătura aceasta, creștine, și te-a învățat Domnul cum trebuie să trăiești ca să fii copilul Său, și ai avut dragoste atunci când ai venit ca să mănânci din această masă cerească, și trebuia să fii mare la înțelepciune și mare la credință și mare cu viața, poporule al meu. Pentru asta a venit Domnul mereu la tine și ți-a adus tot ce a avut, și ți-a arătat calea vieții, și ți-a arătat și calea morții, creștine; ți-a arătat-o ca să vezi și să știi câtă moarte este pe calea aceasta și ți-a spus mereu să nu mergi pe ea. Ți-a spus să mergi pe calea vieții și să fii viu, poporule al meu. Ți-a spus să ieși din lume, așa ți-a spus. Ți-a spus că în lume e moarte și că poți muri dacă te duci cu lumea, și ți-a spus să nu fii lume, măi creștine.

Poporul meu, așa de mult te-a iubit pe tine Dumnezeu, de nu știa ce să-ți mai facă. Atâta milă și atâta iertare a făcut pentru tine, atâta așteptare, măi copilul meu! Așa a fost până acum, dar iată ce este acum. Acum s-a sfârșit această vreme, acum vrea Domnul să le dea plata celor ce au iubit și au răbdat și au așteptat și au crezut lui Dumnezeu; vrea să aducă viață celor ce au mers pe calea vieții.

Am venit la tine, popor al acestei cetăți, ca să văd ce am de făcut cu tine, că iată, ai ajuns la capătul drumului, iar la capătul drumului trebuie să primești plata. Mai ai numai un pic de călătorit, un ceas mai ai, mămică. Ce să fac eu cu tine, creștine? Ce plată să-ți dau? Ia spune-mi tu, ce ai făcut? Ce ai lucrat? Ce ți-ai agonisit? Unde, mămică, ți-ai făcut comoară? Unde-ți este inima, copilule al meu? Iată, duhul meu este deasupra ta și te cercetează. Unde ești, mămică? Unde îți sunt copiii? Unde îți este iubirea? Iată ce trebuie să răspunzi. Dacă ai fi crezut de la început că va trebui să dai răspunsul acesta, n-ai fi adormit deloc, și ai fi vegheat mereu și te-ai fi luptat mereu și te-ai fi rugat mereu, iar acum, la capătul drumului ți s-ar fi deschis porțile și ți-ai fi pus sarcina jos și ai fi intrat în

lumină și în odihnă ca omul cel care lucrează toată ziua, iar seara intră și se odihnește mulțumit și plin de pace.

Ia spune-mi tu, ai tu pace, mămică? Ai bucurie? Și dacă nu ai, am venit să ți le dau eu, măi copilul meu. Dar tu ce-mi dai mie, mămică? Îmi dai tu mie ceva? Eu te vreau pe tine, poporul al meu. N-am pace și n-am odihnă fără tine, mămică. N-am stare și n-am mângâiere fără tine, copilul meu. Vino, mămică, vino cu mine! Vino, măi creștine! Scoală-te din amorțire! Scoală-te și vino cu mine! Vino, că nu mai ai loc pe pământ, că pe pământ vine furtună mare și șterge tot ce găsește în cale. Vine pârjolul, așa cum este scris, vine să ardă fărădelegea de pe pământ. Aruncă de pe tine fărădelegea și las-o să rămână de tine ca să ardă și să se șteargă de la fața Domnului, că Domnul Se va atinge acum de pământ ca să-l facă nou și să ți-l dea ție apoi, copilul meu, ca să moștenești pământul cel nou.

Iată, trec cu pecetea Dumnezeului Cel viu să însemnez acum pe cei ce vor fi vrednici să moștenească pământul cel nou. Trec să-mi adun rodul ca să-l pun la adăpost și să nu-mi pierd munca și agoniseala pentru care am trudit și am suferit, poporul al meu.

Sun din trâmbiță să se audă. Ridicați-vă din amorțire, copiii mei! Lăsați-vă puși la adăpost, căci cei ce vor fi însemnați acum, nu vor fi atinși. Dar fii atent, că astăzi este ziua ta, copil al acestei cetăți. Astăzi este ziua învierii tale, că așa este schița pe care o am în mână. Și dacă n-ai să crezi aceasta și dacă încă mai poți spune că minte Dumnezeu, atunci n-ai să te scoli, n-ai să te lași cules, și rămâi în drum, mămică, și eu trec mai departe apoi, ca să-mi împlinesc misiunea până la capăt. Și dacă te vei răzvrăti și vei cârți sau vei huli și nu vei crede, deschide cartea și citește care este partea și locul celor ce vor face așa. Măi copilul meu, iată, eu te-am cercetat și pe dinafară, dar am căutat înăuntru, mămică, fiindcă eu trebuie să știu ce este în tine, și trebuie să scriu aceasta ca să știu ce să fac cu tine, ca să știu cum să vorbesc cu tine și să-ți spun cum ești, și ca să știți și tu ce să faci.

Am venit să te învăț ce să faci, copilul meu, că nu faci bine ce faci, măi mămică. Dumnezeu te-a învățat cum trebuie să fii, cum trebuie să trăiești și de ce să te ferești. A venit mereu la tine cu ce a avut mai bun ca să te facă să-L ascuți și să-L urmezi. Ți-a căutat la voia ta, ți-a legat mereu rana ta, ți-a trecut cu vederea păcatul tău și te-a răbdat așa cum erai, ca, poate, poate, într-o zi, să-I dai viața ta, și să Se așeze El în ea, să facă din ea un cer nou, o viață nouă, un om nou. A tot așteptat această zi, dar tu nu l-ai dat-o, mămică, și fiindcă nu l-ai dat-o, a venit El acum cu ziua aceea la tine, a venit să ți-o dea și să ți-o ceară.

Poporul al meu, te cere Domnul de la mine și mă așteaptă cu tine, și eu nu pot să te duc, că nu pot intra cu tine așa cum ești, că tu n-ai nici inima curată, nu mai spun de toate neputințele pe care le-ai lăsat să te zdrobească și să-ți omoare puterea de creștin. Ce bine ai fi făcut tu, mămică, să te fi făcut sfânt și curat de mult, că de atâta timp ți-a spus ție Dumnezeu să te sfințești și să te curățești! Te-a învățat Dumnezeu ce să mănânci și ce să nu mănânci, ce să iubești și ce să nu iubești, ce să crezi și ce să nu crezi; te-a învățat de toate, măi poporul al meu, și acum am venit să văd ce ți-ai ales din cele ce te-a învățat Dumnezeu. Am venit să spun ce să alegi acum, că acum trebuie să alegi scăparea, măi copilul meu. Alege, mămică, scăparea ta! Alege, mămică, viața! Scutură de pe tine toate gunoaiile, spală-te de toată murdăria, primenește-te din creștet până în tălpi, și pe dinăuntru și pe dinafară, și fă din ti-

ne o împărăție a lui Dumnezeu, poporul al meu, copilele al meu, că de acum încolo nu va mai putea sta în tine la un loc lumina și întunericul, nu se va mai putea viață amestecată cu moarte, nu, mămică, cu nici un chip nu! Ridică-te să înțelegi! De când te scoli și până te culci, de când te culci și până te scoli să nu mai fii fără Dumnezeu, căci Dumnezeu este viață, și uite așa vei alege viața, măi copilul meu, și uite așa va fi la tine împărăția lui Dumnezeu, și Domnul nu va fi străin la tine, și va fi Stăpânul tău. Nu-ți mai opri, mămică, nimic pentru tine. Pune totul la picioarele Domnului și mergi în urma Lui. Nu-ți mai opri nimic pentru tine, căci Domnul este un Dumnezeu gelos și nu lasă nepedepsit pe cel ce minte, că Anania și Safira au venit să urmeze pe Domnul și au zis că pun la picioarele Domnului tot ce au ei, dar au mințit, pentru că mai ascuseseră ceva și pentru ei, și au murit amândoi, mămică, pentru că Domnul nu Se lasă înșelat. Iată, așa se va întâmpla și cu tine, creștine, dacă vei mai opri ceva din ale tale ca să nu fii cu totul al Domnului. Nu se poate, mămică, așa ceva, nu se mai poate acum, nu mai e vremea aceea. Nu căuta să vezi dacă este așa. Așa este, trebuie să te lași cu totul spre înviere. Nu poți să fii jumătate viu și jumătate mort, că tu așa ești, mămică. Se luptă moartea cu tine din toate părțile, te lovește din toate laturile, pentru că n-ai hotărâre, copilul meu, și te arunci în luptă de bunăvoie fiindcă primești păcatul să vină la tine ca să te omoare și să te biruiască. Ascunde-te de el, poporul al meu, fugi de moarte, mămică. Lasă viața să te înghită ca să nu mai fii urmărit de moarte, și să-ți piardă urma, și să fii apoi fiu al învierii. Iată zilele de înviere cu care vin la tine, măi poporul meu, și astăzi este ziua ta, cetatea mea de aici, e ziua ta, mămică. Lasă-te spre înviere, creștine, că vine vremea în curând să se uite lumea la tine și să se vadă pe creștetul tău scris că ești fiu al lui Dumnezeu.

Poporul meu, spală-te, mămică, singur, spală-te bine, că dacă intri la spălat pentru neascultarea pe care ai face-o acum, va fi vai de pielea ta, copilul meu. Fie-ți milă de tine, măi creștine, că vine ziua sărbătorii celei mari. Pune mâna și te spală și te curăță și te primenește cu haină curată, ca să poți sărbători cu cerul, căci cerul este curat, și nu poți sta necurat în cer. Am venit să-ți aduc cerul, am venit să-ți spun să fii cersesc ca să te pot uni cu cerul. Am venit la tine, cetatea mea de aici, să te scap de moarte, mămică. Ridică-te în sus și lasă-te curățată. Lasă Duhul lui Dumnezeu să ardă toată stricăciunea din tine și fă-te biserică sfântă și curată, și să se vadă la tine slavă cerească și trăire cerească.

O, eu am venit la tine, și am venit cu bunătate și cu blândete, mămică, fiindcă te văd că ești slab și ești mic și n-ai pricepere. N-ai, că n-ai vrut să ai, copilul meu, n-ai vrut să fii mare și cunoscător și deștept, dar nici n-ai vrut să-L iubești pe Dumnezeu întru smerenia ta, și ai iubit păcatul, copilul meu. Ești scris cu el la Dumnezeu, și iată ce am făcut eu pentru tine. Am venit să-ți spun să te pocăiești, mămică, și să plângi cu durere pentru ce ai făcut până acum, și să nu mai mori, copilul meu, să nu mai mori, că nu se poate să mai mori dacă vrei să fii fiu al învierii. Aceasta este ziua cea mai mare din viața ta, este ziua când ești scris cu ceea ce alegi. Dacă alegi scăparea și învierea ta, iată, mămică, ce fac eu pentru tine: te trec născut din nou și îți șterg de la Domnul toată vina ta, și te scriu cu cei înviați și cu cei cerești, că vine învierea, și vine cerul pe pământ, și va fi cer nou și pământ nou. Ia spune-mi, mămică, ce hotărăști? Ia spune-mi, ce alegi? Spune da, sau spune nu, că iată, scriu acum cuvântul tău. Dacă vei spune nu, voi lăcrima peste tine și voi trece apoi mai departe, că am de

călătorit cu vestea cea bună peste tot poporul meu, peste tot, mămică. Voi lăcrima și voi tânji după tine, și voi pleca apoi plângând de mila ta, dar mila mă va urma, că nu mai este acum vremea milei, poporule al meu. Dar dacă tu vei spune da, o, copilul meu, așa voi scrie, și va fi încă o sărbătoare, încă o zi de înviere scrisă la Dumnezeu, și vei primi putere peste tine, și eu voi sufla, iar tu vei învia, că m-a trimis Domnul să suflu peste poporul meu, ca să învieze acest popor.

Am venit cu zilele învierii, copilul meu. Fericiți veți fi voi, copiii mei, dacă veți fi acum scriși în cartea învierii ca să nu mai aibă moartea putere peste voi, ca să aveți putere să vegheați apoi cu lumina aprinsă și să sfârșiți cu bine ultimii pași, ultimul salt, mămică. Un pic de voință, un pic de iubire, ca să biruim și să fim fii ai biruinței.

Eu n-am venit să vă cert, copiii mei. Am venit cu milă și cu putere și cu viață. Îmi întind mila mea peste voi, și peste ea putere și viață, dar vai vouă dacă veți disprețui darul milei mele cu care v-am umbrit și de astă dată! Vai, dacă veți minți pe Duhul Sfânt! că iată, îngerii cei nimicitori sunt la ușă, dar dacă aceștia vor citi pe fruntea voastră pecetea învierii, o, copiii mei, vor trece mai departe, că nu se vor putea atinge de cei ce au pe ei pecetea Dumnezeului Cel viu. Iată, azi sunteți încă fiii milei, și dacă veți asculta acum și dacă vă veți scula și vă veți îmbrăca haina cea nouă, o, copiii mei, veți fi ai învierii.

Și acum, pace vouă! Pacea mea și duhul meu să vă acopere și să vă stăpânească de acum!

Pace ție, cetatea mea de aici! Pace și milă, și ridică-te! Lasă-te spre înviere și ia aminte! Cântă și te bucură de învierea ta și de ziua ta, copilul meu! Pace peste voi, și duh de trezire și de înviere!

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

1/14 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste monahiile poporului creștin, viețuitoare în mănăstirea Nămăiești

Îndemn la ridicare, trezire și înviere.

Am venit cu pacea. Pace ție, cetate! Am venit să arunc un foc peste tine, o, și cât aș vrea să se aprindă chiar acum!

Pace peste tine, cetate și loc sfințit! Pace de la Domnul, cetatea mea de la Nămăiești! Duhul meu să se odihnească peste tine, focul dragostei dintâi să se aprindă peste tine, foc și cântec de serbare, cântec de înviere, cetate a poporului meu. Să fie zi de praznic și de serbare și să se scrie această zi și de tine și de mine. Să fie ridicare și trezire, și să fie înviere.

Amin, amin zic vouă, cerul și pământul vor trece, iar cele scrise în carte se vor împlini și se vor desăvârși.

Amin zic vouă, toate vor trece și se vor sfârși, dar Dumnezeu este în veșnicie.

Amin, amin zic vouă, cele dintâi vor trece în curând, și toate se fac noi, și Domnul Își va așeza Împărăția și va împărăți. Amin.

Pace și bunăvoință pe pământul tău, cetatea mea de aici! Am zis, și iată, am venit la tine. Am venit să suflu peste tine ca să te ridic și să mergi cu mine, să plâng cu tine, și tu să plângi cu mine, să plângem vremea despărțirii, și să fie iubire între tine și mine. Eu sunt duhul cel ceresc care te doresc. Eu sunt, mămică. M-am ridicat să suflu peste poporul meu ca să învieze acest popor și să vină spre mărire. Trec din cetate în cetate și sun cu putere și strig să se audă și să mi se deschidă.

Fericit va fi acela care mă va primi cu iubire, că acela va învia și se va scrie în cartea învierii.

Poporule al meu, îmbracă-te întru nestrucăciune, că am venit la tine să te ajut să biruiești, că moartea va fi înghițită de biruință, și moarte nu va mai fi.

Poporule al meu, nu-ți împietri inima, mămică. Nu fi surd la glasul meu, nu te învârtoșa. Uită-te ce a pățit poporul lui Moise, ca să nu cazi și tu în aceeași neascultare. Nu te lăsa să pieri pe cale, măi copilul meu, căci cei de pe vremea lui Moise care s-au răzvrătit, au pierit, și n-au intrat în pământul făgăduinței, că și-a deschis pământul gura și i-a înghițit în pustie. Cărtea mereu poporul acela și nu voia să creadă în Dumnezeu. Cărtea și se răzvrătea și nu se bucura că l-a scos Domnul din robia Egiptului. Nu-i plăcea mana cea cerească, mana care se cobora din cer ca să-i facă cerești și să intre apoi în pământul făgăduinței, și au supărat mereu duhul lui Moise, care-și ridica mereu mâinile pentru ei, ca să oprească mânia Domnului și să nu-i dea pieirii. Așa am făcut eu cu tine, poporule al meu, și nu-L lăsam pe Domnul să te lovească și să cazi în pustiul lumii prin care rătăceai. Așa ai făcut și tu, mămică, de L-ai făcut pe Domnul să-ți facă toate voile tale, cum a făcut cu poporul cel de atunci care n-a mai vrut mană, și a vrut să mănânce bine, a vrut carne și bucate bune. A vrut, și Dumnezeu i-a dat din destul, și când să se veselească și să se bucure, au murit cu toții, măi copilul meu, au murit cu mănucarea în dinți. Și dacă nu cărtea, nu murea poporul acela și nu-și lungeau zilele pribegiei dacă ar fi ascultat să se pregătească și să mănânce mană cerească și să se sfințească și să intre, apoi, în Edenul făgăduit lor de Dumnezeu. Așa a fost atunci, ca să știi și tu ce a fost și să nu faci și tu tot așa, ca să nu pieri și tu la fel, poporule al meu, popor iubit de Dumnezeu. Și cine a mai avut ce ai avut tu, măi creștine? Cine, mămică, cine? Cine a mai avut parte de ce ai avut tu? Nici poporul lui Moise nu a avut așa ceva, copil nepriceput ce ești, că Domnul vorbea cu Moise, iar Moise spunea poporului, dar cu tine n-a fost așa. Cu tine a vorbit Dumnezeu gură către gură și ți-a descoperit toate tainele și ți-a spus despre vremea aceasta și te-a învățat s-o cunoști și s-o aștepti, poporule al meu. Și până să plece Moise la cer, a lăsat cuvânt că după el vine Unul Care este mai mare decât el, și de Acela să asculte poporul.

O, copilul meu, unde îți este înțelepciunea pe care trebuie s-o ai? Tu trebuia acum să înveți pe alții această înțelepciune, dar nu să o iau acum cu tine de la început, că după Moise a venit Domnul Iisus Hristos și S-a îmbrăcat în trup, pentru ca să-ți arate ție cum să trăiești cu trupul. A venit atunci o dată, și când a plecat înapoi la Tatăl Său, așa a spus Domnul Iisus Hristos: «Mă duc la Tatăl ca să pot veni înapoi la voi. Mă duc, și vă voi trimite pe Duhul Sfânt, Care vă va vesti vouă toate, căci de la Mine va lua și vă va vesti».

Iată, poporule al meu, Duhul Cel Sfânt de la Dumnezeu a venit pe pământ și S-a sălășluit întru mine ca să te învețe pe tine, mămică, și să-ți descopere taine despre care nu s-a mai auzit vreodată în poporul lui Israel. Iată, poporule al meu, încă o dată a venit Domnul pe pământ, a venit și a vorbit cu tine atâta vreme. Când a mâncat Domnul Paștele cu ucenicii Săi, așa le-a spus: «Cu dor am dorit să mănânc Paștele cu voi. Luați și mâncați din Trupul Meu, și beți cu toții din Sângele Meu, că de acum încolo nu voi mai bea din rodul acesta până în ziua când îl voi bea cu voi nou în împărăția Tatălui Meu». Poporule al meu, tu vei fi primul care vei mânca cu

Domnul din Paștele cel nou. Mai e un salt, mămică, un pic de viață curată și sfântă, un pic de curățire, așa cum se curăța poporul lui Israel din vremea lui Moise atunci când Domnul îi vestea lui Moise că Se coboară în nor să vorbească. Un pic de curățire, mămică, până la ziua mesei celei mari, până la sărbătoarea Paștelui cel nou. Un pic de iubire, dar picul acesta de iubire să fie iubire, mămică.

Iată, îți spun ce fel de iubire ți se cere acum. Ți se cere iubire curată, iubire cerească, iubire întreagă. Să nu te iubești pe tine mai mult decât pe Dumnezeu și mai mult decât pe fratele tău, și numai apoi să te iubești și pe tine. Și îți mai trebuie ceva de mare preț, ceva fără de care nu poți fi ceresc și nu poți intra cu cerul. Îți mai trebuie, măi creștine, să te lepezi cu totul de a mai judeca. Nu e dreptul tău acesta, mămică. N-ai dreptul să-L judeci pe Dumnezeu, n-ai dreptul să-l judeci pe fratele tău. Nu se poate, copilul meu, să scapi de judecata lui Dumnezeu dacă faci așa ceva. Nu se poate, măcar de acum, mămică, nu se mai poate să învinuiești, nu se mai poate să ascuți cu urechea ta clevetire și învinuire și vorbire de rău, nu se poate să faci părtășie cu aceste păcate, că dacă mai faci părtășie cu acestea, să știi, creștine, că și pentru tine se scrie la fel ca și pentru cel ce face așa ceva în auzul urechii tale. Și îți mai trebuie, mămică, încă ceva. Îți mai trebuie să nu urăști pe nimeni, copilul meu. Să nu cumva să crezi că vei mai avea vreo trecere în cer sau pe pământ dacă te mai folosești de această armă ucigătoare de viață. Fii atent, creștine, că cine face așa ceva, este mort de tot, și este căzut în cea mai întunecoasă prăpastie, așa cum este scris în cartea lui Dumnezeu că acela care urăște pe fratele său este în întuneric.

Iată, mămică, unde m-am băgat eu după tine. M-am băgat în prăpăstii întunecate, m-am băgat în spini și în ciulini după tine, m-am băgat în apă și în foc după tine, m-am băgat în iad după tine, că în iad ești, mămică, fiindcă ceea ce folosești te ține în iad, că dacă ar fi în tine raiul lui Dumnezeu, n-ar fi mai frumos și mai viu nimeni decât tine, n-ar fi o lumină și o fericire mai mare decât aceea care ar fi în tine, și totul din jurul tău s-ar hrăni din această bunătate, din acest rai de bunătați, și ar putea fi altcineva mai fericit ca tine?

Creștinul meu iubit, unde-i raiul pe care trebuia acum să-l găsec eu în tine? Unde-i locul cel ceresc în care trebuie să intre Domnul acum cu împărăția Sa? Unde-i biserica cea sfântă în care trebuie să Se odihnească Domnul Iisus Hristos acum când Se va întoarce iar? Unde, că tu ești biserica aceea. Domnul așa știe, la Domnul așa ești trecut, copilule al meu, poporule al meu. Unde, mămică, se vede în tine viața cea îngerească pe care trebuie s-o vadă tot trupul de pe pământ, ca să intre tot trupul întru această stare? Ce faci, mămică, ce faci? Iată, va trebui să dai acum răspunsul acesta. Cum te vei îmbrăca acum în haina cea albă și curată pe care ți-a pregătit-o ție Dumnezeu? Cum îți vei așeza cununa cea de lauri pe care n-a primit-o nici o seminție de până acum?

Iată, duhul meu sună din trâmbiță, sună cu putere. Sculați-vă din somnul morții, copiii mei! Ridicați-vă din amortire! Treziți-vă întru iubire și sfințiți-vă, că iată, suflu peste voi acum, să prindeți viață și înviere, suflu ca să învieze poporul meu. Amin. Ferice ție, popor al lui Israel care te ridici! Ridică-te și fugi de robie! Nu mai fi rob păcatului, măi Israele, că tu ești poporul cel ales din vremea aceasta. Nu te mai uni cu lumea, că lumea nu este cu Dumnezeu, iar tu ești poporul Domnului, și lumea e moarte pentru tine, mămică; e moarte și pieire.

Iată că lipsește de la număratoarea de aici. Cine lipsește de aici? O, iată de ce-ți spun să nu te mai unești cu lumea, că în lume este moarte, și moartea e flămândă după tine, e flămândă ca lupul nemâncat de un veac, și te sfășie de nu mai rămâne nimic din tine.

Iată lipsă la număratoarea cea de aici. Mă duc pe urma celor ce lipsesc de aici. Mă duc, că iată, i-am găsit că sunt scriși aici. Ce s-a întâmplat cu aceste oițe, mămică? Ia să vedem acum ce s-a întâmplat?... O, iată ce s-a întâmplat! Iată ce s-a întâmplat! Acestea au picat pradă necredinței și neascultării care s-a făcut aici. Aici s-a făcut neascultare, aici nu s-a ascultat. O, iată cuvintele de mărturie din cartea acestei lucrări dumnezeiești. Să se scoată din cartea aceasta cuvintele de mărturie pentru aici. Domnul a strigat, și s-a scris acest cuvânt. Iată ce s-a scris: s-a scris că dacă se va săvârși neascultare aici, va ridica Domnul pacea din această mănăstire. S-a săvârșit neascultarea aceea, iar Domnul a luat pacea de aici, după cuvântul Său, căci cuvântul Său nu a fost crezut aici, și s-a săvârșit neascultare aici, că dacă se credea aici în cuvântul Domnului, nu se săvârșea neascultare, și dacă nu se săvârșea, nu se ridica pacea din mănăstirea Nămăiești. Și dacă Domnul a ridicat pacea Sa din acest loc, după cuvântul Său, s-a făcut spărtură în zidul de aici, și prin spărtură a intrat duhul cel rău și a jefuit puterea cea de aici și a umplut cetatea de trupuri și le-a aruncat la pământ, și a biruit duhul cel rău, a biruit, și au murit oile. Pe unele le-a tras afară, iar pe altele le-a lăsat jos, la pământ. Iată ce a făcut duhul rău aici! Iată că s-a împlinit cuvântul acela care a fost pentru oița care a ieșit de aici, despre care s-a scris că moartă va ieși de aici și nu vie, că dacă ar fi fost vie, n-ar fi ieșit afară de aici.

Iată și alt cuvânt de mărturie care este scris pentru aici, că le spusese Domnul la aceste oițe să nu iasă pe drum, că le fură lupul cel flămând. Iată neascultare, că n-au ascultat să nu iasă. Au ieșit afară, și afară a fost lumea, și lumea le-a înghițit, și iată, nu le-am găsit aici. O, dacă aici nu s-ar fi călcat peste cuvântul lui Dumnezeu, n-ar mai fi stat moartea la pândă ca să intre aici, nu s-ar mai fi ridicat pacea de aici.

Mă duc pe urma celor ce lipsesc de aici. Mă duc, că iată, i-am găsit scriși aici. Aceasta este o durere fără de mângâiere, o durere fără de pace. Aceasta este lacrimă pe lumina ochiului ceresc. Mă duc pe urma celor ce lipsesc de aici, dar nu mă duc după acestea până nu voi termina aici.

Vai vouă dacă veți disprețui încă o dată cuvintele cu care vine Domnul aici! Vai vouă dacă veți huli pe urma trimișilor mei, căci cine îi primește pe ei, pe mine mă primește și nu pe ei. Vai de cetatea aceea care cârtește și disprețuiește, care hulește în urma trimișilor mei! Vai celui ce hulește împotriva trimișilor mei, căci cine nu-i primește pe ei, și cine îi hulește pe ei, acela pe mine nu mă primește, acela pe mine mă hulește. Vai celui ce va rămâne așa cum l-am găsit, că iată, trec din cetate în cetate și am în mână pecetea Dumnezeului Cel viu. Fericit va fi acela care primește și crede trimișilor mei, că pe mine mă primește acela și nu pe ei. Aceștia sunt trimișii mei. Eu sunt și nu ei. Eu și cuvintele mele.

Amin, amin, zic vouă, cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor mai trece. Trec cu cuvintele mele din cetate în cetate, și aceste cuvinte sunt cuvintele de mărturie care vor mărturisi pentru tine, poporule al meu. Nu cumva să le calci în picioare încă o dată, că ai văzut ce s-a întâmplat cu poporul lui Israel, care l-a avut pe Moise. Ai văzut, mămică, ce s-a întâmplat și cu tine dacă ai disprețuit și dacă n-ai crezut

și dacă ai călcat cu picioarele peste cuvintele care, iată, sunt cuvinte de mărturie, care mărturisesc astăzi împotriva ta, că se va deschide cartea acestei lucrări dumnezeiești și în ea se va găsi mărturie despre tine, și să vedem atunci dacă vei avea unde să te bagi, că n-ai să ai cum să scapi de sub ochiul lui Dumnezeu.

Iată, nu mă duc pe urma celor ce lipsesc de aici până nu voi termina aici. Îmi întind duhul meu deasupra ta, așa cum s-a așezat duhul lui Moise peste căpeteniile lui Israel, peste bătrânii lui Israel. Îmi întind duhul peste tine ca să vorbesc cu tine, cetate sfântă și loc sfânt. Adu-ți aminte de cuvântul înțelepciunii care zice că omul sfințește locul și că nu este mai de preț templul decât aurul din templu.

Este scris în cartea cerească, este scris că aici are Domnul o mână de fecioare înțelepte. O, ce fel de fecioare are Domnul aici? Și dacă are fecioare aici, cum sunt aceste fecioare? Sunt ca fecioarele înțelepte, care stau cu lumina aprinsă și cu veghe în așteptarea Mirelui lor?

Stă de vorbă cu voi mama Gigi. Ia spuneți-mi, mămică, puteți merge cu mine ca să vă arate mămica la monahia cea lumească și să spună că vegheați? Am venit la voi cu brațul plin de hăinuțe albe, că așa a spus Dumnezeu, că vă va da hăinuță albă și strălucită în schimbul celei pe care o purtați acum, dar aceasta de acum este hăinuța smereniei, mămică, pentru ca să câștigați cu ea hăinuța cea albă a biruinței. În curând sosește ziua biruinței, ziua de serbare a Paștelui cel mare. Am venit, mămică, să vă îmbrac în hăinuță albă, în hăinuța de mireasă, hăinuța nevinovăției. Vine vremea să cântați laolaltă cu îngerii, măi iubitele mele, miresele mele, că ale mele sunteți, mămică; eu vă îmbrac în haina de mireasă. Nu fiți, iubitele mele, nu fiți ca miresele lumești, și fiți ca miresele cerești. Pregătiți-vă și primeniți-vă bine. Fiți cu inima plină de iubire, că această iubire este lumina cea din candela cu untdelemn, pe care se cere s-o aveți când veți ieși în întâmpinarea zilei celei mari.

Iubitele mele, n-a mințit Domnul, măi mămică, și iată, vine la voi, vine să vă gătească și să Se arate peste tot cu voi. Fiți cu inima plină de lăcomie după această slavă de care nu se va bucura oricine. Această lăcomie să fie a voastră, că nimeni nu va avea bogăția și slava care se va coborî peste voi. Ce vă mai trebuie, iubitele mele? Nu mai căutați după cele ce vor arde în curând. Feriți-vă de lăcomia care vă aduce vouă osândă. Fugiți din calea ei. Fugiți de aurul și argintul acestui veac, că vine în curând ziua aceea când vei voi să scapi de el ca să te scapi pe tine, și atunci nu o să mai ai timp să faci așa ceva, că va veni ca fulgerul această zi. Vai de tine, poporule al meu, dacă te va găsi această zi pe afară! Rugați-vă să nu fie fuga voastră chiar în ziua aceea. Fugiți din timp, copiii mei, scăpați-vă viața! Scăpați-v-o și pe aceasta, dar scăpați-v-o pe cea care nu se va mai sfârși în veșnicie. Lăsați-vă înghițiți de viață, fugiți din brațele morții. O, nu mai știu cât de frumos să mă mai rog de voi. Fugi din lume, creștine, ca să nu se surpe lumea peste tine. Fugi și scapă-ți viața ta. Ajutați-vă unul pe altul și ieșiți din lume, că lumea va mugi ca marea cea înfuriată și va da să se verse peste voi. Fugiți la munți și nu vă mai coborâți de acolo până nu se va liniști vuietul de pe pământ. Cine va putea opri mânia Domnului? că Dumnezeu, cu mânie Se va scula, și cu grabă Se va scula, ca să curețe toată fărădelegea de pe pământ, și să fie apoi pământul nou și curat. Și va prinde în această cursă tot trupul care s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, și îl va acoperi așa cum a acoperit pe cei care urmăreau pe

poporul care a ieșit cu Moise din Egipt, și tu vei fi atunci scăpat și așezat în locul cel ce ți l-a pregătit Dumnezeu.

Acesta este pământul făgăduinței, poporule al meu. România voastră este pământul făgăduinței. Aici a venit Dumnezeu cu această lucrare. Aici S-a întors Dumnezeu, și iată, încă o dată a venit Domnul pe pământ, a venit să pregătească acest pământ, a venit să lase pe el această învățătură care va fi scoasă de la adăpost și se va așeza pe masă ca să fie cunoscută de toată făptura de sub cer.

A venit Domnul la tine, poporule al meu, popor al lui Israel, popor de la sfârșit. A venit să facă din tine cer nou și pământ nou, dar tu, mămică, nu te-ai lăsat lucrat. Lasă-te lucrat, Israele. Lasă-te într-o clipă lucrat, că a venit Domnul pe pământul acesta pe care stai tu, ca să pregătească acest pământ, ca să pregătească acest popor, ca să pregătească locul acesta, ca acolo unde veți fi voi, să fie și El. Iată taină pecetluită și despecetluită. Iată locul pe care l-a pregătit Dumnezeu, ca acolo unde va fi El, să fiți și voi. Iată Ierusalimul care s-a coborât din cer. S-a coborât cerul pe pământ, poporule al meu, s-a coborât să pregătească acest pământ, și tu n-ai vrut să înțelegi, și tu n-ai vrut să crezi, o, neam necredincios ce ești, o, popor fără pricepere, poporule al meu! Al meu ești, mămică, eu te dau în primire, eu te voi așeza pe pământul acesta nou, că va fi nou, va fi de două ori nou, căci Domnul este peste acest pământ și lucrează ca să-Și anunțe împărăția.

Poporule al meu, mă doare de tine, mă doare, că ești atât de lipsit de cunoștință, atât de necredincios, mămică. Am venit să-ți spun acum: ridică-te ca să înțelegi ce este cu tine, poporule al meu, căci în curând tu vei fi o minune nouă și vei intra în starea cea de fericire și nu vei mai muri niciodată. O, de ce ți-a fost așa de greu să pricepi tainele lui Dumnezeu? Nimic n-a rămas ca să nu-ți spună ție Domnul. Iată, acum va trebui să înviezi numaidecât și să intri întru înțelepciune, că Se va îndrepta Dumnezeu apoi cu tine către neamuri, ca să sufle peste această lume și să învieze. Iată zilele învierii despre care s-a scris că vor veni, căci morții aceștia vor auzi în curând glasul acestor cuvinte, și vor învia acești morți și vor serba zilele de înviere ale acestui veac. Vai ție, mămică, vai dacă nu vei învia acum! Măine este târziu. Iată, suflu peste tine, suflu duh de înviere peste tine. Aceasta este ziua ta, cetatea mea de aici. E zi de înviere, poporule al meu. Să se scrie această zi și de tine și de mine. Amin.

Iată, acum trec mai departe pentru a-mi sfârși misiunea peste tot poporul meu. Trec să duc vestea cea bună, trec să așez înviere peste tot. Ferice ție, cetate sfântă, dacă vei fi sfântă. Fericiti veți fi voi, fii și fiice ale acestei cetăți, dacă îngerii care vor trece peste pământ nu vă vor atinge pe voi. Iată, stau cu pecetea Dumnezeului Cel viu, și fericit este acela care primește semnul acesta ca să fie fiu al învierii. Amin.

Acum, trec mai departe. Trezește-te, poporule al meu, și ia aminte aceste proorocii din care te-a hrănit cerul pe tine. Nu mai zăbovi, nu mai amâna, că ziua ta e astăzi, cetatea mea de aici. E ziua ta de sărbătoare, e cea mai mare zi din viața ta, dar să crezi cuvântul acesta, ca să nu iei parte cu partea celor necredincioși.

Și acum, pace peste tine! Pacea mea, mămică! Duhul păcii mele să vă umple de pace. Duhul Sfânt să Se odihnească peste voi. Amin.

Pace vouă de la Dumnezeu! Pace și credință și înțelepciune! Pace și umilință și ridicare! Pace și înviere! Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

2/15 noiembrie 1990

*Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea
Valea Voievozilor*

Lepădarea necredinței, a nedragostei și a nesmereniei.

Poposește mama Gigi în cetatea Valea Voievozilor. Pace poporului acestei cetăți! Pace și înviere! Amin.

Intră mama Gigi în cetatea aceasta și lucrează. Sună din trâmbiță și intră și lucrează. Ia să vedem cum lucrăm aici. Mama Gigi stă și cercetează această cetate.

Copiii mei din această cetate, pace vouă, mămică! Să fie pace între mine și voi, că nu este pace între mine și voi. Între mine și voi este război, nu este pace. Am venit să mă lupt cu tine și să te înving, și apoi să fie iubire între mine și tine, cetatea mea de aici, să înving răul și să rămână binele. Am venit la tine, pentru că te iubesc. Și tu mă iubești, dar nu știi cum să mă iubești. Și tu mă vrei, dar nu știi cum să mă vrei.

Iată, v-am strâns ca să vorbesc cu voi. Puterea mea și duhul meu v-a strâns. M-am ridicat cu putere și cu înviere peste poporul meu. Să se trezească bine această cetate și să se ridice.

Poporul al meu, popor al acestei cetăți, iată cum te gălesc. Am aici cete-cete. Am și împlinitori, am și neîmplinitori, am și cârtitori, am și nepăsători. Am, mămică, am. Am și răzvrățitori, am și altfel decât aceștia. Iată câte cete am aici. Am să vorbesc o dată cu toți, am să lucrez o dată peste toți.

Hai, mămică, să lucrăm cu toții, ca să ne facem rost de fericire. Hai, măi copii, că nu se poate să nu am eu putere să vă fac pe toți să vreți. Am putere, mămică, am, că nimeni din cei din cer nu mai face altceva decât să-mi sară în ajutor, căci îmi vede misiunea, și vede ce va fi la capătul ei. Numai tu, poporul al meu, nu vrei, mămică, să mă ajuti ca să termin. Pentru tine fac tot ce fac. Pentru tine, creștine, umblu pribeagă din loc în loc, și te strig, copilul meu, ca să te adun, ca să te cruț, mămică, și ca să nu rămân fără tine. Pentru tine am venit iar, dar tu ai uitat că va trebui să vin iar, și îți spusese Dumnezeu așa ceva, dar cine să ia aminte? cine să creadă? O, ce ai să mai zici când te vei uita la mine? O, mai e un picuș și ne întâlnim, mămică. De ce nu vrei tu să crezi ce ți-a spus ție Dumnezeu? că Dumnezeu așa a spus: *«Cel ce este cu Mine, nu va muri, ci viu va fi în veci»*.

Ce făceai tu, poporul al meu, dacă eu nu eram acolo unde m-ai pus tu? că tu m-ai pus acolo, fiule. Ce făceai dacă nu mă găseai acolo? Dacă ai fi fost tu credincios și dacă ai fi fost curat și dacă ai fi fost mare așa cum trebuia să fii, o, era minune mare, dar tu ai fost mic și fricos și ai fost necredincios, poporul al meu; ai fost rece și nu m-ai prețuit și nu m-ai așteptat să vin la tine. Tu n-ai știut să crezi ca să se facă după credința ta. N-ai vrut să fii și tu așa cum au fost ucenicii Domnului Iisus Hristos, care au mărturisit despre Domnul lor, care L-au iubit pe Învățătorul lor și, apoi, când s-au suit cu Domnul pe munte, acea taină n-a fost ascunsă de ochii lor, că Domnul S-a arătat lor întru slavă și întru lumină, iară de o parte și de alta s-au arătat lor Moise și Ilie, căci Moise și Ilie erau vii, poporul al meu, și tu sărbătorești această zi de atunci, și ai trăit și tu zile ca acelea, dar tu ai fost necredincios și ai fost mort, și n-ai văzut niciodată slava lui Dumnezeu, că te-a împins Domnul de la spate ca să mergi cu El pe cale, și n-ai făcut ce făceau mulțimile care nu mai știau că au case și familii, și urmau pe urma Învățătorului lor și vedeau minuni și se bucurau, și erau cu miile și credeau și vedeau; vedeau că

se lucrează minuni. Ai văzut ce i-a spus Domnul lui Marta, sora lui Lazăr: *«Dacă vei crede, vei vedea minunea»*. Și a crezut Marta, și a văzut minunea, mămică.

Ce să-ți mai spun eu ție, creștine? O, necredință ca a ta eu n-am mai văzut pe nicăieri. Ce să-ți mai cer eu ție? Orice ți-aș spune, nu poți fără credință, măi copilul meu. Mă uit la tine, mămică, și mă frâng, și n-am ce să-ți cer. N-am, ca să vezi și tu că n-am. N-am ce să-ți cer, pentru că n-ai credință, poporul al meu. Și când te gândești că tot ceea ce s-a împlinit pe pământ și tot ce s-a lucrat pe pământ s-a lucrat și s-a împlinit numai prin credință, copil necredincios din vremea aceasta! Chiar tu, măi poporul măi, măi Israele măi, chiar tu ești o lucrare lucrată din credință, căci Avraam, părintele tău, nu s-a îndoit, și a crezut lui Dumnezeu când i-a spus că-i va înmulți sămânța lui ca stelele cerului, și nu s-a îndoit nici atunci când i-a cerut Domnul să nimicească cu mâna lui această sămânță. Ai văzut ce a făcut Dumnezeu celui ce a crezut? I-a încercat credința și l-a găsit credincios și a ridicat din el seminția lui Israel, care este rădăcina ta, măi Israele plin de necredință, și mai ai curajul pe care-l ai, fără să te uiți la tine cum ești.

Ia spune-mi tu mie ce-ar fi pățit Lot dacă n-ar fi crezut în trimișii lui Dumnezeu, care veniseră la el să-l scoată de la moarte? Ce-ai să faci tu acum, fiule, dacă n-ai să crezi în cuvintele mele? M-a trimis Dumnezeu la tine ca să-ți spun să fugi de moarte, copilul meu, și să fii credincios cuvintelor mele. Ce cuvânt ai mai avea de spus ca să te dezvinovățești apoi?

O, popor fără de dragoste, popor fără de smerenie! și tu mai ai grai să-ți faci dreptate, mai poți deschide gurița să te dezvinovățești. Eu am venit acum la tine chiar dacă tu nu m-ai așteptat să vin, că poate tu te mulțumești așa cum ești, mămică. Tu nu mai ai timp să te gândești la tine, măi creștine, și tu zici poate că te gândești. Nu te gândești, mămică, nu, copilul meu, că dacă te-ai gândi la tine, n-ai mai trăi numai pentru aici, și ai trăi în fiecare zi așa cum se cere să trăiască un creștin care intră pe ușă în împărăția lui Dumnezeu. Dar tu nu faci așa, mămică, și crezi că și acolo vei putea sări peste poartă. Vai de tine, copilul meu, că nu așa se intră în împărăția lui Dumnezeu! Să nu mai crezi așa ceva, căci cel ce a intrat la masa nunții fără haină de nuntă, a fost scos afară, poporul al meu. Nu mai căuta să te lași în nădejdea că vei putea sări pe deasupra, că la toate intrările vor sta îngerii lui Dumnezeu și vor păzi ca nu cumva să se intre. Intră, fiule, pe ușă, și nu te mai înșela, că Dumnezeu nu Se lasă înșelat, și vei fi vădit și aruncat afară. Intră cu Iisus Hristos, că El este ușa aceasta. Intră de mână cu mine, fiule. Vino cu mine, că fără mine n-ai să poți intra, că se va vedea pe tine pecetea cea pusă de mine, și nu vei fi băgat în seamă dacă nu vei merge cu mine. Eu pentru asta am venit, ca să te iau de mână și să te țin bine în picioare, că furtuna care vine după mine va smulge totul din rădăcină, va secera tot ce găsește în cale, dar de cei pecetluită acum nu se va atinge pieirea.

Vine secerișul. Lasă-te pus la adăpost, copilul meu. Scoală-te și intră înăuntru și închide ușa după tine și stai cuminte câteva clipe ca să treacă furtuna, și când va fi să ieși, nu-ți vine să crezi ce-ți spun, că vei vedea slava lui Dumnezeu cu ochii tăi, vei vedea pământul cel nou și vei păși pe el și îl vei moșteni, copilul meu. Crede tu aceste cuvinte și nu mai fi necredincios. Dă-I lui Dumnezeu iubirea ta și credința ta. Dă-I tot ce ai, și nimic nu vei pierde, că văduva cea săracă s-a mai și împrumutat, copilul meu, și a rămas iubirea ei de mărturie în toată lumea.

Copilul meu iubit, eu ce mărturie să duc de tine la Dumnezeu? La Dumnezeu este scris că tu ești fiu al acestei cetăți. Sunt în mână cu schița acestei cetăți. În această cetate trebuie să se ducă o luptă mare și bună ca să se pregătească bine cetatea. Aș fi putut avea aici cea mai bună cetate, dar ea n-a vrut așa. Poporul meu de aici, în loc să facă roade de viață și de credință, a făcut altceva. A făcut neascultare, a făcut cârtire, a făcut răzvrătire, a amestecat mereu lumina cu întunericul și viața cu moartea; a bătut cu pumnul în masă și s-a războit cu Dumnezeu; s-a crezut în stare să facă așa ceva; s-a trufit și a zis că face război; a țipat la Dumnezeu ca să-i știe Dumnezeu de frică; a ridicat glasul și s-a sculat cu război.

O, cel care zice că are pe Dumnezeu și nu iubește pe fratele său, acela este cu minciuna pe buze și limba aceluia se mișcă și judecă pe aproapele său. De ce nu te uiți tu, măi creștine, în carte, ca să vezi ce câștigi și cu ce te alegi dacă faci așa ceva? De ce nu te temi tu de Dumnezeu, măi mămică? De ce te crezi tu așa de tare și așa de mândru? N-aș mai termina să te întreb, dar iată, văd înăuntrul tău război. Văd că vrei să te lupți și acum, văd că nu vrei să te lași biruit. Nu vrei, pentru că n-ai învățat să te smerești, și ai vrut să te războiești, ai vrut să învingi. Hai, dar, să ne luptăm, dacă așa vrei. Hai să-ți văd curajul și puterea dacă nu vrei să te dai bătut. Nu vrei, pentru că te crezi vrednic și tare. Dar de unde ai prins tu atâta curaj și atâta trufie? De unde ai învățat așa ceva? Ai văzut tu la Domnul așa? Ai văzut tu la mine așa ceva? După cine te-ai luat, mămică? Ai citit pe undeva că a primit careva biruința și cerul cu o așa luptă? Se mai poate numi lupta aceasta o luptă cu care să biruiești pentru cer? Spune! Ridică-te ca să te dezvinovățești! Spune, mămică, spune, ca să spun și eu apoi, că eu ți-am spus că am venit ca să mă lupt cu tine ca să te înving, și să fie apoi iubire între mine și tine. O, dacă te vei lăsa învins și dacă vei așeza iubire între mine și tine, încearcă, măi creștine, că după aceea ai să vezi ce ai făcut. Ai să vezi apoi cine te-a făcut pe tine să te lupți cu Dumnezeu, că te lupți, mămică, cu Dumnezeu, și nu știi că nu poți câștiga nimic. Dacă vrei să câștigi ceva, schimbă-ți armele, copilul meu, că pentru cer îți trebuie altfel de arme. Domnul avea dreptate dacă Se ridică și Se împotriva celor ce-L răstigneau. Avea dreptate, fiindcă nu avea nici un fel de vină, și tot nu S-a ridicat cu război și S-a lăsat învins și S-a lăsat biciuit și hulit și disprețuit, și uite așa a biruit Domnul peste moarte și a stat de-a dreapta Tatălui. Iată, așa vei câștiga cerul, așa ceva trebuie să-ți folosească ție, pentru că tu ești plin de vină și de nedreptate, și ți s-ar merita pe bună dreptate umilire și pedeapsă ca să poți fi iertat, și tu țiipi ca unul fără de vină. Dar iată-L pe Cel fără de vină, că Acela nu Și-a deschis gura Sa.

Hai, mămică, ce zici? Ne mai luptăm? Mai ai putere? Dacă nu mai ai putere, iată, eu te iert, și hai să ne împăcăm, și hai să ne iubim, și hai, copilul meu, să mă ascuți pe mine, că tu trebuie să fii copilul cerului, creștine. Nu mai fi mândru, mămică, nu te mai trufi, nu te mai crede mai bun decât toți, că dacă vei mai căuta să faci ca până acum, să știi că va sta Dumnezeu împotriva ta și de acum încolo. Domnul nu Se va încrede în tine dacă vei face tot așa, și Se va ascunde de tine și nu ți Se va descoperi, căci Dumnezeu stă împotriva celor mândri și semeți. Lasă, mămică, armele jos și ia armele cele bune. Ia de la mine învățătură să fii bun, să fii smerit și să lupți să dai afară răul din tine, să lupți lupta cea bună, că am venit să te ajut să lupți lupta cea bună, ca să biruiești cu Dumnezeu și să moștenești împărăția iubirii. Smerește-te, mămică, și zi: „Doamne, nu sunt vrednic, dar de vreme ce Tu îmi în-

tinzi mâna, iată, mă apropii“. O, dacă tu vei zice și vei face așa, nimeni nu va fi mai mare și mai tare ca tine, pentru că Dumnezeu dă har celor smeriți.

Domnul n-a uitat această casă, și este scris acest locaș, dar după atâta coborâre aici și după atâta dragoste cerească, s-ar fi cerut aici să nu fie o luptă cu Dumnezeu, și s-ar fi cerut înțelepciune și iubire. Iubire, dar nu așa cum știi tu să înțelegi, și trebuie să-L înțelegi pe Domnul, că El știe ce să facă, știe ce să facă și cu tine, știe mai bine decât tine, și tu trebuie să-L ascuți de acum, că ai văzut cât timp te-a ascultat și El pe tine. Că veneam aici la tine și te mângâiam mereu și te binecuvântam mereu ca să prinzi putere bună, și tu ai prins putere să te lupți cu Dumnezeu, pentru că n-ai crezut în cuvântul Său. Că mă uit la poporul pe care-l hrănea Domnul aici, mă uit, și tot nu s-a făcut mare, și a muncit Domnul zadarnic cu el, că nu e bun să mă duc acum cu el la Dumnezeu, fiindcă nu s-a lăsat lucrat creștinul. O, nu cel ce zice: „Doamne, Doamne“, va intra la Dumnezeu, și va intra numai acela care face după cuvântul lui Dumnezeu. Iată că Domnul n-a mai putut sta la picioarele tale ca să-ți intre în toate voile, că Și-a pierdut vremea cu tine, și nici măcar nu Se poate acum bizui pe tine ca să nu fi muncit cu tine în zadar, că tu ești necredincios, mămică, așa ești, creștine, că dacă ai fi crezut cuvintelor lui Dumnezeu, nu te-ai mai fi răzvrătit împotriva acestor cuvinte, și le-ai fi împlinit cu dragoste și n-ai fi cârtit. Dumnezeu n-a mai avut vreme să stea la picioarele tale, că uită-te tu ce are Domnul de făcut acum. S-a dus vremea aceea, mămică, și e vremea aceasta acum. E vremea să-Și desăvârșească Domnul lucrarea Sa, e vremea să curețe toată murdăria de pe pământ, e vremea secerișului acum, poporul al meu, că dacă ai fi înțeles tu cartea lui Dumnezeu, ai fi știut cum va fi și ce va fi în vremea aceasta și n-ai mai fi cârtit și nu te-ai mai fi răzvrătit, și ai fi fost umilit și mulțumit, măi popor fără de mulțumire, că tu ai crezut că Domnul Își tot pierde vremea pe lângă tine ca să-ți facă ție în voie, pentru că n-ai crezut ce va fi acum în vremea aceasta. În loc să fii mulțumit și să aștepti slava lui Dumnezeu, care se va arăta în curând, în loc să crezi și să aștepti să vezi această slavă așa cum a așteptat bătrânul Simeon să vadă rodul cel de mântuire al lumii, în loc să fii cuminte și mulțumit și credincios, tu ai făcut altceva până acum. Ai făcut ca lucrătorii aceia care n-au stat în așteptarea stăpânului lor și au început să facă rău și au bătut și au omorât slugile care lucrau la vie, că ziceau aceștia că nu mai vine stăpânul.

Măi copilul meu, n-ai vrut, mămică, să fii cuminte, și îți umpleai pumnii cu noroi și îl aruncau pe unde îți venea ție, și săreau stropii de noroi și de murdărie peste tot, și sărea noroiul din pumnii tăi și mânjea ochii celor din jur, de nu mai vedeau bine ochii aceia. O, și când văd cât de greu se spală acum ochii aceia, mă prinde suspinul, mămică, și lacrimez, ca să cadă lacrima mea pe ochii cei bolnavi, și să se curețe apoi ochii aceia, că aceia sunt ochii aproapelui tău, pe care i-ai împroșcat tu cu noroi ca să nu mai vadă bine drumul și să meargă din greu pe drum.

Poporul al meu, iată, mămică, pribegesc din loc în loc după tine, și când văd câtă stricăciune găsesc și cât trag din greu să repar stricăciunile de peste tot, o, aceasta e mare durere. Eu mă lupt și mă ajut cu tot cerul și merg din loc în loc să fac înviere bună și abia mai pot lucra, mămică, fiindcă am găsit urme și rane în tine, poporul al meu, că tu ești slab, măi creștine, și în loc să-mi dai mie mâna ca să te ridic și să te înviez și să te fac credincios, tu faci altceva, mămică. Tu cauți caz de sminteală și apleci urechea la apostolii minciunii, care

umblă să nu cumva să te lase să te ridici, că aceștia seamănă duh de rătăcire și caută să ciugule și să stârpească sămânța pe care vin s-o semăn eu pe pământul tău, că unii ca aceștia zic că aduc slujbă lui Dumnezeu, dar iată ce fac ei, umblă cu ispită și cu sminteală ca să te omoare și pe tine, ca să fii și tu ca ei și ca să spargi și tu blidul din care-ți dau eu să mănânci. În loc să te lași să pun eu peste tine putere din cer și credință din cer, tu te lași, mămică, să primești peste tine putere de pe pământ și credință de pe pământ, ca să fii pământ și nu cer, și iată, nu ești tare și nu ești înțelept ca să te lupți cu duhul rătăcirii și să-l biruiești, și te lupți, copilul meu, cu Duhul lui Dumnezeu, Care vine spre tine să te umple și să fii în lumină și să vezi bine; te lupți să omori binele tău, mămică, și Îi dai lui Dumnezeu peste mână ca să nu pună mâna pe tine și să te ridice. O, câtă nimicire vor să pună peste tine acești apostoli ai minciunii!

Nu mai da, copilul meu, cu mâna peste blidul din care te hrănesc, nu mai da ca să-l verși și ca să nu mai ai din ce mânca și apoi să îți piți că n-ai ce mânca. Scoală-te în picioare, măi creștine, scoală-te bine, ca să mă pot înțelege cu tine, și nu mai cugeta ce cugeți, că iată, cugeți să-ți faci dreptate, că dreptatea ta, ai făcut în așa fel cu ea ca să fie ca o cârpă lepădată în fața lui Dumnezeu, pentru că ai voit să ți-o faci tu, și de aceea Dumnezeu o leapădă, că Dumnezeu vrea să ți-o facă El, și nu tu, măi mămică.

Iată, am venit să mă lupt cu tine și să te biruiesc. Să biruiesc răul din tine, să biruiesc mânia din tine, să biruiesc ura și rătăcirea din tine, să biruiesc răzvrătirea din tine, să biruiesc, mămică, necredința din tine; să le scot din tine și să pun în tine cerul și iubirea cerului. Să nu mai fie război, și să fie pace în inima ta, poporule al meu. Să nu mai fie moarte, și să fie înviere peste tine, copilul meu. Să nu mai curgă venin, și să curgă miere de pe limba ta, ca să nu mai rănești cu ea și să nu-L mai înțepi pe Dumnezeu cu ea, și cu ea să-L binecuvintezi, poporule al meu. Iată, cel mai mic mădular al tău, care poate ucide totul în fața ta! Să nu mai faci așa ceva, copilul meu. Ajunge, mămică! Folosește, de acum, acest mădular al tău și fă din el o fântână de miere din care să scoți și să vindeci toate ranele pe care știi că le-ai făcut, iar urechea ta să fie un organ al ascultării cea plăcută lui Dumnezeu, și nu mai asculta cu ea la apostolii rătăcirii, care n-au cuvânt din cer.

Poporule al meu, ajută-L tu pe Dumnezeu și lasă-te cu Duhul Sfânt, ca să fii tare cu duhul și să nu îngădui duhului rătăcirii să te despartă de ascultarea de Dumnezeu și de cuvintele acestei cărți. Nu te mai uni cu hulitorii și cu vânzătorii tainelor lui Dumnezeu. Să nu vinzi nimic, creștine, că nu sunt lucrurile tale, că tu, copilul meu, nu ai de unde să știi cât de rău poți să-l faci lui Dumnezeu și planului Său atunci când vorbești de unul singur și nu știi ce ai pe buze așa cum nu știe omul cel amețit de vin mult. Păstrează-te treaz mereu și veghează asupra limbii tale, asupra urechii tale, asupra credinței tale. Ai grijă, mămică, de sămânța pe care vin s-o semăn în tine. Veghează și fii înțelept, ca nu cumva să vină peste tine păsări de pradă și să ți-o ciugule, căci sămânța aceasta este din cer, și n-o lăsa să-ți fie furată de furi și s-o împrăstie prin noroi, că răspunzi de ea, copilul meu, răspunzi cum ai păstrat-o. Nu fă negoț cu ea ca s-o schimbi pe sămânța rea, că te va întreba Dumnezeu despre ea, poporule al meu. Iată, păsările de pradă stau ascunse prin tufișuri ca să sară pe tine și să-ți jefuiască sămânța aceasta. Ia arma lui Dumnezeu cu tine și fii viteaz, ca să biruim puterea aceasta răufăcătoare, care nu vrea să te lase să fii viu.

Vai de tine, creștine, dacă vei huli împotriva trimișilor mei, că pe mine mă hulești, mămică, și dacă ai să faci așa, vor mai face și alții după tine, și va fi și vai de ei. Să nu mai fie vai, să nu mai fie nici pentru tine, nici pentru altul, copilul meu. Să nu mai găsec nici un vai pe unde voi mai trece, că iată, trec din cetate în cetate, poporule al meu. Trec și nu mai am odihnă, și nu mai am mângâiere până nu te voi ridica, măi Israele, măi iubitul meu popor, că al meu ești, mămică, eu te-am născut, și în dureri te-am născut, copilul meu. Nu mai cârti, nu mai huli, nu mai judeca, nu te mai desfrâna, nu-L mai vinde pe Dumnezeu și pe fratele tău. Ajunge, mămică!

Nu mai fi necredincios, măi creștine, că aceste mărturii vor vorbi pentru tine, și Dumnezeu te are scris în cartea aceasta. Nu mai mânca cu cei străini de mine, căci cine nu crede că acesta este poporul meu, și cine nu crede că eu vin de la cer, acela este străin de mine și de tine. Să fie străin pentru tine acela, dar cine crede acestor cuvinte, acela este cu tine și cu mine.

Poporule al meu, nu mai ispiti pe Dumnezeu. Măi creștine, nu te mai închina la idoli. Dacă ți se pare că stai în picioare, ia seama și veghează ca să nu cazi, copilul meu. Nu mai căuta să fii mai tare ca Dumnezeu, ca să nu-L întârâți la mână, măi creștine. Nu mai fi piatră de poticnire, căci vai celui prin care vine sminteala! Vai ție dacă vei ucide pe fratele tău crezând că Dumnezeu nu știe! Te știe, și te va întreba de sângele fratelui tău. Dumnezeu n-a spus să ucizi duhul fratelui tău și credința fratelui tău. Dacă tu nu crezi lui Dumnezeu, nu mai ucide și pe fratele tău pentru care a murit Iisus Hristos. Ce folos ai tu de sângele fratelui tău dacă-l ucizi? Nu, mămică, nu fi ucigaș de duhuri, că fratele tău abia mai stă pe picioare, nu-l doborî de tot, că acela este fratele lui Iisus Hristos.

Poporule al meu, ridicăți-vă unii pe alții, mămică, și nu vă doborâți unii pe alții. Luptați cu toții, uniți cu toții împotriva duhului rătăcirii din poporul meu. Hai să luptăm până îl vom birui, și hai să scăpăm pe tot creștinul de la rătăcire și de la necredință. Cel care știe că a stricat ceva, să se scoale și să repare. Cel care minte, să nu mai mintă de acum, căci tatăl minciunii este diavolul. Voi sunteți fiii lui Dumnezeu Cel viu, și Dumnezeu este Adevărul. În curând veți fi cerești, dar lăsați-vă lucrați, și fiți cuminți, copiii mei. Gura voastră să nu mai grăiască deșertăciuni, și purtați-vă cu milă unul față de altul, dar nu mai ispitiți pe Dumnezeu, copiii mei. Nu mai căutați să-L supărați pe Domnul. Iubiți smerenia, iubiți pacea și fiți credincioși, că voi sunteți fii ai Ierusalimului cel de sus. Lăsați-L pe Domnul să-Și sfârșească cu bine lucrarea Sa. Ajutați-L, și nu-L încurcați. Ridicați-vă să lucrați. Lucrați fiecare câte ceva, căci felurile sunt darurile cele duhovnicești. Lucrați iubire, lucrați pace, lucrați nădejde, lucrați înviere, și veți lua plata pentru lucrul vostru. Lucrați taina nestrucăciunii, și fiecare din voi să fie o piatră la temelie Noului Ierusalim și, în sfârșit, fiți ca îngerii, copiii mei, precum în cer așa și pe pământ. Amin.

Amin zic vouă, Dumnezeu vine iar. Nu fiți ca cei de atunci care nu L-au primit pe Domnul atunci, căci nu L-au voit, și L-au răstignit. Primiți-L, că vine la voi, fiindcă El vă iubeste. Iubiți-L și voi, și pregătiți-vă! Pregătiți calea Domnului, pregătiți-vă viața!

Poporule al meu, nu mai ispiti pe Dumnezeu. Copiii mei, ai mei sunteți, mămică. Nu fugiți din brațul meu, nu vă furișați de mine. Eu sunt duhul cel ceresc, eu sunt; eu, și trimișii mei. Fericiți veți fi voi, cei care primiți pe trimișii mei, că pe mine mă primiți. Amin.

Iată, suflu peste voi acum. Luați din duhul meu! Cel ce voiește viața, să-și ia crucea și să-I urmeze Domnului. Cel ce-și iubește viața, acela și-o va pierde. Iubiți viața cu Dumnezeu și fiți credincioși.

Poporul al meu, nu mai ispiti pe Dumnezeu. Iată, pace vă las vouă! Pace peste voi, mămică! V-am adus pacea, copiii mei. Iubiți pacea de la Dumnezeu. Pace, și nu război! Amin.

Dumnezeu este iubire. Dumnezeu este pace, și putere de luptă și de biruință, și încă un pas, mămică.

Să se scrie această zi. Aceasta este zi de înviere.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

3/16 noiembrie 1990

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Înscăunarea lui la Cluj, ca arhieru.

O merg cu tine, copilul Meu iubit, că pe nicăieri n-a fost să nu merg cu tine. Merg cu tine, și pe umerii Mei te voi purta ca pe cel mai dulce, dar și tu să mergi cu Mine și nu fără Mine. Când vei ajunge acolo, așa să le spui celor peste care vei veghea: „Fiți următori mie, precum și eu sunt lui Hristos”, că tu nu va trebui să minți atunci când le spui așa, și va trebui să le spui că nu minți prin aceste cuvinte și că așa vei face, și aceștia va trebui să vadă că așa vei face.

Să nu-ți fie rușine cu Mine, copilul Meu, în fața nici unei înălțimi de pe pământ. Începe-ți lucrul cu Mine, începe-l de pe-acum, și Mă arată, copilul Meu, în tine, arată-Mă așa cum am fost, că vreau să fac aceste înălțimi să se plece de-acum. Spune-le lor că vrei să fii ca Mine, și nu ca ei. Spune-le că nu te încumeți să-L minți pe Dumnezeu. Spune-le că nu vei vorbi despre iubire dacă nu vei lucra iubire. Spune-le că nu vei vorbi despre Dumnezeu dacă nu vei fi întru Dumnezeu, și, în sfârșit, spune-le că nu-L vei minți pe Dumnezeu și că aceasta este vremea să ne întoarcem la Dumnezeu și la moșii și strămoșii noștri, care nu-L mințeau pe Dumnezeu.

Copilul Meu iubit, merg cu tine, dar și tu să mergi cu Mine, ca să lucrăm minuni pe unde mergem noi, căci minunile de astăzi sunt anevoie de înțeles, dar noi le înțelegem, iubitul Meu. Cine-L spune pe Iisus Hristos și nu este și el așa cum este Domnul, acela nu este slujitor al lui Iisus Hristos, acela nu vorbește adevărul. Merg cu tine acolo, că acolo avem ceva de lucrat, și vei vedea și vei înțelege de ce merg cu tine acolo, și de ce mergi cu Mine acolo. Vei vedea, copilul Meu, și te vei bucura, că vom lucra peste tot pe unde trebuie să lucrăm, vom lucra așa cum am început, și ne vom bucura când vom lucra, ca s-o vestim pe România pe tot pământul, măi copilul Meu.

Nu stăm de vorbă mult acum, pentru că merg cu tine și voi fi întru toate cu tine. Toate se vor lucra, și vor fi din planul Meu lucrate, dar nu uita, copilul Meu, să ai cu tine puterea cea bună, căci această putere este puterea poporului sfânt. Nu uita de hrana cea de fiecare zi, și aceasta să nu-ți lipsească, copilul Meu, căci cu ea veți fi vii și cerești și vă veți cunoaște că sunteți din cer.

Copilul Meu, fii întru Mine. Eu voi merge cu tine, și voi lucra. Iată, binecuvântare îți dau. Această binecuvântare va fi cu putere și cu lumină ca să fii lumină și să se vadă această lumină.

Pace ție! Pace, și din această pace să răsară pace! Pace ție, copilul Meu iubit! Nu te teme. Nu te teme de nimic și de nimeni, dar nu uita să Mă arăți mare întru tine prin puterea cea bună.

Pace și binecuvântare pe acest drum! Vom lucra cu biruință cerească și se va cunoaște că Domnul și cu planul Său merge cu tine. Pace ție! Încă o dată, pace ție! Pacea și sărutarea Mea peste tine! Amin, amin, amin.

5/18 noiembrie 1990

Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului

Îndemn pentru rugăciuni stăruitoare și jertfe nesângeroase de ispășire.

Sunt aici cu pacea și cu iubirea mea. Sunt cu voi, copiii mei iubiți. Ce să fac dacă din tot poporul meu nu m-a așteptat nimeni să vin înapoi? Iar voi, copiii mei, mereu m-ați așteptat, mereu v-ați rugat mie, în toate durerile m-ați strigat, așa cum se roagă în toate nevoile creștinii la icoanele sfinților care au fost pe pământ și care sunt în cer acum. Așa v-ați rugat voi la mine, copiii mei, și eu când vă auzeam veneam și vă ajutam și vă mângâiam și mă bucuram. Și dacă de când am plecat v-ați tot rugat mie, iată ce am făcut eu: am venit la voi, pentru că voi m-ați așteptat să vin înapoi. Voi ați crezut în mine și în lucrarea ce a fost prin mine. Voi n-ați zis niciodată că Dumnezeu minte, și iată, nu v-a mințit. Dumnezeu nu minte pe cei ce cred cuvintelor Sale. Dumnezeu nu minte pe cel credincios și nu-Și întoarce fața de la acela.

O, voi n-ați zis niciodată că eu nu mai sunt; n-ați zis, pentru că voi Îl cunoașteți pe Dumnezeu, măi copii. Voi Îl credeți pe Dumnezeu, și de aceea ați văzut voi slava lui Dumnezeu. Voi sunteți niște copii, măi fiilor, dar sunt mândră cu voi la Dumnezeu, pentru că sunteți copii împliniți, și pentru că mă ascultați și mă ajutați și lucrați cu mine. Voi nu numai că iertați greșiților voștri, dar iată, vă și rugați pentru ei, că a venit Domnul la voi și v-a spus să vă jertfiți pentru tot poporul creștin și pentru tot neamul lui Dumnezeu, iar voi L-ați ascultat și n-ați dat înapoi, și n-ați spus că nu puteți, căci puterea voastră e Domnul, măi copii. De aceea v-am pus mijlocitorii poporului meu, pentru că m-am bizuit pe voi, și pentru că și voi iubiți acest popor. Și chiar dacă acest popor zice că voi nu-l iubiți, nu-i nimic, mămică, nu vă opriți, că în curând va vedea tot poporul meu cât i-ați iubit voi, și se vor smeri chiar și cei ce v-au împuns.

Eu sunt aici cu voi și lucrez cu voi și vă duc la cer toate rugăciunile și toate jertfele de ispășire pentru acest popor necredincios și neîmplinitor. Eu sunt, mămică, și nimic nu vă va fi greu, chiar dacă purtați suferință de la cei pentru care vă rugați în fiecare zi cu jertfă de ispășire, căci aceștia nu sunt împăcați cu Dumnezeu, și aveți mare greutate peste voi de la aceștia. Dar nu-i nimic, mămică, aceasta se numește iubire, și nu alta; și va fi plătită.

Fiți mari cu inima, fiți mari cu dragostea, și fiți împăcați. Aici a pus Domnul la lucru o mână de inimi curate pentru ca să se aducă la cer jertfă de rugăciune și de tămâie bineprimită, pentru vindecarea și ridicarea acestui popor, ca să prindă viață poporul acesta, și să se arate mare cu Dumnezeu. Aici a făcut Domnul un început mare, copiii mei. Împliniți-vă bine și nu ieșiți de sub cortul lui Dumnezeu, că nu se poate să greșim ceva. Fiți tari în credință, că Domnul lucrează cu voi lucruri mărețe, măi copii, ca să facă de rușine orice înălțime de pe pământ care nu este cu Dumnezeu.

Mă doare, mămică, mă doare că acest popor este așa de slab, așa de fără putere, și nu poate purta ceea ce se lucrează

acum. De aceea vă cere mămică să fiți cu înțelepciune, că poporul e slab încă, și nu poate purta greutate. Nu mămică, să nu doborâm pe creștin. Lăsați pe Dumnezeu, că El știe când și cum va lucra. Lăsați-vă conduși de Domnul, că nu se poate să facem nimic de la noi, nu se poate, copiii mei. Mama Gigi vă roagă să rămâneți mereu întru ascultare, că Domnul rânduiește vremea fiecărui lucru, și Domnul va scoate la iveală această fântână.

E zi de sărbătoare. Bucurați-vă! Sfinții arhangheli Mihail și Gavriil vă aduc cuvintele acestea: bucurați-vă și iarăși bucurați-vă, că a voastră este împărăția cerurilor, amin, căci împărăția lui Dumnezeu, iată, intră înăuntrul vostru. Amin.

Pace vouă, iubiții mei! Cel mai dulce cuvânt: pace! Slavă întru cei de sus, și pe pământ pace! Amin. Fiți fiii păcii și lucrați iubire și pace.

Pace vouă! Pace peste Israel! Amin, amin, amin.

7/20 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Moldova

Popor nou, curat și sfânt.

Mama Gigi salută Moldova. Iată, ies în întâmpinarea acestei cetăți. Pace poporului meu din Moldova! Pace ție, cetate a Moldovei! Ai venit spre mine, și eu am venit spre tine ca să te întâmpin, ca să ne întâlnim și să stăm de vorbă, cetate a Moldovei.

Popor al acestei cetăți, pace ție, și iarăși zic, pace ție! Pace, și lasă-te spre înviere! M-am ridicat, mămică, și mă port din loc în loc să lucrez și să pun pe picioare tot poporul meu, că vine în curând ziua aceea ca să iasă Domnul cu taina acestui popor, că este o taină acest popor, o taină ascunsă de ochii lumii de azi. O, dar marea durere nu este aceasta, ci este alta. Durerea este aceea că poporul meu nu are pricepere ca să înțeleagă această taină și să creadă că el este o taină dumnezeiască. Poporul meu e rece cu inima, e rece cu iubirea, e rece ca gheața. Am venit să suflu peste el ca să-l încălzesc și să-l dezgheț, să-i încălzesc suflarea de viață ca să bată inima acestui popor, și să nu mai fie mort, și să înceapă să-i bată inima, să se întoarcă viața în el și să fie viu, și să fie înviat. Amin.

Cetate a Moldovei, ți-a dat mămică întâlnire. A cerut Domnul această casă pentru găzduire ca să ne întâlnim, și tu ai venit, mămică, fiindcă ai dorit să te întâlnești cu mine. Ai dorit, pentru că tu nu ești de gheață cu mine, nu ești, dar chiar dacă nu ești, trebuie să te lași încălzit la sânul meu și să te lași ajutat ca să te împlinești, copilul meu, și să poți sta în fața lui Dumnezeu, că mă cere Domnul cu tine la El, poporule al meu. A venit vremea aceasta, mămică, și eu trebuie acum să te aduc în stare să te poți întâlni cu Domnul, și să lucreze El apoi cu tine, să vadă toți necredincioșii că Dumnezeu a avut un popor ales; ales, fiindcă l-a ales Dumnezeu. Dar poporul meu n-a vrut să fie ales, n-a vrut să fie deosebit, iar față de ceea ce a avut acest popor, față de hrana pe care a mâncat-o, el trebuia să fie o minune, măi copii.

Voi sunteți născuți pe cale, măi mămică, dar eu am pe poporul meu mai în vârstă decât voi, și s-ar cădea să fie mare și să lucreze Domnul minuni cu el, pentru că a mâncat multă vreme hrană cerească, hrană aleasă, măi copii. O, acum nu trebuie să se mai întâmple cum s-a întâmplat cu poporul cel pe care l-a scos Moise din Egipt, care n-a fost mulțumit că-l scosese Domnul din robie, și a cântat că de ce l-a scos, și dacă

a cântat, în loc să călătorească patruzeci de zile până în pământul făgăduinței, a călătorit patruzeci de ani. S-a învățat în loc atâta vreme, pentru că a cântat și s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu poporul acela, și când să intre, ce să mai intre? că picase în pustie cântind și răzvrătindu-se, și numai cei născuți pe drum au fost duși de Moise până la malul Iordanului, și de acolo au fost luați de altă călăuză, de i-a dus în țara Canaanului, căci Moise rămăsese dincoace de Iordan și s-a dus la Domnul, măi copii. Acum trebuie să fie altfel cu poporul lui Dumnezeu, și iată, de aceea mă port din loc în loc să-mi strig și să-mi adun acest popor, să-l păstoresc și să-l înțeleptesc și să-l fac în stare să ia înviere, și să împartă înviere acest popor, măi copii. Și așa va trebui să fie, pentru ca să se împlinească înapoi trupul acestui popor, căci rădăcina lui este începutul tău, măi Israele cu care vorbesc eu acum. Tu ești cel care vei da mâna celui ce a pierit atunci, că aceia sunt strămoșii tăi, popor al acestei vremi de biruință, și prin tine va trebui să ridice Domnul până la neamul cel de atunci, măi copil al lui Israel. De aceea, mămică, nu mai am eu stare, pentru că știu menirea ta, copilul meu, știu ce vrea Domnul să facă prin tine, că vrea, creștine, să măture iadul și vrea să omoare moartea cea din veac prin tine, măi poporule al meu, măi Israelul meu. De aceea îmi odihnesc eu duhul peste tine, ca să intri tu în odihna lui Dumnezeu, și să intre și ei prin tine în odihna aceasta, căci ei n-au intrat în odihnă din pricina neascultării, măi copilul meu.

Să nu cumva să mori pe cale, măi Israele, că dacă dai să mori, să știi că ai să mori de tot, căci trupul tău e de aici și până la acela care a căzut atunci, copilul meu cel de acum, și iată că azi tu nu trăiești numai pentru tine, căci prin tine se va întregi tot trupul lui Israel, măi creștine.

Iată de ce-ți spun eu că tu ești o taină mare, poporule al meu, că uită-te tu ce are Domnul de făcut cu tine. Cu oastea ta de azi, măi Israele, vrea Domnul să dea lupta și să răscumpere tot trupul tău, care este acum în robie și care întreabă mereu: «*Până când, Doamne, ca să răscumperi pe tot neamul Tău?*». Iată până când, că a venit vremea să se curme așteptarea lor și să-i întinzi tu mâna, poporule al meu, popor al lui Israel. O, dacă ai pricepe tu aceasta, dacă ai vrea să crezi că tu ești cea mai mare taină pentru făptura lui Dumnezeu, că după tine nu mai este decât slava lui Dumnezeu, care va arăta pe fiii învierii, atunci ai pune dragostea toată și te-ai ridica, și te-ai pregăti să te scoli și tu în întâmpinarea strămoșilor tăi, așa cum am ieșit eu acum în întâmpinarea ta ca să vin să te scap de robie și să te răscumpăr, poporule al meu. Scoală-te bine, ca să se scoale prin tine tot neamul tău, și să trăiești ca să-l scoli și pe el, că ai văzut când piere cineva de al tău cum îi faci tot ce poți, și dacă acela piere păcătuiind sau neascultând, te duci și dai jertfe de ispășire și de rugăciune ca să nu-l lași la loc rău, pentru că a fost al tău și te doare. Așa să te lupti, și să fii cu putere, ca să răscumperi toată seminția ta care n-a ascultat pe Dumnezeu. Când ai pe cineva bolnav de moarte, dai toată averea să-l salvezi dacă ții la el, și nu mai ai nici somn, nici liniște, și umbli numai cu lacrimi pe obraz. Așa și Domnul, măi copilul meu, îl plânge pe Israel, și vrea să-l răscumpere prin tine, măi fiule, și să-i dea și lui odihna și slava zilelor acestea pe care le vezi tu venind, măi creștine, că dacă ai credință, te vei uita la ele să vină, și vor veni, copilul meu, că e vremea să vină. Aceasta este vremea care suspină pentru toată făptura, și în care se cere să nu-și mai împietrească nimeni inima, ca să fie și pentru poporul cel de atunci, care nu a crezut și care s-a învățat cu inima și a fost lovit de palma neascultării.

Scoală-te, Israele! scoală-te, mămică! scoală-te ca să fii puternic să dai mâna celui ce-ți așteaptă mâna, să ridici pe Israelul cel cârtitor de atunci. De aceea ies în calea ta și te învâț să fii bun, să fii pe stâncă, mămică, să nu cârtești, să nu te murdărești, să nu te spurci, copilul meu, și să nu stai fără Domnul, măi mămică, fiindcă tu ești o taină mare, poporul al meu, ești o sculă cu care vrea Domnul să repare tot trecutul tău cel rău și toată neascultarea ta, măi Israele, că așa a spus Domnul, că prin tine va face mântuire și ispășire, și va face înviere, copil al acestei vremi. Pe tine te așteaptă tot cerul. Tu ești cel mai mic și cel mai așteptat, dar învrednicește-te, copilul meu, să fii fiu de samarinean, ca să ridici de la pământ pe cel căzut între tâlhari, și să nu faci ca cei de până acum, care treceau înainte fără putere și fără milă, că dacă tu nu ești milos cu cel căzut, cu neamul tău, care așteaptă răscumpărare, dacă n-ai să fii bun și milos, atunci ar fi să pățești ce a pățit acela, și ar fi vaiul tău fără de sfârșit.

Fii tare, poporul al meu, că iată cum caut eu să te umplu de pricepere și să-ți înțelegi menirea și să lucrezi după alegerea asta, creștine, pentru că Dumnezeu ți-a dat mult, și iată, îți cere mult. Îți cere să fii curat cu inima și cu iubirea, îți cere să te îmbraci întru nestrăcătore, îți cere să fii lumină pentru toți cei din jur, îți cere să fii ceresc cu totul, pentru că Domnul lucrează acum cer nou și pământ nou pentru tine, copilul meu iubit. Iată, lucrează cerul pe pământ de atâta vreme, și când te văd cum ești, că nu ești ceresc, și când te văd că nu pricepi aceasta, mă prinde grija de tine, și iată ce am făcut: m-am ridicat cu putere și cu grăbire ca să te trezesc și să te pun pe picioare, și să-ți arăt apoi cum să te pregătești, că vine în curând slava lui Dumnezeu să se așeze pe pământul pe care stai tu, fiindcă acest pământ pe care stai este locul pe care Se va odihni Dumnezeu, este Ierusalimul cel nou, care vine de la Dumnezeu pe pământul acesta. Tot cerul știe și vede ce va fi cu acest pământ ales. Toți proorocii au vorbit despre acest pământ, și ți-a spus Dumnezeu și ție, măi creștine, și ți-a descoperit toată taina acestui pământ, și a descoperit Domnul taina aceasta la toate popoarele, ca atunci când vor vedea, să creadă popoarele și să se plece, și să se ridice apoi înspre Dumnezeu.

Iată menirea ta, poporul al meu! Mai poți tu, oare, să crezi că vei putea ieși de sub puterea aceasta? Vezi tu cât de bine ți-ar fi prins acum dacă ai fi fost mare la înțelepciune? Ți-ar fi fost bucuria întreagă acum când se va arăta această slavă, dar tu ești ca unul abia trezit din somn, și ești buimăcit de somnul necunoștinței, măi poporul al meu. Iată că trebuie să te ridici cu grăbire și să-ți vii în fire, și să-ți speli fața bine, și să-ți speli ochii, mămică, pentru ca să vezi cu ei ce este și ce trebuie să faci, și ca să faci apoi și pe alții să vadă. Spală-ți fața, copilul meu, ca să se vadă viața la tine, că va trebui să împarți viață de la Dumnezeu peste cei fără de viață.

Copilul meu, Dumnezeu înseamnă viață, dar această viață nu mai este în lume, și de aceea lumea este lume, și este moarte în lume. Tu trebuie, mămică, să-L împarți pe Acest Dumnezeu, Care este Dumnezeul vieții. Trebuie să lucrezi această lucrare, pentru că Domnul a lucrat cu tine atâta timp și ți-a spus mereu ce va face cu tine, dar dacă n-ai înțeles până acum, și dacă n-ai vrut să crezi aceasta, nu se poate să nu crezi măcar acum, că să știi, creștine, că ți se va cere acest talant, și va trebui să arăți cât rod ai adus cu el. Și dacă tu l-ai îngropat și l-ai ascuns până acum, iată, mai e un crâmpel de timp. Scoate-l numaidecât, copilul meu, că iată, ți-am adus și libertate. Scoate-l, mămică, și înmulțește-l ca să primești plată, că sunt cu plata în mână, poporul al meu, și sunt în mână

cu pecetea Dumnezeului Cel viu, ca s-o pun pe creștetul tău și să te ocrotesc de ceasul ispitei care este la ușă, măi creștine. Lasă-te să primești această pecetluire, ca să nu fii atins, mămică. Ridică-te pe picioare, ca să văd că stai pe picioare, și să te însemnez de la mine, că tot ce vine acum ca să curețe pământul, pe tine te va ocroti dacă mă primești pe mine acum. Arată-te tu acum cu iubire, copilul meu, că iată eu cât te iubesc! Că am venit la tine ca să te iert, și apoi să-ți spun să nu mai fii necredincios și să nu mai fii rece cu Dumnezeu, copilul meu. Încălzește-te cu mine, că te iau eu în mână și te încălzeșc ca pe un pui căzut în apă, te iau și te oblojesc și suflu peste tine ca să pun viață peste tine și să nu mai mori de-acum, poporul al meu. Nu mai e vreme de murit, mămică. Avem de lucru, că iată, se zorește de ziuă și trebuie să sfârșim cu culesul și să se pună la adăpost agoniseala ca să poată Domnul să dea drumul îngerilor care vor lucra secerișul, și apoi să curețe aria, să dea foc la pleavă, și să fie pământul nou și curat, că apoi va fi să primească pe el pe fiii lui Dumnezeu. Aceasta este menirea acestui pământ, aceasta este lucrarea acestui popor, acesta va fi Ierusalimul cel nou.

Copii ai Moldovei, Moldova e iubită de Dumnezeu. Iubiți-L și voi pe Domnul, iubiți-L și urmați-L și ascultați-L, că Domnul vă iubește și vă tocmește să lucrați, și apoi să vă odihniți și să intrați în bucuria care va veni peste voi de la Dumnezeu. Feriți-vă să mai muriți, mămică. Luați duh de înțelepciune ca să nu mai păcătuiți de-acum, căci păcatul este întuneric. Ajunge cu întunericul, că iată, lumina de la Dumnezeu acoperă pământul acesta, și de la această lumină vor veni popoare și vor lua lumină. Ridică-te, și ia lumină, poporul al meu! Ajunge cu întunericul! Domnul v-a arătat vouă calea. Mergeți, mămică, pe ea și nu întoarceți capul. Nu-L mai supărați pe Dumnezeu, nu mai faceți rău înaintea ochilor Lui. Fiți curați cu totul, fiți cu toată casa voastră. Dați afară păcatul și stricăciunea, nu mai fiți robi stricăciunii, iar tot ce nu încap la Dumnezeu nu mai iubiți, copiii mei. Iubiți sfințenia de-acum, iubiți curățenia, că nimic întinat nu va mai dăinui. Fiți sfinți precum Domnul este sfânt. Vegheați cu iubire, că numai un pic de vreme mai este. Iată, slava lui Dumnezeu se apropie, căci Domnul vine iar. Vai celor ce-și întorc fața ca să nu vadă această slavă! Vai celor ce mai au urme de întuneric peste ei, că aceștia vor fi vădiți și dați de rușine. Vai celor ce mă țin la ușă ca să nu intru sau să mai aștept, că iată, eu nu mai aștept. Am așteptat de ajuns, mămică. Am așteptat să te ridic, poporul al meu, dar tu n-ai vrut. Am venit eu să te ridic, și am venit să-ți vestesc că dacă nu te ridici cu totul și dacă mai rămâi cu ceva, vei fi dat cu cei călcători de lege. Cât un bob de muștar dacă vei mai avea de la tine, vei fi vădit și rușinat, pentru că masa aceasta este curată, și numai curat vei putea intra. Să nu gândești cumva că vei putea aduce și tu ceva la această masă. Vai ție, mămică, vai, copilul meu, dacă nu te vei învrednici întru toate, dacă nu vei veghea de acum peste tine ca să fii vas ales! Vai, dacă nu mă primești așa cum vin eu! Cine are urechi, să audă și să înțeleagă!

Lasă-mă să vin cu iertarea la tine, copilul meu, și nu mă pune, mămică, să ridic sabia peste tine, că dacă văd că nu te lepezi de tine, și dacă văd că te ridici să-ți ceri vreun drept și acum, atunci te voi atinge ca să te umilesc și ca să te aud apoi că-ți ceri iertare, pentru că eu ți-am spus că nu mai face Domnul ca tine de acum. Acum e rândul tău, mămică. Și dacă nu vei vrea, apoi e rândul meu, să știi, creștine; și dacă nu vrei nici așa, vei fi secerat de unealta care va lovi în urma mea, că în urma mea se face curat, poporul al meu. Vai ție dacă vei mai vrea ca tine, că acum nu mai este vremea ta. A fost până

acum, a fost destul. Acum e vremea Domnului, acum e vremea mea, și iată, mă vei vedea curând, dar eu vreau să ne bucurăm atunci, și nu să ne judecăm, copilul meu. De acum încolo nu vei mai putea să judeci, că nimeni nu te va mai auzi. Și dacă mai ai și acum de spus ceva, aceea va fi pentru tine, aceea te va osândi pe tine, fiindcă așa este scris: «*Cel ce judecă, a și fost judecat acela*», și iată, când te ridici să judeci, nu știi că tu îți faci ție parte și nu celui împotriva căruia judeci. Domnul n-a făcut niciodată așa ceva, niciodată, copilul meu, că iată, cel ce a făcut așa ceva, cel ce a judecat, acela a fost judecat prin însăși judecata aceea care a ieșit de pe limba aceluia. Domnul a lăsat scris în carte ce să faci și ce să nu faci tu, și iată, ceea ce alegi, alegi de bunăvoie. Dacă vrei să ai înțelepciune, măcar de acum dacă vrei, atunci vei înțelege aceasta. Nimeni nu poate să-ți facă nici un rău, și dacă poate cineva, acela ești numai tu, creștine. Iată, aceasta este înțelepciunea care-ți lipsește ție, și nu vei putea să te dezvinovățești, că-ți va sta împotriva această înțelepciune.

Fii supusul lui Dumnezeu, copilul meu, că tu nu poți fi altfel decât așa, că așa ești chiar dacă tu nu poți înțelege. Supune-te sub mâna cea tare a Domnului și lasă-te lucrat, ca să-ți dea Domnul apoi o întrebuintare și să-ți dea cinste, copilul meu. Fii atent, mămică, fii atent, că trebuie să fii cu totul curat. Fii înțelept, de-acum, că pentru tine vei face aceasta. Lasă-te spre sfințenie, că poporul meu va fi un popor supus, un popor ceresc și veșnic. Înfrigează-te, copilul meu, vino-ți în fire, scoate din tine duhul lumii, ca să nu fii pentru moarte. Fugi de lume, fugi de veninul lumii, fugi, mămică, fugi! Fugi de idoli și te luptă cu ei și sfărâmă-i fără milă, și vei lua biruință bună și vei lua plată de la Dumnezeu. Aruncă de la tine sminteala lumii, nu te mai uni cu stricăciunea din ea, că pentru lume se apropie sfârșitul, poporul al meu.

Hai, mămică, hai cu mine, că tu trebuie să fii cu cerul, iar în cer nu este stricăciune. Vine cerul la tine, mămică, dar curățește-te, fiindcă cerul este curat și veșnic. Acesta este pământul cel binecuvântat de Dumnezeu, care-L va primi pe Domnul acum când Se va arăta iar. Nu mai fi așa de nepriceput, poporul al meu. Acesta este pământul făgăduinței, și iată, Domnul alungă de pe el tot trupul cel stricat și străin și te așează pe tine în acest pământ, poporul al meu. Mai e un ceas, și așa va fi cu acest pământ. Încrednicește-te, copilul meu, că să știi, că va fi totul curat și nou. Fii nou, poporul al meu, fii curat și sfânt. Amin. Fii întru Dumnezeu și fii cer, nu mai fi pământ, poporul al meu, nu mai fi! Sun din trâmbiță și îți spun: nu mai fi pământ! Amin. Sun și lucrez pe pământ ca să fac cer peste tot. Amin. Lucrez, poporul al meu, și iată, fac un lucru nou. Aceasta este misiunea mea: să merg, și roadă să aduc; să înviez, și să suflu peste poporul meu.

Iată încă o zi de înviere. Toți cei care sunt azi în cer, au dorit să vadă una din zilele acestea și n-au văzut, dar le văd acum, și se bucură cei din cer. Bucură-te și tu, poporul al meu, că nimeni până acum n-a avut parte de zile ca acestea. Bucură-te, și iarăși zic, bucură-te! Amin.

Acum, pentru cetatea cu care am vorbit, cobor pace. Pace ție, cetatea mea, Moldova mea, bucuria mea! Pace ție! că de la tine am iubire, și din tine am fii cu iubire. Pace și plată de la Dumnezeu, duh de pace și de înviere!

Cetate a Moldovei, scrie și tu această zi, că și eu o scriu. E ziua ta de înviere, Moldova mea, cetatea mea!

Tot trupul acestei cetăți să învieze!

Iată, suflu acum. Luați din duhul meu! Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

9/22 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Turbați-Ilfov

Învățăture de viață sfântă. Îndemn la pocăință. Proorocie despre învierea lumii.

Intră mama Gigi în cetatea Turbați; intră și se așează la lucru; sună, și intră, și apoi lucrează. Amin.

Duhurile Preasfintei Treimi Se odihnesc aici ca să vadă cum lucrăm. Se scoală în picioare Tatăl ceresc și binecuvintează această cetate. Amin. Se scoală Tatăl și grăiește cu mine:

— **B**inecuvântată să-ți fie munca, Verginico, și binecuvântat să-ți fie rodul pântecelei tău, că al tău este acest popor, scumpa Mea. Tu ai suferit, tu l-ai născut, și în dureri l-ai născut. Tu ai stat în fața Mea pentru el, și tu l-ai hrănit. Am sălășluit întru tine vreme multă, Verginico. Măicuța Fiului Meu nu știe cum să-ți mai mulțumească, pentru că tu ai fost aceea care ai fost cortul Duhului Fiului ei. Tu ai fost aceea care L-ai întâmpinat atunci când a venit ca să Se desăvârșească iar, și iată, Se desăvârșește. Tu I-ai dat adăpost, scumpa Noastră, și L-ai purtat cu dragoste ca să poată El vorbi încă o dată pe pământ. Măicuța Lui îți aduce laudă și mulțumire, și tot cerul te mărește pe tine, fiică iubită. Bucură-te acum, că iată, suntem cu tine și suflăm cu tine peste poporul tău, ca să învieze acest popor și să intre întru mărire. Pentru tine, tată, vom lua buretele și vom șterge păcatele lui și îl vom învia ca să fii cu el, că tu nu poți fără el, Verginico, nu poți, tată, că tu ai iubire multă pentru acest popor. Binecuvântată să-ți fie lucrarea și aici, și binecuvântați să fie servii tăi, trimișii tăi. Amin.

— **P**ace vouă, copilașii mei! Mama Gigi vă aduce pace. Pace peste tot poporul meu! Pace și înviere! Amin.

Ridicați porțile, mămică, să intre împărăția lui Dumnezeu în voi, copiii mei. În voi să nu mai fie altceva decât împărăția lui Dumnezeu. Amin, amin zic vouă, împărăția lui Dumnezeu este, și va fi, și se va vedea, și se va desăvârși. Mama Gigi vă aduce această veste bună și vă aduce înviere sufletelor voastre. Aceasta este vremea să se ridice poporul meu, să se ridice și să creadă lui Dumnezeu, căci Domnul lucrează azi minune mare, lucrează ca să Se desăvârșească și să-Și arate împărăția.

Poporul al meu, nu pot avea pace fără tine. Cât e cerul de frumos și de slăvit, câtă cântare de slavă și câtă fericire este în cer, eu nu pot să mă liniștesc, eu sunt cu suspin fără tine, eu plâng după tine și pribegesc pe urma ta, poporul al meu. Eu n-am să-mi capăt pacea până nu te voi răscumpăra, și iată, dau la o parte toată odihna, toată slava și umblu suspinând până voi termina să te strâng, și n-am să-L las pe Domnul să înceapă curățenia pe pământul acesta până nu voi termina de cules, până nu te voi trezi ca să te am viu, poporul al meu. Mă port din loc în loc cu grabă mare. Bat la porți și strig să mi se deschidă ca să intru peste tot, și să suflu peste tine, copilul meu, ca să prinzi viață. Trec din cetate în cetate și cercetez peste tot, și duhul meu pătrunde și vădește tot. O, și câte rane găesc și câtă necredință și câtă neprimire găesc, poporul al meu! N-am avut unde să-mi găesc un adăpost ca să pot striga la tine, mămică. N-am găsit, că nimeni nu m-a așteptat să vin. Am găsit acești copii cu care mă ajut și pe care i-am trimis să-mi împartă strigătul și să-mi semene cuvintele mele pe unde eu îi trimit, și ei n-au zis nu, n-au zis că nu vor

merge sau că nu vor putea, n-au zis că le este greu și n-au pregetat, pentru că și ei te iubesc pe tine, poporul al meu, că dacă nu te-ar iubi n-ar merge cu mine. Eu sunt cu ei. Eu sunt, și nu ei. Nu pe ei îi primiți, ci pe mine, mămică. Am durere mare pentru cei care cârtesc împotriva lor, dar iată, eu n-am găsit pe alții cu care să mă ajut, și i-am trimis pe ei să-mi împartă solia, dar prin unele cetăți găsesc dispreț acești copii. O, și cine nu-i iubește pe ei, pe mine nu mă iubește, mămică, dar aceia vor suspina în curând așa cum suspin eu acum, că eu suspin în ei, și eu am zis ca aceștia să nu fie ca oile în mijlocul lupilor, și am zis să fie trimișii mei și să merg cu ei până îmi voi sfârși misiunea ca să așez înviere bună peste acest popor.

Fericiți vor fi, și răsplățiți vor fi aceia care deschid trimișilor mei și care ascultă cuvintele acestei cărți, căci cartea care se scrie acum este cartea învierii, dar vai aceluia care dă la o parte cuvintele acestei cărți, căci cartea aceasta va sta pe masă și va mărturisi pentru tine sau împotriva ta, poporul al meu. Iată, întocmesc carte cu trimitere pentru fiecare cetate, și cartea aceasta te va judeca dacă nu vei crede cuvintele acestei cărți. Să-ți fie pentru înviere, și nu spre judecată această carte, poporul meu.

Vorbesc cu tine, cetatea mea de aici. Iată, scriu carte pentru tine, și dacă te vei ridica și vei crede, dacă vei învia, copilul meu, vei fi trecut în carte și vei fi pecetluit cu pecetea Dumnezeului Cel viu, și fericit vei fi, că vei fi găsit scris în cartea învierii și vei scăpa în ziua aceea. O, ziua aceea e la ușă. Ridică-te spre ea, poporul al meu. Ieși în întâmpinarea ei cu glas de bucurie. Pentru aceea m-am ridicat eu, ca să te vestesc pe tine că vine slava lui Dumnezeu spre tine. Vino și tu spre ea și gătește-te pentru această zi, că nu oricine va avea trecerea pe care o ai tu, poporul al meu, popor iubit de Dumnezeu, că se va îmbulzi lumea și se va ruga de tine să-i dai numele tău, dar numele tău este de la Dumnezeu, și nu de la tine, copilul meu. Și va trebui să împarți înțelepciune și să mărturisești cum ai căpătat tu acest nume, cu ce l-ai căpătat și ce ai dat ca să primești acest nume, dar fii atent: ceea ce va trebui să spui, aceea va trebui să faci, și dacă n-ai făcut până acum, nu se mai poate de acum tot așa. De acum încolo în casa ta să nu mai fie altă trăire decât trăirea lui Dumnezeu. În viața ta să nu se mai vadă altceva decât viața lui Dumnezeu, iar pe calea ta să nu mai mergi cu nimeni decât cu Domnul, copilul meu. Să nu mai mergi cu lumea, fiule, să nu mai mergi cu ea și să n-o mai iubești cu nimic, că vine sfârșit pentru această lume, și nu va mai trăi lumea pe acest pământ, căci cel ce va trăi după aceea, acela nu va mai fi lume, și va fi ca și tine, copilul meu. Cercetează-te bine, măi creștine, cercetează tot adâncul tău și așează-L bine pe Dumnezeu înăuntrul tău, că dacă El va trăi și va împărăți în tine, atunci va vedea lumea pe Dumnezeu la tine și se va îmbulzi ca să poarte numele tău.

Poporul al meu, dacă tu nu te vei cerceta bine și dacă nu vei fi apoi viu și curat, să știi, altfel nu vei putea rămâne, mămică. Dumnezeu nu poate trece peste cele scrise oricine ai fi tu, creștine. Și dacă ești cine ești, apoi pune-te bine cu Dumnezeu, că Dumnezeu trebuie să fie adevărat la tine. Dumnezeu n-a făcut niciodată ce faci tu, și de aceea este adevărat Domnul. Tu ai amestecat mereu lumina cu întunericul și adevărul cu minciuna. Tu ai așezat mereu moarte peste viața pe care a pus-o Domnul peste tine, pentru că tu ai păcătuit mereu, creștine, și mai păcătuiești și acum. Am venit să-ți spun că și acum păcătuiești. Am venit să-ți spun să te oprești, copilul meu, și să nu mai trăiești tu de acum. Lasă-L pe Dom-

nul de-acum să trăiască în tine, că Domnul este fără de păcat, poporul al meu, și este viață Domnul. Deschide cartea învățaturii, dar să n-o înțelegi ca tine, și înțelege-o ca Dumnezeu. Să n-o înțelegi după placul tău sau după pântecelul tău sau după slobozenia ta. Citește în ea așa cum se citește în vremea de astăzi și fii înțelept ca să vezi că scrie în ea despre vremea aceasta. Fii înțelept, măi Israele, că de la tine se va cere și mai mult, pentru că tu ai mâncat multă vreme hrană din cer, și cu tine a stat Domnul de vorbă mai mult decât cu poporul cel de la început, și te-a condus și te-a ridicat treaptă cu treaptă și te-a luat cu ușorul până ce ți-a descoperit totul, ca să fii astăzi înțelept și să fii credincios pentru împlinirile din vremea aceasta. O, și când văd cât ești de mititel, măi Israele, că n-ai și tu putere să învingi răul din tine! N-ai, că tu n-ai vrut să lucrezi după legea lui Dumnezeu, și ai lucrat după legea pântecelui și a voii tale. Nu te supăra, mămică, pe mine, și să nu faci ca poporul acela care L-a omorât pe Domnul pentru că-i vădea fărădelegea. Eu vorbesc așa cu tine ca să nu te las să pieri, ca să nu rămâi rob păcatului și pântecelui tău, că dacă rămâi rob acestora, nu pot să mă duc cu tine în fața lui Dumnezeu, că acolo ne vom lovi de legea cea dreaptă și nu vom fi primiți. Întoarce-te, mămică, la legea cea vie și nu te mai înșela, măi creștine, că altfel nu ai trecere oricine ai fi tu.

O, neamurile mele cele după trup, nu pot face nimic pentru voi dacă nu veți intra pe ușă, mămică. Domnul este ușa, măi creștine. De aceea a venit El atunci și a luat trup ca și tine, ca să nu te poți dezvinovăți că n-ai putut să fii așa cum se cere să fie cei care vor intra la masă cu Domnul. Tu vrei să fii vădit și să fii rușinat, copilul meu? Sau vrei să fii vrednic ca să intri fără sfială la masă? Dacă vrei să fii vrednic să intri, învrednicește-te de-acum, că mult timp nu mai ai până atunci. E ceasul cel din urmă; pregătește-te, mămică! Am ieșit în întâmpinarea ta ca să te ajut.

Sfânta Treime coboară peste voi întreită putere, dar lăsați-vă lucrați, copiii mei. Nu vă mai înșelați de-acum. Domnul Și-a sfârșit așteptarea și vine să Se slăvească. Fiți credincioși așa cum a fost casa lui Noe care a crezut cele spuse de Domnul și și-a pregătit salvare. Pregătește-ți-o și tu, și crede lui Dumnezeu, de-acum, căci prin credința ta va lucra Domnul pentru tine. Primește-mă, copilul meu, că vreau să te ajut, mămică. Am putere să te ajut, dar nu am loc la tine dacă nu ai credință, poporul al meu. Uită-te bine la cei ce n-au avut credință pe timpul Domnului, că au rămas tot cum au fost, dar prin cei credincioși a lucrat Domnul minuni. Credința lor lucra minuni, poporul al meu. Ai văzut ce a răspuns Domnul celor ce au venit să-L ispitească atunci când L-au întrebă cu ce putere face El minuni, și Domnul le-a vădit fățărnicia, căci i-a întrebă dacă știu de unde este botezul lui Ioan, și ei au spus că nu știu, și atunci ei au auzit de la Domnul: «*Nici Eu nu vă spun vouă cu ce putere fac minuni*». O, de ce, măi copii, a făcut așa cu ei? Pentru ca să rămână pildă că El nu lucrează decât cu cei ce au credință în El, cu cei ce nu-L ispitesc pe El. Aceia care L-au întrebă așa, nu aveau credință în El, și au vrut doar să Îl ispitească, dar Domnul nu Se lasă ispitit. Ai grijă, măi creștine, și tu asupra ta, și niciodată să nu te gândești să-L încerci pe Dumnezeu, căci Domnul Își va întoarce fața de la necurăția ta. Iată, fericiți veți fi voi dacă veți avea inima curată, căci unii ca aceștia Îl vor vedea pe Dumnezeu.

Poporul al meu, îți mai aduci tu aminte de mine? Eu sunt aceea prin care te-a hrănit Domnul multă vreme cu cuvânt din cer. Ia spune tu dacă știi să răspunzi, a vorbit Domnul cu tine atunci? Ai crezut tu când vorbea Domnul cu tine,

măi creștine? Mai crezi tu în Dumnezeu? Dar eu vreau să înțelegi de ce te întreb așa, căci Domnul a vorbit cu tine și ți-a spus să fii cu El până la sfârșit. De aceea te întreb eu așa.

Vreau să-ți aduc aminte de Domnul, poporul al meu, și de mine care m-ai cunoscut odată, că eu m-am dus la Dumnezeu, și m-am dus ca să pot veni înapoi acum la tine. Ia spune-mi tu, când te rogi la un sfânt care a fost pe pământ și care acum este în cer, crezi tu când te rogi lui? crezi că te ajută? Și dacă crezi că te poate ajuta, crezi că este viu? Crezi, știu, că dacă n-ai crede n-ai sărbători ziua aceea a sfântului.

Poporul al meu, ia adu-ți tu aminte câtă vreme S-a folosit de mine Dumnezeu și cât ai mâncat tu hrană din cer prin gura mea așa cum își hrănește o păsărică puii de ia mâncarea în cioc și le-o dă lor. Așa m-a folosit pe mine Dumnezeu ca să te hrănească pe tine, măi Israele, ca să te învețe calea vieții și ca să-ți spună ție despre vremea aceasta, și te-a învățat s-o aștepti, poporul al meu, te-a învățat să crezi că vorbești cu Dumnezeu și te-a întrebat dacă crezi, și tu ai răspuns „Da” lui Dumnezeu, măi copilul meu, și de aceea ești trecut la Domnul că ești copil al acestei lucrări. Ești trecut la număratoarea aceasta, ești copilul meu, ești ucenicul meu, că Domnul așa are scris, că tu ești poporul meu, și iată, acum te cere Domnul de la mine, mămică. Ai pecetea mea pe tine, copilul meu, și nu te primește Dumnezeu fără mine.

Împacă-te cu mine, poporul al meu, și crede tu că eu sunt vie și că te pot face viu ca și pe mine, că tu ai o soartă aparte, măi creștine. Soarta ta este să nu mai treci prin moarte, copilul meu. Ai văzut tu ce scrie în cartea lui Dumnezeu, «*că trâmbița va suna, și morții vor învia, iar voi vă veți schimba*»? Ai văzut? Așa scrie. Iată, se împlinesc Scriptura aceasta sub ochii tăi. Eu sunt trâmbița cu care sună Domnul. Eu sunt, pentru că așa este scris, și pentru că așa ți-a spus și ție Domnul, dar tu ai uitat, copilul meu. Și iată că și morții aud glasul trâmbiței, dar tu nici asta nu știi că aud și cei din morminte glasul trâmbiței; aud, și înviază morții. O, că-mi suspină duhul meu, că și tu ești mort, poporul al meu. Ești aproape mort, și eu am venit să suflu peste tine, să sun din trâmbiță ca să înviezi. Va învia în curând și lumea cea necredincioasă și stricată, fiindcă este scris că va veni sfârșitul lumii, poporul al meu. Va muri lumea din tine, creștine, va muri duhul lumii și multă lume se va lumina și va fi cu Dumnezeu și va fi ca tine, copilul meu. Iată cum va trebui să fii de-acum, că va trebui să fii viu și să nu mai fie lume în tine. Va trebui să te schimbi, pentru că așa scrie în carte, că «*trâmbița va suna, și morții vor învia, iar voi vă veți schimba*». Iată, copiii mei, voi vă veți schimba într-o clipă la glasul trâmbiței. Nici nu se poate altfel, căci într-o clipă trebuie să vă lăsați schimbați.

Iată și clipa ta, cetatea mea de aici. Schimbă-te, mămică. Fă-te trup ceresc și nu mai fi pământ. Lasă-te spre această înviere, poporul al meu. Leapădă de la tine duhul lumii și viața lumii, că pentru lume vine sfârșitul, așa este scris. Sfârșește, copilul meu, cu lumea. Omoară lumea cea din tine, că dacă nu vei face așa, te vei sfârși și tu cu tot cu lumea din tine. Nu se mai poate să fii cum ai fost, și trebuie să fii curat și cu inima și cu trupul; trebuie cu toată trăirea ta. Eu de aceea m-am ridicat, ca să-ți aduc această veste, să-ți amintesc de Scriptura aceea care zice «*că trâmbița va suna, și morții vor învia, iar voi vă veți schimba într-o clipă*».

Poporul al meu, îmbracă-te întru nesticăciune, schimbă-ți haina vieții într-o clipă, că iată ce soartă ai. Nu mai fă ca pe vremea lui Noe, că vine mânia, creștine, și să nu te găsească mâncând și bând și însurându-te sau măritându-te.

Vai de tine dacă rămâi lume, că lumea a ajuns la sfârșit. Nu mai munci numai pentru cele ce vor trece în curând. Ce ai să faci tu cu câte ți-ai agonisit? Și ce vei face tu acum dacă și de acum încolo te vei înșela să-ți pierzi toată vremea cu cele trecătoare, ce faci, copilul meu, că iată, ai părăsit pe Dumnezeu și ai înghețat în drum, ai înghețat de tot. Am venit să suflu peste tine ca să te încălzesc și să te dezgheț, ca să înviezi, creștine, că dacă vei învia, atunci vei ști ce ai de făcut. Va trebui să-ți pară rău de vremea necunoștinței tale. Va trebui să te rogi lui Dumnezeu, mămică. Va trebui să te împaci cu tot cerul și va trebui să mănânci așa cum te-a învățat Domnul. Nu e greu, mămică, dar te-ai învățat tu departe de Domnul, că ești departe de Domnul, poporul al meu.

Trăiește, măi creștine, de acum încolo ca și cum L-ai vedea pe Domnul venind. Veghează cu credință și cu dragoste, dar veghează bine și veghează mereu, că vremea este la ușă, poporul al meu, și dacă veghezi, veghează cu toată casa ta, și să vegheze cu tine și copiii tăi, că dacă ei vor umbla pe calea lor fără de Dumnezeu, vor fi vădiți și vor fi atinși de unealta de nimicire care vine în urma mea. Să nu creadă copiii tăi, creștine, că dacă tu nu-i vezi nu-i vede nici Dumnezeu. O, Domnul nu Se lasă înșelat, măi copii, că iată, copiii voștri nu se mai cunosc că sunt cu Dumnezeu, nu mai sunt cu Dumnezeu copiii voștri. Și iată, vă aduc știre dureroasă, și e de plâns ceea ce vă aduc de știre, măi copii. Am venit să vă spun, ca să puteți repara. Eu vă ajut să reparați, dar fără voi eu nu pot. Este scris în cartea cea de sus, este scris de copiii voștri că înșeală pe Dumnezeu și că vă înșeală și pe voi. Plâng îngerașii cei păzitori ai copiilor voștri, căci îngerii cei răi se fălesc împotriva îngerașilor lor cei păzitori. Îngerii cei răi văd mereu fața lui Dumnezeu, că se duc cu învinuiri asupra copiilor voștri și nu mai termină de scris împotriva lor. Îngerașii cei păzitori ai copiilor voștri nu mai văd fața lui Dumnezeu, că nu au ce duce despre ei la Dumnezeu ca să meargă la scaunul slavei cerești îngerașii lor păzitori. Copiii voștri nu se deosebesc de lume. Ce facem noi cu ei, mămică? Mă sfătuiesc și eu cu voi, ce să facem cu ei? Lor le este rușine cu Dumnezeu, că zic că râde lumea de ei dacă ar arăta la lume că ei sunt cu Dumnezeu. Se îmbracă și ei cum se îmbracă lumea și nu-i mai cunosc din lume. Mănâncă și ei cum mănâncă lumea, se duc unde se duce lumea, se însoară și se mărită cu fiii lumii, cu morții, măi copii, căci cei din lume sunt morți, că n-au pe Dumnezeu, și în lume este moarte și pieire și păcat. Este scris în cer mărturie împotriva lor și n-am avut îndrăzneală să-I cer Domnului să șteargă cele scrise de îngerii lor cei răi, că eu știam că mă fac de rușine la Domnul, fiindcă ei fac mereu păcate și iar se umplea cartea judecății împotriva lor. Ce facem cu ei, măi mămică? Eu vreau să mă duc și să îndrăznesc la Domnul pentru ei, dar nu vreau să fiu dată de rușine, că trebuie să aduc de aici act de hotărâre, act de pocăință și de împăcare cu Dumnezeu.

De aceea, iată, vorbesc cu voi acum, copii ai acestei cetăți, copii ai acestor părinți. Vă întrebă și pe voi mămică Gigi, nășica Gigi. Ce este de făcut cu voi, măi copii? Voi trebuie să răspundeți. Nimeni în locul vostru nu poate răspunde. Eu nici atât nu pot, că la Domnul nu se intră după nume sau după neam. Vreau să cer la Domnul să scoată din cartea judecății numele vostru. Vreau să vă salvez, mămică. Vreau să vă pun pe creștet pecetea Dumnezeului Cel viu. Nu veți mai rămâne, mămică, dacă nu vă împăcați cu Dumnezeu, că aceasta înseamnă să vă împăcați cu Dumnezeu: să ieșiți din ale lumii, să fiți curați, să fiți creștini, să-L vadă lumea pe Dumnezeu în

voi și cu voi, să vă rugați și să-I slujiți lui Dumnezeu, măi copii, și să nu mai trăiți voi, și să trăiască Domnul în voi, că Domnul este fără de păcat. A venit libertatea cu Dumnezeu! Iată ce mare dar! De ce nu vă folosiți de el? De ce, mămică, vă este vouă rușine cu Dumnezeu? De ce vreți să pieriți? Cine nu este acum cu Dumnezeu, acela nu rămâne, mămică, și nu pot să mă liniștesc când văd și știu că vă este pregătită judecata. Cum voi putea purta eu această durere? Dar cum o veți putea voi purta?

Copiii mei, iată de ce am venit la voi. Dați-mi mâna, mămică, fugiți din calea morții. Am venit să văd hotărârea voastră. Eu pot să vă ajut, eu am trecut mare, măi copii, dar să vedem dacă vreți să vă ajut. Trebuie să stau împotriva celor scrise în cartea judecării, dar trebuie să pun în locul lor cuvântul vostru. Voi trebuie în clipa aceasta să vă ridicați și numai cu un cuvânt să-i rușinați pe îngerii cei răi și să-i doborâți de la fața Domnului. Ridicați-vă, mămică, și dați mâna din nou îngerșilor voștri cei păzitori și rugați-i să vă umple de putere ca să înviați întru Dumnezeu, și apoi să fiți o minune nouă, copiii mei, că voi ai mei trebuie să fiți. Cine, care copii de pe pământ vor fi ca voi atunci când veți fi învăluiti de slavă și de cântec de sărbătoare? Cine nu vă va feri pe voi atunci?

Hai să vedem ce duc eu de la voi ca să pun în locul celor scrise. Vă împăcați, mămică, cu Dumnezeu? Alegeți voi lumina? Părăsiți voi calea morții? Vreți cu mine, mămică? Spuneți da, sau spuneți nu; spuneți ce alegeți. Nimeni nu poate răspunde în locul vostru. Voi, mămică. Dacă vreți să fiți copiii slavei, dacă veți zice da, vom încheia de lucrat aici și mă duc, mămică, cu cuvântul vostru și vă trec fii ai învierii și vă pecetluiesc cu pecetea Dumnezeului Cel viu, copilașii mei. Dar ca să vă mai murdăriți apoi cu duhul lumii și al despărțirii de Dumnezeu, nu se mai poate, și nu s-ar mai găsi nimic care să-L mai facă pe Domnul să vă recunoască. Nu mai este ca până acum, nu mai e vremea milei. E vremea biruinței, e vremea gloriei lui Dumnezeu.

Hai, copiii mei! Hai și părinții, hai și copiii, hai să fim ai învierii, să ne lăsăm spre înviere și să fim scriși în cartea învierii. Nimeni apoi nu te mai poate șterge din cartea aceasta în afară de tine, dar fii viteaz, poporule al meu. Tu ești poporul cel ales, dar fii credincios cuvintelor lui Dumnezeu. Fericiți veți fi voi, cei credincioși, căci prin credința voastră se vor săvârși minuni mai mari ca la început. Învredniciți-vă să vă apropiați ca să mâncați din pomul vieții, ca să fiți vii pe veci. Amin. Iubiți-vă unii pe alții, că a voastră este împărăția iubirii. Amin. Iubiți pe Dumnezeu, copiii mei. Amin, amin zic vouă, toate se vor sfârși, dar Dumnezeu și cu poporul Său Se va arăta în lume și lumea va învia și se va bucura. Amin.

Pace vouă, acum! Pace, mămică! Cel ce nu se va naște din cer nu va fi cu cerul. Cel ce se ridică acum, nu va mai muri, căci moartea va fi înghițită de biruința din vremea aceasta.

Duhul meu este deasupra și vă privește. Iată, suflu peste voi acum. Luați din duhul meu, ca să fiți un duh cu mine și să fim una pe veci.

Pace, și ridică-te, cetatea mea de aici! Pace și înviere, pace și sărbătoare! Scrie și tu, că și eu scriu ziua aceasta. E ziua ta de înviere. Amin. Duhul Sfânt al Sfintei Treimi să vă facă vii. Pace vouă, copilașii mei!

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

10/23 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Micșunești-Ilfov

Îndemn la trezire, ridicare și înviere.

Mai facem un popas, copiii mei. Mama Gigi intră în cetatea Micșunești.

Pace vouă, celor din această cetate! Pace și înviere! Amin. Duhurile Preasfintei Treimi sunt și aici cu privirea, pentru că și aici este de lucru mai cu putere. Sfânta Treime Se ridică și binecuvintează și lucrul de aici.

Doamne Savaot, ești Tatăl lor. Spune-i și Tu acestei cetăți, spune-i să se ridice.

— **L**e spun, Verginico. Iată, tată, vorbesc cu poporul tău, să-l fac să te asculte, Verginico.

Copiii Mei, vorbește Domnul Savaot cu voi. Nu fiți ca Toma necredinciosul, că mai fericit va fi cel care crede până nu vede, căci Toma a dorit să-L pipăie pe Domnul, a dorit să-L vadă pe Domnul după înviere, că Toma aflase de vestea învierii. Ai aflat și tu de vestea zilelor de înviere, dar tu ceri semn ca să crezi, așa cum au cerut cei de pe vremea Domnului, care au zis: «Dă-ne un semn!». Dar Domnul nu S-a lăsat ispitit, și le-a răspuns în pilde ca să nu priceapă, fiindcă aceia au fost ispititori, au fost necredincioși, că așa a spus Domnul: «Lua-voi priceperea lor și voi descoperi-o pruncilor».

Copiii Mei, fiți credincioși cuvintelor acestui duh prin care am lucrat atâta vreme, prin care v-am hrănit atâta vreme, că sunteți scriși la Mine că ați fost hrăniți de la Mine prin gurița ei. Voi fără ea nu puteți veni la Mine. Eu nu voi trece peste ea, măi tată, căci fiecare va sta la rândul cetii sale așa cum este scris în cartea Mea. Ea vă are în primire, și din altă mână Eu nu vă primesc, tată. Eu nu voi trece peste cele așezate așa cum credeți voi, și pe ea o avem mare la cer, că ea este trâmbița cea care merge și sună înainte de judecata cea mare. Am o mulțime de scule pe pământ, și fiecare au câte o porție de lucrat, dar aceasta este mare la Mine, și are în primire sigiliul vremii de apoi, pentru că ea a purtat în trupul ei Duhurile Preasfintei Treimi, Care au vorbit cu tine, poporule creștin, și Care vorbesc iarăși, așa cum este scris, «încă o dată, la popoare și la limbi și la împărați și la neamuri». Împăcați-vă cu ea, copiii Mei, că voi cu ea veți veni la Mine. Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne Savaot, slavă și mărire Ție! Și ajută-mă până îmi voi vedea ridicat acest popor.

Copii ai acestei cetăți, vorbește mama Gigi cu voi. Hai să ne așezăm și să lucrăm ca să coborâm și aici înviere, ca să facem și aici trezire și ridicare, și să se ridice și să învieze și această cetate. Amin.

Vezi tu, poporule al meu, cât îmi este mie de dor? Nu mi-e dor de slava cerească mai mult decât de tine. Nu pot sta eu acolo fără tine. Dacă tu ai o familie mare și ai copii mulți și îi iubești, și te duci departe de ei ca să câștigi și să muncești pentru pâinea lor, tu muncești acolo tânjind după ei și așteptând să te întorci. Așa am așteptat eu să mă trimită Domnul înapoi la tine, poporule al meu, și parcă a fost o veșnicie de atunci și până acum.

Nu vreau slavă, nu vreau odihnă, nu vreau fericire fără tine, poporul meu iubit, că-mi aduc aminte de Moise când a zis: «Doamne, șterge-mă de la tine, dar nu lăsa să piară poporul meu». Așa a zis Moise, pentru că era plin de milă și de iubire. Îl supăra mereu poporul acela, dar el nu-L lăsa pe

Domnul să vină cu pedeapsă, nu lăsa să piară de tot poporul. Eu însă am făcut și mai mult, poporul meu, pentru că acum Domnul în vremea aceasta săvârșește minuni mai mari decât oricând. Iată minune cu anevoie de crezut. Iată, duhul cel plecat de pe pământ s-a întors înapoi și lucrează. L-a trimis Domnul înapoi de unde a plecat. L-a trimis și l-a pus să lucreze înainte de acolo de unde a rămas. Am venit înapoi la tine, poporule al meu, pentru că Domnul nu-și calcă făgăduințele Sale și nu trece peste cele scrise, căci în cartea acestei lucrări este scris că va lucra Domnul cu mine în aceste zile și va ridica noroade multe spre înviere și spre lumină.

O, poporule al meu, dacă tu ai fi fost credincios acestei lucrări, ai fi înțeles toată taina lui Dumnezeu. Dar n-a fost credincios poporul meu, pentru că i-a fost greu să aleagă bine neghina din grâu și s-a dus pe la alte mese care aveau mai cu slobozenie bucate puse pe masă. Poporul meu n-a vrut să poată mult cu Dumnezeu. A vrut să poată puțin, a vrut să aibă putere puțină ca nu cumva să fie puternic la înțelepciune. Și dacă acest popor nu și-a priceput menirea și treapta pe care a fost așezat, a umblat rătăcind din loc în loc, oprindu-se prin alte grădini, și tot pribegind așa, a rămas în urmă, că nu i-a plăcut urcușul care ducea spre vârful înțeleșurilor lui Dumnezeu, spre treapta cea mai de sus, unde este cea mai mare apropiere cu Dumnezeu. Așa ai fost, creștine. Ai rămas în urmă, mămică, și ai nimerit prin alte grădini și ai rămas acolo, că n-ai mai vrut să mergi înainte, spre vârful muntelui. Și când ai să vezi acum acest munte care se va ridica peste vârful munților, și când ai să vezi noroadele curgând să vină să vadă slava care se va arăta în ochii tuturor, ce vei mai avea de spus, poporule al meu? Dacă ai fost odată al meu, și dacă n-ai mai vrut să fii al meu și te-ai instrăinat de mine, fă și tu ce a făcut fiul cel instrăinat și nu aștepta să pățești ce a pățit acela, că acela a avut timp de întoarcere, dar tu nu mai ai, copilul meu, pentru că se vede furtuna venind, și ușa nu mai stă deschisă de acum. Și dacă ai să rămâi pe afară ce putere vei avea în fața acestei mâni? Nu vei avea putere și nu vei găsi milă, pentru că eu am venit la tine și ți-am spus să intri înăuntru că vine furtuna și se închide ușa pe dinăuntru. De aceea n-ai mai vrut tu să rămâi la această masă, și a început să-ți pară rău că ai venit aici, așa cum îți părea rău poporului care a ieșit cu Moise din Egipt, că se gândea că era mâncare mai multă în Egipt și bucate mai alese, și a cârtit împotriva manei cerești așa cum au cârtit și cei care s-au dus de la această masă ca să găsească alta mai cu slobozenie. Dar ce vor face aceia când se va vedea pe creștetul lor semnul pe care l-au primit de aici?

Iată de ce am venit și de ce te-am rugat să vii să ne întâlnim, popor al acestei cetăți. Ai mâncat de la masa aceasta, și când ai mâncat ai fost scris la număratoarea aceasta, și acum am cu mine schița, am numele tău înscris în schița acestei cetăți. Fericiți vor fi aceia care vor fi găsiți scriși la număratoarea acestui popor. Fericiți și iar fericiți, de două ori fericiți vor fi aceia care nu vor fi șterși din această număratoare și vor crede și se vor ridica acum.

Am venit în această cetate ca să trezesc acest popor și să-i spun să aleagă neghina din grâu. Am spus mereu, mămică, să alegi neghina din grâu, dar tu n-ai luat aminte, copilul meu, și ți-a plăcut să stai amestecat ca omul care merge pe două cărări. Și iată că te faci vinovat față de Dumnezeu, că Domnul ți-a spus că nu poți și cu El și cu diavolul. Ți-a spus să fii lumină, dar nu să amesteci întunericul cu lumina. Și acum mai e un crâmpei de timp când mai poți alege neghina ca s-o arunci deoparte, copilul meu. Pune-te la punct, de-acum.

Un pas mai ai, dar poți câștiga tot ce ai pierdut până acum. Fii grâu curat, ca să fii pus în hambar curat. Fii curat, poporule al meu, că nimic necurat nu va intra cu Dumnezeu. În curând se va vădi fățarnicia celor care au vorbit despre Dumnezeu, dar nu L-au purtat întru sfințenie pe Domnul, căci nu cei ce zic: „Doamne, Doamne!“ vor fi vrednici să intre cu Dumnezeu, ci acei care L-au arătat pe Domnul în ei, aceia vor fi arătați cu putere, căci puterea lui Dumnezeu va lucra cu ei.

Poporule al meu, nu te mai amesteca cu păcatul, nu-l mai lăsa să te biruie, că pieri, copilul meu, dacă de acum mai lași pe tine stricăciune. Nu vreau să pieriți, mămică, și de aceea vin și vă spun, căci cel ce nu se lasă spre înviere acum, va fi secerat de furtuna care se stârnește de la Dumnezeu peste fiii neascultării. De ce, măi creștine, să rămân fără tine? Și tu ce-ai să faci dacă nu vrei acum cu mine? Încotro zici că vei lua-o? Că n-ai să poți, copilul meu, să te ascunzi nicăieri, că dacă te vei ascunde în lume, soarta ta va fi sigură, că lumea a ajuns la sfârșit, poporule al meu, că al meu ești oricât îți vine de greu să crezi. Ascunde-te în brațul meu, creștine, că iată misiunea mea. Sunt cu tot cerul în ajutorul tău. Lasă-te ajutat, că eu știu că n-ai putere singur, știu, și de aceea m-a trimis Domnul la tine, că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință. Ce n-a făcut Dumnezeu pentru făptura Sa, măi creștine? Tu nu trebuia, mămică, să fii așa de neînțelept, căci Duhul lui Dumnezeu te-a umbrat mereu pe tine și tu n-ai avut loc prielnic în inima ta ca să lucrezi cu Duhul lui Dumnezeu. N-ai avut loc din pricina celor străine de Dumnezeu, pe care le aveai în tine. În loc să te fi ridicat treaptă cu treaptă până în vârf ca să-L cunoști și să-L porți pe Dumnezeu, tu n-ai făcut așa, copilul meu, și nu s-a mai găsit nimeni ca să-ți repare viața ta abătută, că nimănui nu i-a fost milă de tine. Dar nici tu, copilul meu, n-ai căutat să te gândești la tine, n-ai vrut să crezi că va trebui să se îplinească toate cuvintele lui Dumnezeu ca să te ridici spre Dumnezeu și să te fi găsit vremea aceasta mai pregătit, mai împlinit și mai credincios. Acum iată, a venit vremea despre care-ți spunea ție Domnul că va veni, și tu nu ești împăcat cu Dumnezeu. Încă mai ai un pic de timp, și dacă ești măcar acum cu frică, te vei ridica, te vei spăla numai deocâmp, te vei îmbrăca frumos, că uite ce am făcut. Sunt aici să-ți văd hotărârea și să te ajut dacă te scoli din necunoștință, dacă te scoli din necredință. Lucrează fapte de credință și fă și tu ce a făcut Lot ca să ieși și să fugi din calea morții, că ești poporul lui Dumnezeu, și în carte scrie despre tine, copilul meu, și scrie despre mine, măi mămică. N-are cine te ajuta dacă n-ai să mă lași să pun eu peste tine credință ca să trăiești de acum prin credință. Scoate cartea lui Dumnezeu pe masa ta și învață după ea, că în ea scrie care este grâul și care este neghina. Pune mâna și fă această despărțire și nu mai îngădui în grâul tău nici un fir de neghină, ca să fii curat, mămică, și să poți merge cu mine, că nu se poate să bei și paharul lui Dumnezeu, și pe cel al demonilor. Învață-te să-L cunoști pe Dumnezeu, învață-ți și copiii și spălați-vă viața în acest vas curat, în această lucrare și nu te mai murdări apoi, că tu trebuie să crezi acum că nu mai este timp să mai fii cum ai fost. Lasă-te sub ocrotire, că moartea stă cu gura deschisă ca să te înghită. Fie-ți milă de copiii tăi, să nu-i lași să ți-i înghită moartea, că moartea-i lângă ei la orice pas.

Lăsați-vă pecetluiți, fiilor, că iată, sunt în mână cu pecetea Dumnezeului Cel viu. Dacă vei avea-o pe tine, Dumnezeu va fi cu tine, copilul meu, așa cum a fost cu cei trei tineri care au fost băgați în cuptor ca să ardă și să moară, și ai văzut că dacă L-au avut pe Dumnezeu nu s-a atins focul de ei și au

ieșit nevătămați. Așa este lumea pentru tine, mămică, este foc mistuitor, dar dacă vei avea pe tine semnul lui Dumnezeu vei trece prin foc și nu vei fi atins. Ce să-ți fac, mămică, dacă n-ai vrut să te gândești la tine ca să fi fost acum gata pregătit?

Trezește-ți dragostea, copilul meu, și lucrează cu dragoste acum. Folosește-te de fiecare clipă, că dacă te scoli acum cu dragoste, numaidecât te vei ridica pe picioare și vei prinde vlagă și te vei găti, căci dragostea îți va acoperi ție păcatele, și ea nu va cădea de la fața Domnului. Dacă vrei să te scoli, poporul al meu, aceasta să-ți fie calea: dragostea, mămică, dragostea de mântuire, dragostea de cer și de slava care se va arăta. Să nu ispitești pe Dumnezeu, să nu pizmuiești, să nu te trufești, să nu te mării. Să ierți, copilul meu, că ai și tu nevoie de iertare și de vindecare. Fii copil al dragostei, căci cu ea nu poți cădea niciodată. Taina lui Dumnezeu va ieși la iveală în curând, și va trebui să Se vadă Domnul la tine și cu tine, poporul al meu, ca să meargă lumea după Dumnezeu prin tine, copilul meu iubit. Nimeni nu te-a mai iubit ca mine, și cum, mămică, să nu mă primești acum? Cum să nu-mi dai mâna ca să te ridic când vezi cu câtă iubire te întâmpin, cu câtă iertare, cu câtă înviere, când vezi că nu-mi mai gălesc stare până nu te voi ști scăpat din calea pieirii?

Am venit să pun peste tine înviere și apoi să te scriu în cartea învierii, poporul al meu. Am coborât ca să intru în casa ta, creștine, așa cum a intrat Domnul în casa lui Zaheu ca să facă mântuire casei aceea. Ieși, mămică, și tu întru întâmpinare așa cum a făcut el și fă din inima ta o inimă de Zaheu, că iată, sun din trâmbiță să se audă. Să se audă, și să iasă poporul meu întru întâmpinarea glasului de trâmbiță. Să intre poporul meu în sărbătoare, că iată, se apropie sărbătoarea Paștelui cel mare când Domnul Iisus Hristos Se va încinge și te va servi la masă, poporul al meu. Nu se poate să rămâi. Fă-ți haina cu care să poți intra la această masă, copilul meu. Fă-te curat și nesticăcios ca să primești pe creștetul tău cununa cea neveștejită, căci cununa ta nu se va veșteji niciodată. Cum să te mai pui împotriva? Cum să dai tu la o parte cinstea pe care ți-a pregătit-o Dumnezeu? Numărul celor ce vor intra la masă este încheiat și este pecetluit, și dacă nu te vei învrednici să intri la locul unde ești scris, vei păți ca mucenicul acela care a ieșit din numărul celor ce au primit cununa biruinței și a intrat altul în locul lui, că numărul acesta nu se poate schimba, că este pecetluit, poporul al meu. Pe tine nu te mai așteaptă chin. Pe tine te așteaptă slavă, poporul al meu. Jertfa ta nu este ca jertfa celor ce au câștigat cerul prin chin și moarte. Jertfa ta iată cum este, iată ce ți se cere! Ție ți se cere credință și dragoste, și cu ele să împlinești pregătirea pentru ca să intri la masa nunții Fiului lui Dumnezeu. Jertfa ta este ca să te lepezi cu totul de păcat și de necredință, să fii curat cu trupul și cu inima, să duci viață îngerească pe pământ, că vei cânta cu îngerii, poporul al meu.

Dacă ai crede tu că nimeni n-a avut până acum parte de slava de care te vei bucura tu, dacă ai crede că nimeni din cei de până acum nu au locul pe care l-a pregătit Domnul pentru tine, poporul al meu, te-ai ridica într-o clipă și te-ai bucura și ai aștepta să intri întru această bucurie, că ție ți-a pregătit-o Dumnezeu, copil din vremea aceasta; așa este scris în cartea lui Dumnezeu. Tu vei fi cel mai iubit și tu ești cel mai așteptat. Nimeni de până acum nu a intrat întru atâta slavă ca poporul cel din vremea aceasta, căci slava ta va fi văzută, și toate popoarele vor vedea și se vor adăuga, iar slava de care te vei bucura tu, va umple pământul și cerul. Așa soartă ți-a

dat ție Dumnezeu, dar nu mai fi rece, poporul al meu. Ridică-te spre glorie, mămică, fiindcă asta îți este soarta, ca să se lumineze de la slava ta toate popoarele.

Vreau să-mi ridic pe poporul meu cel care a mâncat cu mine, că vreau să ies cu el în lume și să înmulțesc acest neam. Vreau prin el să prăsesc un neam mare și veșnic, un neam cerească, că aceasta este vremea Domnului, despre care au scris toate sculele lui Dumnezeu.

Vino spre mărire, Israele, că pentru asta ai fost născut, poporul al meu. Am suferit pentru tine, mămică, am plâns pentru tine, copilul meu, și mai plâng și acum. Am ridicat mâinile pentru tine ca să nu te lase Domnul să pieri, și așa am zis lui Dumnezeu: „Doamne, cât am fost cu ei, eu i-am păzit în numele Tău. Păzește-i Tu de acum, ca nici unul să nu piară”. Așa m-am rugat, poporul al meu, și acum, iată minune mai mare ca la început, că stă scris că în vremea aceasta se vor lucra minuni mai mari ca atunci. Domnul Iisus Hristos a spus așa, și iată adevărul Domnului, iată minune mai mare ca oricând! M-a trimis Domnul înapoi la tine, poporul al meu, m-a trimis să te strig, m-a trimis să sun și să te adun, ca să vadă toată suflarea că Domnul a avut pus la adăpost un popor ales și sfânt și credincios. M-a trimis la tine, că Domnul mă iubește, și Domnul te iubește, poporul al meu, pentru că ești al meu. Nu vei putea fără mine, și eu trebuie să pot cu tine, copilul meu. Toate popoarele vor vedea mărirea ta, că așa îți va spune Domnul ție: „Vino, poporul Meu, că întru tine am binevoit!”. Amin.

Pace ție, poporul meu iubit, că întru tine am binevoit! Pace și ridicare, pace și înviere!

Popor iubit! iată, zilele învierii au venit de la Dumnezeu. Lasă-te spre înviere, popor iubit de Dumnezeu, că vei împărți această înviere la toate popoarele, poporul român, popor al Noului Ierusalim.

Ierusalime, pace ție! Domnul te-a ales pe tine. Pace, mămică, și de la mine și de la Dumnezeu, poporul al meu! Vreau să fiu mândră de tine, vreau să fac din tine minune pe pământ, și de la tine să răsară minuni despre care nu s-a mai auzit până acum.

Pace vouă, celor din această cetate! Pace ție, Israele, popor al Noului Ierusalim! Pace și bunăvoină peste tine! Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

11/24 noiembrie 1990

Cuvântul sfintei Virginia către păstorii poporului creștin

Lucrarea cu înțelepciune, cu smerenie, cu dreptate și cu blândețe va aduce roade de înviere în poporul creștin.

Iubiții mei, servii mei, trimișii mei, vreau să vorbesc cu voi, mămică. Mi-e dor să vorbesc cu voi. Trebuie să mai stăm și noi de vorbă, că avem atâtea de vorbit, avem o mulțime de lucruri de îndreptat, avem multe de prierit și de lucrat, pentru că nu lucrăm atât cât trebuie de bine. Am spus să se lucreze de către toți așa cum lucrez eu. Am spus să înviem tot trupul acestui popor. Am spus că se vor adăpa noroade de la acest izvor și se vor adăuga la Dumnezeu. Suntem puțini, măi mămică, dar trebuie să lucrăm mult, și trebuie să lucrăm bine și cu milă. Să mai folosim încă o zi mila, dar mila acestei zile trebuie să covârșească orice așteptare. Mila din ziua aceasta trebuie să umple tot golul în care trebuia să se scrie mila care trebuia revărsată la vremea ei peste acest popor.

Vorbesc acestea cu păstorii turmei mele, cu cei ce au păstorit acest popor, la care strigăm acum. Altfel de milă aștept eu de la ei, altfel de încredințare și altfel să le fie lucrul lor cu mine. Dumnezeu a spus că mila biruie judecata, a spus că cel care cere, să creadă că a și primit, și a spus că apostolul să se facă asemenea celui pe care merge să-l ridice pentru Hristos.

Vreau să înțelegem cuvintele mele, măi iubii mei, măi păstorii mei. Nu mai folosiți, mămică, îndoiala, că de aceea nu se vede putere peste acest popor atât cât trebuie să se vadă. Trebuie să punem la punct multe neorânduiele. O, și nu știu cum să mai încap cu toate, și ca să mai pot vorbi și cu voi, că timpul trece iute, că asta este vremea, și suntem și oboșiți și nu știu cum să mai facem ca să le facem pe toate, ca să vorbim și să ne sfătuim de la cer întru toate câte sunt și câte se ivesc. Eu sunt cu voi peste tot. Stau deasupra și privesc, și pe cât mă bucur când intrați cu cuvintele mele, pe atât mă nemulțumesc, că sămânța cuvintelor mele nu găsește locul desțelenit bine ca să încolțească bine. Și apoi o sămânță când o pui în pământ dacă o uzi mâine sau poimâine, e târziu, măi iubii mei. Trebuie udată îndată ce o pui, și, dacă știi cum, o uzi numaidecât și o uzi bine și se prinde. Altfel, avem riscul să se usuce sămânța neudată, și ce facem? Ce răspundem apoi? Poporul nostru este bolnav de fărădelege și de necunoștință. Aceasta este boala pe care noi trebuie s-o vindecăm, iubii mei. Trebuie vindecat acest popor, că după noi nu mai vin alții așa cum a fost până acum. Acum este vremea să mâncați cartea lui Dumnezeu ca să faceți cu ea sănătate peste poporul nostru. E plină cartea aceasta de viață și de învățătură și de sănătate. De ce să tacă această carte? Nu se poate să tacă acum cartea aceasta. Creștinul nostru nu trebuie să prindă frică de cele scrise în ea și trebuie să prindă dragoste din ea. Scoateți dragostea din ea, că aceea este cu putere de înviere, aceea nu cade, aceea rămâne în veac. Dragostea îl face pe creștin să se ridice și să prindă nădejde, și dacă nu știe creștinul bucuria cea făgăduită în această carte nu va lucra spre această bucurie. Dacă cel aproape mort este amenințat cu cele scrise în carte, moare și mai rău acela.

Lucrați iubire, lucrați nădejde, lucrați înviere, iubii mei. Uitați-vă cum lucrez eu și cât de dulce le vorbesc eu, și eu știu păcatele acestui popor, și chiar de aceea m-am întors la voi, pentru că voi nu știți, nu vreți, nu aveți milă ca să vă vindecați unul pe altul. De aceea v-am spus că mila din ziua aceasta trebuie să umple toate golurile de până acum. Vedeți cum folosim câte o zi pentru fiecare cetate. Ziua aceea trebuie să fie zi de înviere și nu de altceva. Trebuie să credeți, și să se vadă că mă credeți. Atunci când intrați și până ce ieșiți dintr-o cetate, cerul este și privește cum lucrați și scrie cum lucrați, dar scrie și rodul cel lucrat. Atât de multă iubire vă trebuie, atâta atenție, atâta unire cu cerul! Cerul lucrează, iar voi trebuie să fiți cer, iubii mei. Dacă ați vedea cu câtă orânduială și atenție stă cerul de față la lucrul vostru, o, n-ar mai fi să fi fost vreodată alții mai puternici la lucru ca voi, căci de la voi se cere mult de tot, iubii mei, se cere după cum ați și primit.

Am acești puișori, prin care-mi scriu cuvântul peste popor și peste pământ, mititei față de voi, dar am ceva aparte pentru ei, am lucrare mare prin ei, că ei au dragoste multă pentru acest popor, au voință multă, și, dacă ar avea putere ar prinde toată suflarea în brațe s-o ducă spre Dumnezeu, și de aceea i-am pus mijlocitorii poporului meu. O, și cât au suferit ei, și cât suferă și acum! Acum nu mai e așa de mare suferința care vine de la hula care nu se mai termină înspre ei, și acum

ei au îmbrățișat încă o suferință, că iată, i-am pus să ridice mânuțele pentru acest popor bolnav și străin de cunoștință. Ridică mânuțele acești copii și plâng la Domnul pentru acest popor ca să-l ridice Domnul și să uite de păcatele lui și de răzvrătirea lui. Uitați-vă la ei, că ei suferă în trupul lor pentru acest popor și nu-i aud cântind.

Iubiții mei, nu trebuie să lucrez numai eu, nu, ci voi trebuie să lucrați mai mult ca mine, dar trebuie să lucrați bine în ziua aceasta. Este câte un om care trage cu dragoste în treburile casei și face o mulțime de lucru de dimineață și până seara, căci dragostea îi face spor mult și bun, iar seara este mulțumit, și se bucură un astfel de om. Iubiții mei, să nu mai aibă nimeni dragoste și trezire ca a voastră, și veți vedea cât rod veți face în această zi. Sculați-vă de dimineață și cereți cu nădejde la Dumnezeu să vă ajute, să vă lumineze, să vă dea spor bun și să vă dea cele potrivite pentru ziua aceea, căci fiecare zi de înviere este cu lucrul ei și cu trebuințele ei, și nu uitați puterea de credință pe care v-am cerut-o când roștiți rugăciunea cea de intrare în cetate. Nu uitați că trebuie să vă doară și pe voi rana care sapă viața acestui popor, și de aceea vă rog să faceți bine lucrul de apostol, precum Pavel apostolul se făcea asemenea în durerea și în suferința celor pe care-i învia și apoi îi boteza cu botezul Duhului Sfânt. Dar voi trebuie să puteți mai mult ca atunci, că poporul nostru este o taină mare pentru toată făptura lui Dumnezeu. Vouă vi se cere mult, iubii mei. De aceea vreau și caut și mă lupt să ridic și să vă dau în ajutor ucenici, precum aveau apostolii lui Iisus Hristos, fiindcă trebuie lucrat mult și înainte și după sămânța care se seamănă de la mine pentru începătura învierii.

Iubiții mei, propovăduiți-L pe Iisus Hristos și nu altceva. Luați pildă de la apostolii Domnului cei de la început, căci și ei v-au lăsat o mulțime de învățături pe care trebuie să le lucrați acum și să le așezați în inima acestui popor. Eu vreau să vă fac să înțelegeți care este voia lui Dumnezeu. Vorbiți între voi numai despre Dumnezeu, ca să răscumpărăm vremea, iar vorbe de rușine sau glume care nu se cuvin, nici să se pomenească între voi, așa cum se cuvine sfinților, că uneori de aceea vine mânia lui Dumnezeu peste cei ce nu ascultă. Dezbărați-vă de viețuirea de până acum și înnoiți-vă în duhul minții voastre. Cuvintele voastre să dea har celor ce le ascultă, ca să zidiți în ei pe omul cel nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Cel care caută să fie mare și să se vadă mare, acela să slujească la picioarele celor mici, în toată smerenia minții și a inimii.

Iubiții mei, nimic nu puteți de la voi. Fiți, dar, următori Domnului ca niște fii și fiți cu iubire la Domnul. Iubiți adevărul și numai adevărul. Lăsați învățăturile cele din afară și mâncați numai din masa pe care o cunoașteți, căci creștinul nu știe să talmăcească duhovnicește și îl pierdeți apoi pe cel pentru care a murit Iisus Hristos. Suspinând vă spun că mulți din copiii mei au murit cu credința și L-au făcut mincinos pe Domnul. Am spus să nu se mai aducă la această masă bucate străine de masa aceasta, ca nu cumva să-L micșorăm pe Iisus Hristos, Care S-a coborât la voi în toată plinătatea. Nimănui nu i-a descoperit împărăția Sa mai mult decât vouă. Poporul nostru trebuie să vadă la voi că voi credeți această plinătate a Domnului. Iată, iubii mei, câte avem de îndreptat, iar duh de mărire sau duh de mândrie ori duh de minciună nici să se pomenească la voi, căci acestea vă încurcă și vă sting puterea cea bună și cea lucrătoare, iar dacă lucrul vostru de acum nu va rămâne, ce ar mai fi de făcut apoi?

Iubiții mei, păstorii mei, toată Scriptura lui Dumnezeu este duhovnicească și este cerească. Nici un pic de asprime de

la voi, dar de la ea să se scoată asprime și mustrare, și apoi scoateți din ea făgăduința vieții și dragostea. Așa trebuie să lucrăm. Și iată ce vă mai învăț și pe voi și pe cei pe care vi-i voi adăuga vouă spre ajutor întru Evanghelia învierii. Cu iubire vă spun, și pentru sporul și rodul lucrului vostru vă spun, nu vă credeți voi înșivă înțelepți, și abia atunci veți fi umbriți de duhul înțelepciunii cea din cer și veți aduce roade lui Dumnezeu. Fiți niște lucrători curați, căci datori sunteți în fața lui Dumnezeu să fiți așa. Fiți curați cu duhul, căci Duhul lui Dumnezeu nu Se apropie decât acolo unde este curat. Nu vă amăgiți; Dumnezeu este curat, iubiții mei. Niciodată să nu-L faceți pe Dumnezeu să fie în strâmtorare în voi, că atunci El nu Se va arăta cu putere în voi. Nu mai fiți voi de-acum, că așa nu putem face mai nimic, și vai, să nu răspundem pentru aceasta! Fiți iscusți și dați-vă întâietate unul altuia la lucru. Bucuria voastră aceasta să fie, și din această bucurie să rămână pe unde veți trece, și înviere să rămână. Nu vă mai îndoiiți de puterea lui Dumnezeu, că la Domnul nu este nimic cu neputință, și atunci veți lua Duh Sfânt. Amin. Îndoiala voastră înjumătățește biruința, măi iubiții mei. Noi nu suntem fii ai îndoielii, ci ai credinței. Amin.

Iată, în cetățile Turbați și Micșunești am stat deasupra, și cuvintele mele au spart crusta cea groasă a nepăsării, și îngerii cei răi și duhurile cele rele care au fost date de rușine s-au ținut după voi ca să vă sfărâme corabia. Dar eu unde eram? Eram cu voi și le-am arătat cât sunt de neputincioși, căci ceea ce au crezut ei că vă pot face vouă, aceea s-a numit biruință asupra lor, și au plecat rușinați, că n-au avut unde să mai intre nici pe unde am trecut, nici peste noi, că se lovesc de pecetea Dumnezeului Cel viu și își văd sfârșitul lor. În cetățile acelea nu e viață în ei, dar ei au fost zguduți de cuvintele cele pline de viață pe care le împart eu acum, și au ieșit vâitându-se duhurile rele și nu știau unde să se bage așa cum s-a întâmplat cu demonii care au ieșit din cei cuprinși de duh rău, de au intrat în porci și porcii au pierit în mare. Acești copii ai mei să taie de pe ei stricăciunea, să scoată numaidecât de la ei carnea și sângele, care nu vor încăpea cu Dumnezeu. Să nu se mai lase înțepați de boldul cărnii, să nu mai fie robi pântecelui, ci să învieze întru nestrăciune. Toată oastea demonilor care i-au ținut pe ei robi stricăciunii s-a luat după voi, s-a luat cu mânie după voi. Atâta ceață este coborâtă peste acest popor, că abia, abia mai răzbate lumina de la Dumnezeu și viața și scăparea de la Dumnezeu. Dumnezeu a coborât ceața cea groasă ca să vă facă pe voi să înțelegeți că nu e de glumă ce aveți de făcut și cât de mari trebuie să fiți în lucru. Și cum voi abia mai puteați înainta ca să ajungeți întru ale voastre, așa și acest popor al meu, nu vede drumul, nu poate merge de ceață, că mare este ceața și întunericul acestor zile.

Hai, că eu sunt în față. E groasă ceața, dar eu sunt cu voi și sunt din cer venită. Nu vă temeți, așa este la război, dar nici un fir de păr din capul vostru nu veți pierde. De aceea vă cer să dați la o parte îndoiala, că pe timp de ceață și pe timp de furtună îndoiala dăunează și Îl încurcă pe Domnul, Care are putere peste toate și are putere în voi, și trebuie să vreți să aibă Domnul putere în voi. Lucrați cu toții, iar în lucru dați-vă întâietate unul altuia, căci felurite sunt darurile care se odihnesc peste voi. Nu fiți pripiti. Nimeni să nu fie pripit, și fiecare din voi să-l socotească pe celălalt mai de cinste decât pe el însuși, și atunci puterea Domnului în voi se va desăvârși.

Pacea mea și duhul meu să fie întru voi, iar voi fiți întru mine și să rămâneți întru mine, că ai mei sunteți, și ai poporului meu, și sunteți trup din trupul acestui popor și mădulare unul altuia întru Iisus Hristos.

Pace vouă și putere vouă! Fiți iscusți și fiți sfinți, precum Domnul este sfânt. Amin, amin, amin.

13/26 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Ungureni

Îndemnuri cerești peste casa păstorului Daniel.

Pace vouă, iubiții mei! Câtă vreme a trebuit să aștept eu această zi! O, câtă vreme! Dar cât a așteptat Domnul această zi! Cine a mai așteptat această zi, măi iubiții mei? Cine, mămică? Cine a mai dus greutatea acestei așteptări? O, grea a mai fost așteptarea, scumpii mei, iubiții mei, că voi, mămică, ați rămas iubiții mei.

Eu sunt duhul cel ceresc, un duh pribeag care suspină, iubiții mei. Pribegesc din loc în loc și caut și strig și aștept să mi se răspundă, să mi se deschidă. M-a trimis Domnul la cei pe care i-am lăsat, căci plângând am plecat când i-am lăsat, și parcă a fost o veșnicie de atunci și până acum.

O, iubiții mei, vreau să vorbesc mai întâi cu cei mai mici, cu cei care nu știu nimic despre mine, că vreau să-i fac să înțeleagă și să mă cunoască și să știe de unde vin și pentru ce vin acum. Ei sunt mici de tot, pentru că cel care nu știe cine este Dumnezeu, acela încă nu s-a născut, dar ei au auzit de acest nume și ar putea spune că-L cunosc pe Dumnezeu. Așa este, pot să spună că-L cunosc, pentru că ei nu înțeleg cum poți să-L cunoști pe Dumnezeu și cum se poate spune că-L cunoști pe Dumnezeu. Nimeni nu poate să-L cunoască pe Dumnezeu decât acela căruia Domnul i Se lasă cunoscut, dar și această clipă își are vremea ei pentru fiecare făptură creată de Dumnezeu, căci pământul și tot ce este pe el este creația lui Dumnezeu.

Copiii mei, Dumnezeu este fără de început, și iubirea Lui este fără de început și fără de sfârșit, precum Dumnezeu este fără de sfârșit, și dacă este fără de sfârșit, și tu care ești o părticică din creația Sa, ești fără de sfârșit. Dacă Dumnezeu este fără de sfârșit, nici o părticică din dumnezeirea Sa nu se sfârșește vreodată, și de aceea este scris în Cartea Adevărului despre cel care este cu Dumnezeu și care chiar de va muri viu va fi. Chiar și cel care nu vrea să-L cunoască pe Dumnezeu și pleacă de pe pământ fără să-L cunoască, acela nu poate pieri nici el, și când pleacă de aici, acolo dă de Dumnezeu ca să știe că este Dumnezeu, și apoi trece cu cei ce nu L-au cunoscut pe Dumnezeu, trece și nu pierie nici acela, dar nesfârșirea aceluia este durere fără mângâiere, fără de sfârșit.

Copilul meu, Dumnezeu este Acela Care a fost și este și Care vine curând. Cine nu are credință și cunoștință despre Dumnezeu, acela este o stârpitură față de creatura care-L recunoaște pe Creatorul său. Dar tot stârpitură este și acea creatură care a auzit de viața lui Dumnezeu și nu face parte din acea viață întru Dumnezeu. Și, în sfârșit, cel care-L iubește pe Dumnezeu, acela va fi fără de sfârșit cu Dumnezeu, și acela ca și Dumnezeu intră întru biruința cea care se luptă să vegheze și să-i ajute neîncetat pe cei care cred lui Dumnezeu și Îl cheamă ca pe Unul Care poate să ajute.

Așa am fost și eu. Am crezut în ființa lui Dumnezeu, și când a venit să mă ia și să mă treacă acolo unde toți Îl văd pe Domnul m-a luat și m-a așezat în ceata sfinților, în ceata celor ce au biruit și au lucrat minuni în numele Celui Care a lucrat minuni pe pământ, căci Acela a venit pe pământ, și prin puterea Sa a luat trup din pântecul unei Fecioare și S-a făcut Om ca să fie văzut pe pământ și să Se facă cunoscut celor ce aveau să

creadă în El, și prin aceia să creadă în El până în ziua de acum toți cei cărora a voit Dumnezeu să li Se descopere.

Cât am fost eu pe pământ, a lucrat Dumnezeu minuni prin mine și Și-a făcut un popor credincios în urma lucrării pe care a făcut-o Dumnezeu prin mine. Dumnezeu a vorbit pe pământ mulți ani prin gura mea, multă vreme, și am suferit chin și prigoane de la cei necredincioși care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu și nu credeau în El. Și când mi-am sfârșit drumul pe pământ, m-a luat Dumnezeu în ceata sfinților și m-am făcut rugătoare pentru poporul creștin care a crezut prin mine în Dumnezeu, și poporul acesta s-a rugat la mine ca să mijlocesc pentru el la Dumnezeu, s-a rugat mie așa cum se roagă creștinii la Maica Domnului, la sfântul Nicolae, la sfântul Ioan și la toți sfinții care au fost pe pământ și s-au sfințit și s-au dus apoi în ceata sfinților. Sfinții îi ajută pe cei credincioși și le dau ocrotire și binecuvântare. Așa fac și eu pentru toți creștinii care L-au crezut pe Dumnezeu prin mine. Așa a făcut Dumnezeu un popor prin această lucrare care a fost prin mine, și din acest popor creștin face parte această familie cu care voi v-ați înrudit, măi copii.

Eu am fost ca o mamă pentru poporul meu. Am fost cu milă și cu iubire și sunt și azi în ajutorul lor, căci mamă mi-au zis toți creștinii mei, toți copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu să-i conduc spre El. A vorbit Domnul cu acest popor prin gura mea și a spus că în vremea aceasta va trebui să mă ridic să-mi strâng poporul, să-l strig, să-l deștept ca să lucreze cu el minune pe pământ și să vadă toate popoarele lumii ce a lucrat Dumnezeu pe acest pământ binecuvântat, și să creadă lumea și să se adauge la această slavă, căci poporul acesta va fi în curând cunoscut de toată suflarea, că Domnul îl va străluci și va lucra cu el minuni despre care nu s-a mai auzit vreodată.

Iată, duhul meu a fost trimis din nou pe pământ, ca să strige la popor să se adune, să se gătească frumos, că vin zile mărețe și vin zilele gloriei lui Dumnezeu, așa cum este scris. Alăturați-vă și voi, măi copii. Apropiati-vă să ascultați și fiți cu frică și cu cutremur spre această bucurie care se va arăta în curând peste acest pământ ales care se va numi Noul Ierusalim, că se va coborî din cer Ierusalimul gloriei lui Dumnezeu. Acela care este acum, este Ierusalimul patimilor Domnului, dar acesta care se va arăta, este Ierusalimul gloriei lui Dumnezeu, căci așa stă scris în Cartea Adevărului. Ridicați-vă și voi înspre credință și înspre slava care se apropie, ca să fiți ocrotiți cu toți cei care vor fi găsiți scriși cu Dumnezeu, iar dacă veți întoarce spatele la această strigare, Dumnezeu vă va adăuga atunci cu cei necredincioși, și cu plata acelora. Amin.

Îmi îndrept acum iubirea spre cei mai mari, mai mari la cunoștință, care m-au cunoscut de mititei și care sunt înscriși la număratoarea poporului meu, căci pe cine-i găsesc scriși la această număratoare, pe aceia trebuie să-i strâng numaidecât. Și iată, cercetez cartea acestei lucrări în care s-a scris atâta vreme și scot din ea mărturiile toate pentru fiecare creștin care a mâncat la această masă, că dacă sunt găsiți în acea carte, pe aceștia mă duc să-i caut și să-i strig, mă duc după ei pe unde or fi și oricum i-aș găsi, că-mi cere Domnul socoteală de ei, îmi cere numărul întreg, măi copii. Nu mai am odihnă, nu-mi trebuie slavă cerească, nu pot să am pace. Pribegesc din loc în loc, mă bag prin foc, mă bag prin spini, mă bag prin prăpăstii întunecate, mă bag prin toate ungherele iadului de pe pământ, mă zbat fără de mângâiere, strig ca o disperată, bat la porți și sunt cu mila în brațe și strig și suspin, copiii mei. Plânge cerul de mila mea și se scoală sfinții din odihna lor să-mi mângâie suspinul și să mă ajute. E groasă ceața, copiii mei, e gros întunericul de acum. Iată misiunea mea. M-am

ridicat să sparg crusta cea groasă și să pătrund peste tot. M-am sculat să dărâm ziduri și să sfărâm încuietorile și închisorile și să dau drumul copiilor mei, să-i scot și să vadă lumina.

Am crescut o mulțime de copii și i-am alăptat cu laptele cel ceresc ca să-i fac în stare să se ridice și să mănânce hrană tare. Am strâns un popor mare, pe care l-am pus la picioarele Domnului ca să iau plată pentru rodul ce l-am adus, și am plecat apoi să-i pregătesc loc, ca acolo unde vor fi ei, să fiu și eu; ca acolo unde voi fi eu, să fie și ei. M-am sculat cu biruință și m-am înarmat cu toată puterea cerului ca să scot afară pe demoni și să vindec bolile și să-mi ridic poporul în picioare, că toate popoarele vor rămâne înmărmurite și se vor pleca să asculte și se vor lăsa spre înviere. În cartea acestei lucrări scrie că va veni această vreme. Iată vremea, copiii mei. Iată pământul făgăduinței din vremea aceasta. Voi termina de strigat și de strâns, voi trece pe de-a rândul peste tot pe unde am copii risipiți, voi trâmbița peste tot ca să-mi ridic poporul, voi învia pe tot creștinul care se lasă spre înviere, voi pecetlui cu pecetea Dumnezeului Cel viu creștetul celor ce vor crede și se vor scula pe picioare, voi termina de pus sigiliul acestei vremi, și apoi Domnul Savaot va slobozi pe îngerii cei care vor curăți fărădelegea de pe pământ, și aceștia vor începe cu acest pământ al făgăduinței, căci acest pământ va fi în curând începătură de cer nou și de pământ nou și nestricăcios, căci cerul și sculele sale se vor coborî apoi ca să desăvârșească cele scrise în carte. Amin, amin zic vouă, cele de până acum vor trece, și totul va fi nou și ceresc. Amin.

Doamne Savaot, începe Tu strigarea. Fii Tu Cel dintâi întru toate, că și eu, și aceștia suntem copiii Tăi. Fără Tine nu pot, Doamne Savaot, cu aceste lanțuri. Fără Tine nu vreau prin acest întuneric, căci acești copii ai noștri nici nu se zăresc bine din fundul prăpastiei în care au căzut și nici nu ne strigă ca să-i auzim sau să ne dea mâna. Hai cu mine, coboară cu mine după ei, că sunt aproape morți, Doamne Savaot. O, sunt chiar morți de tot. Suflă cu mine peste ei și hai să-i scoatem și să-i înviem și să-i însănătoșim, că iată, se stinge în ei ultima picătură de viață, iar bătaia inimii lor nu se mai simte.

— **O** iată-Mă! Sunt aici, tată. Sunt aici, Verginico. Suntem toți cu tine, scumpa Noastră. Astăzi este sărbătoare mare în tot cerul, Verginico. Astăzi toată puterea cerului este în picioare și biruința de azi va fi mare și se va scrie și se va vesti în vecii vecilor, și se va binecuvânta această zi și se va adăuga zilelor de înviere. Nici Noi, Verginico, nici Noi, tată, nu mai avem pace. Și Noi am plecat cu tine după poporul tău ca să-i dăm viață vie, că poporul tău este cea mai mare taină pentru făptura dumnezeiască, de la început și până la aceste zile.

Nu mai plânge, Verginico, nu mai suspina, tată! Vino să te strâng la piept și să-ți dau mângâiere, căci iubirea ta pentru acest popor a covârșit toate iubirile de până acum. Nu mai plânge, Verginico! Ajunge, tată! Un pas mai este și intrăm în vremea cea fără de durere, fără de întristare și fără de suspin. Iată, toți îți împărțim mângâiere. Și Eu, și Fiul Meu, și Măicuța Sa, și tot cerul, tată. Când S-a ridicat Fiul Meu din mormânt a mai stat patruzeci de zile cu poporul Său ca să rămână cartea acelor zile și să se mărturisească, și apoi Eu L-am luat și L-am pus la loc de-a dreapta Mea. Dar tu ce ai făcut? Îți spun Eu, tată, ce ai făcut ca să se știe și să se scrie pentru toți cei care vor crede ce ai făcut tu. Tu ai fost aceea care ai avut iubire fără de margini. Tu L-ai coborât încă o dată pe pământ pe Fiul Meu și te-ai făcut Lui casă și templu, și S-a sălășluit El întru tine în taină mare, ascuns de ochii lumii, și a adunat de pe la răspântii pe orbi și pe ologi și pe surzi și pe leproși și

pe toți sârmanii ca să-i așeze la această masă. Dar celui chemat așa i-a spus: «*Mergi, și să nu spui nimănui*». Tu ai fost aceea care L-ai ținut ascuns de ochii lumii ca să-și poată hrăni un popor și să descopere toată taina planului Său pentru vremea aceasta. Și când ai venit și tu la Mine, tată, ai venit și M-ai rugat plângând: „*Doamne Savaot, eu cât am fost cu ei, i-am păzit în numele Tău. Păzește-i Tu de-acum, ca nici unul să nu piară*“. Așa M-ai rugat, Verginico, și Eu ți-am ascultat rugămintea și i-am păzit, dar ei nu M-au păzit pe Mine, n-au păzit urma Mea și n-au vrut să Mă mai urmeze și s-au dus și și-au cheltuit înțelepciunea și au ajuns robi celor străini de Mine și de tine, și iată-i, scumpa Mea, iată-i risipiți și iată-i săraci și goi acum; iată-i căzuți între tâlhari, iată-i aproape morți.

Tu, Verginico, fiica Mea, fiică de Samarinean, i-ai covârșit pe toți cei de până acum cu iubirea. Eu văd că nimic nu vrei să-ți dau, văd că ai dat deoparte slava cerească pe care o meriți, și de aceea am făcut minune despre care nu s-a mai auzit până acum. Te-am trimis înapoi, Verginico, și ți-am dat în ajutor toată oastea cerească să-ți faci misiunea despre care am vorbit Eu că vei avea-o în aceste zile, și ți-am spus să iei trâmbița în mână și să suni cu putere și cu duh de trezire așa cum stă scris în carte, să proorocești și să poruncești acestor oase uscate să prindă viață și duh de viață ca să învieze și să se întregească trupul lui Israel, și apoi să vii și să-Mi spui: „*Doamne, am făcut cum mi-ai poruncit*“.

Binecuvântată să fie această zi! Fii binecuvântată, Verginico, și tu, și lucrarea ta, și servii tăi, și casa aceasta în care ești acum coborâtă cu lucrul tău. Binecuvântată să fie această sămânță care se seamănă acum! Amin.

Amin, amin, zic vouă, Eu sunt Dumnezeu Savaot, Cel Care sunt din veșnicie și voi fi în veșnicie. Cerul și pământul de până acum vor trece cu trosnet, dar cuvintele acestui duh pe care l-am întors înapoi pe pământ, se vor scrie și vor mărturisi pentru voi sau împotriva voastră. Amin.

Această carte va sta pe masă și va vorbi pentru voi sau împotriva voastră. Această carte va vorbi în curând.

Hai, Verginico, ia locul, tată, și lucrează! Incepe-ți lucrul aici și fii biruitoare, că ți-am dat toată puterea. Ridică-te și grăiește, tată!

— **G**răiesc către Tine, Doamne Savaot. Slavă Ție și mulțumire Ție! Iată, îmi încep lucrul aici. Amin.

Pace vouă! Pace vouă, fiilor! Slavă întru cei de sus, iar peste voi pace și înviere! Amin.

Iubiții mei, sunt deasupra, sunt aici, sunt venită cu putere. Am în mână sfânta cruce și am pecetea Dumnezeului Cel viu. Am în mână trâmbița cea de apoi ca să trâmbițez și în această casă, căci astăzi m-am coborât aici, iar mâine voi merge mai departe însoțită de servii mei, de trimișii mei, căci i-am tocmnit pentru culesul viei mele și pentru ca să meargă cu mine pe de-a rândul să-mi ducă solia, și ei n-au pregetat, n-au zis că nu merg, pentru că și ei te iubesc pe tine, poporul meu, chiar dacă apostolii minciunii din poporul meu hulesc în urma lor, chiar dacă aruncă cu pietre în ei, dar ei nu dau înapoi, și vor merge cu mine până la capăt, că le voi da putere să poată cu mine.

Iubiții mei copii, am venit să sar în foc pentru voi, să sar în apă pentru voi. Am venit să mă bag în adânc după voi ca să vă scot pe mal și să vă așez pe cale. De ce, mămică, m-ați părăsit? De ce ați crezut voi că vă puteți furișa de mine? Cum ați putut voi să vă faceți atât de mult prieteni cu moartea și cu păcatul? Voi ați avut pe voi pecete de sfințenie. Voi ați fost

unșii lui Dumnezeu și ați fost bogați în daruri dumnezeiești. Ați fost îmbrăcați mai frumos decât îngerii, căci voi ați avut mai multă cunoștință decât cei din cer, căci cei din cer stau cu frică și ascultă pe Domnul când vine la voi să vă descopere ceea ce n-a descoperit nimănui în vremile trecute. Când vorbea Dumnezeu cu voi, stăteau îngerii să audă și să afle taina acestor vremuri și să se bucure de voi. Ați fost îmbrăcați cu podoabe de neînchipuit, iubiții mei. Cum de v-ați îndurat să vă dezbrăcați de ele? Ce va face lumea cu voi în ziua când se vor arăta podoabele pe care le-ați dat de pe voi în schimbul unui veșmânt stricăcios? Voi n-ați fost născuți pentru slava asta trecătoare. Voi ați avut soartă cerească și nu v-ați născut ca să fiți ca și cei de pe pământ, și trebuia să fiți și să vă îmbrăcați apoi ca îngerii din cer. De ce, mămică, n-ați fost voi cumiți ca să fi ascultat pe Dumnezeu așa cum au ascultat fiii lui Noe când le dăduse Dumnezeu poruncă să stea curați ca să rămână vii? Fiii lui Noe nu numai că au stat curați, dar au și avut soții aceștia, și erau ca frații și erau ca îngerii și de aceea au rămas vii și au intrat în barca salvării. Cum de n-ați avut voi putere să biruiți voi răul și păcatul care s-a sculat să se lupte cu voi și să vă înghită? Cum de n-ați putut? Cum, că atâta putere a stat deasupra voastră gata să se așeze peste voi și să vă îmbrace ca să fiți puternici în luptă și să fiți sfinți ai lui Dumnezeu? Cum, mămică, cum? Mă frâng și mă sfărâm cu duhul. Cum, mămică, cum? De ce ați uitat de Dumnezeu? De ce ați uitat de mine? De ce n-ați mai vrut să credeți că eu va trebui să vin înapoi și să vă cer socoteală? Nu puteți nici unul din voi să spuneți că n-ați uitat. Ați uitat, fiindcă iată cum vă găsesc.

Am venit să mă sfătuiesc cu voi ce avem de făcut, ce putem face. Fără voi nu pot lua decât o hotărâre. Dacă voi rămâne să hotărâsc singură, numai o singură cale va fi. Eu trebuie să mă înfățișez acum cu poporul meu la Dumnezeu ca să facă din el izvor de lumină și de viață și de slavă pe pământ. Numai o singură slavă va mai fi pe pământ, și aceea va fi slava cea de la Dumnezeu. Și dacă va trebui să hotărâsc eu pentru voi, nu pot face pentru voi ceea ce credeți voi, că la Domnul nu se intră după nume sau după neam, ci după adevăr și după legea cea dreaptă. N-am să pot face decât un singur lucru. Voi ridica sabia, iubiții mei. Aceasta voi face, pentru că eu vă iubesc mult de tot și nu pot fără voi la Dumnezeu. Voi da în voi ca să vă trezesc și să vă înfricoșez, și apoi voi sufla peste voi și vă voi ridica pe picioare, pentru că este scris în cartea acestei lucrări: «*Daniele, învață pe copiii tăi zidăria*».

Măi iubiții mei, măi finișorii mei, măi pușorii mei! Ajunge cu nepăsarea, măi mămică! Nu e de joacă ceea ce se petrece în zilele acestea. Dumnezeu începe să iasă și să Se vadă. Unde ar fi să vă ascundeți de sub ochii Săi care vădesc orice ungher? Lăsați moartea în urma voastră și faceți ce a făcut Lot și ieșiți din Sodoma, copiii mei, ieșiți din Gomora, ieșiți din lume, că lumea a ajuns la sfârșit de acum. Vai de tine, mămică, dacă vei mai fi lume, că lumea a ajuns la sfârșit, și te-ai sfârși și tu cu tot cu lumea din tine dacă te va ține nepăsarea în închisoarea ei. Schimbați-vă haina vieții, că veți sta la masa Paștelui cel mare, și acolo nu trebuie să vă spun eu vouă cum trebuie să vă fie haina, că voi știți de la Dumnezeu cum va fi atunci. Și dacă astăzi nu veți auzi glasul meu, și dacă vă veți împietri ca să nu vă ridicați, să știți că mâine nu va mai fi tot ca astăzi. Vouă vă trebuie o înviere bună, de două ori mai bună, fiindcă aveți legământ care stă pe masa Sfintei Treimi și mărturisește și vorbește acel legământ.

Întoarceți-vă, copiii mei iubiți, întoarceți-vă la iubirea cea dintâi și la iubirea cea de azi, că azi vi se șterge totul cu

buretele milei de azi. Măine nu mai este acest burete, că eu îl voi lua și îl voi arunca în foc, să ardă cu el păcatele voastre, dar ca să mai muriți apoi, o, nu se mai poate, iubiții mei, căci picul care mai rămâne, e mic pasul acestui pic și scăpăm înspre biruință.

Îmbrățișați-vă tovarășii de viață și fiți de-acum frați ai lui Iisus Hristos, căci ai Lui sunteți de acum, dar nu uitați nici o clipă că Iisus Hristos este fără de păcat. Eu m-am ridicat ca să vă vindec rana neascultării de la fața Domnului, dar fiți dârji și puternici ca să pot sta cu sabia în teacă, măi copii, că dacă mâine veți căuta să mai muriți, sabia nu va mai sta la locul ei și va lucra această unealtă. Nu vă temeți că nu veți putea cu cerul, căci puterea voastră va fi Domnul. Iar cine dintre voi va rămâne surd la glasul sunetului de trâmbiță, acela va fi dat deoparte, și soarta aceluia va fi cu cei necredincioși unde este plâns și strepezire de dinți. Nu, mămică, să nu rămân fără voi, că fiți atenți, nu veți pieri nici unul și toți veți fi, dar dacă nu veți fi ai mei veți fi ai osândeii care vine în urma mea.

M-am ridicat cu putere mare și nu se poate să nu am eu putere să vă fac cerești, să fac din voi cer nou și pământ nou și să vă arate Domnul la toată făptura de sub cer. Aceasta este soarta acestui popor. Hai, mămică, și nici un fir de păr nu va pieri de pe creștetul vostru. Nu mai pângăriți biserica mea, că voi sunteți biserica cea care-L va primi pe Domnul acum când vine să Se arate iar. Scoateți urâciunea pustiirii din biserica mea, că voi așa sunteți trecuți la Domnul: biserica Dumnezeului Cel viu, și în această biserică Se va slăvi iarăși Dumnezeu și va vorbi încă o dată multimilor.

Nu căutați să-L încercați pe Dumnezeu, că Domnul nu Se lasă ispitit de nimeni, iubiții mei. Ridicați-vă acum! Dați-i mâna lui mămică! Dumnezeu de la mine vă cere, căci fiecare va sta la rândul cetei sale. Fiți sfinți, precum Domnul este sfânt. Fiți vii, precum Domnul este viu, și fiți ca îngerii, precum în cer așa și pe pământ, copiii mei. Bucurați-vă că faceți parte din fiii acestei lucrări, căci cu această lucrare Se va înălța Dumnezeu deasupra tuturor înălțimilor de pe pământ, ca să vadă înțelepții pământului și să se plece și să se umilească.

O, ce fericire poate covârși acum fericirea mea? Cine nu se bucură și cine nu plânge azi cu mine în cer și aici unde sunt acum, aici, la voi și cu voi, copiii mei?! Am coborât de un pic de timp o poruncă și această poruncă s-a adus la îndeplinire. Am zis despre o piatră căzută de la locul ei și am zis să o punem la locul de unde a căzut. Am zis să dăm deoparte veșmântul murdar de pe acest fiu al lui Dumnezeu și să-l punem pe cel curat și ceresc. Am voit de mult, de când l-am pierdut am voit să mă arunc după el în apa pierzării în care a căzut, dar Dumnezeu a spus: «Nu, Verginico, nu, tată. Lasă-Mă să Mă arunc Eu, că tu vei avea mult de lucru în zilele ce vor veni. Tu va trebui să te ridici iar, să ridici noroadele și să le hrănești, și să suflă apoi peste ele ca să învieze acești morți. Nu, tată, nu te arunca tu. Eu Mă bag după el. Eu, Verginico. Nu plânge, că puterea Mea îl va învia și nu vei rămâne fără el. Eu voi sufla peste el, și el va învia».

O, copiii mei, eu am rămas apoi cu poporul meu ca să-l hrănesc și să-l ocrotesc, iar pe acesta l-a luat apa și a murit, mămică. Și a venit vremea cea proorocită, să sufle Domnul peste el și să învieze, și hai să ne bucurăm, hai cu toții, măi copii. Binecuvântată să fie această clipă. Amin.

O, Nicușor al meu, iubitul meu, copilul meu, fiul meu, ocrotitorul meu, că mult m-ai ocrotit, mămică. Nicușor al meu, parcă a fost o veșnicie de când ai plecat. Întoarce-te acum, că a venit vremea, Nicușor al meu. Hai, mămică, hai să

sculăm poporul în picioare. Hai, că și tu vei da socoteală la Dumnezeu pentru acest popor. Ajunge, măi mămică, ajunge! Spală-ți fața, spală-ți haina! Vino, Nicușor al meu! Hai să ne înfiripăm copiii, că sunt morți copiii noștri. Adu-ți aminte de cele de odinioară, adu-ți aminte de vremea când mă purtai pe brațe ca pe o copilă, pentru că tu credeai atunci pe Dumnezeu. Vino, Nicușor, vino, că tu nu ești necredincios. Vino, că a venit vremea să vii. Un pic, mămică, și ne vom întâlni, și tu știi și crezi că ne vom întâlni. Hai să ne luăm de mână, simte-mi mâna lângă mâna ta, că iată, m-am ridicat cu trâmbița și biruința va fi mare.

Ce voi face eu acum cu tine dacă vei mai vrea să te mai aștept vreun pic? Așteptarea s-a sfârșit, Nicușor al meu. Domnul a început să împărătească, și din zi în zi tot mai mult Își va anunța împărăția. Nu mai crede tu, măi mămică, să nu mai crezi că mai poți să mai ții și de-acum vremea pe loc. Vremea Domnului a venit, a început și se desăvârșește, și tu încă stai murdar, mămică. Tu ești ca un tăciune scos din foc. Pune mâna, mămică, și te spală singur și te spală bine, că am în brațe veșmântul cel curat și stau pregătită să te îmbrac cu el, măi iubitul meu.

Nicușor al meu, scoală-te din morți! Scoală-te, mămică! Aruncă stricăciunea de pe tine, că nimic întinat și nimic necurat nu va rămâne acum. Nu mă du în stare să te împing din spate, nu mă fă să te las cu mâna la burtă, nu-mi mai încerca mila, Nicușor al meu, că a luat Domnul mila și din mâna mea. Nu mai am decât strigarea și sabia și sigiliul în mână. Pe astea le mai am acum. Sun din trâmbiță pe de-a rândul să-mi adun poporul și să suflu peste el duh de înviere. Iată zilele învierii, Nicușor, copilul meu iubit. Iată, poporul meu înviază și se sfințește. Poporul nostru va fi mare și puternic, măi mămică, fiindcă este scris în cartea acestei lucrări pe care o avem noi, scrie că poporul acesta va împărți lumină pe pământ și va împărți Duh Sfânt; scrie că vor veni popoarele și se vor pleca la această lucrare; scrie că regii lumii vor veni și vor umbla întru lumina care va umple acest pământ binecuvântat. Iată împlinirile despre acest pământ al făgăduinței. Hai, mămică, hai să trecem Iordanul și să intrăm întru acest pământ! Hai, că tu fără mine nu poți intra la Dumnezeu. Hai, că Dumnezeu voiește să dea împărăția Sa poporului nostru și hai să ne sculăm, să înțelepțim într-o clipă poporul, ca să Se poată Domnul desăvârși apoi peste lume și să învieze lumea. Nu fi îndoielnic, nu fi fricos, nu căuta să dai cerul la spate. A venit ziua, Nicușor. A venit vremea să fii așezat la loc și să lucrezi cu mine, mămică. Nu te teme. Dumnezeu este cu noi și cu poporul. Fii credincios de-acum și ridică-te, că nu te mai las nici o clipă să stai nepăsător.

Ia spune-mi tu, ce să fac cu tine? Ce să fac, mămică? Dacă nu te vei spăla acum, dacă vei mai sta cu murdăria pe tine, dacă vei mai face și ca satana, gata, te ridic eu atunci. Acum sunt cerească și sunt înarmată bine și am putere să te fac să te ridici numai de-acum. Nu se mai poate să faci ce vrei tu de-acum. Te-am așteptat de-ajuns, mămică. Acum este altceva de lucrat. Uită-te ce avem de făcut. Avem de sculat pe morți din morminte, că toată lumea zace în mormântul necunoștinței. Dacă tu mai crezi că mai poți dormi, nu mai poți, mămică, îți spun eu că nu mai poți. Și îți mai spun să știi și să crezi că tu fără mine nu ești nimic, și nu vei putea fi bun la nimic fără mine. Nu vei fi recunoscut de Dumnezeu fără mine; nu, mămică. Dacă nu te vei pleca acum și dacă nu vei lucra după învățătura mea, nu mai este nimic de făcut. Te bag la spălat și la stors, și te iau lângă mine curat. Te curăț bine întâi, și apoi te iau lângă mine.

Nicușor, copilul meu, nu cumva să iei în glumă, măi mămică. Nu mai bea, nu mai fuma, nu mai curvi, căci aceasta pe care o ai acum nu-ți este femeie. Copiii tăi sunt născuți din desfrânare. Scoală-te tu și pentru ei, că păcatul este al tău, dar dinții lor se vor strepezi. Nu te juca cu Dumnezeu, mămică. Ajunge! Scoală-te și te împacă cu cerul, că ai pe frunte semnul lui Dumnezeu și nu poți scăpa. Vreau să duc cuvânt de la tine și să-l pun pe masa Preasfintei Treimi. Spune „da” sau spune „nu”, ca să știu ce să fac, fiindcă eu termin acum aici de lucru și mă duc cu cuvântul de aici, mă duc la Sfânta Treime cu el ca să fie scris și să fie pecetluit acest cuvânt.

Nicușor, am purtat coroană de spini pentru tine, mămică. Cel mai mare calvar, cel mai mare chin, pentru tine l-am purtat. Vreau să scap acum de acest chin. Nu mai pot, mămică. E timp de când port această cunună de suferință. Am dus-o și pe pământ, am dus-o și în cerul sfânt. Nu mai pot. Ia-o de pe fruntea mea, că nu mai pot, Nicușor al meu. Dacă tu acum nu-mi dai mâna bine, iată, cu durere și cu suspin îți spun că te voi lepăda. Nu te juca cu Dumnezeu. Hai cu El, că El este întru toate și vom fi vii și vom lucra și nimeni nu va mai avea nici o putere, căci Domnul Se arată și împărățește și Se slăvește de-acum.

Am în mână pecetea cea pentru tine. Pecetea aceasta te va schimba numaidecât, dar aceasta ține numai de tine. Nu pot să nu ți-o pun pe creștet acum, căci scrie în Cartea Adevărului că trebuie să ți-o pun. Cu ea vei fi mântuit sau cu ea vei fi osândit. Fii om nou, fii curat din creștet până în tălpi. Fii curat cu inima și fii cu iubire. Amin.

Să se scrie această zi și de voi și de mine. Să nu mai fie stricăciune peste voi, ci să se scrie înviere pe frunțile voastre, ca să nu mai fiți ai voștri. Cei ce sunteți intrați în această familie, sfințiți-vă ca să fiți iertați și să vă însemnez cu pecetea Dumnezeului Cel viu. După mine nu mai vine nimeni să vă dea mâna. Fiți fii ai învierii. Amin.

Pace vouă acum! Duhul meu să fie în inimile voastre ca să fie iubire între mine și voi. Nu mai fiți robi pântecelui și necunoștinței, iar dacă veți zice că nu puteți, nici eu nu pot să fac nimic acum pentru voi, căci Dumnezeu este curat și este veșnic.

Pacea și puterea Preasfintei Treimi să vă țină sub această putere. Pace vouă! Iată, suflu peste voi acum. Luați din duhul meu! Amin. Cel ce vrea să intre la Dumnezeu cu mine să-și ia crucea și să-mi urmeze mie. Amin. Cel ce nu se leapădă de sine, acela nu va mai fi.

Amin, amin zic vouă, nimeni nu va putea sări pe deasupra și va trebui să intre pe ușă în împărăția iubirii. Amin.

Pace vouă! Încă o dată, pace vouă și înviere vouă! A început învierea pe pământ. Pace celor ce se lasă spre înviere! Pace și pecete și nume nou! Pace și Ierusalim nou peste voi! Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

14/27 noiembrie 1990

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Făgăduința înnoirii bisericii.

Sunt mereu în inimioara ta, copil dulce, copil iubit de Dumnezeu. Văd că nici o clipă nu Mă lași fără tine, și Eu cum aș putea să te las vreun pic? N-am altul ca și tine cu care să fi putut face o viață nouă pe pământ, o viață adevărată atât cât de adevărat este Domnul. Nu pot lucra în toată desăvârșirea Mea în cel care se crede că are vreo putere

sau vreun cuvânt. Nu pot, iubitul Meu, și de aceea a trebuit să nu te las, pentru că tu numai pe Domnul Îl recunoști întru tine și Îi spui mereu: „Doamne, sunt neputincios”.

O, de aceea stau mereu cu tine în brațe, copilul Meu iubit, pentru că tu iubești mult, tu ești iubire precum Eu sunt iubire. Nu te speria. Îți văd inimioara zvâcnind, dar adevăr grăiesc, tu ești iubire, copilul Meu. Te voi așeza întru Mine, și apoi Mă voi așeza întru tine ca să fii samarineanul acestei vremi. Nu te teme, Eu voi fi Acela, iar tu vei fi Mie sălaş. Ce să facem dacă cei de până acum au trecut înainte și nu s-au oprit lângă cel căzut ca să sufle peste el și să învieze? Au trecut fără nici o milă, fără nici o putere, căci n-aveau putere aceștia, și tu înțelegi acum că n-aveau putere, fiindcă acum știi care este puterea cea adevărată.

Copilul Meu cel plâpând, tu nu trebuie să fii plâpând. Tu trebuie să fii tare, și nu te teme nici atunci când va trebui să te arăți și tare, că nădejdea ta va fi Dumnezeu, căci El va fi tare. Vreau să înțelegi aceasta, că va trebui să-L mărturisești pe Dumnezeu adevărat în mijlocul învățătorilor legii și să te ridici cu inimă mare și să le spui că a venit vremea aceea când morții trebuie să audă glasul lui Dumnezeu și să învieze. Va trebui să înveți de la Dumnezeu Scriptura aceea care zice că «Trâmbița va suna, iar morții vor învia, și noi ne vom schimba într-o clipă».

Biserica trebuie să se înnoiască, măi iubitul Meu, căci va trebui în toate vorbirile tale să aduci înnoire de cuvânt, să propovăduiești Evanghelia învierii acestor zile de glorie cerească. Biserica va cuvânta și morții vor învia, că e moartă toată lumea, măi iubitul Meu, și această lume zace în mormântul fărădelegii și al necunoștinței.

Lucrarea aceasta pe care am coborât-o pe pământ se desăvârșește în poporul cel chemat, iar după ce vom termina de înviat acest popor, acești fii ai lucrării ce o avem coborâtă pe pământ, va fi apoi să ne îndreptăm spre Galileea neamurilor, ca să învieze făptura de sub cer.

Începătura învierii pe care tu o știi că se lucrează va trebui să capete cale mare și tot mai mare până se va întregi tot trupul lui Israel, și apoi lucrătorii cei tocmiți se vor schimba, se vor îmbrăca întru slavă văzută și va fi veșnic sârbătoare, căci moartea va fi înghițită de biruința cea din vremea aceasta.

Înfiripează-te, copilul Meu iubit! Fii tare cu inima și lucrează cu iubire, că iubirea îți va fi puterea în multele tale neputințe, căci când ești slab, atunci ești tare; așa e cu Dumnezeu.

Acum, fii binecuvântat mereu cu toate darurile Mele și cu pacea Mea cerească. Amin, amin, amin.

17/30 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Valea Lungă, Dâmbovița

Întărire pe temelie bună a bisericii lui Hristos.

Să mai facem încă un popas, că și aici am o mână de copilași înscriși la număratoarea poporului meu. Poposim în cetatea Valea Lungă. Aici găsim poarta ridicată, și iată, intrăm.

Intră mama Gigi și în această cetate, intră ca să lucreze și aici, și apoi trece mai departe cu vestea învierii și cu înscrierea celor ce se lasă spre înviere.

Pace ție, cetatea mea de aici! Pace vouă, celor ce m-ați așteptat aici! Pace și duh de înviere! Amin. Fericit acela care

nu se sfârâmă de această piatră. Fericit cel credincios cu vintelor acestei cărți.

Iată, se scrie carte și pentru cetatea Valea Lungă. Fiecare cetate va avea o carte, care va sta pe masă și va mărturisi pentru sau împotriva acelei cetăți.

Mama Gigi începe lucrul aici. Stă deasupra și privește și cercetează și lucrează, și apoi notează pe cei ce cred cuvintelor acestei cărți. Tot poporul meu să știe și să cunoască vremea aceasta și lucrul din vremea aceasta. Cel ce nu știe despre vremea aceasta, acela n-a așteptat această vreme și n-a avut cum să creadă acela că vremea aceasta va veni și se va vedea venind.

Se împlinesc Scripturile, copiii mei. Iată că nu este înțelepciune pe pământ cu care să se știe că se împlinesc cele scrise în carte. Nici cărturarii, nici învățații de azi, nici creștinii nu știu că se împlinesc cuvintele din Cartea Adevărului. Nimeni nu se mai satură de greutatea acestor vremuri. Se simte bine toată lumea și nu vrea să scape din robie și nu vrea să scape de moarte, că se uită la ea și este cu ea pe cale și se simte bine lumea. O, în curând se va vesti de pe înălțimi că moartea și lumea se vor sfârși. Aceasta este vremea, și vremea aceasta va vorbi de-acum. Scrie în Cartea Adevărului că va veni sfârșitul lumii și scrie că cel ce va fi găsit scris în cartea învierii, acela viu va fi. Fericită va fi sluga aceea pe care Stăpânul ei o va găsi veghind cu credincioșie și va sta în așteptarea Stăpânului, căci peste multe o va pune. Amin.

Copii ai acestei cetăți, hai să stăm de vorbă, mămică. Am venit la voi, măi copii, să vă spun și vouă ce fel de vreme este aceasta. Este vremea să-mi strâng poporul de peste tot, să merg pe de-a rândul și să sun din trâmbiță și să se ridice pe picioare poporul meu, că vrea Domnul să iasă cu el la lucru, așa cum stă scris în cartea acestei lucrări din care ați fost și voi hrăniți și alăptați. Mi-a spus Domnul să fiu gata cu poporul, să-l trezesc bine, să suflu peste el, să-l fac viu și să-l însemnez cu pecetea cea vie ca să Se arate cu el la lumea cea fără de Dumnezeu ca ea să știe că a fost Dumnezeu și că ea n-a crezut că a fost, că va vedea și va ști că Dumnezeu este și va fi și va împărăți peste tot. O, poporule al meu, și când văd, mămică, ce văd, când văd câtă lume văd în tine, când văd câtă necredință și câtă nepăsare te stăpânește, cum aș putea eu să mă bucur în slava cerească? O, cum? Care mamă se poate liniști când își vede copiii amenințați cu moartea și cu pieirea? Ce mângâiere s-ar putea găsi să mă facă pe mine să uit primejdia care pândește pe urma pașilor copiilor mei? că ai mei sunteți, mămică.

Poporule al meu, e vremea să dai deoparte nepăsarea, e vremea să-ți înțelegi menirea, că iată zilele când ți se va cere să mărturisești că ai stat de vorbă cu Dumnezeu și că ți-a spus demult Domnul ce va fi cu tine. Au venit zilele să vadă lumea cea necredincioasă ce este cu tine și ce va face Dumnezeu cu tine. Vrei sau nu vrei, așa va fi, creștine. Crezi sau nu crezi, te trezești sau nu te trezești, așa va fi, mămică, așa cum a fost în ziua învierii Domnului, căci cei care L-au văzut pe Domnul după înviere, au văzut și au crezut. Și va fi ca în ziua aceea, ca în ceasul acela când, după ce Domnul Și-a dat duhul pe cruce, cerul s-a întunecat, pământul s-a cutremurat și catapeteasma s-a crăpat în două pe mijloc, iar cei care n-au știut sau n-au crezut că Cel ce fusese răstignit era Domnul, au spus după aceea: «*Cu adevărat, Acesta este Fiul lui Dumnezeu*».

Poporule al meu, de ce, mămică, să nu crezi tu, măcar acum de ce să nu crezi că Domnul a lucrat atâta vreme această lucrare în mijlocul tău ca să te înscrie în pagina celor ce au

crezut și care se vor ridica să mărturisească această credință? Ce vrei să mai vezi ca apoi să crezi? Dacă încă nu crezi, nici n-ai să vezi, creștine, slava lui Dumnezeu, și vei vedea mânia lui Dumnezeu. Eu am venit, mămică, din nou la tine, pentru că vreau să te înțeleptesc și vreau să te sfințesc, că trebuie să mă arăt cu tine la Dumnezeu. Tot creștinul care a mâncat de la această masă, este scris că a mâncat de aici, și va fi cerut și va fi strigat la apelul care se aude acum. Cel ce nu este prezent, acela este lipsă, mămică. Cine are urechi, să audă și să înțeleagă cum i se cere să fie prezent acum, și dacă nu este prezent acum cum i se cere acum, se va scrie lipsă acela. Iată cum trebuie să fii ca să fii scris prezent și să fii trecut la număratoarea celor ce vor fi fii ai învierii. Trebuie să fii curat și cu trupul și cu inima și cu iubirea și cu credința. Trebuie să nu mai folosești nici un gram ceea ce nu încapă cu Dumnezeu. Trebuie să nu urăști, să nu curvești, să nu bei, să nu fumezi, să nu hulești, copilul meu. Trebuie să fii ca îngerii de azi încolo. Trebuie să fii nestrucios și să fii sfânt, căci poporul care va rămâne va fi un popor cu trupuri cerești, un popor nestrucios, un popor viu și neîntinat; așa va fi poporul cu care mă voi duce eu în curând în fața lui Dumnezeu.

Hai, măi copii, că dacă nu veți rămâne acum de mine, mâine veți fi în glorie și în slavă cerească, dar de nu veți vrea, se va zdrobi inima din voi de groaza ce vine în urma mea. Încă mai am copii care cred că ar mai avea vreme să bea și să mănânce, să se însoare și să se mărite; încă iau în glumă și folosesc necredința, dar stă scris în cartea acestei lucrări că în zilele acelea multe case de creștini vor fi lovite de unalta morții dacă îngerii care vin cu secera nu vor găsi semnul cel cu care umblu eu acum să-l pun pe creștetul acestui popor.

O, cel care se ridică bine pe picioare și intră sub cortul lui Dumnezeu, știți cum va fi? Așa cum este o casă cu temelie adâncă și pusă pe stâncă, și orice furtună ar veni să o fărâme nu va putea, că temelia ei e tare, măi copii. Iar omul care nu are grijă să-și pună casa pe piatră acum, și îi pune temelie șubredă, casa aceea cade și se prăbușește la cea mai mică adiere din pricina temeliei nestatornice, dar, vai, prăbușirea ei ar fi mare, mămică. Poporule al meu, ia spune de ce ar fi mare prăbușirea unei astfel de case? O, ți-a spus ție Dumnezeu că dacă stai cu El pe picioare și dacă stai bine, tu vei da mâna unui neam întreg, măi mămică, fiindcă fiecare din voi se trage dintr-o seminție, dintr-un neam mare, că ai și neam plecat de pe pământ care așteaptă ziua răscumpărării, și ai și neam pe pământ care zace și acela în mormântul necunoștinței și al necredinței. Înțelege-ți, măi creștine, soarta pe care ți-a dat-o Dumnezeu. Nu mai fi nepriceput, că de aceea ți-a spus ție Domnul că tu vei învia pe morții din morminte. Iată cât de mare ar fi prăbușirea casei tale dacă acum când trebuie să-i faci temelie de piatră ai mai putea crede să faci economie de piatră sau să mai aștepti să ți-o faci mâine. Vai de tine dacă te vei întoarce de pe o parte pe alta acum când sun să te trezesc, că de dormit, oricum nu vei mai avea cum să dormi.

Poporule al meu, pune mâna la lucru, mămică. Fă-ți temelie tare și lucrează iute și bine și lucrează fără greș scăparea ta și a casei tale, că norul și furtuna se văd venind de la apus, și tu știi ce face furtuna aceea care vine dinspre partea aceea, dar dacă ai temelie sănătoasă tu n-ai să te temi atunci, pentru că știi cum ai lucrat de bine și cât de tare este stânca pe care ți-ai așezat tu scăparea, și atunci intri și închizi ușa și nimic nu te va vătăma, și vei ieși apoi și vei lucra și vei repara stricăciunea care a izbit peste neamul tău care n-a avut casa pe piatră. Dacă n-ai să folosești acum o astfel de iscusință, ține minte, mămică, ia aminte că prăbușirea ta ar fi mare. Iată,

a trebuit să mă ridic ca să-ți aduc aminte, copilul meu, să nu faci ca omul care-și pune casa sa pe nisip, și să fii ca acela care și-o așează pe stâncă, poporul al meu. Acum este o zi mare pentru tine, și dacă-ți vei învârtoșa inima sau urechea la glasul acestei trâmbițe care sună deșteptarea, vei păți și tu ca cei din vremea lui Moise care s-au împietrit și n-au crezut și au pierit cu toții în pustie. De ce, mămică, să pățești și tu așa? Tu nu vezi cu ce învățătură vin eu la tine? De ce să nu te lași tu spre înviere și spre viață? De ce să nu te faci tare ca să dai mâna morților să se scoale? De ce să nu fii cu milă pentru atâta norod care nădăjduiește în suspinul duhului? că se va agăța de mantia ta și va avea salvare.

Fii cu milă, poporul al meu, că numai așa vei fi miluit; și fii curat cu inima, curat întru totul ca să vezi fața Domnului și să te bucuri fără de sfârșit. Și de n-ai face azi așa, ce ai mai putea face mâine? Mâine trâmbița nu va mai suna ca să te scoale, căci când ultimul glas al trâmbiței va înceta, atunci sfârșitu-s-a taina lui Dumnezeu.

Lasă-te, mămică, spre credință ca să înțelegi că tu ești cea mai mare taină de peste vremuri, măi poporul meu iubit, măi Israele din vremea de sfârșit.

Am stat la temelia ta, poporul al meu, și am așezat piatră cu piatră, și am zis să fac o casă tare, un mijloc de salvare pentru toată făptura, popor iubit de Dumnezeu. Și când vedeam că se apropie vreun răufăcător ca să spargă zidul, mă ridicam ca omul cel care veghează la fiecare strajă și mă luptam și depărtam pe cel care dădea jos tencuiala zidului ca să facă apoi spărtură. Mă sculam și mă încingeam și reparam la loc ca să nu se șubrezească temelia ta și casa ta, măi Israele, pentru că eu știam de la Dumnezeu că în casa ta va trebui să încapă toată făptura de sub cer, care a fost de la începutul tău și până acum, căci Dumnezeu a pus temelie tare și bună încă de la începutul tău, popor al lui Israel, și a vegheat ca un meșter iscusit și a tocmit mereu lucrători tari ca să lucreze mereu și să binecuvinteze mereu întărirea temeliei tale. Și acum, iată, Israele, lucrul Său a ajuns la sfârșit, și mâna Sa va încheia această casă, și iată ce nepriceput ești, poporul al meu, că alții au lucrat, și aceia n-au intrat în odihna Sa pentru lucru la această lucrare a vremurilor. Iar ție, copil fără de cunoștință, iată, Meșterul Cel mare, Dumnezeu, îți întinde ție cheia acestei împărății ca să intri și să te odihnești, și să chemi apoi sub acest acoperământ pe vecinul tău, pe aproapele tău, pe neamul tău. N-ai să mai auzi tu iubire ca aceasta, copilul meu, să-ți fie ție pregătită atâta slavă cu atâta trudă, cu atâta sânge și cu atâta dăruire ca să te faci pe tine Domnul, cel mai bogat, cel mai sărbătorit, cel mai fericit.

Iată câtă lipsă de înțelepciune pe pământ! Să se rușineze toți înțelepții pământului, că Dumnezeu a luat de la ei priceperea și le-a descoperit-o pruncilor lui Israel. Israele, tu ești pruncul acela, mămică. Tu ești cel mai mic copil al neamului tău, și iată taină nepricepută: cel mai mic va fi cel mai mare în împărăția cea lucrată atâta vreme.

Copilul meu, ridică-te bine pe picioare și te pregătește, că tu ești însemnat de Dumnezeu, măi creștine, și fii atent, că se va scula spre Dumnezeu lumea cea fără de Dumnezeu, și te va zdrobi lumea, copilul meu, dacă n-o să te găsească la datorie, că-ți va cere lumea apă să bea, că lumea este însetată, poporul al meu. Și când va afla lumea apa cea vie pe care o ai tu, va bate la poarta ta să-i dai să bea, că numai tu, măi Israele, vei avea apă atunci. Toate fântânile vor seca, pentru ca să facă Dumnezeu semn și să vadă toate noroadele acest semn, și să se împlinească cuvintele Domnului pe care ți le-a spus, că ți-a spus ție Dumnezeu că tu vei fi slăvit de toate no-

roadele, poporul al meu, și vei împărți lumină și viață vie și apă vie.

Apleacă-ți, măi creștine, grumazul tău sub puterea făgăduinței lui Dumnezeu și fii credincios, măi Israele. Fii credincios cum a fost Avraam, părintele tău, că atunci când i-a spus Dumnezeu că-i va înmulți sămânța ca stelele cerului, Avraam nu s-a îndoit, și a crezut, și așa a fost. Iată taină nouă, căci încă o dată rostește Dumnezeu aceste cuvinte. Atunci a vorbit cu Avraam, și adu-ți aminte, poporul al meu, cuvintele proorociei acestei lucrări, care spun așa: «*Verginico, fii credincioasă Mie și lasă-Mă pe Mine, că tu la vremea zilelor acelea va trebui să ridici un popor mare și să-l hrănești și să-l înmulțești*».

Măi copiii mei, voi sunteți fiii făgăduinței, și voi veți prăsi și vă veți înmulți, și atunci va fi să se împlinească Scriptura aceea care zice că «*Mulțime mare, îmbrăcată în veșminte albe, sta în fața Mielului și a tronului lui Dumnezeu, cu ramuri în mâini, cântând cântarea cea nouă*».

Poporul al meu, se împlinesc Scripturile, mămică. Ce crezi tu că mai ai de făcut? Mai ai timp să fii lume, creștine? Mai ai vreme să stai la îndoială? Deschide ușa și ieși și te uită, că toate cele scrise vin spre împlinire. Destul că vei plânge vremea necredinței și a necunoștinței și a întunecimii tale. De ce să mai plângi și pe veci dacă ar fi să nu te lași acum spre înviere? Am în mână pecetea, am sigiliul Dumnezeului lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov. Am pecetea Dumnezeului Cel viu, al Dumnezeului celor credincioși. Se învârte sata în loc că-și vede sfârșitul, și nu te va mai putea birui când va vedea pe fruntea ta sigiliul lui Dumnezeu și numele cel nou al Ierusalimului cel nou.

Ce faci tu, copilul meu, acum, dacă-mi vei da peste mână să nu te pot însemna? Uită-te cât de frumos, cât de dulce vorbesc cu tine, cât caut să te înțeleptesc într-o clipă. Am venit, mămică, să te nasc din nou, să te mai nasc o dată, copilul meu, dar nu fi nepriceput ca acela care L-a întrebat pe Domnul: «*Cum poate omul să intre încă o dată în pântecul mamei sale și să se nască iar?*». Nu fi așa de mic, copilul meu, căci adevăr îți grăiesc că dacă nu te vei naște din cer, nu vei fi cu cerul. Aceasta este vremea trupurilor cerești, căci trebuia mai întâi să porți trup pământesc, trup firesc, ca acum să porți trupul cel ceresc. Și iată, cele vechi trec de acum, și răsar de la Dumnezeu cer nou și pământ nou. Fii un nou-născut de-acum, căci ce se naște din trup, trup este, iar ce se naște din duh, duh este, măi copilul meu.

Ai văzut de ce a trebuit să vin iar? Ca să te mai nasc o dată, măi Israele al meu, măi poporul al meu. Cum să te mai poți crede în stare să te mai lipești cu stricăciunea de acum? Vai de tine, creștine, căci cel ce a fost luminat acum de această lumină și se trage de sub ea, acela, vai, cu neputință va fi să mai fie al învierii. Acum e acum, poporul al meu. Nu e greu, mămică, fiindcă tu ai avut întinsă o mână spre tine, tu ai avut pe Domnul în mijlocul tău, poporul al meu. El mă așteaptă cu tine acum. Scoală-te și hai să mergem, că Domnul este încins și te așteaptă ca să te așeze la masă și El să te servească. N-ai să mai auzi așa iubire. Nu va avea nimeni această cinste pe care ți-a pregătit-o Dumnezeu.

Scoală-te, poporul al meu, și hai să mergem, că spre glorie mergem și spre viață veșnică mergem.

Scoală-te, cetatea mea de aici, scoală-te, mămică! Ridică-te, creștine, și fii credincios, căci tu ești fiu al făgăduinței cea din veac. Fii viteaz, să te întâlnești cu neamul tău, căci vei sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov, vei sta la masă cu tot trupul neamului tău, măi Israele al birunței.

Pace ție, Israele! Pace peste tine, cetatea mea de aici! Slavă și mărire, de la începutul tău și până azi! Amin. Nimeni nu poate să te blesteme pe tine, că tu ești muntele cel mai înalt și cel mai binecuvântat. Toate popoarele îți vor da mărire, dar fii vrednic, Israele iubit, poporul meu iubit, mândria mea cea din vremea aceasta. Când mă voi îmbrățișa cu tine, cine nu-ți va cânta ție și mie cântarea cea de slavă a lui Moise?! căci Moise va fi de-a dreapta ta.

Pace copiilor din această cetate! Pace și putere și înviere! Amin. Iată, suflu peste voi acum. Luați din duhul meu, ca să fim una pe veci și să fim o iubire, și această iubire să umple tot pământul ca să fie cer peste tot. Amin.

Astăzi se scrie această zi, se scrie și de cer, și să se scrie și de tine. E ziua ta de înviere, cetatea mea de aici. E ziua ta de naștere. Iată, Duhul Sfânt să Se coboare peste tine, iar tu să fii creștin după adevăr. Amin.

Pace ție, popor al lui Israel! Pace și binecuvântare! Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

17/30 noiembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Ghelari, Hunedoara

Îndemn la lepădare de sine și înnoire a duhului, care aduce înfierea cu numele lui Hristos.

Facem coborâre și facem popas pentru cetatea care este și face parte din numărătoare, cu numele de Ghelari.

Duhurile Preasfintei Treimi sunt aici în ajutorul meu. Mama Gigi sună din trâmbiță pentru această cetate, sună s-o adune ca să vorbească cu această cetate, că este înscrisă ca cetate a poporului meu. Acum scrie mama Gigi carte pentru cetatea Ghelari.

O, pace vouă! M-am dus acolo ca să vă spun acolo „Pace vouă!”, și apoi am plecat după voi dacă nu v-am găsit acolo. Am pribegit după voi, am căutat, am strigat, am spart crusta, am gonit fiare din calea mea, am dărâmat ziduri din calea mea și multe piedici am biruit ca să caut să vă adun și să scriu apoi carte pentru cei ce trebuie să răspundă la apelul și la numărătoarea cetății cu numele de Ghelari. Am luptat așa cum s-a putut ca să vă caut, că-mi cere Domnul răspuns pentru fiecare creștin înscris la numărătoarea poporului meu. Am trâmbițat pe de-a rândul prin multe cetăți până acum, dar pe nicăieri n-a fost să-mi găsesc staul gol ca aici.

Am de lucru mult, și trebuie să lucrez bine, că azi e o zi mai grea, e o ceață mai groasă, e o înaintare mai anevoioasă, și trebuie să-mi fie biruința mare și să-mi fie deplină, căci scris este în Cartea Adevărului: *«De vei zice păcătosului să se îndrepte și el se va îndrepta, atunci ai scăpat viața aceluia. De vei vedea sabia venind și nu-l vei vesti pe păcătos, atunci sângele aceluia se va cere din mâna ta. Dar dacă, văzând sabia venind, și dacă ducându-te să vestești pe păcătos el nu va lua aminte, atunci sângele lui va cădea asupra capului său».*

M-am ridicat să-mi trezesc poporul din somn, să-l înțeleptesc, să-l păstoresc și să fac înviere peste tot trupul care a mâncat de la această masă, căci când a mâncat de la masa aceasta, Dumnezeu l-a trecut la numărătoarea acestui popor.

Măi copiii mei, am stat sub umbrirea Duhului Sfânt, Care S-a ridicat cu putere de lucru în vremea cea de sfârșit a lucrării Preasfintei Treimi. Duhul Sfânt S-a arătat cu lucrare

mare și cu mare desăvârșire prin mine. Duhul lui Dumnezeu a vorbit prin gura mea multă vreme de Și-a ridicat un popor, și la acest popor i-a descoperit taine despre care n-a mai vorbit Dumnezeu până în vremea aceasta. Toată cartea lui Dumnezeu vorbește despre vremea aceasta. Toate sculele dumnezeiești au vorbit și au lucrat pentru vremea aceasta, dar poporul de astăzi este fiul cel mic al Israelului lui Dumnezeu, și de aceea acestui fiu mic i-a descoperit Domnul tainele împărăției care se anunță acum, căci împărăția lui Dumnezeu se vestește și se arată și se mărește din zi în zi, poporul al meu. De aceea ți-am spus eu ție, măi Israele mic, că tu ești cea mai mare taină pentru toată făptura și pentru toată seminția lui Dumnezeu.

Măi Israele mic, că mic ești, mămică, și nu-ți știi și nu-ți înțelege menirea pe care o ai, și n-ai înțelepciune ca să știi și să crezi că tu ești scăparea seminției tale de la început și până la tine. Vai de tine, poporul al meu, dacă nu te vei înțelepti de-acum, că de la tine se va cere acum atât cât ți-a fost dat. Vai, dacă n-ai să poți da atât cât ți se va cere, atât cât ți-a fost dat! Vai, dacă ți-ai îngropat talantul, sau, vai, dacă ai făcut cu el negoț străin de Dumnezeul părinților tăi, Avraam, Isaac și Iacov! Copilul meu, vai, mămică, vai, că iată ce este acum: se desparte răul de bine și lumina de întuneric; se desparte adevărul de minciună; se împlinesc Scripturile în ochii tăi, poporul al meu. Se face dreptate între oaie și oaie, copilul meu. Morții din morminte aud glasul trâmbiței și înviază, creștine. Iată vremea când unul va fi luat și altul va fi lăsat.

Copiii mei, ridicați-vă bine, mămică, treziți-vă bine, că nu e de joacă ce se petrece în vremea aceasta. Poporul meu nici n-a așteptat vremea aceasta, dară să mai știe ce va fi în aceste zile! Măi copii, m-am ridicat cu duh puternic să vă pregătesc, să vă impac cu Dumnezeu, că nu sunteți împăcați cu Dumnezeu, nu sunteți curați în fața lui Dumnezeu, și eu nu vreau, poporul al meu, nu vreau, creștine, să le spună Domnul, copiilor mei: *«Nu vă cunosc pe voi!»*. Măi mămică, acum e acum. Lăsați-vă lucrați, lăsați pe Domnul să vă dea o formă, o întrebuintare fiecăruia după cum e planul Său, măi copii. Nu mai faceți planuri fără Domnul, că nu e lucrul vostru acesta. Acesta este lucrul Domnului, poporul al meu. Cum să te fac eu în stare să înțelegi că tu, copilul meu, ai menire mare la Dumnezeu, și nu se poate să vrei cu tine cum vrei tu. O, uită-te tu cum te învârti în loc când te zbați să faci ceva cu tine, să faci tu ceva din tine, și nu mai termini să faci planuri peste planuri și umbli dintr-o parte într-alta crezându-te în stare și în putere. Fii înțelept, copilul meu, că odată ce ai fost înscris în această numărătoare dumnezeiască, trebuie să știi că peste tine nu mai ești tu stăpân, și este Dumnezeu Stăpânul tău.

Ce mari ați fi fost voi, copiii mei, ce tari ați fi fost dacă ați fi făcut ce a făcut Domnul și dacă ați fi împlinit ce a zis Domnul, că Domnul a zis să vă dați întâietate unii altora, căci felurite sunt darurile care sunt pentru voi. Dacă voi, mămică, ați fi avut pe frații voștri mai de cinste decât pe voi înșivă, o, poporul al meu, ce mare ai fi fost tu acum și ce minuni s-ar fi văzut prin tine! Dar tu, mămică, te-ai uitat mereu la paiul din ochiul fratelui tău, și aceasta este fățarnicie, aceasta este iubire fățarnică. O, când tu te faci judecătorul fratelui tău, atunci tu ai și fost judecat prin însăși judecata pe care o rostești asupra fratelui tău, și apoi zici că Domnul este Dumnezeul tău. Nu, mămică, nu este așa. Domnul este mic față de tine atunci, fiindcă tu treci peste El și uiți că dreptul de a

judeca este al Lui și nu al tău. Atunci tu ești mai mare decât fratele tău pe care-L judeci, dar ești mai mare și ca Dumnezeu, și nu se mai poate spune că Domnul este Stăpânul tău sau că tu Îi slujești lui Dumnezeu.

Copilul meu, cu suspin mă rog de tine, lasă-mă să te înțeleptesc. Lasă-mă, creștine, să-ți arăt că nu-I slujești lui Dumnezeu. Lasă-mă să-ți spun că trebuie să te naști din nou și să fii credincios și supus Creatorului tău. Dacă n-ai să crezi acum că eu am venit să-ți spun adevărul despre tine și dacă n-ai să te naști din cer, rămâi, mămică, trup, și rămâi pământ, și rămâi nelucrat, că nu așa se lasă lucrat un creștin cu care să lucreze, apoi, Dumnezeu întru planul Său cel din veac întocmit.

Vezi tu de ce milă ai avut tu parte, mămică? Dacă eu nu veneam să-ți deschid ochii, să caut să ți-i deschid, să caut să-ți iau tina de pe ei, dacă nu mă ridicam să te vestesc că stă sabia deasupra capului tău și că trebuie să te întorci bine spre Dumnezeu, ce mai era de făcut cu tine, cu viața ta pe care o cere acum Domnul din mâna mea? Te cere Domnul de la mine, mămică. Mi-a dat în mână sigiliul acestei vremi ca să te pecetluiesc și să nu fii vătămat de îngerii cei nimicitori, care vin pe urma mea și lovesc pe unde nu vor găsi acest semn. Nu-ți învârtoșa inima ca să nu crezi ce-ți spun, copilul meu, că ai văzut cum a fost pe vremea lui Moise când poporul lui Israel a fost însemnat cu semnul cel poruncit de Domnul prin Moise. Ai văzut că îngerii nimicitori nu au avut voie să lovească, dar casele egiptenilor au fost lovite de unealta morții și groază și bocete se auzeau în lume, poporule al meu.

Măi Israele, fii, mămică, credincios, că acum ar fi să fie mai rău ca atunci. Fii supus acestei chemări și acestei pecetluiri, dar fii înțelept, că semnul acesta nu se lasă așezat decât întru sfințenie și întru credință, copilul meu. Nu-ți mai căuta nici un fel de dreptate, măi creștine, că acum nimic nu-ți mai folosește mai mult decât umilința și smerenia și credința, copilul meu. Lasă-mă să vărs din duhul meu peste tine, că de aceea m-a trimis Dumnezeu înapoi la tine, că nu are cine te ajută ca să te faci în stare să stai în fața lui Dumnezeu, că asta urmează acum, copilul meu. Vrea Domnul să iasă la iveală cu tine, că pentru asta ai fost tu pregătit. Acesta a fost planul lui Dumnezeu, ca să ajungă la acest punct cu tine. Dacă încă te mai joci cu viața ta, dacă încă mai crezi că-L mai ții pe Domnul mai mic decât pe tine, dacă ai să cauți să-L faci să mai aștepte, gata, trec mai departe și nu mai stau lângă tine să te rog. Trec, dar nu te însemnez cu pecetea Dumnezeului Cel viu și mă duc, creștine, mă duc și trâmbițez pe la toate răspântiile și înviez morții și îi pun pe picioare și îi pun în locul tău, copilul meu, că numărătorea este pecetluită de făgăduința lui Dumnezeu. Cum, mămică, să învieze morții la glasul trâmbiței care te strigă pe tine acum, și tu să mori în locul lor? Cum? Oare, așa să fie? Oare, așa să vrei tu, poporule al meu? O, de ce ai crezut tu că te poți juca cu Dumnezeu?

Poporule al meu, n-ai știut, mămică, să fii cum te cere Dumnezeu, dar mai ai o clipă la îndemână. Iată clipa, copilul meu. Iată mâna mea întinsă spre tine. Duhul Cel ceresc este foc mistuitor, dar Domnul lucrează cu tine după puțința ta și tu nu vrei să înțelegi aceasta, măi copilul meu. Eu îți întind mâna în așa fel ca să nu te ard. Lucrez după puțința ta, dar tu ceri altfel, de parcă ai fi în stare sau vrednic să te atingi de foc și să nu te arzi. Și dacă vei vrea și așa, am să fac și așa, căci ce n-am făcut eu pentru tine ca să te așez în sânul lui Avraam și să te scap de prăpastie? Dumnezeu este foc mistuitor, dar n-a trecut peste puterea pe care a pus-o peste lucrul mâinilor

Sale, căci când S-a coborât să-Și ia trup din pântecele Fecioarei, a stat purtat în acel pântece nouă luni și n-a mistuit pântecele acela. Iată câtă putere s-a arătat atunci.

O, a venit acum Domnul spre sfârșitul tainei Sale și S-a sălășluit cu Duhul puterii cea întreit sfântă în trupul sufletului meu, mămică, douăzeci și cinci de ani, și n-a mistuit trupul duhului meu, care, iată, s-a întors înapoi pe pământ. Și iată, măi copii, minune mai mare ca la început, așa cum a făgăduit Domnul Iisus Hristos atunci când a spus: *«Cel ce crede de Mie, nu aceste minuni va face, ci mai mari decât acestea»*. Iată bunătatea lui Dumnezeu revărsată peste făptura mâinilor Sale, căci focul cel mistuitor al dumnezeirii se îmblânzește după îngăduința și puțința de a putea fi purtat de făptura cea creată de Dumnezeu, și tu, poporule al meu, tu nu te lași îmblânzit după chipul Creatorului tău, prin Care toate s-au făcut.

O, câtă pâclă este așezată peste înțelepciunea ta, poporule al meu! Cine, mămică, s-ar mai lupta pentru tine atât cât mă lupt eu, măi copil al acestei lucrări? Măcar dacă ai înțelege taina acestei lucrări ca să poți apoi înțelege că tu ești copil al acestei lucrări și că ești cea mai mare taină și cea mai mare lucrătură din toate cele lucrate de Dumnezeu peste vremuri, căci cu tine și cu vremea aceasta va așeza Domnul scaunul de judecată, și prin lucrătura aceasta toate vor intra întru starea cea de nesticăciune.

O, mă doare, mămică, rău mă doare că n-am să te am în cea mai mare slavă după câtă luptă a dus cerul cu tine. Mă doare, că lumea cea care n-a știut ce ai știut tu va intra în slava aceea care spune: *«Cei din urmă vor fi cei dintâi»*. Dar iată, am venit în calea ta să te fac să înțelegi, să te întăresc pentru lucrul pe care-l ai, copilul meu, și să nu dai slava ta altuia. Luptă-te s-o ai tu, mămică, fiindcă este a ta. Nu-ți vinde acest drept pentru o nimica toată. Fii înțelept și fii deștept, copilul meu, și nu te încânta cu nici o slavă trecătoare, căci cel ce culege fără Dumnezeu, acela vânt culege și deșertăciune culege și pățește ca bogatul care se îmbogățește cu gândul, ca acela care a zis că-și strică hambarele ca să facă altele mai mari, să-și strângă multe și apoi să trăiască fără grijă multă vreme. Dar, de unde?! că glasul Domnului a venit și i-a spus: *«Nebun ce ești! În noaptea asta îți iau sufletul, și ce mai faci cu agoniseala ta?»*.

Copiii mei, cel ce este și vrea cu Domnul, trebuie să se lepede de sine, și în fiecare zi să meargă cu crucea sa în urma Domnului. Nu poți, copilul meu, nu poți fi ucenicul lui Iisus Hristos și să faci tot ca tine. Am ieșit în întâmpinarea ta, poporule al meu. Te-am învățat, mămică, și până să plec din mijlocul tău, te-am învățat și după aceea, și iată minune neînțeleasă de mintea omenească. M-a trimis Domnul să vorbesc cu tine, m-a trimis cu ultima trâmbițare înainte de încheierea tainei Sale de mântuire, m-a trimis cu putere de duh cu care n-a mai lucrat până acum. Dar iată, puterea Domnului se îmblânzește încă după îngăduința și puțința ta, poporule al meu, că dacă ai fi fost acum mare așa cum trebuia să fii după atâta înțelepciune care a lucrat cu tine, o, dacă erai mare, atunci slava Domnului ar fi lucrat după măsura puterii tale, ar fi lucrat după mărimea ta.

Măi, Israele mic, tu trebuia să fii mare, mămică. Domnul lucrează în vremea aceasta așa cum n-a lucrat până acum, căci lucrează să-Și săvârșească și să-Și anunțe împărăția. Dacă tu, copilul meu, ai fi vrut să-L ascuți pe Domnul, erai acum cer nou și pământ nou, și Domnul Se așeza peste tine cu împărăția Sa și se împlinea cuvântul Său, că atâta vreme

ți-a spus Dumnezeu că tu va fi să faci lumină și înviere și mântuire pe pământ. Cu tine va fi să scoale morții din mormintele lor, cu tine Se va arăta la toată făptura de sub cer, dar tu n-ai avut timp să crezi, că tu ai făcut altceva în loc să te fi lăsat lucrat, și iată acum goliciunea ta, că n-ai veșmânt curat, n-ai haină de nuntă, n-ai putere să faci minuni în numele Celui Care a spus: «Nu acestea, ci mai mari decât acestea veți lucra dacă veți fi cu Mine». Și acum, spune tu, mămică, poți merge cu mine? Te cere Domnul de la mine ca să facă cu tine după cuvântul Său.

Măi copiii mei care sunteți înscriseți la număratoarea de la Ghelari! Am în mână schița, mămică. Am actele de înfiere pentru fiecare în vremea sa, și am avut un număr de inimioare, o mână de copii care au mâncat de la această masă, și acum sunt trecuți ca fii ai acestei lucrări. Iată de ce v-am adunat eu astăzi. M-am purtat după voi, v-am căutat, v-am strigat, v-am trezit dacă pe vreunul v-am găsit dormind, am sunat, mămică, din trâmbiță și v-am adunat în această casă și iată, stăm de vorbă cu toții și împreună scriem carte pentru cetatea cu numele Ghelari. A avut Dumnezeu o sculă acolo și a lucrat cu ea un locaș de închinăciune. A dat Domnul o poruncă acestui slujitor, a dat-o ca să o îplinească, și a făcut Dumnezeu plan de la început și până la sfârșit, și l-a făcut bine, și l-a făcut ca să fie împlinitor și să facă Domnul apoi slavă văzută și acolo, dar acolo nu s-a lucrat după dreptarul cel drept, măi copii, nu s-a lucrat după rânduială și după curăție. Dumnezeu a lucrat după dreptar, dar slugile cele tocmită n-au folosit dreptarul cel drept și cel curat. Nu s-a lucrat cu frică, copiii mei.

O, dacă ai de făcut un lucru, o lucrare dumnezeiască, trebuie să lucrezi cu frică și cu cutremur după legea cea dreaptă ca să fie temelia lucrării tale de nezdruncinat. Nu s-a lucrat cu mâini curate, nu s-a mai lucrat bine până în sfârșit. A spus Dumnezeu că în vremea aceasta va fi să lucreze minuni acolo. Dumnezeu a lucrat acolo ca să poată lucra ce avea în vremea aceasta de lucrat, căci în vremea aceasta avea de lucrat o lucrare nefăcută de mână omenească. A voit Domnul ca El să fie Stăpân acolo, că pentru aceasta Își tocmise niște lucrători prin care să-Și desăvârșească un lucru, și iată ce s-a întâmplat cu aceștia, că acum n-au fost găsiți la datorie. Chiar cel pe care-l pusesem de strajă acolo în urma preotului slujitor care a fost ridicat de pe pământ, n-a lucrat acesta după dreptarul lui Dumnezeu, și s-a îngâmfat fiul acelei slugi luate și s-a trufit și n-a lucrat curat lucrul pe care l-a avut de făcut. A amestecat lumina cu întunericul, a amestecat sfințenia cu stricăciunea, a așezat acolo legea slobozeniei și nu se poate așa, copiii mei. Nu se poate și cu Dumnezeu și cu mamona. Nu se poate bea și paharul lui Dumnezeu și pe cel al demonilor. Dacă acolo a spus Dumnezeu că Se va arăta cu minuni, cum ar fi trebuit să fie și să se lucreze în locul acela? Cu câtă sfințenie, cu câtă frică, cu cât cutremur, cu câtă curăție! O, mămică, Dumnezeu nu Se lasă batjocorit, nu Se lasă înșelat, și când a văzut Domnul că locul acela este amenințat de tot, a mai pregătit încă o salvare pentru lucrul acela, a mai tocmit niște slugi prin care să desăvârșească via aceea. Le-a dus acolo, după cum era planul Său întocmit, și le-a poruncit să se așeze întru sfințenie și întru ascultare, și prin voia lui Dumnezeu s-au lăsat lucrate aceste slugi. Au unit sufletul cu trupul aceste slugi și s-au așezat să lucreze, și Domnul era și lucra cu Duhul Său pentru ei. Și S-a coborât Domnul în vremea aceasta cu această lucrare și în locul acela ca să-l facă

una cu aceasta, ca să-Și strângă Domnul sculele Sale într-o singură iubire, într-o singură lucrătură ca să-Și poată desăvârși pe pământ taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută. O, copiii mei, și s-a împlinit apoi acolo Scriptura aceea care zice așa: «Pe ai Mei i-am învățat, de ai Mei fui răstignit», căci Domnul nu a fost primit întru ale Sale acolo. Voia Domnul să îndrepte și acolo lucrul Său cel drept, ca să fie bine lucrat, dar n-a mai fost cum, și a plecat Domnul de acolo, măi copii; S-a supărat și a plecat, iar în urma Lui a dat îngerilor poruncă să fie ridicată sluga aceea tocmită la lucrul cel de acolo, și a fost ridicată și dusă acolo unde trebuia să dea socoteală de cele lucrate, și acum se lucrează de către cer la scăparea și la iertarea nedreptăților săvârșite de sluga aceea, de preotul care a fost slujitor acolo, căci lucrarea cerului aceasta este, măi copii.

O, și a trecut Domnul mereu pe acolo apoi, și lucrătorii cei rămași au început să oropsească pe slugile cele tocmită până ce le-au scos afară din ținutul acela. Dar ochiul Domnului și mâna Sa cea tare a fost cu ei așa cum a fost cu Iosif cel vândut, căci Domnul nu Se lasă rușinat, măi copii, ci Se desăvârșește întru cei aplecați, dar celor semeți le stă împotriva Domnul, și îi apleacă, cu tăria Sa sub mâna voii Sale. O, fericit copilul care înțelege mustrarea și se înțelepțește, căci bucurie mare se face în cer pentru unul ca acesta care știe că toate sunt spre slava Domnului.

Lubiții mei, copiii mei, numărații mei, însemnații mei din cetatea Ghelari! M-am dus, mămică, să vă spun acolo: Pace vouă! și să suflu apoi peste voi și să vă pun pecetea Dumnezeului Cel viu. O, m-am dus și am strigat la poarta aceea și nimeni nu mi-a răspuns la apel, nimeni, mămică. Am găsit acolo niște păzitori străini de Dumnezeu, care dorm tolăniți și murdari peste ce a fost a lui Dumnezeu. Aș fi putut să suflu cu mânie și să spulber pâcla și pustiul care este peste locul acelei cetăți. Dar nu; am suspinat, am lăcrimat și am plecat pe urma celor pe care-i am înscriseți aici, pe care-i am trecuți în schița mea, căci sunt ai mei, și am pribegit după ei ca să-i adun și să stau cu ei de vorbă.

Copiii mei, lăsați-vă lucrați de Dumnezeu, că voi nu sunteți nici pe voi stăpâni, d-apoi pe lucrurile lui Dumnezeu! Lăsați-vă să fiți ca niște fii ascultători. Lăsați-vă conduși de Dumnezeu, măi copii. Nu mai faceți planuri fără Domnul, nu-I mai cereți Domnului să facă după voia voastră, că Domnul Iisus Hristos nici în fața morții n-a avut curajul să întoarcă voia Tatălui, și a spus: «Nu voia Mea, ci voia Ta să fie, Tatăl Meu». Așa trebuie să fiți de acum, ca să puteți fi fiii Tatălui ceresc, și trebuie să fiți sfinți de acum copiii mei; sfinți, precum Domnul sfânt este, că nimeni nu mai rămâne, mămică, decât cerul cel nou și pământul cel nou și fiii lui Dumnezeu, care vor moșteni și vor intra la masă cu Domnul.

Am venit să mă întâlnesc cu voi aici, ca să vă rog să fiți sfinți, dar începeți de la inimă, mămică. Sfințiți-vă inima, că dacă ea nu va fi sfântă și curată, atunci chiar trupul de vi l-ați lăsa spre ardere, nimic nu veți fi dacă inima voastră nu va fi casă lui Dumnezeu. Copiii mei, Dumnezeu este dragoste, și Dumnezeu este curat.

Am vorbit și cu slujitorul de biserică, pe care l-am chemat tot aici, căci pribegind după copiii mei de la Ghelari, am găsit și pe acest slujitor și am vorbit aici și pentru el, ca să ia și el înțelepciune bună și sănătoasă și să-și lucreze o temelie sănătoasă de acum. Aveți grijă, copiii mei, de sămânța pe care o semăn eu acum. Aveți grijă de cartea aceasta, căci ea

va mărturisi de acum pentru sau împotriva voastră. Fiți așa cum cere Domnul unui fiu de al Său și fiți curați cu inima și cu iubirea, măi copii. Iubirea fățarnică să nu mai caute spre voi, căci Dumnezeu este curat și nu Se atinge acolo unde nu este locul curat.

Copiii mei pe care v-am chemat de la București să fiți aici acum! Voi sunteți trecuți la număratoarea de la Ghelari. Aceasta este și ziua voastră, mămică. Am venit să vă iau de mână și să vă așez bine pe cale cu mine. Am venit să vă rog să vă lăsați pecetluiti cu sigiliul acestor vremi, căci aceasta este vremea cea de biruință a poporului meu. La toți vă spun, cu toți vorbesc: aceasta este o pecetluire de sfințenie, este pecetluirea poporului cel care va fi ceresc, căci în curând eu voi avea un popor ceresc, cu trupuri cerești și nesticăcioase. Pecetea aceasta este numai una, copiii mei, și iată, Dumnezeu începe cu poporul acesta.

Poporule al meu, nu mai fi pământ, căci cele de până acum sunt pe sfârșite. Fii cer, copilul meu, ca să rămâi și să fii așezat pe pământul cel nou, care se va arăta nou în curând. Eu trec și pecetluiesc prin poporul meu pe cel ce se lasă spre înviere, iar când voi termina de înviat și de însemnat pe cei înscriși ai poporului meu, trece pe urma mea unealta care va curăți fărădelegea de pe pământul poporului meu, și apoi eu voi rămâne cu poporul meu și mă voi ridica cu el, căci Domnul va împărăți prin acest popor și Se va arăta cu el la toată făptura. Trebuie să vă lăsați lucrați numaidecât, că până acum n-a vrut poporul meu să se lase lucrat, și s-a întors de pe o parte pe alta fără să știe că vremea aceasta este la ușă. Aceasta este vremea când Dumnezeu așează Ierusalimul cel nou și în mijlocul lui așează toate cele scrise în carte. Aceasta este România cea nouă care este lucrată de mâna lui Dumnezeu. Nimeni să nu se mai creadă mare sau tare, că numai Dumnezeu este Cel tare, poporule al meu.

Măi copilul meu, când tu ai gustat din masa aceasta, ai fost trecut ca fiu al acestei mese. Acum mă cere Domnul cu tine la masă că te-a găsit scris, copilul meu. Fă-ți, mămică, haină nouă cu care să poți intra la masa aceasta, că nu oricine va avea cinstea pe care o vei avea tu.

Măi Israele din vremea aceasta, tu ești așteptat de când veacurile s-au întocmit. Vai de tine, copilul meu, dacă te mai gândești cumva că mai poate Domnul aștepta după tine! Amin, amin zic vouă, nimic întinat, nimic necurat nu va mai rămâne la această împărăție cerească. Luați haina nesticăciunii pe voi, copiii mei, că nimic necurat nu va mai rămâne. Se întocmesc acum ceruri noi și pământ nou și se întocmește Ierusalim nou. Vai ție, copilașul meu, dacă nu vei fi găsit nou! Roagă-te și veghează, ca să te găsească nou și să te găsească viu ziua aceea. Să nu cumva să crezi, creștine, că mai poți fi și viu și mort. Dumnezeu, Unul este, copilul meu, și iată, Își anunță împărăția.

Lepădați de la voi slava cea deșartă, lepădați aurul și argintul acestei lumi, căci lumea a ajuns la sfârșit, de acum. Nu fi lume, poporule al meu, căci lumea a ajuns la sfârșit. În lume este ură și întuneric și stricăciune; în lume este minciună și moarte, și lumea a ajuns la sfârșit. Sfârșește, creștine, cu lumea din tine, că adevăr grăiește Dumnezeu, că grăiește sfârșit pentru lume. Lasă-te spre înviere, copilul meu, că se împlinesc făgăduințele lui Dumnezeu, și lumea și moartea se sfârșesc de-acum.

Amin zic vouă, împărăția lui Dumnezeu vine în chip vădit de-acum. Cele vechi trec de-acum, și Domnul Își vedeș-

te împărăția, poporule al meu. Fiți credincioși, și veți fi vii pe veci, că moartea nu va mai fi.

Pace vouă! Primiți-mă cu pacea și cu sigiliul biruinței. Lăsați-vă spre înviere, căci cel ce va birui va bea și va mânca din rodul și din izvoarele vieții și nu va mai muri niciodată.

Pace ție, cetate cu care am vorbit, și întregește-ți trupul tău, căci trupul tău este desfăcut. Pace ție, poporul meu, și întregește-ți trupul moștenirii tale! Împacă-te cu Dumnezeu, copilul meu, că El te iartă precum și tu ierți. Amin. Împacă-te cu Domnul și iartă totul pentru înviere. Nici un dar, nici un cuvânt nu va ajunge de la tine la Domnul tău dacă tu nu te lupți să ștergi judecata ta de la fața Domnului.

Au sosit zilele învierii, poporule al meu. Avraam, Isaac și Iacov doreau să vadă una din ele și nu le-au văzut în zilele lor, dar iată-i, se bucură împreună cu tine acum, căci Dumnezeu S-a sculat la lucru cu toate sculele Sale să te ajute pe tine să biruiești, măi copilule cel mai mic al lui Israel. Se bucură de tine părinții tăi, măi Israele măi. Nu cumva să-i minți cu ceva, nu cumva să-L mai minți pe Dumnezeu de-acum, căci scris este: «*Cel ce nu cinstește pe tatăl său și pe mama sa, aceluia nu-i va fi bine*».

Te așteaptă tot neamul tău, măi Israele, ca să ajungi cu lucrarea ta la sfârșit. Lasă-L pe Domnul tău să meargă înaintea ta, că Domnul este lumina și soarele acestei vremi de biruință. E groasă ceața și întunericul, dar Soarele Cel veșnic încălzește și înnoiește și tot mai mult va răsări, dar nu va mai asfinți, și va sta deasupra și va lumina. Amin.

Pace vouă, celor ce am sunat și v-am adunat aici! Pace și iubire, umilință și iertare de la Dumnezeu peste voi! Pace vouă, iubiiții mei! Iată, suflu acum peste voi. Luați din duhul meu și fiți fii ai Celui Preaînalt. Amin. Luați crucea și urmați-mi mie, că de la mine vă cere Dumnezeu.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

22 noiembrie/5 decembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste monahii și monahiile poporului creștin

Cei răzvrățiți să se vindece de păcatul neascultării.

Sună mama Gigi din trâmbiță, sună pe de-a rândul să-și adune poporul și să-l trezească și să-l așeze pe cale și să-l arate biruitor. Sună mama Gigi să-și deștepte poporul. M-am ridicat cu putere mare, măi copii, și din zi în zi această putere se va arăta tot mai mult.

Pace ție, poporul meu iubit, poporul meu de peste tot! Pace ție, dar vai celui ce strică această pace dintre mine și tine, poporule al meu! Vai ție, poporule al meu, dacă de acum nu va fi pace între mine și tine! A venit vremea să vezi ce înseamnă pacea dintre mine și tine, dar a venit vremea să faci pace între mine și tine, să faci cu adevărat pace, ca să-ți fie ție bine, poporule al meu, și să trăiești, mămică, întru Dumnezeu apoi, că e vremea răspântiei celei mari, și e vremea să te scoli biruitor, dar numai să vrei, poporule al meu.

Pace peste cei ce am sunat și i-am adunat aici! Pace și de la Dumnezeu, și de la mine! Pace vouă și iar pace vouă!

Când erau apostolii adunați după vestea învierii Domnului și când Toma s-a ridicat și a spus că nu crede până nu va pune degetul în coasta Domnului său Cel răstignit, atunci a apărut Domnul în mijlocul lor și le-a spus: «*Pace vouă!*», și apostolii se închiseseră bine, de teama iudeilor care-i urmă-

reau, dar Domnul a intrat prin ușile închise la ei și i-a liniștit cu cuvintele: «*Pace vouă!*».

Iată, poporul meu iubit, duhul meu trece peste tot, intră peste tot, trece și prin ușile închise, trece și prin voi, trece și cercetează și strigă cu putere, trece din cetate în cetate, intră și trece din inimă în inimă, stă deasupra și privește și cercetează și lucrează.

Am plecat, poporule al meu, atunci când știi tu că am plecat, dar în cartea acestei lucrări scrie cuvânt de la Dumnezeu că voi veni înapoi să-mi ridic și să-mi hrănesc un popor mare, și să facă Dumnezeu minuni cu el în ochii tuturor. Iată, duhul meu s-a întors înapoi pe pământ ca să-și desăvârșească Dumnezeu prin el ceea ce stă scris, ceea ce s-a spus la masa acestei lucrări. Dați slavă lui Dumnezeu, copiii mei, că nimeni din cei de până acum nu au fost mai iubiți decât voi cei din vremea aceasta. Iată ce minune în vremea aceasta! Aduceți-vă aminte de pilda care scrie despre Lazăr cel sărac care stătea în sânul lui Avraam, și de bogatul nemilostiv care striga din foc și îl ruga pe Avraam zicând: «*Părinte Avraame, trimite tu pe cineva din morți să spună fraților mei să nu facă și ei ce am făcut eu, că iată, rău mă chinuiesc acum*», dar Avraam i-a răspuns că «*Au legea și au pe prooroci, și dacă nu cred în acestea, nici dacă va învia cineva din morți nu vor crede*». O, copiii mei, iată, cine nu crede, nu crede orice i-ai face, că a înviat Domnul Iisus Hristos din moarte, dar poporul iudeu nu a crezut, nu l-a recunoscut.

Iată, mama Gigi, cea care a plecat atunci, iată minune, poporule al meu! Mama Gigi stă de vorbă cu tine așa după cum s-a scris mai înainte în cartea acestei lucrări. Cerul și pământul trec, dar cuvintele acestei lucrări se împlinesc. M-a trimis Dumnezeu înapoi la tine, copilul meu. Nimic nu este cu neputință la Dumnezeu, și totul este cu putință celui ce crede. Iată, Dumnezeu te cercetează, poporule al meu; îți încearcă credința și vrea să te găsească credincios ca să nu lucreze cu tine cu semne să te facă să crezi. Nimic n-a fost să nu-ți spună ție Dumnezeu mai dinainte despre taina Sa, și ți-a spus și taina aceasta pe care o vezi acum împlinită, că iată, m-a trimis la tine, măi copilul meu, ca să-ți dau mâna prin această întu-necime, dar dacă a trimis Domnul înapoi la tine duhul meu, să știi, creștine, că l-a îmbrăcat cu putere mare, ca să ies cu biruință mare la sfârșitul misiunii mele, dar vai aceluia ce nu va crede acum în minunea aceasta!

N-ai să poți, copilul meu, să mai fii necredincios. S-a dus și vremea necredinței, s-a dus și aceasta, și se vor vedea pe viu împlinirile de la Dumnezeu, iar tu, poporule al meu, tu, care mă cunoști pe mine, vei ști că eu n-am murit. Și dacă trebuie să știi aceasta, că vei ști, copilul meu, fă, mămică, în așa fel să nu te înspăimânti atunci, și să te bucuri cu bucurie mare atunci, pentru că cel ce crede acum și se lasă spre înviere acum, acela va intra în bucuria care este pregătită pentru poporul meu cel binecredincios.

De ce, măi copilul meu, să-ți ia altul slava ta? De ce s-o dai tu altuia, că dacă te încânți acum cu cele ce vor trece în curând, atunci n-ai să mai ai parte de slava care-ți este ție pregătită, poporule al meu. Crede tu, copilul meu, că s-a dus și vremea necredinței, că de acum vei vedea și vei crede. Nu vreau să fii cu partea celor necredincioși, mămică. Ia seama bine ce-ți spun, căci ca să fii dat de partea celor ce au crezut, va trebui acum să crezi ce-ți spun și să îplinești ce-ți spun, ca să se vadă că tu crezi, și vei lua apoi plata celor credincioși.

Hai, mămică, să-ți spun ce ai de făcut ca să fii copil al slavei care în curând se va arăta. Trebuie de azi înainte să te

oprești de la păcat, copilul meu, căci păcătoșii și-au sfârșit și ei vremea. De azi înainte se vede venind vremea Domnului, și tu trebuie să fii gata în fiecare clipă pentru slava aceasta. Tu trebuie să fii primul, măi creștine, căci cu tine face Dumnezeu începătură de înviere pe pământ, și de la tine va vărsa Domnul râu de viață vie și nesticăcioasă peste cei ce nu au fost cu Dumnezeu. Vai, copilul meu, dacă vei mai sta cu păcatul, că de la tine se va cere mult, că mult ți-a dat Dumnezeu, și n-ai să poți să spui că nu ți-a dat, că este scris la Dumnezeu că ți-a dat. Hai să ne împăcăm cu cerul, măi copii, hai să fim aproape unii de alții, căci cu cerul am venit la voi, ca să fac din voi ceruri noi și pământ nou.

Copii ai acestui păstor, ridicați-vă bine, măi copii! Stați cu ochii țintă la slava lui Dumnezeu, care vă așteaptă. Faceți-vă socoteala în clipa aceasta și dați de la voi tot ce știți că nu încap cu cerul. Faceți începătură de om nou întru Iisus Hristos, că nu e de joacă ceea ce face Dumnezeu în vremea aceasta. Mă grăbesc din loc în loc să-mi ridic poporul pe picioare, să-l fac în stare să Se arate Domnul cu el întru această vreme. Mă grăbesc și mă frământ fără stare când văd că vremea cea rea este la ușă. Mă prinde groaza când văd pe poporul meu așa de slab, așa de bolnav. Mă doare rău, copilul meu, că Domnul a muncit mult cu tine, și trebuia să aibă nădejde în tine acum când El Își arată împărăția Sa, așa cum este scris pentru vremea aceasta. Mă doare, că iată, după atâta trudă, după atâta vreme, tu nici nu știi să înțelegi ce fel de vreme este aceasta în care suntem ajunși, dară s-o mai fi așteptat să vină! Trudesc din greu, măi creștine, că unii din voi mă primesc cu inima, dar cu viața lor nu vor să se apropie de viața cea fără de păcat și fără de stricăciune, iar unii nici nu mă primesc, și mă gonesc și mă țin la ușă și eu plec plângând, și în loc să am ce scrie în cartea învierii, iată că am altceva de făcut.

Am spus că sun cu trâmbița din loc în loc și am în mână sigiliul Dumnezeului Cel viu și sabia cea fără cruțare. Mie îmi cere Domnul răspuns pentru tine, măi poporul meu, și tu nu vrei să crezi, dar eu n-am cum să nu cred, fiindcă eu sunt cerească. Și fiindcă nu crezi, și fiindcă trebuie să dau socoteală de tine, te voi mișca acum din loc cu tărie, te voi deștepta ca să vezi sabia deasupra ta și să te pornești bine pe cale. Te voi face să vezi ca să crezi, numai să nu rămâi, copilul meu, strivit de semnele acestei vremi care stau în cămărilor lor până voi termina de strigat și de vestit pe cei ce au gustat de la această masă și au fost trecuți la numărătoarea aceasta.

Am pornit cu dorul aprig și cu duhul plin de tărie, am trecut prin mai multe cetăți, am plâns de bucurie pe alocuri, dar am găsit și copii cu anevioie de urnit, că satana care și-a pierdut biruința și-a trezit și el ultimele încercări și și-a ridicat și el pe îngerii lui ca să-mi dea de lucru și să-mi fie înaintarea anevioioasă, dar acești apostoli stricători nu vor binele, ci vor răul celor ce-i primesc pe ei și nu pe mine.

Copiii mei, rugați-vă să nu cădeți în ispita aceasta, că acum nu mai este vreme de așteptat. Rătăcitorii dintre voi iau înfățișarea unor slujitori ai dreptății, dar nu vă lăsați striviți, copiii mei! Ridicați-vă spre înviere ca să nu mai aibă duhul rău putere asupra voastră. Luați armele cerești în mână și biruiți cu ele, măi copii, dar nu vă lăsați biruiți. Biruiți răul din voi, biruiți păcatul din voi, căci cel ce mai rămâne lipit cu păcatul, acela nu înviază și nu se scoală. Și decât să te văd scos de la Dumnezeu, măi copilul meu, te bat eu, mămică, dau în tine până te scoli, dau până curge tot ce e rău de pe tine, dau până te-oi vedea că nu mai poți face nimic rău, și

apoi suflu peste tine și te ridic pe picioare și te înviez și nu te las, mămică, că nu pot fără tine să stau eu în odihna mea.

Învăță, copilul meu, cum trebuie să fii de-acum, și chiar de-ți va fi greu, nu-ți va fi multă vreme. Un pic, mămică. Mult a fost, un pic mai este, dar dragostea ta, picul acesta va face din tine un trup ceresc și nesticăcios și vei intra la masă cu cerul, la masa vieții cea fără de sfârșit. Nu te mai înșela, creștine, să crezi că mai ai timp să mai fii după gustul tău, că uite gustul tău ce a făcut din tine, că nu poți acum să zici și tu: „Doamne, sunt gata pentru Tine”.

Poporul meu, curățește-ți inima și spală-ți mâinile ca să fii cu mâinile curate. Copiii mei, iată de ce v-am adunat. Am dat cuvânt să vă adunați ca să stau de vorbă cu voi. Cei ce aveți înscris pe voi nume de monah, să știți că în cer acest nume înseamnă înger curat, înseamnă viață îngerească, măi copii.

Am dat cuvânt acestui păstor să-mi adune pe monahii și pe monahiile poporului meu. Un mănunchi de inimi, dar cu ele vreau să fac de rușine pe cei ce au purtat haina aceasta fără viața cea care se cere unor slujitori ai cerului. Și vă mai spun cum trebuie să fiți, cum trebuie să trăiți. Iubiții mei, nu mai fiți ca până acum. Fiți curați cu inima, fiți cu mâinile curate, fiți cu viața curată, fiți cu iubirea curată, fiți nesticăcioși. Nu această haină v-o cer s-o purtați mai întâi. Luați pe voi haina nesticăciunii și a curățeniei, iar peste ea îmbrăcați-o pe aceasta pe care o purtați.

Iubiții mei, toți cei din jur să-L vadă pe Dumnezeu în voi, ca să învieze de la voi tot trupul care se mișcă și trăiește în preajma voastră. Iar dacă sub această haină se va ascunde încă omul cel unit cu păcatul și cu stricăciunea, mă voi ridica și vă voi descoperi goliciunea vieții cea dinăuntru și voi curăți de pe voi stricăciunea, ca să nu fiu dată de rușine cu voi.

Vreau sub această haină să am viață îngerească. Vreau să fiți o minune, măi copiii mei. Smeriți-vă și umiliți-vă unul față de altul. Scoateți din inimile voastre ura și judecata, scoateți mândria de la voi. Nu stați sub haina aceasta cu armele duhului rău, căci ura și judecata, semeția și mândria, dușmănia sau vorbirea de rău sunt arme ale duhului rău. Acela dintre voi care nu vrea să sufere nimic, acela care nu iubește pe cel ce-i aduce vreo supărare, acela care nu-l socotește pe frațele său mai de cinste decât pe el însuși, o, unul ca acela nu va fi trecut cu vederea și va fi vădit.

Iubiții mei, am pentru voi hăinuțe albe și cununițe îngerești. Iubiți smerenia, iubiții mei, și fiți curați, că a voastră este împărăția cerească. Sfințiți-vă din zi în zi mai mult. Rugați-vă lui Dumnezeu să vă dea putere cerească, dar folosiți numai armele cele cerești. Dați deoparte de la voi vorbirea în deșert și duhul mării deșarte. Să nu vă găsiți pacea și liniștea până nu veți vedea că aduceți rod de viață și de înviere în fața Domnului.

Iubiții mei, mama Gigi vrea să prăsească cu voi o ceată mai mare și tot mai mare de purtători ai hăinuței de monah. Pregătiți-vă, iubiții mei, că vreau să fac cu voi minune mare. Fiți curați și nepătați. Curățiți-vă, iubiții mei! Această carte de astăzi vă are înscrisi în ea. Această carte și această zi nu se poate desființa și se va adăuga cărții învierii, care va mărturisi pentru sau împotriva ta. Dacă te vei ridica și vei fi fiu al învierii, cartea aceasta va mărturisi pentru tine, copilul meu, iar dacă nu te vei învrednici făgăduințelor acestei cărți, atunci cuvintele acestea vor mărturisi împotriva ta.

Poporule al meu, a venit vremea să Se arate Domnul în tine în mijlocul necredincioșilor, căci cel ce știe despre Dum-

nezeu și nu-L urmează, acela este necredincios. Te cere Domnul de la mine, mămică, să facă din tine unealtă de lucru, să facă din tine vas de slavă și de cinste în mijlocul lumii. Vrea Domnul să pună sfârșit pentru lume, vrea să facă cu tine început de înviere și sfârșit de lume. Să nu mai fie lume pe pământ, și să fie viață nouă și om nou. Hai, mămică, hai să facem înviere peste lume! Hai, poporul meu iubit, că asta-i soarta ta, să facă Domnul înviere și lumină cu tine. Sărăciți-vă cu duhul ca să se coboare peste voi împărăția lui Dumnezeu și lumină de la Dumnezeu, ca să ia lumină de la voi poporul cel din întuneric; să vadă neamuri și să se plece și să se adauge la Dumnezeu.

Cei ce ați fost despărțiți de mine, apropiați-vă iar și ridicați-vă pe picioare! V-am făcut chemarea. Întoarceți-vă, că eu vă vindec neascultarea și uit vremea despărțirii și vă îmbrățișez, dar fiți vii de-acum și rămâneți vii, căci viața de până acum v-a omorât viața cu Dumnezeu. Iată, răsare înviere și putere peste voi, dar nu vă mai uniți cu stricăciunea, că dacă iar vă mai lăsați robi păcatului, atunci duhul răutății, care pleacă acum de la voi se va duce și se va împuternici de șapte ori mai mult și va veni să vă desfacă din rândul celor vii.

Copiii mei, stați sub lumina învierii. Lăsați sufletele voastre în mâna Domnului. Nu vă mai smulgeți din brațul lui Dumnezeu, că vă pierdeți viața și aici, și o pierdeți și pe cea nesfârșită a învierii, dar o căpătați pe cealaltă, a durerii, că tot nesfârșită este și aceea. Nu, mămică, uitați-vă voi câtă milă, câtă iertare, câtă iubire pentru voi! Nu mai apucați spre moarte, căci păcatul stă la pândă să vă omoare iar; stă păcatul cu grijă în calea ta, creștine, că știe că dacă mai mori, nu mai vine nimeni să te scoale atunci.

Nu vă mai lăsați prinși în această cursă, copiii mei. Luptați-vă! Eu sunt cu voi și vă ajut de acum dacă văd că vă ridicați. De acum vine vremea Domnului, și se va vedea triumfând împărăția Sa. Cine nu va fi de acum cu Dumnezeu, acela va fi atins de semnele vremii Domnului, căci iată, se curăță fărădelegea de pe pământ. Mă port cu grabă mare să-mi ridic poporul înspre credință și înspre viață curată și înviată ca să-l pecetluiesc cu pecetea Dumnezeului Cel viu, ca să nu-i văd eu pe fiii acestei lucrări striviți de semnele cele nimicitoare care așteaptă porunca lui Dumnezeu. Sunt ajutată de toată oastea cerească să-mi grăbesc și să-mi sfârșesc cu bine alergarea prin poporul meu, că iată cum alerg și câtă necredință și câtă neprimire găsesc prin unele locuri, că s-a învățat poporul meu cu gustul vieții de aici, că nu știe bietul creștin că nu-i va folosi la nimic placul acesta, care, iată, se sfârșește și cu el, căci deșertăciunea vremurilor a ajuns și ea la sfârșit.

Copiii mei, mă prinde durerea, mămică, și mă frâng de pe urma celor ce nu vor să se ridice și nu vor să se curețe, că iată, unealta din mâna mea își are vremea ei acum și ea. Și eu și ea lucrăm. Se lucrează din plin, după planul acestei vremi de biruință cerească, iar cel ce este înștiințat și nu se ridică, trece prin ascuțitul semnelor care vor începe să lucreze în curând. Să nu rămâi, copilul meu, de partea celor necredincioși, că pentru tine va fi și mai dureros, fiindcă tu ai avut pe tine pecete cu sfințenie de la Dumnezeu. Scoală-te, mămică, din necunoștința ta, că eu nu vreau să suferi, copilul meu. Întoarce-ți dragostea ta spre Dumnezeu, căci adevărata viață și adevărata dragoste, Dumnezeu este, poporul meu iubit.

Sun din trâmbiță, copilul meu, sun să te trezesc, mămică, și să stai treaz apoi, că vreau să scapi de ceasul ispitei care vine peste lume. Eu mă lupt cu tot cerul pentru tine, dar luptă-te și tu să învingi răul din tine, să învingi lumea din tine, că dacă

te văd că te lupți și că Îl vrei pe Domnul, atunci eu te ajut clipă de clipă, până ce scăpăm în vremea cea bună, mămică.

Sunt cu vremea cea bună în urma mea. Vine după mine vremea cea bună pentru voi, copiii mei. O, cât am așteptat această vreme ca să fiu din nou cu tine, poporul al meu! Ce să fac eu în slava cerească fără tine, fără rodul muncii mele? Copilul meu, mergi, mămică, cu dragoste pe calea ta cu mine. Nu mă du în stare să te pun de frică pe cale. Nu-ți fă singur durere, că eu nu vreau să-ți fac durere. Sunt cu brațele pline de iubire și de milă acum. Astăzi mai este milă încă. Măine este biruință, copilul meu, căci Dumnezeu Își arată de acum slava Sa, ca să știe toată suflarea că este Dumnezeu. Vai celui ce ispitește și nu crede în cele scrise pentru vremea aceasta! Vai, poporul al meu, dacă va rămâne acum cineva fără pece-tea vremurilor de azi! Fugi de vai, copilul meu. Primește pe tine semnul lui Dumnezeu, ca să fii viu și să nu fii vătămat și să nu piară nici un fir de păr din capul tău.

Copiii cu care am vorbit acum, mă port prin fiecare cetate și fac carte scrisă pentru fiecare. Iată încă un popas, încă o carte. Să fie zi de înviere și să fie carte de înviere, și să nu te ștergi din această carte, copilul meu. Tot cerul este martor peste tot pe unde merg, pe unde poposesc, pe unde-mi strâng copiii să-i adun într-o singură carte, într-o numărătoare pe toți.

Copiii mei, se întocmește numărătoarea cea nouă a poporului meu. Înnoți-vă viața, măi copii, că poporul cel trecut la această numărătoare trebuie să fie un popor sfânt de-acum. Ceea ce nu s-a descoperit în toate veacurile, iată, se descoperă acum. Ridicați-vă spre înțelepciune, că nimic n-a fost să nu vă fi spus vouă Dumnezeu, și trebuia să împărțiți cunoștința la cei fără de cunoștință.

Această lucrare care s-a coborât în mijlocul tău de atâta timp, poporul al meu, poartă în tainele ei și în cuvintele ei tot planul cel întocmit de Dumnezeu pentru plinirea vremurilor. Iată cât de mic ești, copilul meu, că dacă te-aș întreba despre vremea aceasta, după cum te-a învățat pe tine Dumnezeu, n-ai ști să-mi răspunzi. Pregătește-ți acum trupul și inima, curățește-te bine, mămică! Fii gata, copilul meu, și lasă-te lucrat ca să lucreze Dumnezeu cu tine după menirea pe care ți-a dat-o.

Poporul lui Moise s-a despărțit mereu de Dumnezeu și a picat în pustie. Așa ai făcut și tu, poporul al meu, dar iată minune care n-a mai fost până acum! Am venit înapoi la tine, am venit să te trezesc din moarte, că tu ești mort cu duhul, copilul meu. Cu duhul am venit și eu, cu duh puternic, cu duh de înviere ca să poruncesc poruncă cerească. Scoală-te din morți, copilul meu, scoală-te, căci Hristos te va lumina! Amin. Mai e un pic de timp, un picuț, și ne întâlnim. Am început lupta cu duhul rău, să-mi eliberez poporul din robia păcatului și din umbra morții. Eu sunt în fața luptei și voi birui, dar vreau să biruiești și tu, căci eu sunt în față.

Ierusalime, nu cumva să-i omori pe cei trimiși ai mei. Iată, am venit să te strâng chiar dacă voiești, chiar dacă nu voiești, că nu vreau să fiu lipsită de tine. În curând se va auzi din nou glas în cer și pe pământ, și vei cânta și tu cu îngerii și cu sfinții în ziua aceea de biruință în care va cânta toată făptura: „*Binecuvântat este Cel ce iarăși vine întru numele Domnului!*“. Amin.

Poporul al meu, Israele iubit, ridică-te spre glorie, că întru tine am binevoit și întru tine binevoiesc și acum. Deschide-ți inima, deschide ușa inimii, că întru tine binevoiesc și în casa ta voiesc să cinez. Ieși cu mine întru întâmpinare, că

iată, se zorește de ziuă. Vine ziua Paștelui cel mare, și vom intra în sărbătoarea pentru care ne-am trudit. Amin zic vouă, vine ziua cea mare, cea așteptată a sărbătorii celei mari în cer și pe pământ. Nimic nu se împlinește decât ce este scris în Cartea Adevărului. Ridică-te, Israele, ca să-ți întâmpini seminția ta cea din veac și până la tine. Deschide ochii să vezi, deschide-i, și vei vedea cu ei, căci aceasta este vremea celor mai mari împliniri.

Poporul al meu, se va vedea pe creștetul tău, scris, numele cel nou al Noului Ierusalim și al cetății celei noi. Nu-ți da slava ta nimănui, și vino spre mărire!

Pace ție, poporul meu, popor al lui Israel! Pace vouă, și încă o dată, pace vouă, celor ce am sunat și v-am adunat aici! Să fie pace între mine și voi, să fie cu adevărat pace și împăcare. Amin. Mama Gigi vă dăruiește putere și pace și înviere și nădejde tare și nedespărțire, de-acum. Să nu mai fie despărțire între mine și tine, poporul al meu.

Copii monahi și monahii, fiți ca îngerii, precum în cer așa și pe pământ. Stați în picioare pentru toată seminția voastră, copii ai lui Israel, căci prin voi vor învia morții voștri.

Pace vouă! Iată, suflu peste voi acum. Luați din duhul meu, luați din puterea mea, căci Sfânta Treime mi-a dat întreită putere. E vremea biruinței, Israele iubit. Pace și biruință, mămică!

Israele, nu-ți vinde numele, că numele tău va străluci pe creștetul tău în veci de veci. Să se scrie această zi și de mine și de voi. E ziua voastră, e învierea voastră, dar ridicați-vă, mămică! Umiliți-vă și ridicați-vă și bucurați-vă, că Domnul Savaot Își așează împărăția și va împărăți.

Pace vouă! Să fie pace peste tine, cetatea mea în care am coborât acum pentru cei din monahism. Pace inimilor voastre! Binecuvântare și pecetluire și înviere! Popor al lui Israel, ridică-te spre glorie!

Pace ție, Israele. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 1990

Cuvântul sfintei Virginia la zece ani de la mutarea ei la cele veșnice

Trâmbița Domnului își mângâie poporul prin grăirea ei.

Pace vouă, iubiții mei copii! Am venit prin ușile deschise să vă bucur cu pacea mea. Iată, mama Gigi e cu voi. Pentru cei pentru care eu n-am murit, acești zece ani au fost parcă zece zile, iar pentru cei care nu m-au așteptat, au fost zece ani. Poporul lui Israel s-a învățat în loc un an pentru o zi pentru că au cântat și n-au fost mulțumiți, au cântat împotriva lui Dumnezeu că de ce i-a scos din Egipt unde aveau mâncăruri bune; au cântat împotriva manei cerești și au cântat împotriva lui Moise. Până și frații lui Moise au cântat și s-au răzvrătit, și iată ce s-a întâmplat cu aceia, că au rătăcit prin pustiu patruzeci de ani pentru patruzeci de zile, și apoi au murit.

O, iubiții mei copii care vă mai am credincioși mie, iată că și poporul meu a rătăcit prin pustiu necredinței zece ani, pentru că poporul meu n-a crezut cuvintelor lui Dumnezeu, și a zis poporul meu că eu am murit și nu mai sunt, și n-a crezut Scriptura aceea care zice: «*Cel ce este cu Dumnezeu, viu va fi în veci*». N-a crezut creștinul Scriptura, dară să mai creadă în cuvintele acestei lucrări care nu se vor desființa în veci și vor fi vii, căci iată, se împlinesc cuvintele cele scrise în cartea acestei lucrări, că «*Dumnezeu va locui în veci în acest*

munte», așa cum este scris. «*Cine se va lovi de acest munte*» în care a coborât Dumnezeu, «*cine va lovi în această stâncă, se va zdrobi de ea*», căci această lucrare este «*piatră de încercare pentru mulți*». O, așa a făcut și poporul meu, măi copii. L-a încercat pe Dumnezeu și s-a poticnit poporul meu și a uitat cuvintele care au vorbit prin această lucrare și a uitat cuvintele Scripturii și făgăduințele scrise în această carte, dar eu nu le-am uitat, iubiții mei, și mă doare că poporul meu a scos din inima lui cuvintele acestei lucrări și cuvintele acelei Scripturi care zic: «*Cel ce va scoate sau va adăuga ceva, Dumnezeu va scoate sau va adăuga pentru acela cele scrise în carte*», după cum este fapta sau lucrul aceluia despre care vorbește Scriptura aceasta.

Copiii mei iubiți, eu n-am uitat nimic, n-am uitat că Domnul mi-a zis: «*Verginico, nu te pierde, că în zilele tale va trebui să te ridici și să hrănești un popor mare, va trebui să ridici mulțimi numeroase către Dumnezeu*». N-am uitat, mămică, și iată, voi sunteți martorii mei. De aceea v-am spus să mergeți și să propovăduiți că s-a apropiat vremea mea.

Mergeți în poporul meu și spuneți-i că s-a ridicat mama Gigi. Mergeți și duceți solia învierii duhului meu; și cel ce va crede și se va boteza, acela va învia, iar cel ce nu va crede, acela se va osândi pe sine atunci când va vedea slava lui Dumnezeu, căci Dumnezeu Se slăvește și întru putere și întru mânie, fiindcă așa este scris: «*Lăudați-L pe Domnul soarele și luna, lăudați-L pe Domnul focul și grindina, căci El a zis și s-a făcut*».

Copiii mei, eu prin plecarea mea nu v-am părăsit, și mai mult am luptat pentru voi, și dacă nu mă duceam nu puteam veni acum la voi. Domnul Iisus Hristos așa a spus: «*Dacă nu Mă duc la Tatăl, nu voi putea veni la voi. Mă duc și vă voi trimite un Mângâietor, vă voi trimite pe Duhul Sfânt, Care vă va învăța pe voi de la Mine*». Toți sfinții care s-au dus în cer, s-au dus ca să poată veni la cei care-i cheamă în ajutor. Copiii mei iubiți, dacă ar înțelege poporul meu această taină, dacă ar vrea să-și plece inima înspre această înțelepciune nu i-ar mai trebui nimic acestui popor decât fericirea pe care i-am pregătit-o și locul pe care i l-am pregătit de când am plecat, căci dacă nu plecam atunci, nu puteam ce am putut după ce m-am dus. Iată de ce m-am dus. Iată, taină mare vă spun vouă: m-am dus ca să pregătesc loc, ca acolo unde voi fi eu să fiți și voi; și m-am dus ca să pot veni la voi, ca acolo unde sunteți voi să fiu și eu. Iată taină care trebuie de acum înțeleasă. Dacă poporul meu nu va avea credință și dragoste, nu va înțelege această taină. Dar iată, mămică, am venit să fac poporul acesta să înțeleagă și să creadă și să strige la mine, ca să strig și eu la Dumnezeu pentru acest popor care se ridică acum și care se naște acum, căci fiii acestui popor vor fi mulți.

Iată, copiii mei, taină înțeleasă și împlinită! Iată, eu sunt cu voi, mămică, precum tot cerul e cu voi și e unit cu voi și lucrează la voi. De aceea a spus Dumnezeu că a venit și a făcut o începătură de cer nou și de pământ nou și v-a spus să coaceți bine acest măr, ca atunci când va fi copt, să putem da poporului sfânt. De aceea v-a spus vouă Dumnezeu să puneți pe acest foc toate vreascurile ca să se coacă acest măr al vieții. Poporul acesta nu se poate apropia acum, că sunt de ars vreascurile pe acest foc. Mai trebuie lucrat ca să se șteargă de la fața Domnului fărădelegile acestui popor și să se termine de adus jertfa cea de ispășire a fărădelegilor din poporul nostru. Pentru aceea v-a spus Domnul să nu rupeți din acest măr decât atunci când El vă va spune. Să nu lăsați să fie jefuit

acest pom, acest măr. Să nu se mănânce verzi fructele acestui măr. Dar n-a priceput poporul meu și a vrut să dea năvală, a vrut ca el și nu ca Dumnezeu.

A venit, mămică, Domnul și v-a învățat cum să pășiți fiecare pas și să nu faceți decât ce vă spune El. Nu-i nimic dacă acest popor nu înțelege. Nu înțelege pentru că nu știe ce se lucrează aici pentru ispășirea lui și pentru mântuirea lui. Iată că mai sunt vreascuri de ars pe acest foc care s-a coborât din cer ca să curețe prin el fărădelegea copiilor mei. Am venit și v-am spus să mergeți și să lucrați cu vestea învierii acolo unde se vede bine drumul, acolo unde e soare, iar acolo unde se vede ceață să mai așteptăm, să mai sunăm la porți, să mai întărim focul pe margini, să mai întărim focul de aici și jertfa de aici și rugăciunea de aici până dispare ceața.

Am venit, mămică, și v-am spus mereu tot ce trebuia să vă spun, și am spus că dacă vom lucra bine lucrul nostru va rămâne, măi copii. Dacă ar ști poporul meu ce face Dumnezeu aici pentru el, ar plânge și ar aștepta izbăvirea lui. Ceea ce lucrează Dumnezeu aici, n-a lucrat până acum. Aici lucrează cerul, măi copii. Din acest măr pe care-l tăiați voi pe această masă, iată, se împărtășesc din el și cei adormiți cu trupul și cei vii cu trupul, dar cine să înțeleagă? Uitați-vă voi cum încap cerul pe masa aceasta, pe blidul acesta micuț din care se împărtășesc și cei adormiți și cei vii. Stă cerul cu voi la masă și mâncați cu toții dintr-un blid, măi copii. A făcut Dumnezeu această începătură de masă cerească și v-a dat în primire această taină, ca s-o lucrați în ascuns până va fi gata, până va fi destul pentru toată suflarea.

Am venit și v-am dat cuvânt să faceți pomenirile toate, de la Adam și până la aceste zile, căci atât de mare este trupul lui Dumnezeu, copiii mei. Iată ce aveți voi de lucrat. Umiliți-vă și înfricoșați-vă și fiți cu inimă mare, căci în această lucrare și la această masă trebuie să între și să încapă toată făptura de sub cer, de la început și până la sfârșit. Cum s-ar fi putut lucra această lucrare dacă masa aceasta ar fi fost lucrată descoperit? Câtă grijă a trebuit să am eu, mămică, și câtă apropiere a trebuit să-mi fac aici ca să se poată lucra fără să greșim! Câtă luptă am dus cu tot cerul când vedeam amenințare peste acest loc tainic! Câtă atenție, câtă cercetare și cu câtă grijă a trebuit să aleg pe cei ce le-am dat cuvânt să stea lipiți aici și să păzească taina acestui loc și să pună iubirea lor și inima lor și viața lor în slujba acestui loc! Câtă putere și câtă taină trebuie să poarte în inima lor cei nedezlipiți de acest loc!

O, să nu vi se pară un lucru ușor de purtat când e vorba să păstrați această taină de aici, căci dacă simțiți bucuria acestei taine mari, să știți, și să fiți atenți mereu cu ea, că de la bucurie și până la dezvelirea tainei de sub perdeaua sub care este nu este decât un pas, măi copii. De aceea vă roagă mămică să fiți înțelepți și să păziți bine această lucrătură, ca s-o putem sfârși cu bine, ca să poată Dumnezeu să-Și împlinească planul Său cel început aici, că iată, multă năvală mai dă duhul cel rău și multe firi slabe caută să umble cu viclesug să deschidă măcar cea mai mică fereastră. Dar eu sunt cu voi și veghez, sunt cu îngerii, sunt cu toată oastea cerească, suntem aici și vă ajutăm mereu, fiindcă și voi ne ajutați și ne ascultați, măi copii. Sunteți părtași cu cerul la această masă, și voi înțelegeți ce vă spun eu, căci pâinea aceea pe care o tăiați și o așezați cu atâta orânduială după cum este așezată oastea cerească: trupul Domnului, trupul Măicuței Domnului, trupul meu, mămică, trupul tuturor celor din cer după oștirea fiecărui trup, trupul celor plecați din trup și trupul celor cu trupul, iată, o singură așezare la masă, iată cea mai mare taină,

măi iubii mei! A venit vremea să înțelegeți de ce a trebuit să mă duc de la voi, că iată, m-am dus să vă pregătesc acest loc, ca acolo unde veți fi voi, să fiu și eu, să vin și eu, și m-am dus să pregătesc loc, ca acolo unde sunt eu, să fiți și voi, să veniți și voi. Poporul meu se zvârcolește și se răzvrătește că nu poate veni aici, dar de unde să știe el că în fiecare zi este aici și se împărtășește aici și este unit aici și mănâncă din același blid cu cerul și cu voi? Se zvârcolește și se răzvrătește poporul, pentru că nu-l lasă duhul rău în pace, că duhul rău vede și se perpelește în văpaia focului care arde aici, și vede acest popor părtaș aici și nu-l poate blestema, precum Valaam n-a putut să-l blesteme pe Israel, fiindcă Dumnezeu i-a arătat lui Valaam pe Israel în vârful muntelui cel binecuvântat, și s-a întors Valaam rușinat, și s-au rușinat și dușmanii lui Israel că n-au putut să blesteme poporul Domnului.

O, poporul meu nu știe ce face Dumnezeu pentru el, și de aceea încă se încumetă creștinul meu să dea și să verse blidul din care-l hrănește Domnul pe el. Nu știe, mămică, nu știe, pentru că aceasta este o taină. Iată trupul acestui popor unde este! Iată-i pe copiii înscriși la număratoarea acestui popor! Iată-i unde sunt! Iată-i unde se împărtășesc, și iată, numele copiilor acestui popor este scris în ceruri și este auzit în fiecare zi de cer numele copiilor acestui popor, și ei se răzvrătesc pe Domnul, nu pe voi, mămică, fiindcă nu știe poporul acesta ce face așa cum n-a știut nici poporul din vremea trupului Domnului, și de aceea Domnul Iisus Hristos a strigat de pe cruce: „Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac“, și după aceea au văzut că El este Fiul lui Dumnezeu. Așa și voi, mămică, să-I spuneți Tatălui: „Iartă, Tată, poporul acesta, că el nu știe ce faci Tu pentru mântuirea lui, și nu știe ce face el când face așa, că nu Te cunoaște, fiindcă Tu lucrezi ascuns. Iartă-i și primește jertfa aceasta pentru mântuirea acestui popor, căci așa de bun ai fost, că ai dat pe Fiul Tău jertfă, de atunci de când L-ai dat și până la ultimul glas al trâmbiței, că iată, El Se jertfește mereu până ce va încheia taina cea de mântuire a făpturii Tale, și cu El se dă jertfă toată oastea cerească, fiindcă toate cele din cer sunt întru El, și El întru toate cele din cer“. Așa, mămică, să vorbiți cu Tatăl Cel ceresc, căci El a binevoit să iubească făptura Sa prin voi, căci v-a pus mijlocitori, copiii mei. Eu m-am dus pentru poporul meu la Tatăl să-L rog, căci sunt trup din trupul acestui popor, dar dacă m-am dus am venit cu trupul duhului meu la voi, că și voi sunteți trup din trupul acestui popor, și iată, lucrăm și mijlocim împreună, eu în voi, și voi în mine, așa cum le-a spus și Domnul, ucenicilor Săi atunci când S-a dus la Tatăl.

Fiți tari, copiii mei, că poporul acesta răzvrătit nu știe ce face, pentru că Domnul Își ascunde fața acum ca să poată lucra pentru acest popor. Fiți tari, dar fiți credincioși, și nădăjduiți în Dumnezeu cu putere, căci El Se va arăta în curând.

Această carte se adaugă acum la mărturiile care vorbesc despre vremea mea și a lucrului meu. Această zi este zi de sărbătoare pentru cer și pentru mine și pentru voi. Sărbătorim și prăznuim acum cu toții ziua adormirii trupului meu și ziua învierii duhului meu. E zi de praznic pentru tot poporul meu, dar el e mic. E mic poporul meu și nu știe să simtă și el această bucurie, această prăznuire. Copiii mei cei după trup nici atât nu simt bucuria acestei zi de prăznuire, dar iată, eu mă slăvesc la voi, și voi prăznuți cu mine, copiii mei. Eu la voi sunt vie, eu la voi lucrez și nu stau, căci cu voi sunt și cu voi lucrez până se va întregi trupul acestui popor al meu.

Pace vouă! Prin ușile deschise pace vouă, copiii mei, iubii mei! Slavă întru cele de sus, și din cele de sus pace

vouă! Pace de la noi până la voi, și de la voi până la noi! Pace, copiii mei, pace și prăznuire sfântă și zile noi de sărbătoare!

Îmi întind duhul meu peste voi ca să rămân în voi, și voi în mine. Eu sunt cu voi, și voi sunteți cu mine, și tot poporul va fi cu noi. Amin.

Dragostea mea și pacea mea vă dau și vă las vouă. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 1990

Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului

Izvodirile duhului rău trebuie nimicite prin rugăciune și prin iubire cerească.

Cobor cuvânt aici, ca să știm ce mai este de făcut, măi copii. Sunt multe de făcut. Suntem în război cu duhul rău și cu îngerii lui, dar oastea cerească lucrează cu voi. Războiul e în toi, viforul demonilor bate de peste tot și se luptă de peste tot ca să biruiască să-i țină la pământ pe cei biruiți și să-i doboare din nou pe cei ce s-au sculat ca să creadă lui Dumnezeu și lucrului meu din vremea aceasta. Țipă duhul rău și se vaită de dogoreala focului de aici, dar nu slăbiți focul, măi copii, până nu vom distruge aceste puteri potrivnice. Dumnezeu biruiește până în sfârșit, dar fiți puternici și stați cu mâinile ridicate până vom câștiga lupta. Duhul rău vă vede pe voi că stați în fața lui Dumnezeu și că primiți puteri noi împotriva întunericului și a îngerilor răi, și nu mai are necaz mai mare pe nimeni ca și pe voi. Tot cerul se miră cum de mai stați în picioare, căci cerul vede cu duhul său pe duhul cel potrivnic, care este pornit pe viață și pe moarte să nimicască biruința voastră de la Dumnezeu. Toată oastea cerească este în veghe și în luptă pe lângă voi și pe lângă acest locaș ca să sfășie puterea dușmană și să zădărnicească toate lațurile care vi se pun de peste tot.

Duhul rău s-a coborât cu ceață și cu întuneric mare peste locul și casele creștinilor mei pe care i-am strâns odinioară aproape de mine și de locașul unde am trăit eu cu trupul. O, ferească-vă Domnul să vă vadă ochii cum lucesc armele duhului rău pe care le mănuiie acum cei din mijlocul cărora eu v-am scos pe voi. Nu mai rămâne nimic din voi dacă nu vă scoteam de acolo, dar eu vedeam că se apropie vremea mea și musai trebuia să vă aduc și să vă așez bine aici, ca apoi să vin și să-mi găsesc iesle de coborâre la voi.

Ce făceam eu, mămică, dacă nu mai rămâneam nici cu voi în urma loviturii celei mari pe care a dat-o satana după ducerea mea? Voi nu vă puteți închipui cu mintea voastră ce puteri a trebuit să depun ca să vă apăr și ca să rămân cu voi. Dar ce puteri depun acum, nu poate să priceapă mintea voastră. Ce are cerul de apărât aici, nu se poate sui la mintea nimănui, măi copii. Numai Duhul lui Dumnezeu cunoaște ceea ce lucrează.

Acolo de unde ați plecat este mare forfotă, mare armată satanicească. Se luptă duhul rău cu colțisorul acela de inimi care s-au supus lui, se luptă prin toate mijloacele, cu toate armele să vă rănească, să vă taie puterea, să vă piardă, măi copii, și când vede că nu poate pune peste voi pieirea, se zbate și răcnește și varsă foc de al lui prin inimile acelea care dau să dărâme din picioare tot poporul meu și tot ce se scoală în picioare. Dacă ați ști voi ce folosesc aceia, ați slăbi de tot și cu liniștea și cu pacea și cu puterea. Dar nu vă temeți, măi copii, eu sunt cerească, eu sunt aici cu mare putere, sunt cu cerul și suntem cu veghe și luptăm.

Iată, apucați-vă, prin putere cerească și faceți apă sfințită și citiți peste ea rugăciuni puternice și alungări de demoni să puneți peste această apă. Îngeri înarmați cu arme cerești să chemați, și cu aceste arme să se taie legături și lanțuri și capace și puteri dușmane, să culce la pământ puterea cea rea și să ridice întru putere bună pe tot creștinul care s-a lăsat cumpărat cu prețul duhului rău. Mergeți pe la toate locurile de acolo, pe la toate ușile, pe la toate intrările și ieșirile și dați afară pe demoni. Ungeți cu mirul cel ceresc de aici toate locurile de atingere, și prin atingere să fie ars și nimicuit lucrul cel rău din locul acela și din inimile acelea. Puneți peste tot pecetea și semnul lui Dumnezeu, ca să se teamă duhul rău de semnul acesta și să se depărteze. Lucrați cu credință, măi copii, căci prin răbdarea și credința voastră veți câștiga și suflătele acelea, căci suflătele acelea sunt prizonierii cei prinși în întunericul duhului rău.

Însemnați pe tălpile încălțămintelor voastre semnul lui Dumnezeu și mirul lui Dumnezeu, ca să călcați cu putere peste șerpi și peste scorpii. Puneți peste apa aceea, puneți din bogățiile lui Dumnezeu duhul înțelepciunii și al trezirii. Puneți, măi copii, din cămărilor lui Dumnezeu, puneți peste apa aceea toate cele șapte duhuri dumnezeiești și rugați apoi pe Domnul să iasă biruitor prin porunca Sa. Amin. Iată, Sfânta Treime vă dă întreită putere să călcați peste toată puterea satanică și să biruți pe duhul rău. În numele Sfintei Treimi scoateți afară pe demoni și vindecați poporul de întuneric, căci Domnul coboară peste voi putere. Puneți credința voastră lângă puterea de la Dumnezeu și mergeți și stropiți și ungeți și goniți de peste tot duhul împotrivirii care se ridică în fața lucrării de înviere și de mântuire spre care ne-am sculat. Îndrăzniți și credeți, căci prin credința voastră se va vedea biruința. Amin. Dumnezeu este cu voi, dar nu vă lăsați slăbiți. Fiți tari, că viorul e mare, dar eu sunt mereu cu voi și peste tot cu voi. Amin.

Putere și binecuvântare și biruință de la cer peste voi! Pace peste voi și întărire peste credința voastră, și lucrul nostru va propăși și vom înainta înspre lumină, iar de la această lumină, lumină să se facă peste tot!

Hai, mămică, suntem în război, dar suntem fii ai biruinței, căci Dumnezeu este cu noi. Amin, amin, amin.

5/18 decembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Provița

Sortarea celor credincioși de cei necredincioși. Împăcarea creștinului cu Dumnezeu.

Mama Gigi călătorește și face popas din cetate în cetate. Sună din trâmbiță să-și deștepte poporul și să-l însemneze cu pecetea Dumnezeului Cel viu, ca să-l ocrotească de ceasul ispitei care va veni să înceapă sfârșit peste fărădelegea de pe pământ și peste duhul lumii care este pe pământ.

Intră mama Gigi în cetatea Provița. Intră și lucrează și aici. Pace peste această cetate! Pace și duh de înviere! Amin. Pace și duh de înțelepciune și duh de trezire!

Pace ție, cetatea mea de aici! Pace vouă, celor cu care am mai rămas aici! Ceilalți s-au speriat și au plecat din brațul meu; s-au împrăștiat care pe unde au voit.

Când S-a dus Domnul Iisus Hristos spre pătimire și spre cruce, au fugit apoi în toate părțile cei ce-L urmaseră pâ-

nă atunci. Au mai rămas numai câțiva lângă El, și El i-a întrebat: „Dar voi nu vă duceți?”. Și ce au zis ei, măi copii? „Unde, Doamne, să ne ducem? că Tu ai cuvintele vieții”. Așa au spus aceia, și au rămas lângă cuvintele vieții și au rămas credincioși Învățătorului lor până la moarte, iar cei mulți, care se țineau până atunci după Domnul, au fugit, măi copii. Așa s-a întâmplat și cu poporul meu dacă eu l-am lăsat pentru o vreme; s-a risipit și a picat rob duhului lumii și s-a făcut din creștin păgân, și s-a făcut lume creștinul meu.

Iată și în cetatea aceasta cu ce am mai rămas! Am mai rămas cu câțiva. Ați rămas lângă cuvintele vieții, măi copii. Am venit și la voi să vă spun că m-am ridicat să-mi înviez poporul și să-l pecetluiesc cu semnul lui Dumnezeu ca să fie creștinul meu ocolit de semnele vremii care vor ieși din cămărilor lor după ce voi termina de trâmbițat peste poporul meu. M-am ridicat, mămică, să-mi încep misiunea pe care o am de îndeplinit în zilele acestea așa cum este scris mai dinainte în cartea acestei lucrări. Iată, cuvintele acestei lucrări nu se pot desființa, și se împlinesc așa cum s-au scris, că așa a spus Domnul: «*Verginico, nu te pierde, tată, că în zilele tale te vei ridica cu duh viu și cu putere și vei sufla peste mulțimi multe, și ele se vor ridica spre Dumnezeu și spre viață*».

Iată, măi copii, că voi ați rămas lângă cuvintele vieții. Am venit înapoi ca să-mi mut poporul de la moarte la viață. Toți sfinții care au fost pe pământ și care sunt acum în cer, toți au putere și toți lucrează și toți vin în ajutorul celor ce-i cheamă în rugăciunile lor. Numai pe mine, mămică, nu mă cheamă nimeni, și nu-și mai aduce aminte de mine poporul meu. Am venit să-i aduc aminte poporului meu de mine. Am venit să le amintesc că eu am purtat în trupul meu Duhurile Preasfintei Treimi vreme îndelungată, în care vreme Dumnezeu a vorbit încă o dată pe pământ. De ce a uitat poporul meu această vreme? De ce a uitat de mine acest popor? De ce crede el că nu are să dea socoteală în fața Domnului că a dat la spate cuvintele acestei lucrări, cuvintele vieții cu care S-a coborât Dumnezeu spre el prin această lucrare? Unde se va putea ascunde creștinul acela care a stat de vorbă cu Dumnezeu prin această lucrare? Nicăieri nu se va putea furișa, măi copii, căci Domnul îi va aduce aminte în curând. Mai e un pic, mămică, și se vor deschide cărțile și vor mărturisi aceste cărți. Iată de ce am venit înapoi la poporul meu. Am venit să-i spun să se întoarcă la cuvintele vieții și să fie viu poporul meu și să fie pregătit ca să iasă în întâmpinarea zilelor de biruință care se arată în curând.

Copii ai acestei cetăți, nu fiți fii ai necredinței, și fiți fii ai mărturiei lui Dumnezeu. Fiți fii ai ascultării de Dumnezeu și nu ieșiți din orânduiala în care trebuie să fiți găsiți și așezați, căci cel ce nu mă primește acum cu trâmbița deșteptării și cu pecetea de la Dumnezeu, cel ce nu mă primește întru toate ale sale ca să fie împlinitor după așezarea cea de acum, după viața care se cere trăită acum, acela nu scapă neatins de unealta care lucrează odată cu mine. Ferice de acela care se cercetează și care la ultimul glas al trâmbiței va fi găsit făcând așa după cum i se cere, că peste multe îl voi pune. Fericit creștinul care crede că a venit vremea mea, dar mai fericit va fi acela care a crezut și a așteptat vremea ridicării mele, că pe acela îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Cel viu.

O, plânge duhul meu, că poporul meu nu m-a așteptat să vin. Plânge duhul meu când mă uit la poporul meu, când văd cum îl găsesc de parcă eu n-am fost aceea care l-a hrănit pe el de la Dumnezeu. Masa aceasta a fost și este cea mai bogată masă cerească, măi copii; a fost vârful lucrărilor lui

Dumnezeu, pe care le-a lucrat și le lucrează pe pământ. Au fost lucrări mai mici ca această lucrare, porții mai mici de lucru, și fiecare porție de lucrare a avut în jurul ei câte o ceată mai mică sau mai mare de creștini, și creștinii sărbătoreau și sărbătoresc și azi ziua sfântului, ziua celui ce i-a păstorit pe ei. Și azi sunt creștini care au aparținut unui păstor care i-a păstorit pe ei, și se adună și fac pomenire aceluia păstor al lor dacă a plecat dintre ei. Și eu, mămică, atâta timp am stat în fața acestui popor cu cuvintele vieții care veneau de la Dumnezeu, și nici o turmă n-a avut o învățătură mai mare ca aceasta, dar pe mine nu mă mai pomenește nimeni, nu-și mai amintește de mine poporul meu, nu se mai strânge să-mi pomenească amintirea mea, dară să mai asculte duhul glasului meu, care strigă și sună pe toate colinele, prin toate cetățile, care trâmbează și împarte aceleași cuvinte ca și până acum! Cum să nu suspine duhul meu? Cum să nu suspin, cum? Nici neamul meu cel după trup nu mai simte nici o bucurie la amintirea mea, la pomenirea numelui meu, și nici creștinii turmei mele. Toți sfinții au și ei o datină pe care creștinii o țin și o serbează și ridică rugăciuni către sfântul acela și îl cheamă în ajutorul lor, măi copii, căci sfântul acela este viu pentru creștini, și până și păgânii îl serbează în legea lor, în petrecerea lor. Și mie cum să nu-mi suspine duhul când văd că tot cerul îmi mărește darul pe care l-am purtat, când văd pe Domnul că nu știe cu ce slavă să-mi plătească, cu ce plată să mă răsplătească pentru că l-am purtat atâta vreme ca să poată vorbi pe pământ și ca să-și facă o turmă apropiată? Cum să nu suspin? Cum să-mi trebuiască vreă slavă sau vreă odihnă fără poporul meu lângă mine, fără turma pe care am hrănit-o? Nu vrea poporul meu să-mi mai audă glasul, nu vrea să creadă că eu sunt vie, nu vrea să înțeleagă că vin de la Dumnezeu și vin în ajutorul poporului meu, chiar dacă el nu mă cheamă așa cum cheamă creștinii pe sfinți în ajutor.

Copiii mei, a fost multă și mare vremea întunericii și a necredinței, căci cei care au stat mari peste noroade au omorât pe Dumnezeu din sufletul omului. Dar Domnul S-a încins cu putere în această vreme de întuneric și de necredință și S-a coborât cu Duhul Său în mine, și a vorbit Dumnezeu prin acest întuneric, măi copii. De aceea plata acestui popor va fi cea mai mare, dar să se ridice și să-și vină în fire acest popor și să-și aducă aminte de cuvintele lui Dumnezeu, că a spus Dumnezeu acestui popor că în această lucrare El va locui până la sfârșit. Iată, au venit zilele împlinirii celor vestite de Domnul în această carte, în această lucrare prin care s-a născut acest popor, căci această lucrare, această carte este actul de naștere al acestui popor, și va mărturisi acest legământ, măi copii. Fiii acestui popor sunt fiii legământului cel pentru sfârșit, și pentru că au această înfiere ei nu vor putea fi dezmoșteniți, căci făgăduințele lui Dumnezeu nu se pot schimba, nu se pot lua înapoi.

Am venit, mămică, să salvez viața acestui popor; să-l anunț că m-am ridicat cu duh viu, să-i spun că m-a trimis Domnul înapoi așa cum este scris; să fac cale luminată și să vadă acest popor calea aceasta și să-l așez pe cale ca să nu rămână pe căi străine de Dumnezeu, căci făgăduințele făcute de Dumnezeu au rămas, și mărturisesc acestea. M-am pornit bine la drum, să fac tot ce se poate să înțeleptesc poporul acesta, să-l curăț de răutate și de necredință, să-l iau cu binele, și dacă n-o vrea, să-l iau cu tărie și cu zdruncin ca să-l fac să știe că este înscris la număratoarea lui Dumnezeu și că-mi cere Domnul răspuns pentru el. Am mai rămas cu o mână de inimi care m-au așteptat și cu care mă ajut acum să-mi lucrez

misiunea spre care m-am sculat. Eu cu duhul, și ei cu trupul să mergem și să vestim peste tot că vin împlinirile care s-au prezis prin această lucrare că vor veni, și iată, vin aceste împliniri, iar eu abia, abia mai răzbesc în inima acestui popor ca să-l fac vrednic și credincios împlinirilor ce vor veni.

O, dacă ar vrea poporul acesta să se scoale înspre puterea care stă gata să se așeze peste el, o, ce ușor ar fi de doborât puterea duhului rău care nu vrea să cadă, că îl ține în picioare lipsa de credință și de înțelepciune a copiilor acestui popor. Creștinul nu vrea cu nici un chip să taie de pe el stricăciunea; amână din zi în zi și nu crede că e vremea să se pregătească și să se curețe de stricăciune. Nu vrea să se despartă de pofta pântecelui, de pofta trupului și de duhul lumii; nu vrea, și ia în glumă vremea aceasta, nu vrea, și dacă nu vrea eu ce să-i fac? Nu trebuie să-l fac să vrea? Trebuie, mămică, fiindcă iată, urmează să mă vadă Domnul cu poporul ridicat și gata de lucru, măi copii.

Face rugăciune la Dumnezeu poporul meu, dar cu Dumnezeu nu este împăcat, și nu este creștinul împăcat cu fratele său. Face rugăciune la Dumnezeu, dar mânuie armele duhului rău, căci copiii mei iubesc ura și minciuna iubesc necredința, iubesc lumea, și e cu lumea în el creștinul meu. Trebuie să-i arăt poporului meu că nu este împăcat cu Dumnezeu și că nu răzbate rugăciunea lui până la Dumnezeu, căci Domnul a pus lege pentru toate. Trebuie să fac acest popor să nu mai caute ale sale, și să caute la cele ale lui Hristos, că Dumnezeu va trebui să biruie lumea cea necredincioasă, și o va birui prin lumina pe care o va coborî peste poporul acesta.

Copiii mei, ridicăți-vă, mămică, întru toată așezarea care se cere s-o aveți pentru aceste vremuri de biruință. A venit vremea să se despartă binele de rău și credința de necredință. Iată și vremea acelei Scripturi care zice că *«Dacă doi vor fi într-un pat, unul se va lua și altul se va lăsa; dacă două vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată»* și *«Cel ce va fi pe acoperișul casei să nu se coboare să-și ia haina, căci vremea aceasta este vreme de strâmtorare»*. Această Scriptură este greu de înțeles, pentru că nu este înțelepciune cerească peste creștinul meu, căci aceste înțelesuri nu se tâlmăcesc după înțelesul fiecăruia și nu ca pe pământ, măi copii. Domnul a spus atunci când a venit: *«N-am venit să aduc pacea, ci sabia s-o aduc, ca să despart pe mamă de fiică; pe femeie, de bărbat; pe soacră, de noră și pe frate, de soră»*, și Domnul lucrează cu creștinul Său această Scriptură, căci a zis și aceasta: *«Dacă ochiul tău sau mâna ta sau urechea ta ori alt mădular al tău te smintește și te desparte de Dumnezeu, taie și aruncă de la tine mădularul care te smintește, ca să nu-ți ardă tot trupul în gheenă, și să fii salvatorul trupului seminției tale»*. Dacă cel cu care mergi tu pe cale nu vrea să fie cu Dumnezeu, tu ia-L pe Domnul în inima ta și nu pe acela care nu te lasă cu Dumnezeu, și iată, prin cel credincios va avea părticică și cel necredincios, dar fii hotărât cu Dumnezeu, copilul meu, că dacă cel de lângă tine vede rodul tău și puterea ta, acela pică sub puterea ta cea bună și ai câștigat pe fratele tău.

O, dacă aș avea eu înțelepciune în poporul meu măcar pe jumătate, tot ar fi ușor de urnit pe cel înțepenit în drum, dar este somn greu peste copiii mei, este lipsă de iubire, este necredință, și creștinii mei sunt biruiți de duhul lumii. Duhul lumii a omorât viața copiilor mei, și eu m-am ridicat să scot din ei duhul lumii. Și cum să-l scot dacă nu cu tărie și cu forță? Căci ei s-au învățat așa și le place și nu-i pot scoate cu blândețe sau cu milă. Ei au uitat, măi copii, că li se va cere soco-

teală de viața care le-a fost dată și de felul cum au folosit darul vieții. E de luptat din greu, mămică, e de dus luptă grea să mutăm muntele necunoștinței care a căzut peste acest popor.

Copiii mei din această cetate, nu fiți, mămică, părtași cu cei ce zac sub piatra necunoștinței și a necredinței. Primiți-mă cu vestea cea bună, măi copii. Deschideți-vă urechile ca să auziți glasul trâmbiței și deșteptați-vă bine și mai vegheați apoi un pic, că vremea cea bună se zbate să vină, și va veni, mămică, dar fiți credincioși, fiți cu toată casa voastră credincioși. Așezați-vă bine cu viața care se cere acum, că să știți că dacă numai una din așezări nu așezați peste voi, vă veți face vinovați față de Domnul, măi copii. Nu e greu, mămică, cu dragostea de Dumnezeu nu e nimic greu, și când știi ce capeți cu această dragoste, greul nu-l veți mai simți, și veți simți bucuria și părțasia lui Dumnezeu cu voi și la voi, și vă veți simți descătușați de vină.

Am venit și în această cetate, am venit să vă însemnez cu pecetea vieții ca să nu fiți atinși de unealta care va lucra în urma mea și care va ridica fărădelegea de pe pământ. Am coborât însoțită de tot cerul ca să așezăm Ierusalimul cel care se coboară din cer, căci cel de pe pământ a rămas de mărturie pentru judecata celor din vremea trupului lui Iisus Hristos. Facem Ierusalim nou, facem ceruri noi și pământ nou, facem împărăție cerească pe acest pământ binecuvântat și ales și facem judecată dreaptă ca să pedepsim păcatul și să salvăm făptura lui Dumnezeu. Facem, mămică, început de veac veșnic, început de stare cerească pe pământ nou, căci va fi nou în curând acest pământ. Nu vă temeți. Aveți credință în Dumnezeu, căci cele care se vor coborî din cer ca să curețe calea Domnului vă vor ocoli pe voi, că iată, acum vă scriu în pagina celor sculați spre biruință și spre credință și spre veghe.

Tot creștinul care se scoală și se ține pe picioare va fi pecetluit cu pecetea Dumnezeului Cel viu, va fi trecut la număratoarea celor scăpați cu viață și va fi ocrotit de Dumnezeu. Rugați-vă, copiii mei, să vină poporul meu pe cale cu Dumnezeu. Ajutați-mă cei ce vă ridicați acum la glasul trâmbiței. Lăsați-vă culeși și puși la adăpost, lăsați-vă lucrați și stați treji, copiii mei, că ai mei sunteți, mămică. A făcut Dumnezeu minune mai mare decât cele de până acum, că iată, m-a trimis să-mi strig poporul și să-l trezesc și să mi-l strâng într-o singură inimă. Toți sfinții sunt cu ajutorul după mine și după copiii mei, după creștinii mei. Tot cerul așteaptă să ies la capăt cu misiunea din zilele mele. Încă n-am început cu puterea peste cei ce nu vor să ia aminte. Un pic mai am de strigat, un pic mai am ca să termin de trâmbițat peste toate cetățile poporului meu, și apoi mă voi arăta cu tărie și cu certare peste cei ce nu dau de la ei nepăsarea și necredința și duhul lumii. Dumnezeu Se arată de acum cu sfârșit pentru lume, dar vai, mămică, vai de creștinii mei care nu vor să scoată acum duhul lumii și placul lumii din ei, căci aceștia vor cunoaște usturimea și amarul ca să se curețe de neascultarea lor și de vremea necredinței lor. Îi voi aduce înapoi în staul, dar plânsul lor va picura atunci când vor vedea slava peste fiii ascultării, căci scris este: «*stea de stea se deosebește*».

Copii ai acestei cetăți, căutați, mămică, să fiți bine împăcați cu Dumnezeu, iar arme ale duhului rău nici să se găsească la voi. Nu folosiți nimic împotriva binelui vostru. Luați armele mântuirii și lucrați cu ele după puterea voastră. Lucrați rugăciune, lucrați iubire cerească, lucrați cuminenie și credință, lucrați pace și nădejde, și Dumnezeul păcii va fi cu voi. Îmi întind duhul meu peste voi ca să fiți părtași cu mine, că eu sunt cerească. Voi veni și vă voi aduce tot mai

mari bucurii dacă voi vedea că rămâneți întru mine și întru învățătura cea nouă, căci vremea spre care ne ridicăm este vremea sărbătorilor cele noi, este vremea zilelor Paștelui cel veșnic când Domnul va sta la masa Paștelui cu poporul Său, cu turma Sa întru care a binevoit.

Această carte se adaugă acum cărții care va sta pe masă și va mărturisi despre ziua aceasta, căci ziua aceasta se scrie acum spre mărturie. Scrieți și voi această zi, că și această zi va fi trecută lângă zilele învierii, care au început să mărturisească pentru fiecare cetate. Această casă să primească urare de pace și de binecuvântare cerească.

Copii ai acestei cetăți, când se va descoperi puterea lucrului pe care-l lucrăm acum, atunci cei care s-au desfăcut din trupul acestui popor vor alerga să strige și să spună: „*Doamne, și noi am fost cu Tine!*“, dar vai, oare cum li se va răspunde?

Copiii mei de aici, sculați-vă spre învierea sufletelor voastre ca să răscumpărăm trupurile credincioșilor mei, căci voi sunteți credincioși mie, dar să fiți, mămică. Întăriți-vă și mai mult, sfințiți-vă și mai mult și dați deoparte stricăciunea, că stricăciunea își va găsi sfârșitul și ea de-acum. Acum răsare viața cea fără de durere și fără de suspin, dar hai să ne ridicăm spre ea. Fiți credincioși, copiii mei, căci Dumnezeu este credincios făgăduințelor Sale. Iată, suflu peste voi acum. Luați din duhul meu și rămâneți întru mine și fiți vii! Amin.

Am venit cu pacea mea. Pace vouă, celor din această cetate! Pace cu Dumnezeu, pace între voi și mine! Amin. Pace mea să nu se întoarcă la mine și să rămână cu voi, copiii mei. Am venit să lucrez și la voi, și rod vreau să aduc din această lucrare. Binecuvântare și pecetluire și înviere peste voi! Ridicați crucea și urmați lui Dumnezeu în fiecare zi, și El va fi cu voi. Amin.

Pace vouă și încă o dată, pace vouă! Pace ție, cetatea mea de aici!

Pace peste Israel! Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Valea Voievozilor, Colina din deal

Din loc în loc trâmbița Domnului merge cu pecetluirea poporului.

Să mai adăugăm la cetatea Valea Voievozilor încă o carte, măi copii. Să întocmim și pentru Colina din deal a acestei cetăți o carte de mărturie, o carte de înviere. Cu pace să intrăm și să lucrăm și aici.

Pace peste acest colțisor! Pace de la mama Gigi și duh dătător de înviere și de ridicare! Pace și bunăvoință între acești frățiori! Pace peste voi, copiii mei! Amin.

Care cioban dacă-i lipsește din turmă o oaie nu lasă turma toată și nu pleacă după oaia cea pierdută ca s-o aducă în turmă? Iată, fiilor, m-am pornit acum și după oile cele răzlețe ca să le caut și să le găsesc și să le curăț de ciolini și de spini și să le leg rânile și să le cercetez și să le hrănesc. Strig din cetate în cetate, strig peste tot, strig prin toate văile, mă bag prin toate prăpăștiile pe unde mi-au căzut oile, mă cobor după ele în adâncuri întunecoase și le scot pe brațe la mal și le dau îngrijire și le păstoresc. Mă port după oile care au rătăcit calea, mă bag după ele în apă, în foc, mă bag în spini, mă bag în adâncuri după ele să le salvez, să le însănătoșesc și să le pun pe picioare. Sun din trâmbiță din loc în loc, mă uit de colo-colo și îmi împlinesc misiunea. Mă zbat să înviez duhul

acestui popor și trag din greu, mămică, să depărtez necredința și răceala și nepăsarea din inima poporului meu, că poporul meu a uitat de mine, măi copii, dar eu n-am uitat pe nimeni, mămică. Am în mână numărul și numele fiecărui creștin care a mâncat la această masă, care a vorbit cu Dumnezeu prin această lucrare, și pe toți aceștia trebuie să-i strig la apel, și trebuie să-mi răspundă la apel. Am putere să-i fac pe toți să răspundă la apel chiar de vor chiar de nu vor. Duhul meu pătrunde și prin piatră, căci inima acestui popor s-a împietrit, s-a făcut de piatră cu mine, dar eu nu pot să-l uit pe poporul meu.

Nu pot, măi creștine, să uit de tine, mămică. De ce nu pot eu să uit de tine? Pentru că mi-e milă de tine, copilul meu, că ai văzut ce scrie în cartea lui Dumnezeu că mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în ziua aceea decât poporului acesta. Mai ușor va fi, mămică, pentru lume, că lumea n-a știut ce ai știut tu, și lumii nu i se va cere ce ți se va cere ție, căci ție mult ți s-a dat și mult ți se cere. Este scris cuvânt dumnezeiesc că Domnul nu va judeca pe nimeni, dar cuvintele legii care te-au învățat ce să faci și ce să nu faci, acelea vor sta cu tine la judecată, poporul al meu, și iată și Scriptura aceea care zice că *«Dacă n-ar ști, n-ar avea păcat, dar pentru că au știut și au făcut păcat, aceia au și fost judecați»*.

Mă frâng de durere după tine, copilul meu, că eu știu și văd care e partea ta după cuvântul legii, și m-am pornit după tine, poporul al meu. M-a trimis Domnul la tine, mămică, așa cum l-a trimis pe Iona să anunțe cetatea Ninivei să se întoarcă spre pocăință și spre viață, și Iona voia și nu voia să se ducă, dar tăria lui Dumnezeu l-a urnit, și s-a dus Iona și a anunțat cetatea să se întoarcă la Dumnezeu cu pocăință, și a scăpat Domnul cetatea aceea de la măcel și de la pieire, pentru că cei din cetate au crezut lui Iona și s-au pocăit. Dar cu mine a fost altfel, mămică. Eu abia am așteptat să vină vremea mea ca să mă trimită Dumnezeu la poporul meu. Când am plecat n-am știut atât de bine că voi pleca și că mă voi întoarce, dar când am ajuns lângă Domnul am văzut planul lui Dumnezeu, am văzut cu adevărat că va trebui să mă întorc la voi, copiii mei, am știut că în zilele acestea mă voi întoarce, și am așteptat aceste zile. Și când mi-am început misiunea am dat un ocol prin toate cetățile, am cercetat numaidecât și mi-am găsit oile bolnave de moarte și mi-am găsit poporul mort de necredință și adormit de necunoștință. O, și când am văzut așa ceva, am început să trâmbitez din loc în loc, din cetate în cetate, și mi-am făcut o așezare ca să pot merge cu solia mea din loc în loc, că eu m-am ridicat cu duh puternic și cu tărie să-mi ridic poporul. Am cerut ajutorul acestor copii care n-au zis că nu mă vor ajuta, n-au zis ca Iona că nu se duc să anunțe cetățile și creștinii mei, și iată, ei merg cu mine fără să pregete, merg peste tot pe unde-i trimit.

Mă mut, mămică, din loc în loc, și din ce în ce mi se face mai anevoioasă înaintarea, căci duhul rău care mi-a culcat poporul la pământ s-a trezit și el și a sărit ca ars și și-a ridicat și el ajutoare ca să nu-mi lase poporul să se trezească, să se pocăiască. A luat duhul rău cu el, a luat din copiii mei care nu mai vor cu mine și i-a înarmat cu armele lui, cu ura, cu minciuna, cu hula și cu vrajba și le-a dat putere și duh de rătăcire și i-a împuțnit să se pună împotriva misiunii mele, împotriva înaintării mele. O, și pe cine, mămică, a găsit? A găsit și și-a făcut scule duhul rău chiar din copiii mei cei mai apropiați, chiar din creștinii mei pe care i-am adunat odinioară ca să-i am aproape de mine acolo unde am fost eu cu trupul. Copiii aceia au uitat de mine, mămică, și s-au dus în lume și s-au unit cu lumea și au primit duhul lumii în ei,

dar duhul meu n-au vrut cu nici un chip să-l primească. În loc să mă fi ajutat cu ei acum, iată, ei nici nu vor să audă de mine, dară să mai știe că Dumnezeu le-a spus odată prin această lucrare că eu nu voi muri, și voi fi și voi lucra în zilele acestea!

Va învia lumea cea necredincioasă, mămică, și pe mine mă va arăta Dumnezeu cu putere și cu viață peste necredincioși, dar copiii mei vor fi atunci zdrobiți cu pietre de cei ce se vor scula spre credință, căci aceia vor vedea ce a avut poporul meu în mijlocul lui, și aceia vor judeca acest popor, vor judeca necredința voastră, măi copiii mei, căci toate se vor împlini așa cum v-a spus vouă Domnul că va fi și nimeni din voi nu vă veți putea dezvinovăți atunci. Eu mai am un pic de strigat și de trâmbițat, și lucrez cu grabă, căci îngerii cei ce vor curăți aria în urma mea și semnele vremii care stau gata să lucreze la porunca lui Dumnezeu, iată, vor lucra în curând.

Sun din loc în loc deșteptarea și pocăința, și cine aude și crede și se ridică spre înviere și spre viață nestrucăcioasă, cine se scoală și se pocăiește și se împacă cu mine, acela va fi pecetluit cu sigiliul acestei vremi, cu pecetea Dumnezeului Cel viu, și nimic nu se va atinge de el așa cum moartea n-a putut să se apropie acolo unde a găsit semnul pe care-l pusese Moise pe ușorii ușilor caselor lui Israel care era rob în Egipt, și acolo moartea n-a putut lovi, măi copii. Așa și copiii mei care se scoală și primesc semnul lui Dumnezeu, nu vor fi atinși de unealta morții care vine în urma mea. Și dacă nu te scoli, creștine, așa cum cere Dumnezeu acum, nu vei rămâne, mămică, fiindcă acest nou Ierusalim care se așează acum de Dumnezeu, nu va primi în el nimic spurcat, nimic întinat, nimic dedat cu stricăciunea. Am dat poruncă păstorilor din vremea mea să vă învețe și să vă arate calea pe care trebuie să vă așezați acum, și cine nu va fi găsit așezat pe această cale, cu acela va fi altfel, că eu am în mână crucea și sigiliul, și am trâmbița, și sabia care lucrează și ea odată cu mine. Cine nu primește această sabie cu sufletul, ca să i se curețe sufletul și inima și trăirea, acela va simți-o cu trupul, fiindcă trupul vă ține pe voi robi și nu vă lasă să scăpați cu viață. Și chiar dacă n-ați vrea nici așa, vă bat, mămică, până veți plăti cel din urmă bănuț, cea din urmă vină, și vă iau curați și albiți și iertați.

Dacă v-aș arăta ce vine după mine, nu v-ar mai trebui nimic și ați merge drept și fără abatere, spre biruință și spre vremea cea bună pe care v-am pregătit-o de când am plecat și până acum, dar nu v-o arăt acum, căci fericit și iar fericit va fi acela care crede, mai fericit decât cel ce vede și apoi crede. O, și dacă cineva nu crede, nici nu vede, măi copii. Nu va vedea acela vremea cea care vine, că un picuț mai e, și intrăm în vremea aceea. Aceea este vremea slavei lui Dumnezeu, mămică, și de aceea am venit eu acum la tine, ca să te scol spre această vreme, măi poporul meu iubit, măi Israele din vremea aceasta. Vremea aceasta pentru tine vine, măi Israele, și pe tine vrea Domnul să te pregătească și să ieși întru întâmpinarea acestei vremi.

Uită-te tu dincolo de porțile tale și vezi ce fac fiii Sodomei și ai Gomorei; uită-te tu cum se zbat cu toții și cum se luptă cu toții pentru dezrobirea lor, pentru fericirea lor, și ei n-au pe Dumnezeu în mijlocul lor cum Îl ai tu, măi Israele, și tot se zbat să scape de rău. Și tu, mămică, tu, care știi de la Dumnezeu că nimic nu va rămâne decât Domnul și cu turma Sa și cu fericirea ta, măi Israele, tu, care știi aceasta nu te lupti, și dormi nepăsător fără să vezi ce face Dumnezeu pentru tine, că Domnul dă noroade la moarte pentru tine, fiindcă El te iubește, copilul meu. Face Dumnezeu loc pe pământ pentru tine și curăță fărădelegea de pe pământ, ca să fie apoi

pământul nou și curat și să te așeze Dumnezeu pe tine, mămică. Ai văzut cum l-a dus pe Israel în pământul unde curgea lapte și miere și a scos din pământul acela pe poporul care locuia acolo, căci poporul acela nu era cu Dumnezeu, și l-a așezat pe Israel în acel pământ făgăduit de Dumnezeu. Iată, mămică, ce face Dumnezeu pentru tine, fiindcă tu ești Israelul cel mic din vremea de sfârșit. Vrea Domnul să sfârșească cu lumea și să înceapă cu tine viață fără de moarte, și tu încă nu vrei, mămică. Dar tu ești binecuvântat, și binecuvântarea nu se ia înapoi, dar vai dacă nu vei fi vrednic de binecuvântarea pe care o ai, că vei fi trecut prin foc usturător, vei fi trecut prin sabia mea, și ea va curăți de pe tine toată tina, toată neascultarea, și apoi vei fi așezat să moștenești acest pământ, căci acest pământ este pământul cel făgăduit al acestei vremi, este locul Ierusalimului cel nou, cel ales, cel sfânt. Poporul român va fi un popor sfânt, căci numai cei credincioși vor rămâne pe el, numai cei curați, numai cei aleși care au ascultat de Dumnezeu și care s-au pocăit de fărâdelegile lor.

Vreau să te ridic, copilul meu. Vreau să văd de acum în viața ta viața cea cu Dumnezeu, poporul al meu. Oprește-te de la calea cea rea! Nu mai urî, nu mai minți, nu mai curvi, nu mai bea, nu te mai abate, și stai cu Dumnezeu, că numai cei cu Dumnezeu mai rămân, dar fii atent, poporul al meu, căci Dumnezeu este iubire.

Iubiți-vă unii pe alții precum în cer așa și pe pământ, că să știți, mămică, nici o jertfă, nici o lacrimă, nici o rugăciune, nici un gând de al vostru nu va fi ajuns la Dumnezeu dacă nu veți lucra iubire în jurul vostru, dacă nu vă veți iubi unii pe alții, dacă nu vă veți prețui unii pe alții și dacă nu veți fi curați cu inima și cu viața și cu trăirea de creștin.

Dumnezeu este cu cei credincioși și va lucra minuni despre care nu s-a mai auzit, dar va lucra prin credința voastră. Fiți credincioși, copiii mei, căci Domnul Se arată în curând și va da de rușine toată necredința de pe pământ și pe toți aceia care n-au crezut și s-au împotrivit puterii lui Dumnezeu. Fiți niște fii curați de acum, că dacă mai muriți de-acum și dacă vă mai murdăriți de acum, mă doare, dar nu vă voi lăsa să mai înșelați pe Dumnezeu. Rugați-vă și ziceți: „Doamne, de vreme ce eu sunt slab și fără putere, vino Tu și Te așează în inima mea, în viața mea, și fă-mă să fiu al Tău în fiecare zi, ca să fiu gata în fiecare clipă pentru ziua Ta și pentru veșnicia mea!”.

Hai, copiii mei, uitați-vă voi cu câtă iubire vă păstresc, cu câtă milă, că astăzi mai este încă ziua milei. Veniți-vă în fire, mămică. Hai, că nu veți mai putea de acum încolo dacă nu veți fi aproape de mine. Eu în ajutorul vostru am venit. Am venit întru întâmpinarea voastră, măi copii. Am venit să fiu cu voi ca să vă pregătesc să ieșim întru întâmpinarea zilei de biruință, căci aceasta este vremea când Domnul Iisus Hristos Se va slăvi întru acest popor, și de la acest popor se vor lumina popoarele, dar fii vrednic, Israele, să împarți lumina pe care o va coborî Dumnezeu peste tine.

Copiii mei din această cetate, din această colină, v-am dat cuvânt să fiți cu Dumnezeu și să fiți fără grijă atunci când vremea cea rea venise să vă încerce, să vă strămute din casele voastre. Ce nu face Dumnezeu ca să-Și ocrotească fiii? Iar voi să faceți iubire, și să faceți bucurie și credință în fața lui Dumnezeu. Lăsați-vă spre înviere, copiii mei! Înviere duhurilor voastre, și lumină de la Dumnezeu! Amin.

Pace vouă de la mămica Gigi! Pace și ridicare și duh viu și putere de biruință peste neputințele voastre! Pace și împăcare între mine și voi, și pace între voi! Amin.

Iată, suflu peste voi acum. Luați din duhul meu și fiți o iubire cu mine și o unire cu mine! Pace vouă, și încă o dată, pace vouă!

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

7/20 decembrie 1990

Cuvântul sfintei Virginia către creștina Maria de la Ucea

Suferința este cămașa curățeniei.

O, inimioară dulce, că dulce îți este inimioara! Hai, mămică, să vorbim un picuț amândouă, că eu sunt aceea care a fost trimisă înapoi de Domnul ca să dea viață vie acestui popor. Dragostea ta de Dumnezeu nu prea are seamă, dar viața ta este o viață zbuciumată și plină de necazuri și plină de ispite. Lupta ta este o luptă mucenicească, și de aceea tu ai trecut la Domnul. Atâta dragoste am pus eu în inima acestor copii ai mei pentru tine, pentru că aceștia nu fac nimic decât numai ce le spune Dumnezeu să facă. Dacă ei ar fi făcut cu tine după cum știau ei că este aici orânduiala, ei n-ar fi trecut peste această orânduială cu nici un chip, căci Domnul le-a dat cuvânt cum să fie aici și cum să se lucreze pentru aici. Aici n-au intrare decât câteva inimioare care au fost cu mare cercetare alese ca să sprijinească acest loc și taina cea mare de mântuire pe care a coborât-o Dumnezeu să se lucreze aici ca să iasă Domnul la capăt cu planul Său cel pentru sfârșit de lume și pentru început de viață nestricăcioasă pe pământul acesta care va fi nou în curând. Domnul îl va face nou în curând, și toate popoarele vor vedea slava care se va coborî peste acest pământ, peste acest nou Ierusalim. Și iată, vorbește mama Gigi cu tine. Eu ți-am îndreptat o lucrare, ca să-mi ai grijă de Dumnezeu și să iubești acest loc, după darul care ți-a fost dat de la Dumnezeu. Eu am dat cuvânt acestor copii ca să știe lucrul tău, și vezi mereu cum sunt cu tine ca să te ajut să-ți împlinești lucrarea aceasta, fiindcă eu în poporul cel de până acum nu am sprijin, și trebuie să lucrez tainic și ascuns cu acești copii ca să ajung la capăt bun cu ei pentru tot poporul meu, dar nu pot lucra cu cei slabi la inimă, nu pot cu cei neînțelepți și nu pot cu cei trădători. Aici lucrează cerul taina cea pentru sfârșit de lume și de fărâdelege, și dacă ar afla duhul rău prin servii lui ar nimici totul într-o clipă. De aceea am ales o mânuță de inimi curate să-mi sprijinească fiecare după cum e pus de Dumnezeu pentru ocrotirea și pentru ajutorarea acestui loc. Nu pot scoate prea ușor acești copii din lume ca să-mi poată sluji această lucrare și să nu se mai atingă cu lumea și pentru a lucra în toată curățenia de duh și de lucru. Te-am folosit și pe tine de ajutor, scumpa mea. Te-am încercat și te-am găsit vrednică să-mi ajuți acești copii să-i scot din mijlocul lumii și să lucreze cerului. Ți-am dat și îți dau mereu ajutor puternic și nu te las, mămică, nu te las, dar roagă-te, luptă-te în toate, că tu numai de luptat ai avut parte. Luptă-te cu tot ce vrea să te biruiască, fiindcă satana se luptă cu toată forța lui să pierzi lupta ta.

Nimeni nu te poate iubi mai mult decât Dumnezeu. Toți cei care ar zice că te iubesc, acea iubire este o deșertăciune, căci adevărata iubire e numai una, scumpa mea. Dacă ai vedea tu cât lupt eu pe urmele tale, dacă ai vedea cât rău dobor eu la pământ ca să te țin pe tine în picioare, ai plânge mai mult decât plângi tu mereu. Nici nu știi tu câtă iubire folosește Domnul pentru tine, că dacă n-ar folosi, acum n-ai fi fost a Domnului, că acest loc al Domnului este de temut pen-

tru tot iadul și pentru toată iscusința satanicească. Nu lasă Domnul aici nici o putere potrivnică să lovească. Toată oastea cerească este cu veghe aici, și este cu veghe după toți cei care au cuvânt de la Domnul să fie lipiți pentru ocrotirea și ajutoarea acestui loc. Fii tare și luptă-te mereu, că vine vremea să dai lupta cea mare cu îngerii lui satana și să-i rușinezi prin Iisus Hristos, Cel Care S-a arătat prin biruința crucii. Eu nu te las, pentru că nu pot să te las, dar nu te îndura nici tu să mă lași. Să avem dragoste una de alta, că eu pe toți copiii mei îi ajut și îi scap din toate legăturile, dar iubește întru Iisus Hristos; iubește, și scoală-te! căci Domnul îți dă putere de biruință.

Pace ție! Pacea mea se va ține după tine, dar puterea mea nici atât nu te va părăsi. Pentru mântuirea ta eu voi lucra întru toate, dar nu lasa armele jos. Ia-ți crucea și mergi cu ea înainte, dar mergi, mămică, spre biruință și fii tare ca să învingi răul din tine. Eu te voi călăuzi la tot pasul, dar pe satana nu-l voi lăsa până în sfârșit în drumul tău.

Lucrează mântuire în jurul tău, căci Domnul are putere să te ajute. Hai, mămică, nu slăbi, că eu te voi ajuta să biruiști neputințele tale, dar ia-L pe Iisus Hristos mereu în inima ta. Dumnezeu ți-a dat ție putere, și putere să ai. Amin. Îmbracă viața nestricăcioasă și fii pregătită de acum, că vine bucuria și împărăția iubirii cerești. Pace ție, și cu pace să trăiești! Amin, amin, amin.

8/21 decembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Căprioru

Vădirea unor învățători mincinoși, strecurați în poporul creștin.

Vin cu pacea mea din nou în cetatea Căprioru. Vin și iar lucrez aici. Cu pace vin către voi din nou, copii ai acestei cetăți. Să fie pace între mine și voi, să fie mereu, mămică. Să luptăm să fie pace între mine și voi chiar dacă duhul rău vine pe urma mea să strice pacea dintre mine și voi, să strice încrederea dintre mine și voi, dar eu am putere să vă fac să aveți încredere în Dumnezeu și în mine, mămică.

Pace vouă din nou, pace de la mama Gigi! Un picuț mai este, măi copii, și veți vedea bine și veți cunoaște bine cât de mult a însemnat pacea dintre mine și poporul meu. Un picuț mai este, și puterea cea potrivnică nu va mai fi putere, și va fi rușine pentru cei ce au folosit putere rea. Cei care luptă și se așează în fața misiunii mele din zilele acestea, în curând vor fi rușinați de Dumnezeu și vor suspina, dar noi să ne rugăm pentru aceia, și să fim cu iubire și să spunem așa cum a spus Domnul Iisus Hristos: *«Tată, iartă-le lor, că ei nu știu ce fac, că ei nu știu ce faci Tu pentru mântuirea acestui popor»*.

Copiii mei de aici, cu dragoste am sunat și v-am adunat iar, mămică, să vă mai aduc un pic de mângâiere, un pic de îndemn, să vă mai aduc cuvintele vieții, măi copii, că duhul rău se luptă să-i țină la pământ pe cei biruiți și să-i doboare din nou pe cei ce s-au sculat spre Dumnezeu și spre slava care vine în curând, mămică. Dumnezeu vă dă întreită putere ca să puteți lupta și să rămâneți în picioare și să rămâneți credincioși întoarcerii duhului meu în mijlocul acestui popor.

Am venit în întâmpinarea poporului meu ca să-l fac să știe că intră în curând în lucrul și în strălucirea care este proorocită prin cartea acestei lucrări, căci dacă deschideți cartea acestei lucrări găsiți în ea cuvintele cele scrise pentru vremea aceasta, găsiți în ea scris că Domnul va locui în această lucrare până la terminarea tainei de mântuire.

Poporul meu a zis mereu că minte Dumnezeu, dar nu-i adevărat, măi copii. O, cât de mare și de dureros este acest păcat în fața lui Dumnezeu! Că a venit antichrist, adus de iudele din poporul meu, a venit să-i doboare și să-i nimicească pe cei care au rămas în taina acestei lucrări. A fost adus de vânzători ca să ia viața celor care nu m-au părăsit pe mine, celor care știau și credeau că eu n-am murit. Și dacă aceștia au strigat la Dumnezeu, și dacă au strigat la mine, iată ce s-a întâmplat: s-au împlinit cuvintele Duhului Sfânt care au proorocit prin lucrarea aceasta și care așa au spus: *«Când viața copiilor mei va fi amenințată de irozii din vremea aceasta, atunci face Dumnezeu nimicire pentru aceia»*. Iată, copiii mei, că Domnul nu a mințit, și vremea cea proorocită pentru lupta și doborârea fiarei celei mari a fost vremea cea fixată de Dumnezeu, și de atunci Dumnezeu lucrează și va lucra taina cea de curățire a pământului, și de mântuire și de dezrobire a poporului acesta, și apoi va fi ca de la poporul acesta care va fi pregătit cu slavă mare, să ia neamurile lumină și să se adauge celor scăpați cu viață, celor mântuiți. Nu va mai putea nimeni să spună că Dumnezeu a mințit, căci toate se împlinesc așa cum au fost scrise mai dinainte, căci Dumnezeu nimic nu împlinește fără să vestească mai dinainte planul Său.

Dacă ar fi stat poporul meu credincios cuvintelor acestei lucrări, acum ar fi așteptat această vreme, căci ar fi știut din cele scrise în cartea acestei lucrări. Dar dacă s-a încurcat creștinul cu duhul lumii, cu placul vieții, cu slava aceasta trecătoare, de unde să-i mai fi fost gândul și inima la Dumnezeu și la cuvintele care s-au coborât mereu din cer? Dar n-aveau cu cine vorbi aceste cuvinte, că poporul meu n-a avut vreme pentru binele sufletului lui, că dacă avea vreme pentru cuvintele vieții, ar fi știut acum tot planul lui Dumnezeu și ar fi lucrat poporul tot, ar fi lucrat fiecare câte ceva, că iată, lumea trebuie ridicată, trebuie înviată, trebuie să scoatem moartea afară din om, măi copii, că omul n-a fost creat pentru ca să fie biruit de moarte până în sfârșit. Iată, mămică, iată că și moartea, și deșertăciunea, și duhul lumii, și necredința, au ajuns și acestea la sfârșit, că de acum încolo acestea vor fi stărpite de țaria lui Dumnezeu și va învia în om omul cel nou, după asemănarea cu Iisus Hristos, căci Domnul Se arată în curând peste tot cu zilele învierii, cu zilele Sale despre care a scris cu atâta vreme în urmă.

Copiii mei de aici, vă spun și vouă, mămică, să știți și voi durerea mea, că iată, din ce în ce mi se face înaintarea mai anevoioasă, că duhul rău a sărit în sus ca pe jar când a văzut că poporul meu se scoală din somn și se înțelepțește și se așează cu viața pentru ca să fie gata să întâmpine zilele cele de biruință ale lui Dumnezeu. Țipă duhul rău și se perpelește și nu știe prin cine să mai strecoare eresuri și rătăcire de la învățătura mea cea sănătoasă. De atâta vreme stă cuibărit duhul rău în niște inimioare din acest popor, și, unde mai pui, chiar din cele mai apropiate, care sunt împuternicite cu răutatea și cu hula și cu duhul rătăcirii ca să-i țină striviți pe cei ce nu se scoală și să-i culce la pământ din nou pe cei care au dat mâna lui Dumnezeu ca să-i ridice El de jos. Aceste inimi varsă pară de foc din gura lor, și ele nu știu ce fac, că le-au orbit răutatea și ura, măi copii. Au luat în brațe duhul minciunii și umblă pe cât pot și pe unde pot ca să semene acest duh de minciună și să-mi facă întuneric în calea misiunii mele, măi copii. Atâta răzvrătire găsesc pe unde trec, și trag din greu să repar stricăciunile și ranele și eresurile care hulesc împotriva învățăturii și a duhului de înviere care lucrează azi cu toate puterile cerești. Aceștia hulesc lucrarea lui Dumnezeu, hulesc domnia lui Dumnezeu și sunt întunecați de duhul urii, care nu încap

la Dumnezeu, și se încumetă să treacă peste puterea lui Dumnezeu și nu mai știu aceștia ce fac, și se așează în calea mea, mămică, și poporul meu e slab și nu se luptă cu duhul rătăcirii ca să-l biruiască din cei ce sunt stăpâniți de el ca să-i putem dezrobi și pe aceștia, că aceștia sunt robii duhului rău și ai hulei împotriva stăpânilor lui Dumnezeu.

Copiii mei, ferțiți-vă de minciună, ferțiți-vă de clevetire și de vorbire de rău. Nu vă faceți părtași cu cei ce vin spre voi să defaime pe frații lor și să defaime lucrul lui Dumnezeu, căci această lucrare va acoperi în curând iscusința înțelepților și va rușina mândria lor ca să vină și ei spre Dumnezeu, fiindcă atunci nimeni nu va mai sta împotriva puterii cu care Se va arăta Domnul.

O, de ce mă zbat eu ca să ridic acest popor? Pentru că Dumnezeu prin acest popor Își va arăta slava Sa, dar iată, am inimi slabe și neînțelepte în poporul meu, fiindcă nu se lasă lucrare de Dumnezeu, fiindcă nu au credință statornică, măi copii, și fiindcă nu vor să intre într-o toată împlinirea care se cere acum.

Copiii mei, am spus păstorilor să spună la popor care este rânduiala în care trebuie să intrați și în care trebuie să fiți găsiți, și dacă nu veți sta în ea, să știți, mămică, nu veți putea ține piept zilelor care vin în urma mea, și atunci veți vedea voi că nu veți avea nici o putere și nu vă veți putea ajuta cu nimic nici pe voi, nici pe copiii voștri; nu veți putea, mămică, și rău se va zdrobi inima din voi că n-ați ascultat dacă nu veți asculta.

Dumnezeu știe tot planul, măi copii, și în toate veacurile a venit prin robii Săi prooroci să vestească planurile Sale. Intrați, copiii mei, în așezarea pe care a adus-o Domnul de la cer. Așezați-vă în ea, că voi nu știți acum, dar veți ști în curând de ce vi se cere așa, că veți vedea putere peste voi și veți vedea lumina voastră care va lumina în jurul vostru, iar sluga aceea care nu va fi găsită făcând așa, cu durere vă spun, nu va fi atunci bună de nimic, și va fi dată deoparte cu cuvintele legii cele din Scriptura aceea care zice: *«Slugă leneșă, iată, și se ia dregătoria, căci n-ai lucrat cu cele ce ți s-au dat»*.

Iubiții mei, v-ați făcut case frumoase, mămică, v-ați zbatut să vă faceți stare bună, v-ați întrecut unul pe altul care de care să aveți trai mai bun și mai înstărit, dar acum, iată, vă cere Dumnezeu pe voi, vă cere să lucrați și pentru El, să fiți apostolii Lui, că Dumnezeu v-a ajutat pe voi să aveți tot ce vă trebuie, fiindcă El v-a iubit. Acum vă cere și El iubirea voastră. Fiți primitori ai lui Iisus Hristos, că El vrea să intre și să cineze în casa voastră ca în casa lui Zaheu ca să mântuiască, măi copii, casa voastră și neamul vostru. Fiți slujitorii și apostolii lui Iisus Hristos, spre folosul tuturor celor din întunericul necunoștinței și al necredinței. Fiți niște buni iconomi ai darurilor lui Dumnezeu, că stă Domnul gata să coboare putere și daruri peste voi, dar pentru asta trebuie să vă faceți vase curate, mămică. Focul cel aprins între voi să nu vă mire, că acesta este spre încercarea voastră, iar pe cei pe care-i vedeți că hulesc pe Dumnezeu și pe fratele Său, pe cei pe care-i vedeți că vă strică dragostea dintre voi, pe cei pe care-i cunoașteți că hulesc aceste cuvinte ale vieții sau pe cei trimiși să mi le împartă, pe aceia ajutați-i cu dragostea voastră ca să scoatem răul din ei și să câștigăm pe frații noștri, că și ei sunt ai lui Dumnezeu, dar se lasă prinși de duhul hulei și al clevetirii și al geloziei și al minciunii, mămică, spre încercarea voastră, măi copii. Fiți apostolii păcii și ai înțelepciunii și ai legii lui Dumnezeu, că judecata faptelor cele rele va începe după ce voi termina de strigat peste tot poporul meu. O, și dacă dreptul abia va sta pe picioare, ce va fi, oare, cu aceștia? Nimeni

nu este drept, căci numai Unul este numit așa, și Acela este Dumnezeu, dar trebuie să fiți drepti în credință, măi copii, și trebuie să ascultați și să vă lăsați lucrați, ca să nu vă scoată de la Dumnezeu neascultarea.

Iată că dintre copiii mei se ridică învățători mincinoși, care strecoară eresuri de ale lor și care tăgăduiesc pe Dumnezeu Cel Care i-a hrănit pe ei cu cuvintele vieții, și mă tăgăduiesc pe mine, mămică, pe mine, care i-am răscumpărat pentru Dumnezeu, căci Domnul lucrează prin sculele Sale, măi copii. Iată că mulți din poporul meu s-au luat după aceștia, și din pricina acestora misiunea mea și lucrarea spre care m-am sculat s-o îndeplinesc acum, calea mea spre voi a fost hulită din pricina acestora. O, mămică, mă frâng de groază pentru aceștia, că dacă Dumnezeu n-a cruțat nici pe îngerii care au greșit, și i-a legat pentru ziua judecății, dacă n-a ocrotit nici pe cei din vremea lui Noe care n-au crezut că vine mânia pentru păcate, dacă a prefăcut în cenușă cetățile Sodomei și Gomorei, ce facem noi cu aceștia care stăruiesc în răutatea și necredința lor? Ce facem cu ei, mămică? Hai să ne rugăm pentru ei, hai să-i ajutăm, că mai e un pic de timp. S-ar putea și pentru ei. Hai să-i ajutăm, mămică, hai, cu ce putem fiecare; măcar să nu ne mai lăsăm doborâți de viclenia lor, de rădăcirea lor. Hai să ne salvăm, și hai și pe ei să-i salvăm, că Domnul coboară putere, măi copii, și putem cu Dumnezeu.

O, copiii mei, ceea ce biruiește pe creștin, aceea îl stăpânește pe el, că pe aceștia i-a biruit întunericul, mămică, și i-a biruit duhul lumii și al necredinței, și după ce au fost la început luminați și chemați de Domnul la lumină, acum iar s-au lăsat învinși, și li s-au făcut mai rele cele de pe urmă decât cele dintâi, că ei au cunoscut calea dreptății și poruncile lui Dumnezeu și au pățit ca vorba înțeleaptă care zice: *„Câinele se întoarce la vărsătura lui”*.

Copiii mei, aduceți-vă aminte de cuvintele vieții din cartea lucrării care v-a hrănit pe voi. Aduceți-vă aminte de făgăduințele scrise în această carte, că iată, Domnul vrea să vă pregătească, vrea să facă ceruri noi și pământ nou, așa cum este scris. Credeți în Dumnezeu, mămică, și nu vă mai lăsați după îmboldirile cărnii, căci carnea și sângele nu vor moșteni împărăția care vine de la Dumnezeu. Nu e greu, mămică, și mă tem pentru voi ca nu cumva să vă rămână de mărturie cartea aceasta. Luptați-vă să scăpați de robia trupului, căci trupul pofteste împotriva duhului, măi copii. Lăsați-vă spre puterea cea lucrătoare de mântuire, că în curând totul va fi nou și nestrucăcios și va fi numai sărbătoare și nu veți mai trudi și nu veți mai suferi. Mereu L-am rugat pe Domnul să mă lase să vă arăt pe la câte unul din voi bucuria și slava vremii și a sărbătorii care vine spre voi și în care veți fi așezați dacă veți fi găsiți așa cum vă cere Domnul acum, dar Domnul îmi zice mereu: *«Verginico, fericit acela care vede și crede, dar cu mult mai fericit va fi cel care crede până nu vede, că acela peste multe va fi pus. Și atunci, Verginico, ce ar mai însemna nădejdea copiilor Noștri? că ei nădăjduiesc în ceea ce cred, nu în ceea ce văd»*.

Copiii mei, hai să stăm, mămică, împotriva a tot ce vrea să ne rătăcească de la adevăr. Luați armele lui Dumnezeu și hai să biruim, că tot ce nu este cu Dumnezeu nu va mai sta în picioare și va cădea, iar voi veți triumfa, mămică, și eu voi triumfa cu voi, că de aceea m-a trimis Domnul să-mi strâng poporul ca să-l fac în stare să intre pe porțile slavei. Diavolul și cu antichrist, care se mai zbat în ultimele puteri, își grăbesc ziua sfărâmării lor, căci în ziua cea hotărâtă de Dumnezeu, se vor sfărâma cu toată stăpânirea lor, dar fiți credincioși cuvintelor care vin de la cer. Nu uitați că ceea ce este cu neputință

la oameni, aceea este cu puțință la Dumnezeu, și veți vedea iarăși încă o doborâre a răului care mai este, și voi veți mărturisi atunci cuvintele lui Dumnezeu. Amin.

Fiți următori mie, precum eu am fost lui Iisus Hristos. Voi veni la voi, mămică, și vă voi întări mereu cu mângâierea cea vie și nepieritoare, și apoi ne vom ridica spre anunțarea biruinței și a împărăției lui Dumnezeu pe tot pământul, copiii mei, iar voi veți fi martorii acestei lucrări de mântuire a omenirii. Bucurați-vă, și iarăși zic, bucurați-vă, că vine la voi împărăția lui Dumnezeu! că asta v-a fost menirea, copiii mei.

Pace vouă de la mămică Gigi! Pace vouă de la Dumnezeu și de la Măicuța cerului! Pace de la tot cerul! Pace de la noi până la voi, și de la voi până la noi! Pace și înălțare inimilor voastre, și putere vouă de la Dumnezeu!

Pace ție, cetate a Căpriorului, cu care iarăși am vorbit! Pace poporului meu Israel cel binecredincios!

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

9/22 decembrie 1990

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Moroieni

Deplângerea cetăților care nu au biserici adevărate în mijlocul lor.

Iată, face mămică Gigi încă un popas. Ea călătorește și poposește peste tot pe unde are creștini care au mâncat din masa lucrării prin care vorbește Dumnezeu de atâta vreme pe pământul românesc. Sună mămică Gigi din trâmbița lui Dumnezeu ca să-și ridice poporul spre întâmpinarea zilelor de glorie ale lui Dumnezeu, căci Dumnezeu a spus că aceasta este vremea zilelor Sale.

Intră mama Gigi cu sunet de trâmbiță în cetatea Moroieni. Intră și lucrează și întocmește carte și pentru această cetate. Se întocmește acum cartea cetăților poporului meu, care va mărturisi pentru sau împotriva fiecărei cetăți. Fiecare cetate va avea o carte care va sta pe masă și va vorbi cartea aceasta.

Copiii mei de la Moroieni, pace vouă de la mămică Gigi! Pace și ridicare și înviere și lumină! Amin. Am ajuns, mămică, și la voi. Umblu și pribegesc din loc în loc să sun și să-mi caut și să-mi adun copiii, să-mi strâng poporul, să-l fac să răspundă la apel, să răspundă tot creștinul care este înscris la numărătoarea poporului meu. Dar nu numai să răspundă la apel, că de răspuns, până acum mi-au răspuns prezent peste tot. Nu numai atât, fiindcă nu vreau să mărturisească împotriva nimănui cuvintele care se scriu acum în cartea fiecărei cetăți. Nu numai să-mi răspundă la apel, ci să se pregătească numaidecât așa cum se cere să fie găsit creștinul acestui popor în vremea aceasta.

Acest popor a fost chemat de Dumnezeu, măi copii. Fiecare creștin la vremea hotărâtă se adăuga la acest popor, și Dumnezeu îl înscris la număr, și de aceea este poporul lui Dumnezeu acest popor, căci ceea ce face Dumnezeu, făcut ră-mâne, și Dumnezeu nu Se tăgăduiește pe Sine.

Copiii mei, eu am fost aceea care m-am supus puterii Duhului lui Dumnezeu. Eu am fost trâmbița cu care a sunat Domnul pe pământ ca să-și strângă un popor și să-și întocmească o turmă apropiată cu care să fi putut lucra taina planurilor Sale, așa cum mărturisesc cuvintele din cartea acestei lucrări. Voi, cei de la Moroieni, ați fost mult apropiați mie, și știți, mămică, multe; știți cât de mult am suferit eu pentru poporul meu, știți mai mult decât toți. Am suferit, măi copii, am

suferit și prigoane și închisoare și spaimă de la cei ce prigoneau pe Dumnezeu. Am suferit atâtea dureri, atâtea boală! Am purtat în trupul meu atâtea suferință, mămică! Pentru tine, creștine, am avut o viață de chin și de durere. Pentru tine, fiule, am stat sub dogoarea Duhului Sfânt, Care Se cobora peste mine ca să poată Dumnezeu vorbi cu tine, poporule creștin. Pentru tine atâția ani m-am supus puterii dumnezeiești ca o oaie la junghiere care nu-și deschide gura sa ca să auzi tu glasul lui Dumnezeu, care te învăța cum să trăiești și cum să crezi în El, căci ca să crezi în El, este cu totul altceva decât ceea ce înțelegi tu, poporule al meu. Dacă tu ai fi crezut în Dumnezeu, ai fi fost înțelept și nu te-ai fi despărțit de Domnul, că te-ai despărțit, mămică. Nu ți-a fost frică de El și de aceea n-ai fost înțelept, și ai făcut în așa fel de ai trăit numai împotriva legilor lui Dumnezeu, poporule al meu.

De câtă milă ai avut tu parte, creștine! Cât de mult te-a răbdat cerul pe tine! Câtă moarte ai pus tu peste viața cu care te îmbrăcase pe tine Dumnezeu prin cuvintele vieții acestei lucrări! Când ai aflat acest izvor al vieții, cu câtă sete, cu câtă iubire beai din el și câtă cinste ți dădeai tu lui Dumnezeu, Care te chemase și te așezase la această masă cerească, măi copilul meu! Toate puterile sufletului le puneai cu iubire la picioarele celui mai dulce nume, la picioarele Mântuitorului tău, Iisus Hristos, Care Și-a vărsat sângele pe cruce de dragul tău, popor al lui Israel, poporule creștin. Plângeai, copilul meu, de bucuria părtașiei tale cu Domnul și erai în clocot cu inima ta și umblai cu Domnul, umblai după cuvintele Lui așa cum umblau ucenicii Lui din vremea aceea. Adu-ți aminte, mămică, și de mine, că stăteam îmbrățișați pe drum cu Dumnezeu. Și să știi că acum vine o vreme frumoasă, care nu se poate asemui cu vremea cea de atunci. Vine vremea slavei văzute, poporule al meu, și vine vremea să ne întâlnim, copilul meu.

Măi fiule, n-aș vrea să te aud și pe tine că eu am murit. Nu mai fă și păcatul acesta, creștine, fiindcă tu ai crezut odată că eu nu voi muri. Ai crezut, pentru că tu credeai în cuvintele lui Dumnezeu atunci, că Dumnezeu ți-a spus ție și mi-a spus mie, copilul meu, că în zilele acestea mă va ridica și voi hrăni cu cuvintele vieții și cu duh de înviere mulțime de noroade, așa cum știi tu despre pătura aceea de grâu verde despre care spunea Dumnezeu că acea pătură verde sunt creștinii mulțimilor care se vor ridica și vor fi hrănite și mântuite prin cuvintele acestei lucrări.

Atunci când m-a luat Domnul ca să mă ascundă de fața șarpelui cel rău, care prigonea pe Domnul, Cel pe Care-L purtam eu, atunci am fost pusă de popor mult la locul pe care-l știți voi, am fost condusă la locul în care m-ați pus voi, și a plâns poporul meu după mine și se mira cum de am plecat. Cum, copilul meu, să nu fi plecat dacă așa stă scris că voi pleca «o vreme și vremuri și jumătate de vreme din fața șarpelui»? Așa stă scris, mămică, și mă tem să vorbesc cu poporul meu tainele cele necunoscute, că de la cel mai mare și până la cel mai mic nu poate creștinul meu să poarte ascuns în taina și răbdarea inimii lui greutatea înțeleșurilor celor care nu mai sunt ascunse, că se duce creștinul și spune tot, se duce la Anna și la Caiafa, se duce la Irod, se duce creștinul și umple poporul de Iude și nu pot spune poporului meu mai nimic. Atâta timp a vorbit Domnul cu acest popor tainele vremii de acum, și creștinul meu se duce și aruncă aceste mărgăritare în gura porcilor. Venea creștinul meu să bea apă curată, iar după ce lua să bea, făcea ce făcea și tulbura izvorul din care bea, ca să se îmbolnăvească oile care veneau pe urmă să bea și ele, și

îmi mureau oile, mămică, și se omorau între ele, și iată durere fără de hotar, că astăzi oile mele fac mai mare stricăciune ca întotdeauna. Se ucide creștin pe creștin, măi copii. Nu-i de ajuns că L-a alungat creștinul din el pe Dumnezeu și stă nepăsător în sângele lui creștinul meu. Nu-i de ajuns ce văd, că văd grozăvii și mai mari, măi copii, că poporul meu a dat la o parte învățătura cea sănătoasă care vine mereu din cer și Îl tăgăduiește pe Dumnezeu, Care n-a părăsit acest popor. A uitat poporul meu că Dumnezeu i-a spus lui că dacă mă va duce pe mine de la el, va vorbi Domnul cu el prin rămurele de copac. Dar s-a împietrit creștinul, s-a făcut cu inima de piatră, și iată, copiii mei, ce a făcut Domnul acum! Mi-a trezit duhul meu și mi-a spus:

— **R**idică-te, Verginico, și du-te, tată, înapoi la poporul tău și suflă peste el, că e mort, Verginico! Du-te, tată! Numai de cât du-te și nu mai sta! Du-te și apucă-te de sunat și de trâmbițat, și sună cu putere, tată, ca să învieze poporul tău la glasul trâmbiței. Poporul tău este închis de duhul rău în mijlocul zidurilor cele reci ale necredinței și ale necunoștinței. Sună, Verginico, ia cu tine tot cerul, sună, tată, cu putere, sună din trâmbiță până vor cădea zidurile jos și scoate-ți poporul la lumină, Verginico. Scoate-l, tată, și suflă, cu Duhul Meu Cel Sfânt, suflă peste el ca să prindă viață, că Eu te ascult pe tine, Verginico, că și tu M-ai ascultat, scumpa Mea. Fiul Meu S-a rugat la Mine când a fost să fie învierea lui Lazăr; S-a rugat și a crezut că L-am ascultat, și a zis apoi: «Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat», și numai după aceea Și-a arătat puterea Mea care era în El, și a zis: «Lazăre, scoală-te!», și Lazăr a ascultat și s-a ridicat. Și tu, Verginico, de când ești lângă Mine ai stat de atunci și până acum cu mâinile ridicate pentru poporul tău, și iată, tată, a sosit și vremea ta, a venit vremea aceea despre care ți-am spus Eu ție că va veni, și te-am ridicat ca să te trimit la poporul tău. Du-te, tată, că abia ai așteptat să vină vremea ta, Verginico. Du-te, și sună să se trezească poporul tău! Strigă-l de peste tot, tată, strigă-ți copiii, scumpa Mea, și scoală-i din morți, căci iată zilele învierii despre care au scris toți proorocii. Hai, măi tată, hai, Verginico, e poporul tău, e munca ta, e rodul tău. Ridică-te și pune-ți rodul deoparte și te grăbește, căci îngerii cei pentru seceriș sunt gata să-Mi curețe aria, că vin să Mă slăvesc, fiindcă a venit vremea celei de a doua arătări, vremea slavei și a biruinței lui Dumnezeu. Amin.

— **O**, poporule al meu, copiii mei de peste tot, scoală-te din morți! Ieșiți din mormintele voastre, copiii mei, ca să vedeți slava lui Dumnezeu cum au văzut-o Marta și Maria, cum a văzut-o mulțimea care era acolo și cum a văzut-o Lazăr, măi copii.

O, poporul meu cel fără credință, scoală-te la glasul meu, la strigătul meu! Ascultă-mă, poporule al meu, ascultă-mă, așa cum L-a ascultat Lazăr pe Iisus Hristos, ca să pot să spun apoi: „Doamne, Îți mulțumesc că m-ai ascultat“, pentru că eu nu pot să spun mai dinainte așa ceva, căci Marta a crezut când i-a zis Domnul: «Dacă vei crede vei vedea minunea». Marta a crezut și a văzut slava Domnului, dar tu, poporule al meu, tu ești necredincios, fiule. Tu nu mă iubești pe mine așa cum iubeau pe Domnul Marta și Maria și Lazăr. Nu mă iubești, și nici pe tine nu te iubești, că stai cu moartea în brațe și nu vrei s-o dai de la tine; faci ce-ți spune ea să faci, faci ce-i place ei, de parcă ai fi copilul ei și nu al meu. Tu nici nu mai știi că ești copilul meu, măi creștine, dară să-mi mai urmezi mie așa cum L-au urmat ucenicii Domnului pe Dom-

nul, că L-au urmat și după ce S-a dus dintre ei cu trupul, dar ei au rămas credincioși cuvintelor Învățătorului lor, Care le-a zis: «Iată, Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacurilor; Eu în voi, și voi în Mine», și nu și-au iubit viața lor până la moarte, pentru că ei au ales viața cu Dumnezeu și L-au mărturisit pe Dumnezeu cu viața lor.

O, poporul meu, o fi mare întunericul acestor vremi, dar mare este și necredința ta și mare este și lipsa de dragoste din tine, că tu nici nu știi ce iubești, și te mai încumeți, poate, să crezi că iubești pe Dumnezeu. Tu nici iubire nu vrei să știi ce înseamnă, măi copil fără iubire, că dacă ai ști ce e iubirea ai iubi iubirea și n-ai mai iubi păcatul.

O, pe tine te stăpânește întunericul necunoștinței, poporule al meu, și zaci mort sub această piatră și nu vrei să-mi dai mâna să te scot de sub ea, fiindcă tu te crezi înțelept, dar eu nu cred așa ceva, fiule. Eu te văd cum ești, eu te văd că nu ești cum te cere Dumnezeu, și eu știu despre tine că ai cunoștință de la Dumnezeu cum trebuie să fii, și fii atent, copilul meu, că sluga aceea care a știut de la stăpânul ei ce trebuie să facă și n-a făcut, va fi bătută mult acea slugă.

Poporule al meu, te-a învățat mereu Dumnezeu ce să faci și ce să nu faci, și tu de ce nu vrei să mă ascuți, copilul meu? De ce ai făcut tu în așa fel să dai de la tine frica de Dumnezeu? Iată, ai pierdut calea cea dreaptă, ai pierdut înțelepciunea ta, măi creștine, și acum trăiești în așa fel că faci tot felul de rele, faci rele cu slobozenie ca și cum Dumnezeu n-ar fi, ca și cum n-ai crede că este Dumnezeu. Creștinii mei care cred că este Dumnezeu își zic în inima lor că Domnul este bun, că Domnul iartă și trece cu vederea de parcă Domnul n-ar fi fost Acela Care a pus lege peste toate. Ei zic că Domnul trece cu vederea, de parcă Domnul ar fi om călcător de lege. O, această rătăcire, această încredere oarbă este păcat împotriva Duhului Sfânt, Care vedește totul. Da, așa este, fiule; este bun Dumnezeu, și chiar pentru că este bun, de aceea a pus lege pentru toate, de bun ce este, ca să-ți arate de ce să te ferești ca să nu rămână Domnul fără tine. Nu, mămică, nu te înșela și de acum încolo. Domnul nu va judeca pe nimeni, dar te va judeca legea pe care a pus-o pentru tine, și a pus-o între tine și moarte, ca să nu treci peste ea și ca să mori; a pus-o în fața ta așa cum stau în drumul tău semnale de atenție ca să știi cum e drumul și să împlinești aceste semne ca să nu te lovești, ca să nu cazi în vreo prăpastie.

De ce, mămică, nu pricepi tu din cele ale firii? Dacă cele ale firii te învață cum să mergi pe cale și de ce să te ferești, cum, mămică, nu vrei tu să crezi și să înțelegi pe cele ale Duhului, care nu sunt pieritoare, ci sunt veșnice? Fie că le lucrezi bine sau rău, sunt veșnice, poporule al meu. O, copilul meu, focul Duhului Sfânt, care vine peste tine să te curețe de murdărie, acela se îmblânzește după puterea firii tale ca să-l poți purta spre certare și spre curățire, dar să știi, creștine, că focul cel pieritor pe care stai tu, acela este ușor și nesimțitor, căci duhul rău, care te ține pe tine rob, ascunde de tine, ascunde cu totul puterea focului pentru care lucrezi tu și pe care-l vei simți când îți va arăta duhul rău fața lui cea adevărată.

Cum să mă pot astâmpăra, copilul meu, când îmi aduc aminte de iubirea ta dintâi și de Dumnezeul Cel adevărat în Care credeai și Care nu te mințea niciodată? Și, acum când văd cât de mult iubești minciuna, ce să mai fac eu cu tine? Iubești minciuna, măi creștine, fiindcă fericirea pe care o crezi tu fericire și pe care o folosești și cu ochii și cu fapta și cu inima și cu iubirea, o, fericirea aceea e minciună, copilul meu; te minte, te duce cu vorba ca să nu-i vezi adevărata ei față, dar

Dumnezeul Cel adevărat va dezgoli într-o zi rușinea minciunii și va rușina pe dumnezeul minciunii.

Copiii mei, folosiți, măi fiilor, adevărul și numai adevărul. Folosiți și trăiți în voile și poruncile lui Dumnezeu. Iubiți adevărul, copiii mei, și nu vă mai lăsați înșelați și robiți de duhul deșertăciunii, care nu are nimic din cer. Am în mână schița acestei cetăți și ești trecut în ea, poporul meu, și vin de la cer cu ea. Dumnezeu mi-a spus să-mi ridic poporul și să-l așez numaidecât pe cale ca să coboare peste el puterea Sa și să vadă necredincioșii pe poporul cel binecuvântat, care a fost hrănit cu mana cerească a acestei lucrări de mântuire. Vreau să vin la voi cu vremea cea bună care este făgăduită de Dumnezeu celor credincioși. Vreau, creștine, să fac din tine cer. Vreau să fac din tine scaun de odihnă pentru Dumnezeu. Vreau să te fac biserică neîntinată și curată, prin care să se mântuiască toată seminția ta care nu vrea cu Domnul.

Vai de cetățile și de neamurile cetăților care nu au biserică în mijlocul lor, că aceia ca și orbul nu văd calea și nu umblă pe ea. Vai de seminția ta, creștine, dacă nu va avea nici un salvator! Ai și neamuri plecate din trup, care suspină după vremea răscumpărării lor, și ai și neamuri în trup, copilul meu, care nu iubesc calea luminii. Ți-a spus Domnul, prin cuvintele adevărului cu care Se cobora la tine, și-a spus că nimeni din cei plecați nu vor primi plată până nu vei veni tu să le-o împarți, că dacă Domnul și-a dat ție această menire, Domnul nu trece peste cele așezate de El așa cum te încumeți tu de treci mereu hotarul dintre bine și rău. Iată că ceea ce a făgăduit Domnul, nimeni nu poate schimba nici tu, creștine, nu poți trece peste cele scrise, și acelea se vor împlini așa cum s-au prezis. Tu ești trecut că ești fiul lui Dumnezeu, și Domnul nu-l va pedepsi pe duhul rău care te-a cumpărat cu preț vremelnic, și te va bate pe tine, copilul meu. Vrei, nu vrei, te va bate, că ai plecat din fața Stăpânului tău și ai cheltuit atâta avere dumnezeiască, atâta înțelepciune cerească ai lepădat de la tine și ai batjocorit pe Tatăl tău, Care și-a dat viața și și-a dat înfățișare după a Sa asemănare. Și când a văzut Tatăl tău făptura Sa înghițită de moarte, S-a așezat în fața morții și a murit El pentru tine ca să nu pieri tu, măi Israele, că tu ca un copil neînțelept te băgai prin toate noroaiile, prin toate gunoaiile, prin toate împuțiciunile până făceai din tine o împărăție ruinată, o împărăție a morții.

Iată, poporule al meu, încă o dată Și-a arătat Domnul mila și mâna Sa întinsă spre tine, că a venit și a vorbit încă o dată pe pământ, a vorbit vreme multă cu tine, poporule creștin, și m-a folosit pe mine, fiule, ca să poată vorbi cu tine, că El este Duh, copilul meu, și este fără de început și fără de sfârșit. A venit Domnul încă o dată, ca să descopere taina cea pentru sfârșit de lucrare mântuitoare; a venit ca să te pregătească pe tine, poporul meu iubit, și cu tine să lucreze mântuirea cea promisă în toate vremurile prin toți proorocii. Și iată, vine vremea Scripturii care zice că *«acest munte se va ridica peste vârful munților, și toate popoarele se vor aduna să bea din izvoarele vieții ca să-și primească mântuirea»*. Și iată, copilul meu, că Domnul a spus că tu ești poporul cel binecuvântat, muntele cel înalt despre care au proorocit proorocii, pentru că peste tine S-a coborât Dumnezeu, și a venit și vremea aceea ca să Se ridice cu tine peste toate înălțimile și să cadă înălțimile lumii, să cadă sub muntele binecuvântării și să se plece înțelepciunea cea deșartă sub lucrarea mâinilor lui Dumnezeu.

Iată de ce suspină duhul meu! Eu știu cum trebuie să fii tu, poporule al meu, că trebuie să vină nelegiuții la munții tăi

și să strige: „*Cădeți, munților, peste noi și ne acoperiți, ca să scăpăm de mânia vremii de acum!*“. Ce faci tu, creștine, acum, fără această înțelepciune? Că iată, cei ce zac în fărâdelege vor veni spre tine să se plece sub învățătura pe care și-a dat-o Domnul s-o ai. Vor veni să și se plece înălțimile cele fără de Dumnezeu. Vor veni nelegiuții să te roage să poarte numele tău ca să scape de urgie; vor veni, poporule al meu, pentru că este scris că *«numai în muntele Sionului și în Ierusalim va fi mântuire»*. Iată Ierusalimul cel ceresc! Iată poporul Noului Ierusalim. Nimic n-a rămas să nu-ți descopere ție Dumnezeu, măi poporule cel ales al Noului Ierusalim coborât din cer. Atâtea taine și-aș mai descoperi eu ție acum, că asta este vremea să te ridic sus de tot deasupra tuturor înălțimilor, poporule al meu, dar tu nu ești pregătit să porți pe Domnul nici cu viața curată, nici cu inima, că inima o iei mereu din fața Domnului și faci cu ea ce-ți vine ție, faci cu ea după plăcerea ta, și iată că acum este vremea să stai cu inima numai în fața lui Dumnezeu, ca să-ți fie viața ca și inima.

Ce ai să faci tu, măi creștine? Că vor veni la tine regi și înțelepți ai pământului, fiindcă așa este scris, că numai tu vei avea atunci apă, fiindcă vor seca toate fântânile învățăturilor, numai ca să se arate puterea și binecuvântarea care s-au odihnit de atâta vreme peste acest popor. Dacă și-ai fi înțeles alegerea, ar fi lucrat Domnul după cuvântul tău, după credința ta, fiindcă ai fi știut tot adâncul planului lui Dumnezeu, și atunci ar fi fost Domnul descătușat de durere și de lacrimă și s-ar fi împlinit Scriptura aceea care zice: *«Dumnezeu stă în mijlocul dumnezeilor și face sfat»*.

Măi copilul meu, să vezi tu ce urgie se va coborî peste tine ca să te modeleze numaidecât, căci va fi în curând să fii gata să se lucreze cu tine taina de mântuire a lumii cea nefericită. Măi poporul meu, în curând va afla lumea despre tine, vor afla noroadele cele mai îndepărtate, și va trebui să vadă în tine Edenul și raiul și Ierusalimul ceresc. Se îplinește proorocia lui Ioil în aceste zile, și Duhul lui Dumnezeu Se va coborî peste fii și fiice, peste bătrâni și tineri, peste robi și roabe, și vor păți aceștia ce au pățit magii, copilul meu, căci magii au fost călăuziți de Domnul prin călătoria unei stele care se ridicase de la asfințit spre răsărit, acolo unde era pruncul cel născut; și așa se va întâmpla și cu tine, că tu ești poporul cel binecuvântat, cel din vremea mântuirii care se lucrează în această vreme. Și se va descoperi popoarelor această mântuire, și tu, mămică, dacă nu te ridici spre mărirea în care ai fost așezat, vei fi ridicat de mâna lui Dumnezeu, vei fi cu tărie și cu certare ridicat, ca să fii găsit la datorie atunci când noroadele vor curge spre izvorul acesta, spre râul vieții și spre pomul vieții despre care a proorocit evanghelistul Ioan. Fă și tu ce au făcut magii și nu mai trece pe la irozii cei ascunși și fățarnici și nu mai da viața acestui popor pe mâna străinilor, că acesta este poporul Domnului. Strânge-te aproape de ieslea Domnului tău, căci această lucrare a fost ieslea în care a născut Dumnezeu acest popor, acest Israel, care este cel mai mic popor al lui Israel, cel mai mic fiu. Și iată, iar vă spun: cel mai mic va fi cel mai mare în vremea aceasta. Nu vindeți acest fiu mic, nu-l mai dați pe mâna arhierilor, căci arhierii de azi au mai mare putere de ură atunci când se ridică să dea spre moarte pe fiii lui Israel.

Poporul meu, scoate de la tine carnea și sângele, care nu au loc în cer. Nu căuta să mai cazi din cer, nu mai crede că te poți ascunde, căci ochiul Domnului vădește totul, mămică. Am venit la tine în vremea aceasta, copilul meu. A venit înapoi la tine mămică Gigi, fiindcă așa este scris. Primiți-mă ca

să fim una, că vom împărți apă vie și lumină peste noroade. Toate cuvintele cărții acestei lucrări din care ați mâncat voi, toate se vor împlini, și altele se vor adăuga și vom lucra cu toții și vom încheia taina de mântuire a lumii, că acesta a fost planul lui Dumnezeu când a născut acest popor din pântecele acestei lucrări.

Iubiții mei cu care am vorbit acum, aruncați de la voi duhul lumii, duhul stricăciunii. Aruncați, mămică, nepăsarea și nașteți-vă din cer, căci cu cerul veți lucra în curând, și toată lumea va cunoaște de la Dumnezeu că voi aveți cerul în mijlocul vostru. Voi sunteți niște copii cu inimă dulce și bună, dar vă trebuie iubire curată, iubire cerească, măi mămică. Nu vă mai iubiți pe voi înșivă mai mult ca pe Dumnezeu, căci cel ce-și iubește încă viața, acela și-o va pierde, că așa va face Dumnezeu, că și-o pierde El, și și-o va pune pe a Lui în tine ca să-L vadă lumea pe Dumnezeu la tine, măi copilul meu. Te voi pregăti cu spaimă, poporul al meu, te voi pregăti repede, mămică, dacă nu vrei din dragostea ta, că eu trebuie să fiu numaidecât gata cu poporul meu, ca să-Și întindă Domnul cortul Său peste el și să-l scape cu viață, că în urma mea vine curățirea ariei, ca să fie curată calea Domnului și calea slavei Domnului.

Scoate lumea din tine, copilul meu. Scoate răceala din tine, scoate-l din tine pe duhul rău, care te face să-L înșeli pe Dumnezeu. Ia pe tine veșmântul cel nesticăcios și fii ascultător cu Dumnezeu, mămică. Scoală-te bine spre Dumnezeu și spre mărirea Sa, că tu, copilul meu, ești al meu, și suntem ai lui Dumnezeu. Hai, mămică, să-mi faci bucurie! Scoală-te și dă-mi mâna și ieși din mormântul cel rece și hai în brațele mele, fiindcă eu te iubesc, eu te iert, eu te îmbrățișez, dar pocăiește-te și nu mai trece peste cele curate și sfinte ca să calci peste ele; nu mai fă așa, și veghează cu toată casa ta. Iubiți-vă unii pe alții precum în cer așa și pe pământ. Hai să mă bucuri, copilul meu, că mult am lăcrimat pe urma ta, mămică.

Iată, pace ție de la mămica Gigi, cetate de la Moroieni! Pace iubiților mei de aici, că dintre voi am un lăstar de aur, și fiți alături de acest lăstar, că el se lasă frânt în bucăți și se dă vouă, precum cu dragostea lui împarte dragoste peste tot pe unde-l trimite cu dragostea mea ca s-o împartă.

Pace vouă, și iar pace vouă! Slavă întru cei cerești, și peste voi pace și bunăvoință și iubire cerească! Pace de la Domnul Savaot! Pace de la Fiul Său, Cel Unul născut! Pace, copiii mei, de la Măicuța cerului, și de la mine pace!

Întoarceți-vă la dragostea dintâi, iubiții mei copii. Lucrați și voi cu ce puteți, să-i îndreptăm pe cei ce hulesc, pe cei ce urăsc, pe cei ce disprețuiesc stăpâniile lui Dumnezeu. Mă apropii tot mai mult de capătul misiunii mele când apoi va trebui să intru în cetatea din mijlocul căreia am plecat. O, ce va fi atunci? O, poarta este zăvorâtă acolo. Ce tărie se va coborî? Peste poartă nu vom sări, și tot pe poartă vom intra, dar vom folosi tărie cu pietrele acelea.

Iată, suflu peste voi acum. Luați și voi din duhul meu, luați, copiii mei, și așa să fie: eu în voi, și voi în mine. Amin. Lucrați de acum cu bucurie învățăturile mele, lucrați-le cu dragoste și cu credință, căci cu dragostea de Dumnezeu, crucea este ca un fulg de ușoară. Pace, copiii mei, și putere și iubire și înviere duhurilor voastre! Amin.

Hristos Se naște, slăviți-L și întâmpinați-L, căci El vine și Se preaslăvește. Amin.

Pace peste poporul meu Israel! Amin, amin, amin.

11/24 decembrie 1990

Trâmbițarea Domnului și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Mănești

Sfânta Virginia, trâmbiță și păstoriță a poporului întâmpinării Domnului, merge din cetate în cetate.

Duhurile Preasfintei Treimi strigă și lucrează cu tărie pe pământ. Domnul Iisus Hristos Se încinge și așează la masă cerească poporul creștin în mijlocul căruia lucrează și grăiește de multă vreme, căci așa a spus Domnul: «*Iată, Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului*». Amin.

Am spus: «*Mă duc la Tatăl, că dacă nu Mă duc nu pot veni la voi. Mă duc ca să pot veni la voi. Mă duc, și vă voi trimite un Mângâietor, vă voi trimite pe Duhul Sfânt, Care va lua de la Mine și vă va da vouă și vă va învăța și vă va descoperi de la Mine*».

Dumnezeu grăiește din nou cu această cetate, așa precum a grăit la începutul acestei lucrări prin care S-a coborât și în care a spus de la începutul ei că va locui întru ea cu Duhul Său până la sfârșit. Amin.

Duhul lui Dumnezeu lucrează și grăiește în cetatea Mănești. Pace de la Dumnezeu peste această cetate! Pace și înviere și credință! Pace și ridicare și unire, precum la început, așa și la sfârșit, căci Domnul voiește să-Și sfârșească cu biruință lucrarea de mântuire a făpturii Sale, și voiește apoi să-Și anunțe împărăția.

S-a coborât Duhul Domnului în această lucrare, iar poporul acestei cetăți cunoaște acest început de lucrare și nu va putea spune acest popor că n-a vorbit cu Dumnezeu, căci a vorbit cu Dumnezeu această cetate. Oricât ai crede tu, creștine, că vei scăpa să mărturisești aceasta, iată, vine Domnul către tine și îți spune astăzi că vei fi martor în fața omenirii că a vorbit Dumnezeu pe acest pământ binecuvântat și ales și că a vorbit cu tine Domnul. Vei fi martor, măi copilul Meu, că numai un picuț mai este, și vei vedea această lucrare ridicată de Dumnezeu din ascuns la vedere. Vei vedea acest munte că se va ridica deasupra munților, deasupra puterilor, deasupra înălțimilor și va vorbi Domnul prin această lucrare de pe acoperișuri, măi creștine care vrei, nu vrei, va trebui să mărturisești că ești fiu înfiat al acestei lucrări. Ești copil al acestei lucrări, poporul creștin, căci când ai crezut atunci când ai venit și te-ai alăturat, când ai venit și ai spus „*Da, Doamne*“, să știi, creștine, că de atunci ai pe tine pecetea de la Dumnezeu, ai semnul acestei lucrări dumnezeiești. Știu că acum ți-e greu să mai crezi că ai acest semn pe tine, dar la Domnul ești trecut că faci parte din numărătoarea poporului care a mâncat de la această masă. Această numărătoare mărturisește înaintea scaunului domniei Preasfintei Treimi și nu se pot desființa cuvintele acestei lucrări, care au fost scrise precum pe pământ, așa și în cer, căci Duhul Cel ceresc vorbea cu tine, creștine, iar pe pământ se coborâse poruncă să se scrie cuvintele Duhului Sfânt, și s-au scris, poporul al Meu, și cartea aceasta mărturisește la Domnul despre tine că ești scris în ea, copilule care ai uitat că ești scris în această carte. Cuvintele Duhului Sfânt nu se pot desființa, așa cum nici o iotă din cuvintele din Cartea Adevărului, din cartea legii, din cartea proorociilor, nu se poate desființa. Nici numele tău nu se poate desființa din această carte scrisă de Duhul Sfânt, și iată, vorbește Domnul cu tine, popor creștin din această cetate, și te roagă să-ți amintești și să nu uiți că ești scris în cartea pe care a scris-o Duhul Sfânt în vremea cea de întuneric a stăpânirii fiarei despre care scrie în Cartea Adevărului, că iată, vine vremea ca lucrul lui Dumnezeu să-și capete înfățișarea cea dintâi, și vine vremea

zilelor de biruință. Vine vremea celei de a doua arătări a Domnului, oricât de greu îți este ție să crezi, poporul creștin din vremea aceasta, că dacă tu nu vei crede, vor crede noroade multe, care vor fi călăuzite de Dumnezeu până la acest munte, până la acest Sion ceresc, din vârful căruia va cuvânta Duhul lui Dumnezeu încă o dată la popoare și la limbi și la neamuri, așa cum a scris evanghelistul Ioan în cartea proorociei sale.

O, Israele din vremea aceasta, copil al lui Israel, copil al făgăduinței făcute lui Avraam, părintele tău, adu-ți aminte de cuvintele Domnului pe care ți le-a lăsat când S-a dus să Se așeze de-a dreapta Tatălui, că ți-a spus că dacă vei fi credincios nu acele minuni vei lucra, și vei lucra lucruri și minuni mai mari decât acelea. Dar Dumnezeu a zis atunci multimilor: *«Ferice aceluia care nu se va sminti întru Mine»*, și ți-a spus și ție, măi poporul creștin: *«Ferice de acela care nu se sfârâma de această piatră»*. Și iată că s-a întâmplat ca pe vremea poporului lui Moise, pe care l-a scos Domnul cu mână tare din robie și a fost călăuzit în stâlp de nor și de foc, așa cum ai fost și tu călăuzit de Domnul, poporul creștin. Și poporul lui Moise a cârtit fără încetare și s-a răzvrătit la cea mai mică încercare, și s-a sfârâmat poporul acela cârtitor și necredincios, și a pierit în pustie înghițit de pământul de sub el și a murit cu mâncarea în dinți atunci când cârtise împotriva mamei cerești care se cobora din cer peste acel popor, căci era poporul cel sfânt și binecuvântat, și de aceea mânca mâncare și mană din cer. Se smintea mereu poporul lui Moise, și s-au răzvrătit împotriva lui Moise până și frații lui cei după trup și au fost și ei atinși de mânia lui Dumnezeu, spre certare. O, cât de greu îți venea lui Moise să stea în fața aceluia popor, și îți spunea Domnului mai bine să-l mute sus decât să-l mai lase să ducă în spate durerea poporului acela care cârtea mereu. Și Domnul l-a mângâiat și i-a spus să ia din căpeteniei și din bătrâniilor lui Israel și să-i așeze în fața cortului, și a spus Domnul să se odihnească duhul lui Moise peste aceștia, și așa a fost, și aceia au început să proorocească și Moise s-a bucurat și s-a mângâiat în duhul său, iar când Iosua i-a zis lui Moise să-i oprească pe ei de a prooroci, Moise, cel plin de blândețe, ce a spus atunci, măi copii? Așa a spus: *«O, de ar fi tot poporul acesta prooroc, ca să Se coboare Duhul Sfânt peste el!»*; așa a spus, și l-a certat pe Iosua spunându-i: *«Nu cumva ești gelos, de-mi spui tu să-i opresc?»*.

O, poporul Meu iubit, Mă doare că poporul din vremea aceasta ca și acela pierde din lipsă de înțelepciune, căci cine este acela care poate să încurce planurile și lucrările lui Dumnezeu? Cine a putut opri măcar una din împlinirile și din proorociile care trebuiau să se împlinescă în timpul trupului Domnului și care au fost proorocite prin prooroci cu multă vreme înainte, căci așa cum s-au proorocit, așa s-au împlinit, întocmai s-au împlinit. A putut cineva desființa ceva? Nu, măi copii.

Iată, măi Israele din vremea aceasta, că trupul tău este de la Avraam și până la tine. Iată, tată, că și de tine stă scris în Cartea Adevărului, căci precum proorocii cei de demult nu știau ce scriu când Duhul Sfânt proorocea prin ei vremea lui Mesia, tot așa nu știau ce scriu când Duhul lui Dumnezeu a scris prin ei și despre vremea aceasta, despre vremea Israelului cel mai mic și despre vremea slavei lui Dumnezeu, care se va arăta în curând, căci vrei nu vrei, crezi nu crezi, a venit și vremea aceasta, măi poporul creștin.

Am ridicat, atunci când am început să te nasc Eu pe tine, măi Israele mic, am ridicat un trup și am făcut din el un

vas în care au locuit Duhurile Preasfintei Treimi vreme de douăzeci și cinci de ani, și am spus de atunci de mai multe ori poporului care se năștea: *«Ferice de acela care-și va spăla viața în acest vas, și ferice de acela care nu se va sfârâma de această piatră»*. Dar tu nu ai înțeles așa cum trebuia să înțelegi ca să fi rămas Eu cu tine până la sfârșit, și ai înțeles după înțelepciunea ta, și nu după înțelepciunea Mea, și te-ai sfârâmat, copilul Meu, căci dacă ai fi înțeles că în vasul acesta a fost cuvântul vieții, care vorbea prin această lucrare, și dacă ai fi priceput că piatra de care te-ai sfârâmat tu a fost Domnul Iisus Hristos, Care lucra această lucrare, dacă ai fi vrut tu să rămâi sub lumina acestei înțelepciuni, Eu te aveam și astăzi, și te aveam mare și cu putere ca să zici muntelui să se mute și ca să înviezi morții acestei vremi, măi Israele al acestei vremi de întuneric prin care tu trebuia să luminezi și să împarți lumină. Dar tu, creștine, L-ai coborât pe Dumnezeul Duhului Sfânt, L-ai coborât până la om ca să-L poți judeca și să te poți sminti și să te poți sfârâma de această piatră, pentru că uitai mereu că Domnul nu este din lumea aceasta și că El este fără de păcat, și de aceea l-a numit El fericit pe cel căruia îi zice: *«Ferice celui ce nu se va sminti întru Mine»*. N-ai avut tu pilda Scripturii aceea care zice: *«A venit Ioan Botezătorul nemâncând și nebând și ați spus că are demon; și a venit Iisus Hristos mâncând și bând, și ați spus că are demon și că mânăncă cu desfrânații?»* Ai avut, creștine, pildă, că aceia au stârpit din mijlocul lor și pe Botezătorul Ioan și pe Fiul lui Dumnezeu și nu i-au primit pe ei în mijlocul lor. Dar iată-i, măi copii, că Ioan este și lucrează și vine iar să pregătească Domnului calea pentru a doua oară. Și iată-L pe Domnul Iisus Hristos că este capul bisericii și este cu voi până în veșnicie, așa cum a fost de la început până la acest sfârșit, căci prin acest sfârșit se sfârșește fărădelegea și moartea și iadul și se ridică efa între cer și pământ ca să fie așezată la locul ei, și iată, vine vremea ca Domnul să-Și anunțe împărăția și să așeze Ierusalimul cel nou și izvorul vieții și pomul vieții, vine să facă ceruri noi și pământ nou, așa cum este scris, și nimic nu se poate desființa din Cartea Adevărului și toate se împlinesc, poporul creștin.

Copii ai acestei cetăți, copii ai lui Dumnezeu, am venit odată în această cetate cu puțin în urmă, am venit să scriu carte de mărturie pentru creștinii care au rămas lângă cuvintele vieții, care curg din acest izvor și astăzi, din izvorul pe care-l știți și voi, cei peste care am trâmbițat și v-am adunat să mai scriu și pentru voi o carte de mărturie; pentru voi cei care ați fost odată îmbrățișați cu Domnul pe calea acestui drum și ați băut din acest izvor de viață vie. Când am strigat apelul care se face în zilele acestea, când i-am strigat pe cei ce cred acestei coborâri cerești, le-am spus lor că voi mai ridica o dată poarta cerului pentru cetatea Mănești, ca să-i strig și să-i adun și să le spun și celor care au fost la început și nu mai sunt astăzi, să le spun și lor că duhul cel ceresc strigă să-și adune turma cea risipită ca s-o curețe și s-o aducă în staulul acesta și s-o adauge poporului care a mai rămas în urma luării din mijlocul lor a duhului și a trupului care L-a purtat pe Dumnezeu, căci la acest popor pe care-l știți voi, s-a mai adăugat popor născut pe cale, și iată, acum se cercetează tot creștinul care a fost trecut la număratoarea acestui popor.

Au trecut zece ani de atunci de când am ridicat la Mine trupul cel care M-a purtat și prin care am trâmbițat și am vorbit încă o dată pe pământ, așa cum era scris pentru vremea aceasta, și scris era că-l voi ridica pentru un timp ca să-l ascund de fața șarpelui cel rău și să-Mi încerc poporul, să încerc credința acestui popor. Dar iată că stă scris cuvânt de mărturie

în cartea acestei lucrări când Domnul așa a spus: «*Verginico, nu te pierde, tată, că în zilele tale te vei ridica cu duh tare și vei hrăni mulțimile care vor fi călăuzite spre slava Noului Ierusalim ca să asculte cuvintele Domnului de pe acest munte al binecuvântării care nu se va lua înapoi*». Și iată, măi copii ai acestei cetăți, intră Domnul cu lucrarea Sa încă o dată în cetatea Mănești, intră precum intra odinioară când vorbea cu mulți în această cetate; intră din nou cu aceeași bunăvestire să vă aducă și vouă vestea cea bună, că am trimis înapoi pe pământ duhul trâmbiței prin care Eu am trâmbițat în zilele de întuneric ale domniei fiarei roșii și, așa, prin întunericul necredinței, am lucrat și Mi-am făcut o turmă apropiată și am spus că voi face din ea și cu ea lumină pe pământ și sare pe pământ și mântuire pe pământ. Au trecut șaptezeci de ani de stăpânire a fiarei roșii, și iată, Domnul a cercetat pe poporul Său precum odinioară cerceta pe Israel când el ridica mâinile și se ruga Domnului de izbăvire când pica rob altor popoare sau când pentru păcatele lui purta peste el jugul unor judecători răi și fără Dumnezeu. Iată, a cercetat Domnul poporul care a mâncat mană din cer prin blidul acela pe care-l știți voi, prin trupul acela pe care l-am folosit ca să vorbească cerul cu tine, popor al lui Israel din vremea de sfârșit, că iată, vrea să facă Domnul cu tine sfârșit de lume și de fărâdelege, și așa va fi, pentru că așa stă scris, și vrea să facă Domnul cu tine început de veac nou și neîntinat, un popor cu trupuri cerești, care va fi așezat pe pământ curat, pe pământ nou, și vrea să facă Domnul Ierusalim nou și să așeze în mijlocul lui cele scrise în carte, căci acest râu al vieții va curge cu bogăție de apă vie, și precum magii au fost călăuziți de Dumnezeu până la ieslea în care a venit pe lume rodul cel de mântuire al neamurilor, așa vor curge în zilele ce vin noroade și neamuri spre izvorul vieții, care curge din Ierusalim, și se vor ridica pe picioare și vor învia și se vor adăuga celor mântuiți.

Iată că am trezit duhul trâmbiței prin care Eu am trâmbițat vreme multă pe pământ; l-am trezit și l-am îmbrăcat cu puterea și cu tăria Duhurilor Preasfinte Treimi, ca să-și înceapă și să-și lucreze misiunea din zilele ei, că iată, acestea sunt zilele lucrului ei, căci ea abia a așteptat să se ridice și să-Mi gătească Mie calea și să-și ridice poporul spre zilele biruinței Domnului; și așa i-am spus: ridică-te, Verginico, că a sosit, tată, vremea aceea despre care Eu am spus că tu vei hrăni cu cuvânt ceresc mulțime de noroade, și vei pregăti un popor mare, care să iasă întru întâmpinarea zilei Mele, ca să intri cu el în sărbătoarea Paștelui cel mare când Eu Mă voi încinge și voi hrăni încă o dată mulțimile din fructul vieții, din pomul vieții, ca să fie și să trăiască veșnic făptura Mea. Scoală-te, de acum, scoală-te, Verginico! Trezește-ți duhul și dă ocol, măi tată, ca să vezi poporul tău, că s-a uscat de tot și au rămas oase uscate copiii tăi, că ai tăi sunt, tată, este al tău acest popor, e agoniseala ta, e munca ta, e turma ta, că tu ai stat în fața Mea și Mi-ai dat sălaş și adăpost ca să pot vorbi cu acest popor pe care l-am născut din tine, că tu ai suferit. Ai suferit mai mult decât toți cei pe care-i am Eu acum la Mine pe fiecare cu turma sa. Fiecare sfânt pe care-l am acum ceresc, fiecare a muncit și și-a făcut un rod, un lucru, o turmă. Și iată, măi Verginico, că poporul tău e cel mai mic și este așteptat de tot cerul, că e fiul cel mai mic, pe care-l pune Tatăl său să împartă plata și averea cerească, să împartă fiecăruia după cum a muncit. Așa face Tatăl cu fiul cel mai mic, că așa stă scris: «*Cel mai mic va fi cel mai mare peste împărăție*».

Hai, tată, hai, Verginico, vorbește și cu aceștia care au fost cu tine atunci, că aceștia au pățit ca și cei din Scriptura aceea care zice: «*Bate-voi păstorul și se va împărăția turma*».

Iată, te-am ridicat și ți-am dat putere să suni și să-ți aduni turma cea risipită. Adun-o, tată, de prin toate prăpăstiile, de prin toate văile, de pe munți și de pe dealuri. Suflă, Verginico, suflă, tată, peste aceste oase uscate, ca să învieze și să știe că în mijlocul lor a fost Dumnezeu, Care a lucrat și a proorocit și a împlinit, și va împlini cu acest popor al tău Scriptura aceea care zice: «*Mulțime multă, îmbrăcată în veșminte albe va sta în fața tronului și va cânta cântarea cea nouă a Noului Ierusalim, care se coboară din cer*». Spune, tată, vorbește, Verginico, și cu cei pe care i-am adunat Noi astăzi, căci cel ce crede în trimișii Mei, în Mine crede acela. Amin.

— **S** lavă Ție, Preasfântă Treime, și pace de la Tine și până aici unde sunt coborâtă cu putere de duh să scriu carte pentru cetatea Mănești în care intram cu Tine odinioară, și să-Ți dau Ție apoi cartea ca s-o adaugi cărții de înviere și de pecetluire a poporului meu.

Iubiții mei, creștini iubiți, copii ai lui Dumnezeu, v-am găsit scriși la Domnul. V-am găsit trecuți la număratoarea poporului meu. Eu sunt aceea cu care voi mergeați îmbrățișați pe calea cea cu Dumnezeu. Eu sunt trâmbița cea de deșteptare cu care a sunat Domnul în mijlocul acestui popor. Poporul lui Moise s-a învățat în loc patruzeci de ani pentru patruzeci de zile pentru că a cântat și s-a lepădat de Moise, și s-a răzvrătit poporul acela și a picat în pustie cântind împotriva manei cerești, care cobora la ei în fiecare zi. Poporul acela a mâncat mâncare duhovnicească și a băut din piatra duhovnicească ce avea să vină, căci piatra era Hristos; dar au căzut în pustie, căci s-au închinat la idoli, precum este scris că «*au mâncat și au băut și s-au sculat să joace*», și s-au desfrânat și au căzut cu miile într-o singură zi, și ispiteau pe Dumnezeu și mureau mușcați de șerpi. Dar iată, poporul al meu, a făcut Domnul așa cu aceia ca să iei tu pildă de la aceia, și s-au scris acele pilde spre luminarea noastră, s-au scris pentru noi, cei care am ajuns sfârșitul veacurilor.

Iată, sun din trâmbiță să se audă. Sun cu putere, să se trezească poporul meu, de peste tot să se trezească. Trezește-te și tu, popor al acestei cetăți, că și tu ești trecut la număratoarea poporului meu. Trezește-te, și vino-ți în fire! Întoarce-te la cuvintele vieții din care te hrăneai odinioară! Scoală-te, copilul meu, scoală-te, ucenicul meu, și hai cu mine, hai să mergem să nimicim pe vrăjmașul cel din veac, care s-a războit mereu cu Israelul lui Dumnezeu. Scoală-te, că nici faptele tale rele nu vor putea sta în fața lui Dumnezeu ca să te dezmoștenească pe tine, popor din vremea aceasta, pentru că nimic și nimeni nu poate să blesteme pe cel binecuvântat, căci adu-ți tu aminte de proorocul Isaia, prin care Dumnezeu scrie: «*Iată, îți iert fărâdelegea, ca să nu te nimicesc*».

Ridică-te, măi creștine, ridică-te cu dragoste ca să nu fii ridicat cu tăria lui Dumnezeu, că tu știi ce scrie în Scriptura aceea: «*Sluga aceea care a știut de la stăpânul ei ce să facă și n-a făcut, acea slugă va fi bătută mult*». Împacă-te cu Domnul, măi poporul meu, ca nu cumva pârâșul tău cel din veac rău să te dea pe mâna temnicerului ca să nu poți scăpa de acolo până ce nu vei plăti și ultimul bănuț. Am venit întru întâmpinarea ta, și am putere să te ridic într-o clipă și să te împac cu Domnul într-o clipă, numai să vrei, creștine, că uită-te tu că vine Domnul și Se împacă cu tine; vine și îți iartă totul și nu te nimicește; vine să facă din tine lumină pe pământ; vine să Se așeze în tine, să intre în tine cu împărăția Sa, căci așa stă scris cuvânt din timpul trupului Domnului: «*Împărăția Sa nu vine vădit; ea este în voi*», dar a venit vremea Scripturii care zice: «*Vine Domnul să strângă la un loc popoare și limbi ca să vadă slava Sa*», și când acest pământ bi-

necuvântat și ales și numit cu nume nou, rostit de gura Domnului, va fi ridicat întru mărire, și fericit va fi acela care va crede cuvintelor proorociilor din cartea acestei lucrări lucrate la sfârșitul veacurilor, că aceste cuvinte sunt adevărate, căci Domnul duhurilor proorocilor le-a trimis și le-a scris spre mărturie. A trimis Domnul cuvintele cele care s-au scris, ca să mărturisească aceste cuvinte despre cele ce trebuie să se întâmple în curând, așa cum scrie în Cartea Adevărului.

Am venit să întregesc trupul acestui popor, căci trupul acestui popor este desfăcut și risipit prin toate locurile pustii. Luați pildă ca să credeți, că eu știu că poporul acesta este tare la cerbice și este fără de credință. O, neam necredincios, nu căuta să mărturisească împotriva ta cuvintele pe care le-ai crezut odată și apoi le-ai negat. Ia pildă de la sfinții pe care-i măresc creștinii, căci sfântul mucenic Mina a plecat la Domnul și s-a întors înapoi cu trupul și a vorbit cu cei păcătoși și a întregit la loc trupul cel desfăcut în bucăți și îngropat bucată cu bucată de omul cel răufăcător care uitase că Domnul este și vede și vădește. Dar creștinul cel tăiat în bucăți era rugător al sfântului Mina, și iată minunea cea cunoscută prin credința binecredinciosului creștin. Dar pe mine, ce durere mare, ce suspin greu pe duhul meu, că am stat atâta vreme în fața acestui popor și am suferit și am plâns și am purtat chin și spaimă de la stăpânii lumii și de la irozii din vremea aceea. Am stat în fața Domnului atâta vreme pentru tine, poporul creștin, și n-ai să-I poți spune Domnului că n-ai știut; n-ai să poți, că ai văzut că Dumnezeu știe totul. Ai văzut cum i-a spus lui Cain întrebându-l de sângele fratelui său, și a zis Cain că nu știe de sângele fratelui său, dar în zadar a zis, măi creștine. O, n-ai să poți spune nimic. Este scris la Dumnezeu că ești fiu al acestei lucrări și n-ai să ai unde te ascunde, oricât îți este de greu să crezi, că nici timp n-ai să ai ca să te gândești să te ascunzi. Mai e prea puțin timp, și iată, am venit cu iubire către tine ca să plâng cu tine vremea despărțirii și să ne unim apoi, ca să folosim bine picul acesta de timp și să ne ridicăm și să ne iertăm și să ne împăcăm, că apoi avem de lucru, poporul al meu. Uită-te peste lume, că lumea este moartă și trebuie înviată această lume. Scoală-te, poporul meu iubit, că de tine este scris că vei învia morții, și ei se vor ridica din mormintele lor, la cuvântul tău. Așa este scris în Cartea Adevărului, căci cel ce crede lui Dumnezeu, râuri de apă vie și de viață vor curge din gura aceluia.

Copii ai acestei cetăți, iată, și vouă vă spun, sculați-vă, și fiți întru Iisus Hristos! O, nu-i de ajuns să crezi ce-ți spun, căci trebuie apoi să-L așezi pe Domnul în viața ta, în trăirea ta de fiecare zi. Ridică-te cu dragoste, ca să-L poți cerceta bine pe Iisus Hristos, și ca să te cerceteze și El pe tine apoi, să te curățească de necredință, de neputință, de stricăciune, și ca să se vadă Domnul la tine. Dar fii atent, că se așează de la cer Ierusalimul cel nou, și fii atent că va fi ceresc, și nu va putea rămâne pe acest pământ al făgăduinței nimic spurcat, nimic întinat, nimic stricăcios, căci iată, poporul al meu, vremea aceea în care trupul acesta stricăcios să se îmbrace întru nestrăciune și acest trup muritor să se îmbrace în nemurire ca să biruim moartea. Scriptura aceea care spune așa, nici ea nu se poate desființa, așa cum nimic nu se poate scoate sau adăuga la cuvintele acestei cărți, dar vai aceluia ce scoate sau adaugă, căci știi ce este scris pentru acela.

Vreau să se îplinească cu poporul meu biruința asupra morții, și de aceea strig ca o disperată și umblă duhul meu strigând prin toate cetățile, prin toate colțișoarele pe unde am inimi înscrise la număratoarea poporului meu, să le adun în brațele și în staulul acestei lucrări, să le aduc înapoi pe cale și

să fac poporul să fie curat în ziua Domnului, că Domnul vine la tine, poporul meu, vine să te tocmească pentru culesul viei și să facă cu tine înviere pe pământ. Vrei, nu vrei, te strigă. Și dacă n-ai să vrei să te așezi bine cu El, și dacă o vrea El să rămână cu tine și tu nu vrei, te va lua și te va împinge de la spate, că iată, mi-a dat Domnul în mână trâmbița și sabia pentru deșteptarea ta, popor al lui Israel din zilele acestea. Vino, popor iubit, că întru tine Domnul a binevoit, și întru tine binevoiește și acum, dar vino, că făgăduința cea pentru tine nu se poate desființa. Vino cu mine, că iată, mă cere Domnul să mă înfățișez cu tine gata la lucru, dar lasă-te lucrat, măi Israele. Nu te împietri, căci astăzi strigă Dumnezeu la tine, și să știi că Domnul mi-a dat putere mare, ca să pot trece și prin piatră dacă vei fi de piatră.

Copii ai lui Iisus Hristos, voi sunteți martorii Săi, și va trebui să mărturisiți despre lucrarea de mântuire a Duhului Sfânt, Care întrecește întreita lucrare a Preasfintei Treimi. Duhul Sfânt este Dumnezeu Sfintei Treimi, Cel din vremea de sfârșit. Vine sfârșitul lumii, măi creștine. Vine sfârșitul duhului lumii. Scoate din tine duhul lumii, și vei fi viu și vei face parte dintre cei scăpați cu viață, vei face parte din numărul cel pecetluit de Dumnezeu. Se întocmește număratoarea cea nouă a poporului cel nou, că va fi nou, va fi nestrăciunos, va fi ceresc acest popor și va moșteni pământul cel nou, căci în curând va fi nou, va fi de două ori nou acest pământ al făgăduinței, căci în el și din el va răsună cântarea Noului Ierusalim. De aceea vreau, creștine, să te fac nestrăciunos și ceresc, căci acest nou popor al Ierusalimului nou se va uni cu cel ceresc și se va auzi cântarea cea nouă: «*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace!*». Și se va auzi cântând: «*Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu Savaot, Cel ce iarăși vine!*». Amin.

Să se scrie această zi și de tine, cetate înviată, că iată, se scrie și de cer. Amin, amin zic vouă, mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în zilele ce vor urma decât celor ce strigă Domnul acum la ei, și ei vor tăgădui pe Domnul.

Să creadă în Dumnezeu această cetate și să se ridice! Amin. Domnul m-a împuternicit să suflu peste pământ și să se facă cer pământul tău și trupul tău, Israele. Iată, suflu peste voi acum. Luați din duhul meu, căci duhul meu este împuternicit de Duhurile Preasfintei Treimi, Care suflă înviere peste cei din mormântul necredinței. Ridicați crucea, ridicați porțile să intre Împăratul slavei, să intre împărăția lui Dumnezeu în voi, copii ai lui Israel!

Scoală-te, Israele, că te așteaptă neamul tău, te așteaptă Avraam și Isaac și Iacov, te așteaptă trupul seminției tale, te așteaptă rădăcina ta, Israele, căci vei sta la masă cu toată seminția ta și cu toți cei care se vor adăuga ție după făgăduința făcută prin Avraam cel credincios; vei sta la masă cu cerul, Israele, căci cele vechi trec de acum, și cerul cel nou și pământul cel nou vor căpăta înfățișarea cea dintâi, și Domnul va străluci, și va fi lumină. Când Domnul a zis: «*Să fie lumină!*», așa a fost; a fost lumină. Iată, încă o dată zice Domnul să fie lumină, peste tot să fie lumină! Amin.

Pace vouă, celor ce v-ați ridicat din această cetate! Pace și sărbătoare de aducere-aminte! Pace acestei cetăți, și înviere și lumină de la răsărit peste tine, cetate a poporului meu! O, numai voi ați venit? Dar cei mulți, unde sunt?

Pace și întreită putere peste voi, ca să dați deoparte lepedea cea rece care a căzut și a strivit fiii acestei cetăți. Iată încă o zi de mărturie, încă o carte, încă o zi de înviere. Părinții tăi, Israele, au dorit dar n-au văzut aceste zile, dar iată, ei se bucură cu tine, că văd și ei acum, și saltă de bucurie părinții

tăi, măi popor al lui Israel. Dă-i mâna seminției tale, Israele! Ieși în întâmpinarea zilei celei mari și fii gata, că Domnul, Care-Și ascunde fața acum, iată, Se arată în curând. Amin.

Pace vouă, și încă o dată, pace vouă! Pacea cerului să nu se întoarcă, și să rămână cu voi! Amin. Pace ție, popor al Noului Ierusalim! Pace ție, Israele nou! Amin.

Sunt în mână cu sigiliul acestei vremi, sunt în mână cu trâmbița deșteptării și cu pecetea Dumnezeului Cel viu, a Dumnezeului lui Avraam, Isaac și Iacov. Este scris cuvânt de mărturie în cartea acestei lucrări, că multe case de creștini care nu vor avea semnul lui Dumnezeu vor fi lovite de unealta de nimicire care vine în urma mea, de unealta morții, măi Israele. Lasă-te pecetluit, și fii apoi creștin după adevăr. Aruncă din casa ta armele duhului rău și fii copil al iubirii lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire, Israele. Dă de la tine legea ta, că nu e bună legea ta, și ia legea lui Dumnezeu, ca să nu mai mori, creștine. Leapădă pofta trupului, leapădă pofta pântecelui și nu fă ce au făcut cei din vremea lui Noe care n-au vrut să ia aminte și n-au vrut să creadă așa cum a crezut Noe și cu casa lui de și-au făcut barcă de salvare. Vai, creștine, veghează, că așa va fi și acum, aidoma ca în vremea lui Noe când toți mâncau și beau, se însurau și se măritau, și a venit fără veste moartea peste ei, dar Noe și cu casa lui au stat cu rați și credincioși și au câștigat viața.

Ieși din lume, poporul meu, că lumea a ajuns la sfârșit! Ridică-te și te naște din cer, căci ce este din trup, trup este, dar ce este din duh, duh este, poporul creștin. Nu mai fi lume, Israele, că lumea a ajuns la sfârșit.

Ierusalime, fii vrednic de numele tău, căci va trebui să mărturisești cum ai primit tu acest nume nou, că pe fruntea ta se va vedea scris nume nou și numele cetății celei noi, a Ierusalimului cel nou.

Pace ție, Ierusalime nou! Amin.

Pace ție, Israele. Amin, amin, amin.

13/26 decembrie 1990

Cuvântul Domnului către Sorin Dumitrescu

Chemarea către sfințenie și lucrarea credinței.

Scrieți cuvântul lui Dumnezeu și mergeți cu el la acela spre care Domnul vă trimite, căci cel ce nu este împotriva Domnului, acela este cu Noi, acela este cu voi, iar cel care vă primește pe voi, pe Mine Mă primește. Amin.

Mergeți, că vreau să așez și să trimit apostoli în lume, dar vreau să-i îmbrac cu putere pe aceștia, vreau să-i așez întru puterea cea bună, cea lucrătoare de putere, întru puterea cea roditoare. Vreau să-Mi scol lucrători la lucru, vreau să culegem via, că a venit vremea Domnului și a poporului sfânt.

Cuvântul lui Dumnezeu se îndreaptă către cel care vorbește despre Mine și care Mă zugrăvește pe Mine. Vin către el prin voi, servii Mei, și stați cu Mine la lucru, că este mult de lucru de-acum. Acest izvor ceresc, voi să nu-l descoperiți, că numai Domnul va lucra atunci când va fi timpul, atunci când va veni vremea să fie descoperit.

Mergeți și dați de știre cuvântul Domnului:

Fii cu luare-aminte la cuvântul Meu, tu, cel ce Mă iubești, căci vin spre tine să-ți dau de știre cum să Mă iubești. Am pe pământul României un izvor viu, o fântână bine acoperită și am pe servii Mei lângă ea. Niciodată n-a lăsat Domnul pământul fără cuvânt proorocesc, pentru că Dumnezeu nimic nu împlinește până nu descoperă planul Său proorocilor, dar așezământul pe care-l am pe acest pământ binecuvântat și

ales, ieslea în care Eu cobor cuvântul și sfatul voii Mele, locul acesta este mai tainic decât orice taină, pentru ca să poată Domnul să-Și desăvârșească planul Său cel din veac întocmit.

Ia aminte, că-ți dau de știre voia Mea întru tine. Iată, Eu lucrez un lucru nou, un popor curat, cu trupuri cerești, un neam sfânt și puternic întru Mine, și cu acest popor voi ieși deasupra în curând. Iată, îți dau de știre și ție voia Mea și viața Mea întru acest popor ascuns de ochii lumii pentru ca să-l pot avea și cu care să pot lucra taina cea pentru sfârșiturile veacurilor, pentru început de cer nou și pământ nou, pentru început de veac nou și de împărăție cerească. Va trebui să-ți fie descoperită această iesle de coborâre a cuvântului Meu, dar întru acest început nou de viață nestrucăcioasă peste acest popor coborâtă va fi să intri tu, și casa ta, ca să pot apoi să-ți arăt poarta de intrare în Canaanul cel lucrat tainic zi de zi, piatră cu piatră, căci această lucrătură dumnezeiască va fi scoasă la suprafață și va fi ridicată deasupra înălțimilor și puterilor și munților care se cred a fi de neurnit, căci peste puterea Domnului nu poate trece nimeni.

Ești scris în planul Meu pe care-l lucrez în zilele acestea, căci în zilele ce vin se va vedea bine lucrul tainei de mântuire a făpturii Mele, și iată zilele Scripturii aceea care spune: «Mulți vor fi curățiți și albiți și lămuriiți, iar cei fără de lege nu vor pricepe, și numai cei înțelepți vor înțelege, și mulți se vor scula din țărâna pământului». Așează-te întru înțelepciunea cea coborâtă prin acest izvor, căci iată, vreau să te toc-mesc pentru lucrul Meu cel ascuns; ascuns, ca să-l pot lucra și ca să-l pot împlini.

Iată zilele în care așez din nou Ierusalimul. Dumnezeu lucrează azi mai ascuns ca pe vremea trupului Său și lucrează minuni mai mari decât atunci, minuni cu anevioie de înțeles, pentru că Domnul a scris sfârșit pentru lume, pentru duhul lumii, pentru fărâdelege, și vine să ridice efa între cer și pământ ca s-o așeze la locul ei, căci din ea s-au înfruptat nelegiuții Babilonului, și Domnul a scris sfârșit, și a scris început de împărăție nestrucăcioasă. Iată, așa am spus atunci: «Cel ce va crede Mie, acela nu acestea, și mai mari decât acestea va lucra, căci vremea este aproape».

Toate neamurile, și de departe și de aproape, vor vedea strălucirea României, căci ea este cea aleasă, «cea cu bărbat» și întru ea binevoiește Domnul, și va numi-o cu nume nou, cu numele Ierusalimului cel nou. Și fi-va apoi ca acest Ierusalim să-și lărgească cortul său, și multe popoare vor veni să vadă și să se adauge, și va fi să despecetluiesc fântânile Mele și din ele să bea mulțimile și să învieze.

Iată, voi veni spre tine și îți voi descoperi tainele Mele, că te-am găsit vrednic să le poți purta și să ajuți planului Meu ceresc, dar iată, îți cer să te îmbraci în veșmânt nou, în viață nestrucăcioasă, în haină îngerească, fiindcă cei ce lucrează pentru cer, trebuie să fie cerești. Nimeni dintre cei ce vorbesc despre Dumnezeu nu au rod bun în lucrul lor, și lucrul lor nu rămâne dacă nu lucrează întru puterea cea bună, întru puterea cea lucrătoare. Iată, te cere Domnul să fii ca El, ca să fii cu El și să lucrezi cu El și să lucrezi întru puterea Sa. Toate sunt îngăduite, dar de folos nu sunt toate și nu toate zidesc. Îți amin-tesc de această Scriptură ca să te iau cu ușorul, și nu te teme, căci iată încă o întăritură bună a Scripturii aceea care spune: «Ce este cu neputință la om, este cu putință la Dumnezeu» și, iarăși: «Nimic nu este cu neputință celui ce crede, celui ce iubește și crede».

În numele Preasfintei Treimi, așează peste casa ta cele trei zile de post în care să mănânci hrana pe care o mâncau cei

doi de la început în grădina Edenului. Așează-ți trupul și toate mădularele trupului în sfințenia în care erau aceia mai înainte de a cădea ei în neascultarea de a nu gusta din pomul cel oprit. Așează-ți trupul și inima întru această sfințenie, de acum, căci neamul lui Dumnezeu, care va rămâne viu, va fi să intre în Edenul cel de la început, căci moartea și lumea și iadul au ajuns la sfârșit. Îți dau de știre că a venit vremea Scripturii aceea care zice: «Căci trâmbița va suna, și morții vor învia, iar voi vă veți schimba într-o clipă» și, iarăși: «Acest trup stricăcios trebuie să se îmbrace întru nestrăcătore, și acest trup muritor, să se îmbrace în nemurire, și moartea va fi înghițită de biruință».

Proorocul Iona n-ar fi vrut să meargă să scape neamul cel din Ninive de la pieire, dar mâna lui Dumnezeu l-a împins de la spate, și Domnul Și-a făcut lucrarea Sa. Așează-te cu toată casa ta, așează-te și nu fugi dintru această așezare, căci prin ascultarea aceasta vei intra pe porți la Dumnezeu. Nimic spurcat, nimic întinat nu va mai rămâne în acest nou așezământ, în acest Ierusalim coborât din cer, și peste porți nu se va sări în cetatea cea sfântă. Oprește-ți pânțele tale de a mai fi mormânt al fapturii cea cu viață în ea. Fă din tine templu sfânt și curat, în care să sălășluiești Dumnezeu Cel adevărat, căci adevăratul Dumnezeu este Acela fără de păcat, fără de moarte. Hrănește-te cu hrana pe care a folosit-o Domnul tău, că iată, El voiește să Se așeze în tine cu putere, cu lărgime, și vei vedea rodul lucrului Său, rodul cuvântului Său întru tine. Crede și te așează întru această credință, căci râuri vii vor curge din gura celui ce crede.

Îți voi trimite, de acum, apă din acest izvor ca să bei tu și casa ta și să te sfințești și ca să te poți apropia apoi; și îți voi descoperi vistierile Mele și planurile Mele și te voi așeza să lucrezi întru ele, căci Domnul face Ierusalim nou, face biserică nouă, face neam sfânt și preoție sfântă, face om nou, după asemănarea lui Iisus Hristos, căci cele vechi trec de acum, și Domnul din zi în zi lucrează și Își anunță împărăția.

Iată, vin spre tine și strig la porțile tale: deschide porțile să intru cu împărăția Mea întru tine, așa cum este scris: «*Împărăția lui Dumnezeu este în voi*». Ferice și iar ferice ție dacă nu te vei sminti întru Mine. Lucrează pentru Mine ca să răspândești cuvântul Meu către cei ce nu-l cunosc și nu cunosc planurile Mele, dar ascunde izvorul Meu, căci din același izvor am scos și pentru tine. Unul este Domnul, și Domnul lucrează în taină pe acest pământ românesc și Își tocmește lucrători iscusiți pentru ca să-Și sfârșească lucrul Său și să fie glorios Domnul prin apostolii Săi, prin ucenicii Săi și prin robii Săi prooroci.

Am dat să cunoască popoarele lumii despre taina României și despre venirea celui uns de Mine. Iată, intrarea lui în Ierusalim a făcut să răsună în cer cântec de slavă, dar ai săi nu l-au primit, și l-au alungat din nou în Egipt. Mâna Mea și puterea Mea îl va aduce, și Eu voi triumfa cu puterea Mea prin unsul cel de la Mine. Am scris, prin servii Mei cuvânt de mărturie pentru ziua aceea, și va mărturisi acel cuvânt.

Iată, îți voi descoperi în curând ieslea lucrului Meu, căci Eu am arătat celei de lângă tine acest loc, și Eu îi voi aminti de locul cel pe care i l-am arătat ca să creadă așezării Mele și să fiți credincioși și să lucrați Mie, căci mântuirea fapturii Mele este aproape de sfârșit, și se va arăta, și se va vedea. Amin.

Fii credincios, căci Domnul face și așează biserică nouă, biserică sfântă, preoție curată, așa cum este scris, și biserică se va slăvi, și morții acestei lumi vor învia, căci Domnul va birui prin biserică Sa cea vie, prin biserică Nouă Ierusalim.

Pace ție! Prin ușile închise pace ție, și prin ușile deschise pace ție! Pace vouă, și casei în care am intrat acum! Pacea Mea să rămână peste această casă!

Pace și înviere peste neamul cel nou, care se va ridica în curând, dar veniți-Mi lucrători, căci iată, vreau să vă adaug lucrului Meu cel nou, cel lucrat în taină și ocrotit de toate puterile cerești.

Pace vouă de la Dumnezeu! Pace și sărutare și pecete sfântă spre putere și biruință cerească! Amin, amin, amin.

16/29 decembrie 1990

Cuvântul Domnului către regele Mihai

Regele României este unsul Domnului.

Iată cuvântul Domnului, căci în România curge izvorul cuvântului lui Dumnezeu, și din acest izvor ascuns se va adăpa în curând toată făptura de sub cer, căci așa este scris în Cartea Adevărului. Amin.

Iubiții Mei, servii Mei, împărțitorii cuvintelor Mele, prin care Eu Îmi lucrez și Îmi vestesc planul care trebuie lucrat în zilele acestea de glorie cerească! Luați aminte și scrieți cuvântul lui Dumnezeu către regele României, Mihail, unsul Meu întru care binevoiesc și pe care-l voi așeza să-Mi cârmuiască noroadele.

Iată, vin spre tine, iubitul Meu, unsul Meu. Vin cu pacea Mea peste tine, peste toată casa ta și peste cei ce te iubesc pe tine, că numai aceia vor rămâne înaintea Mea și înaintea ta. Îmi îndrept cuvântul Meu către tine ca să te vestesc încă o dată că tu ești unsul Meu. Vin să-ți spun să fii credincios cuvântului Meu și planului Meu. Vin să te bucur de la Mine, pentru că tu ai păzit răbdarea Mea și îți voi da în curând plata răbdării, căci cu glorie și cu putere vei fi peste noroade, și acestea vor ști că ești unsul Meu, că ești unsul lui Dumnezeu. Nimeni nu poate sta în fața planurilor Mele, și în ziua hotărâtă toate se vor așeza și se vor împlini.

Nu te teme, Eu sunt cu tine și te ocrotesc, că tu ești fiu al legământului Meu, tu ești scris și vestit și proorocit în Cartea Adevărului, și de aceea antichrist și îngerii fiarei celei roșii dau ultima lor bătălie, că iată, se apropie zdrobirea celei din urmă puteri a fiarei care și-a sfârșit stăpânirea și puterea, și se apropie doborârea capetelor ei. Intrarea ta în România mai înainte de pătimirea României, a fost intrarea ta în Ierusalimul Meu cel nou ales, iar cei ce aduceau Domnului osanale pentru această intrare a ta în pământul de astăzi al făgăduinței, au fost întristați apoi de împotrivirea celor mulți, de glasurile îngerilor fiarei care strigau împotriva ta, așa cum strigau cei de pe vremea Mea: «*Răstignește-! Răstignește-!*». Dar fii credincios lui Dumnezeu, căci a fost planul Meu să vii și să calci pe pământul tău în ziua când s-a împlinit un an de la doborârea fiarei care te-a vândut pe tine fără preț. Dar iată, n-au putut peste tine, căci Eu am fost cu tine și te-am ocrotit și te-am mângâiat și ți-am dat răbdarea Mea ca să poți purta vremea înstrăinării.

Fii credincios, căci în curând cei ce și-au umplut acum cupa fărădelegii, care stă de mărturie la Mine împotriva lor, aceștia în curând nu vor mai fi, căci mâna Mea se va atinge de ei și îi voi stârpi și te voi așeza la locul tău, căci ești alesul Meu, ești unsul Meu, și scris este aceasta. România este regina Mea, este mireasa Mea, este binecuvântata Mea, și peste ea tu ești de la Mine rege, căci prin tine Eu, Domnul, îi voi fi soț.

Vin spre tine prin servii Mei, vin să pun în inima ta poruncile Mele ca să le îplinești, și prin ele să biruiești, căci

va trebui să triumfi mai mult decât toți unșii Mei de până acum, și vei triumfa prin puterea Mea, și iată, vin să așez întru tine puterea Mea ca să calci și să strivești cu piciorul tău șerpilor și puii fiarei, antichristii și duhurile rele care stau împotriva planului Meu. Iată, vin cu poruncile Mele către tine ca să le așezi întru tine și să te ridici prin Mine, căci tu prin Mine vei domni, și întru Mine vei lua stăpânirea, căci coroana română este simbolul României regină, este semnul celei binecuvântate, și tu vei fi un rege sfânt, căci Domnul te-a uns ca să fii rege sfânt.

Iată, vin să Mă așez întru tine și să Mă arăt întru tine, căci ungera ta este sfântă. Vin să te așez întru viață de creștin după adevăr, ca să biruiești prin sfințenie. Păzește, de acum, tu și toată casa ta, zilele Mele de odihnă, zilele Mele de post, și păzește-ți trupul curat, ca să pot sălășlui cu puterea și cu sfințenia Mea întru tine, căci Domnul este sfânt și curat. Zilele de luni, miercuri și vineri să fie zile de post, cu hrană de post, după datina creștinească cea de dinainte de venirea la putere a fiarei roșii.

Am trimis la tine sol ca să-ți aducă hrană cerească, fiindcă așa este scris în Cartea Adevărului: «*Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, acela rămâne întru Mine, și Eu întru acela rămân*». Ți-am trimis mirul cel binecuvântat și împuternicit cu sfințenie, ca să te ungi cu el în fiecare zi, făcând pe fruntea ta semnul crucii Mele cu acest mir al binecuvântării.

Locul cel tainic de pe pământul României, locul acesta ascuns de înțeleșurile cele din jur, este loc de temut pentru duhul rău și pentru îngerii lui, căci iată, în ziua de 16 a lunii decembrie, a anului 1989, a venit adus de iude antichrist și nimicitorii lui ca să-Mi stârpească locul acestei mese tainice. Dar iată, Domnul a întors armele lui antichrist asupra capului lui, căci capul a fost apoi doborât, și Domnul a biruit pentru ai Săi, că ei au strigat la Mine pentru dezrobirea poporului tău și pentru nimicirea puterii fiarei care, iată, și-a sfârșit cei șaptezeci de ani de domnie, așa cum era scris mai dinainte. Mâna Mea cea tare va stârpi ultimele zvârcoliri, ultimii pui ai fiarei, căci scris este că voi scormoni cu făclii peste tot și ochiul Meu va fi necruțător ca să curăț acest pământ binecuvântat.

Așează poruncile Mele întru tine. Pregătește-ți sfințenia, că Eu voi pune Duhul Meu în inima poporului tău, ca să fie cu tine, iar cei care s-au așezat în calea venirii tale vor tremura de groaza mâniei Mele ca să-ți gătesc venirea, și la vremea hotărâtă voi fi împlinitor. Nimeni nu va putea sta împotriva planurilor Mele, și vor ști aceștia că este Dumnezeu și că Domnul binevoiește întru unsul Său Mihail, rege al României. Amin.

Din acest izvor îți voi da mereu de știre planul Meu, căci Eu ocrotesc acest izvor așa cum l-am ocrotit și am coborât cu sfatul Meu în toată vremea întunericului de sub stăpânirea lui antichrist și a fiarei comuniste. Din acest izvor îl hrănesc și îl pregătesc și pe acela care va fi așezat să-Mi facă biserică vie și curată și sfântă, și veți fi una întru Mine și întru iubirea și voile Mele în mijlocul unui neam sfânt și binecuvântat. Pe acela ți l-am făcut cunoscut, căci i-am dat poruncă să-ți descopere acest izvor și să-ți dea de știre cuvintele Mele din vremea lucrării Mele, prin care am prezis servilor Mei despre vremea care va veni și despre vremea ta din zilele ce vin. Acela a fost trimis la Ierusalimul patimilor Mele ca să știe să mărturisească despre Mine, și de acolo l-am trimis cu carte către tine ca să-ți dea de știre taina Mea și lucrarea Mea, și să știi apoi că țara ta va fi cetatea cea nouă a Noului Ierusalim al gloriei Mele. Acela este martorul Meu, precum aceș-

tia de care Mă servesc. Îmi sunt Mie martori și servi și lucrători.

Nu te teme, Eu sunt cu tine, dar fii cu Mine și fii întru poruncile Mele, căci pentru poporul Meu cel ales și iubit, dau noroade la pieire și îl izbăvesc, ca să întregesc trupul poporului Meu și al tău, și toate noroadele vor ști și vor cunoaște că Eu sunt Dumnezeuul lui Israel cel binecredincios, căci neamul cel credincios este Israelul lui Dumnezeu. Amin.

Pace ție, rege al României! Pace și har și binecuvântare! Pace și sfințenie și biruință! Amin, amin, amin.

16/29 decembrie 1990

Cuvântul Domnului și al sfintei Virginia către Marian Zidaru

Numirea lui ca sol al vestirii cuvântului către regele României.

Iată, iar vorbesc cu voi, copiii Mei cu care Mă ajut să-Mi împlinesc planul voii Mele. Am dat cuvânt către regele României și va trebui să ajungă cuvântul Meu la el. Eu voi lucra să vă scot în cale mijlocul cel mai bun să trimitem unsului Meu cuvântul mângâierii Mele și al mărturiei Mele. Cuvântul lucrării Mele și al coborârii Mele este lumină de la Mine, și iată, voi veți împărți lumină de la Domnul către cei ce vor intra întru calea luminii și vor umbla pe ea, căci credincios este Dumnezeu, Cel Care are putere să lumineze inimile și să le așeze pe calea Sa cea cu lumină. Am spus că se vor pleca înălțimile la înțelepciunea acestei lucrări dumnezeiești, căci cuvintele acestea se coboară cu putere și împart putere și înțelepciune cerească celor ce beau din izvorul din care ele izvorăsc.

— Copiii mei, v-a spus mămică vouă că vă dă de lucru atunci când este de lucru, și v-a spus să aveți mare grijă de voi, căci am mare nevoie de voi, dar vreau, mămică, să vă am întru răbdarea cea bună. Caut mereu să vă ajut, după dragostea voastră, după puterea dragostei voastre dar voi, copiii mei, să fiți niște buni iconomi ai dragostei voastre, ca să lucrați cu ea și s-o folosiți întru toată ascultarea de Dumnezeu, ca să lucrăm bine planul lui Dumnezeu, cel bine întocmit, căci este întocmit, și după el lucrăm. Toate vin spre împlinire la vremea lor. Fiecare împlinire își are hotărâtă vremea, iar Domnul lucrează prin ai Săi pe care i-a ales. Acest izvor este ocrotit de tot cerul, că iată, prin el lucrează cerul ca să curețe calea poporului sfânt prin care Dumnezeu va birui lumea.

Sunt cu voi mereu, iar când vă văd că stați în duhul păcii, duhul meu își găsește peste voi odihna cea bună. Nici eu, mămică, nu mai am răbdare. Uitați-vă cum alerg și câtă nevoie am de voi și cu câtă putere de lucru și de pace caut spre aceștia prin care pot să vorbesc. Și dacă mi-ați simți mai din plin așteptarea sub care stă duhul meu, o, v-aș avea pe toți în clocot, în strigăt puternic către Dumnezeu și în stăruință către Dumnezeu, că El este Cel Care împlinește și Cel Care poate întru toate.

Mă zbat acum din greu să-mi ridic și să-mi trezesc poporul pe unde mai am de trecut; mă zbat să-l trezesc și să-l pun pe picioare, dar din poporul meu n-am, mămică, ce ridică spre lucrul planului cel mare, că poporul meu abia se ridică, împins din spate se urnește din locul lui în care stă înțepenit. Se zbate în sângele lui creștinul, și abia, abia se scoală de jos, că e necredincios și rece cu mine poporul meu. Dar va suspi- na din greu acest popor, că slava cea mare de care trebuia să se bucure el, iată, se va da celor mulți care se vor ridica să as-

culte și să creadă și să vadă împlinirile de la Dumnezeu, și se vor adăuga la acest popor. Dar poporul meu care se va ridica va fi cu putere, căci va fi cu dragoste, măi copii, și va fi cu duh de înțelepciune și va fi cu sete după izvoarele vieții.

Copiii mei, voi lucrați pentru mine, mămică, și voi lucra și eu pentru voi. Facem unul pentru altul și ne ajutăm ca să ieșim cu toate ale noastre la capăt, căci iată, ale noastre sunt lucrate de voi, și ale voastre sunt lucrate de noi, căci cerul tot vă ajută, și pe toți vă ajută, fiindcă și voi ajutați cerul, care tânjește după răscumpărarea făpturii lui Dumnezeu.

Voi mai folosi un mijloc de trezire pentru poporul român, ca să pun în inima românului iubire pentru Dumnezeu și iubire pentru cel uns de la Dumnezeu, dar voi lucra cu mare taină, cu mare ascundere, căci izvorul acesta, cu nici un chip nu trebuie pus în primejdie, și trebuie cu toții să-l ocrotim și să-l acoperim.

Am rupt de aici și am trimis și celui care Îl iubește pe Dumnezeu și Îl cunoaște pe Dumnezeu, dar ca să-l fac să aibă putere, să aibă rod în lucrul lui cu mine, am căutat să-i dau de știre puterea cea bună, și voi căuta să-l fac să poată așa cum cere Dumnezeu unui lucrător bun și iubitor; și uite așa, cu răbdare, pic cu pic, să așteptăm unirea pe care Domnul o lucrează și o întocmește spre unirea multora, așa după cum este scris în această carte mai dinainte.

Vă voi ajuta cu putere și vă voi da spor să lucrați ca să-L mărturișiți pe Dumnezeu celor înțelepți care au nevoie de înțelepciunea cea întru Dumnezeu, dar iată, pentru aceasta trebuie lucrat în inima fiecăruia, după puterea de pricepere a fiecăruia și cu ceea ce-l poate ajuta pe fiecare ca să-L poată pricepe pe Dumnezeu și stările lui Dumnezeu cele nepricepute, ca să poată Domnul adăuga la înțelepciunea omului înțelepciunea Sa.

Iată, copiii mei, trebuie lucrători, trebuie să facem lumea să-L cunoască și să-L înțeleagă pe Dumnezeu și să-L iubească, măi copii. Acest izvor de viață, această masă la care se lucrează taina de mântuire a făpturii lui Dumnezeu, este masa la care Se coboară Domnul cu cerul Său ca să stea cu voi la masă și să vă împuternicească din zi în zi mai mult spre cele care trebuie lucrate și așezate de Domnul în zilele ce vin. Fiți cu inimă mare, fiți cu credință tare, căci fiii lumii vor fi biruiți de lumina care va curge spre ei de la voi, și mulți se vor scula și vor lua lumină, căci voi veți lumina prin lume. Domnul vine către voi cu toate câte va avea de împlinit, dar fiți în duhul păcii și fiți cu răbdare întru așteptarea fiecărei împliniri.

Aveți grijă, mămică, să nu vă faceți părtași cu cei care se ridică măcar cu un cuvânt împotriva așezării mele de aici și a celor pe care-i am aici puși la lucrul meu și la lucrul acestei mari taine de mântuire și de înviere. Lucrați și pentru cei

din poporul nostru care nu înțeleg să se ridice. Lucrați cu duhul blândeții și cu cuvântul puterii cerești, ca să cadă sub puterea cuvântului cel bun cei care încă mai stau în sângele lor, că iată, creștinii mei de la București nu vor să mă lase să le șterg păcatul pe care-l au scris la Dumnezeu, și pentru asta suferă cu toții greutatea duhului întunericului, care este peste ei, că așa este scris: «*Cel ce urăște pe fratele său, este în întuneric*». Aceia urăsc pe copiii mei de aici și îi vorbesc de rău și le ridică vină, și ei nu știu ce fac cu păcatul acesta, și mare este păcatul acesta la Dumnezeu, că eu nu știu cum să-i mai iubesc, cum să-i mai întăresc, cum să-i mai mângâi pe aceștia pe care-i am aici la lucru, și vai celor ce-i disprețuiesc și îi învinuiesc pe ei, că ei nu știu de ce se ating bieții de ei că se sfărâmă lovind în această piatră pe care a pus-o Sfânta Treime în acest unghi. Hristos este piatra, și Hristos este întru aceștia, dar aceia nu știu ce hulesc ei. Lucrați cu ce puteți și pentru ei, poate vom reuși să le micșorăm acest păcat, să nu rămână până în sfârșit sfărâmați de această piatră, căci ei singuri se lovesc în ea.

Măi copii, aș dori să stau de vorbă și cu părintele pe care-l iubim, căci noi îl iubim mai mult decât toți cei care zic că-l iubesc, dar nu împlinesc așezarea sărbătorilor așa cum am adus-o când l-am trimis s-o aducă, fiindcă eu l-am trimis, eu, mămică. Venise vremea de la Domnul să fie și această așezare pusă și de aceea l-am călăuzit pe el aici, ca să vestesc prin el venirea acestei așezări. Aș vrea să-i spun că eu cunosc bine acest popor și inima și puterea acestui popor, și aș vrea să-i spun că acesta este poporul meu, și că eu îl păstoresc, și că eu îi dau de lucru. Aș vrea să-i spun că l-am adăugat și pe el la poporul meu, ca să lucrez și prin el ceva, și fiecare să-și facă parte cu ceva la planul pe care-l lucrează Domnul prin această lucrare. Dar aici trebuie ascultare întru lucrare, căci iată, Domnul vine cu sfatul voii Sale după planul Său, și Domnul știe ce să facă cu fiecare. Am vorbit cu voi ca să știți ce aș vrea să-i spun părintelui acesta pe care eu l-am vrut unit aici, dar l-am vrut credincios lucrului tainic pe care l-am așezat aici.

Copiii mei, eu vă voi scoate în cale putere de cuvânt să lucrăm și pentru cei ce sunt încă de neurnit, dar învățați și voi rugăciunea aceea cu putere de învingere și puneți-o în fața Domnului în orice loc pe unde veți lucra cu cuvântul; puneți puterea ei între voi și cei spre care vă îndreptați cu cuvântul, iar Domnul Dumnezeul păcii va fi cu voi, și va fi și cu aceia. Amin.

Vă dau din nou pacea mea, și în pace să fiți și să lucrați, și rod să rămână din lucrul vostru cel bun! Amin, amin, amin.

17/30 decembrie 1990